

அகத்தியர்

வகார சூத்திரம் - 200

சுருக்க சூத்திரம் - 100

பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் - 200

வைத்திய பூரணம் - 205

Acc.No: 44792
R 689

தாமரை நூலகம்,
சென்னை - 26.

அகஸ்தியர்

வகார சூத்திரம் 200 சுருக்க சூத்திரம் 100
பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் 200
வைத்திய பூரணம் 205

பதிப்பாசிரியர்

ஆர். சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்

7. என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு

வடபழனி சென்னை-600 026

தொலைபேசி எண்:044 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்:	253
முதல் பதிப்பு :	ஜனவரி 2000
இரண்டாம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2014
மூன்றாம் பதிப்பு :	நவம்பர் 2021
உரிமை பெற்றது	

நூல் பற்றி:

நூலின் பெயர்	: அகஸ்தியர் வகார சூத்திரம் முதலிய நான்கு நூல்கள்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர்.சி மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் சென்னை-26
பதிப்பு ஆண்டு	: நவம்பர் 2021
உரிமை	: பதிப்பகத்துக்கு
நூல் வடிவம்	: 21 க்கு 14 செ.மீ
அச்சுத்தாள்	: 16கி மேப் லித்தோ
மொத்த பக்கங்கள்	: 176
விலை	: ரூ 80/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் சென்னை-34

பதிப்புரை

அகஸ்தியர் வகார சூத்திரம்	200
" சுருக்க சூத்திரம்	100
பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்	200
வைத்திய பூரணம்	205

ஆகிய நான்கு நூல்கள் இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஒரு அற்புதமான நூல்.

வகார சூத்திரத்தில் வாதத்தைப் பற்றிய சிறப்பான செய்திகளையும் முப்புவைப் பற்றியும் கூறுகிறார். எத்தனையோ நூல்களில் இதைப் பற்றிக் கூறியுள்ளபோது இந்த நூலின் அவசியம் என்ன என்ற கேள்வி எழலாம்.

ஒரு வைத்தியர் பலநோயாளிகளுக்கு வைத்தியம் செய்கிறார். பல பேர்களுக்கு ஒரே நோய்க்கு மருந்து கொடுத்தபோதிலும் தமது அனுபவத்தால் நாளுக்கு நாள் மருந்தை மாற்றிக் கொடுத்தும் வேறு வழிகளிலும் இன்னும் எளிதாக நோயாளியைக் குணப்படுத்தும் முறையைக் கண்டறிகிறார்.

புதிது புதிதாகத் தான் கண்டறியும் உண்மைகளை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இயல்வேயல்லவா?

இதை ஒரு காரணமாக மட்டும் தான் கூற விரும்புகிறோம்.

அகஸ்தியர் பெயரால் ஏராளமான மருத்துவ நூல்கள் உள்ளன. எல்லா வற்றையும் கற்றுத் தமக்கு ஏற்ற வற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. பலதும் ாற வன்

IV

பண்டிதன் என்பது பழமொழி. கல்விக்கு ஒரு எல்லையே கிடையாது. எத்தனைதான் கற்றிருந்த போதிலும். ஒருவரை முற்றக் கற்றவர் என்று சொல்லி விடவும் முடியாது.

எனவே இத்தனை வைத்திய நூல்களைக் கற்பது வீண் என்று உண்மையான வைத்தியர்கள் சொல்லவே மாட்டார்கள். கற்றறிந்த அனுபவ சாலிகள் மேலும் இரகசியங்களைத் தேடி அலைந்து கொண்டே இருப்பார்களே தவிர, இது போதும் இனிமேல் நாம் எதுவும் படிக்கத் தேவையில்லை என்று நினைக்கவே மாட்டார்கள்.

அகஸ்தியரின் வைத்திய நூல்கள் இன்னும் உள்ளன. அவற்றையும் வெளியிட ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

வணக்கம்
எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்

பொருளடக்கம்

அகத்தியர் வகார சூத்திரம் 200

காப்பு	1
நூல் விபரம்	"
சுத்த கெங்கை	2
அண்டச் சுண்ணம்	3
கல்லுப்புச் சுண்ணம்	"
சுண்ணத் திராவகம்	4
கட்டுத் திராவகம்	"
மெழுகுவகைத் திராவகம்	"
செந்தூரத் திராவகம்	5
குரு முடிக்க	"
முப்பூப் பிறவி	"
முப்பூக் கட்டு வேதை	"
புத்தி கூறல்	6
முப்பூத் தீட்சை	"
பூமிநாதப் பெருமை	"
முப்பூ விபரம்	7
கடுங்காரச் செயநீர்க்குரு	"
சூடச் சுண்ணம்	8
அரிதாரச் சுண்ணம்	9
வேதை	"
காரமென்ற சிப்பிச் சுண்ணம்	"
96 சரக்குகளை ஈயமாக்கும் வங்கச் சுண்ணம்	10
உபரசம்	"
ரசகுளிகை சாஷணவிபரம்	11
சாரக்கட்டுச் சுண்ணம்	"
அஞ்சு சுண்ணக் குகை	"
நாகக் கட்டுச் செந்தூரம்	"
சீனக் கட்டு	12
64, சரக்குக்கும் ஏகாந்தத் தயிலம்	"
ஏகாந்தத் தயிலக் கற்பம்	13
நூற்றெட்டுக் கற்பங்கொள்ள	"
பாசாண வர்ணம்	"

VI

பாசாணக்கட்டுச் செந்தூரம்	13
புத்தி	14
காமப்பால் கானற்பால்	15
குடன் கட்டு	"
ரசச் செம்புக் களங்கு	15
தூம வேதை	"
நந்தி மார்க்கம்	16
வெண் குதிரை	"
வழலை எண்ணை கழட்ட	17
துருசுச் சுண்ணம்	"
வங்கச் சுண்ணம்	"
கம்பியுப்பு மெழுகு	"
சிவ உப்பு	19
64, சரக்குகளுங் கட்டத் தேசினீர்	"
அமுரியின் பெருமை	20
தேசினீர், அமுரிநீர், முப்புத்தீட்சை	"
தேசினீரின் பெருமை	"
அட்ட சர்க்குக்கும் வேதைமுறை	"
வெள்ளைப் பாசாண மெழுகு	21
வாசி நீர், வெண்குதிரை நீர்	"
கற்பமுண்ண அறிவு	22
வல்லாரைக் கற்பம்	23
கருநெல்லிக் கற்பம்	"
அறிவு கூறல்	24
பொதிகையில் சித்தர்கள்	"
ஞானக் கூறு	25
சோதி விருட்சக் கற்பம்	"
நந்தி உபதேசிக்க	26
முப்பு தேசினீர் தீட்சை	"
கெந்தக உப்பு	"
அமுரி தீட்சை	"
வழலை விபரம்	"
நந்தீசர் முறை	27
தச தீட்சை	"
நாயுருவி கல்லுப்பு தீட்சை	28
யோகம்	"
தீட்சைவிதி பத்தும் அறிய	29
கோங்கின் பூ கற்பம்	"
சவக்காரச் சுண்ணம்	"

எண்ணெய் கழட்டும் விபரம்	29
குருக்கு வழி	"
கல்லுப்பு சுண்ணச் செயநீர்	30
புத்தி	"
குத குளிகை	31
திரிகூடமலை உரோம வேங்கை மரக் கற்பம்	"
சமாதி தங்க தச தீட்சை	"
இந்நூல் பெருமை	32
வெடியுப்புச் செயநீர்	"
கடுங்காரம் ஏற்ற	"
திருகு கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்	"
லிங்கமெழுகு வேதை	33
அன்னபேதி உப்புச் சுண்ணம்	"
துருசுச் சுண்ணம்	"
துருசுச் செய நீர்	"
கெந்தகக் கட்டு வேதை	34
தங்கக்கட்டு வேதை	"
கரந்தைக் கற்பம்	35
பூரணத்தின் பெருமை	"
கொடிக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்	"
துருசுக் குரு செயநீர்	36
துருசுக்குச் சுண்ணம்	"
கொடிக்கள்ளி செயநீர்பெருமை	37
தேற்றான் விதையால் தெளிவு	"
வீரம் சீவனம் செய்ய	"
துருசுச் சுண்ணம்	"
தாரம் சீவனம் செய்ய	"
புத்தி	38
உருக்கினத்துக் காதி	"
பசியாதிருக்க நாயுருவி	"
பசியாதிருக்கக் கட்டுக்கொடி	39
மந்தக் குளிகை	"
புத்தி	"
கற்பமுறை	"
கல்லுப்புச் சுத்தி	40
முப்பூ முடிக்கக் களிச் சுண்ணம்	"
முப்பூ கற்பச் சுண்ணம்	41
அண்ணாக்கரு	"

VIII

நவலோகம் கிட்டமாக	42
கிட்டம் பொன்னாக	"
தங்கச் செந்தூரக் கற்பம்	42
வாதி மாண்ட விபரம்	43
பூசை வழலை	"
சதுரக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்	43
செயநீர்	44
நூலடக்கம்	"

வகார சூஸ்த்திரம் 200க்கு சுருக்க சூத்திரம் 100

வாலை பூசை	47
குருவழலை கூட்டப் பாகங்கள்	49
பாசாணச் செந்தூரம்	51
பத்தி	52
யேக மூலிகை	"
செயநீர்	53
சாரக் கட்டு	54
உப்புப் பற்பம்	56
நாக பற்பம்	58
வெள்ளி வெதை	59
நூல் பெருமை	61
வெள்ளி வித்தை	62
துருகச் சுண்ணம்	"
எல்லாம் யேக மூலிகை யென்பது	63
குருச் சுண்ணத்தா லாகு மென்பது	64
செம்பில் வெள்ளி வேதை	"
லிங்கக் கட்டு வேதை	65

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் 200

முதலாவது வைத்திய காண்டம்- 16	67
ஏகமூலிகை	69
இரண்டாவது வாதகாண்டம்-16	71
மூன்றாவது சுண்ணக் காண்டம்- 16	75
நான்காவது செந்தூர காண்டம்-16	79
அயச்செந்தூரம்	"
தாம்பூரச் செந்தூரம்	"
கருவங்க செந்தூரம்	80
வெள்வங்க செந்தூரம்	"
நவலோக செந்தூரம்	81

ஐந்தாவது பற்ப காண்டம்-16	
பவளச் சுண்ணம்	83
மட்டைஒடு சுண்ணம்	"
ரசச் சுண்ணம்	84
அப்புரக பற்பம்	"
வெள்வங்க பற்பம்	85
கருவங்கப் பற்பம்	85
தார பற்பம்	"
கெந்தக பற்பம்	86
ஆறாவது தைலக்காண்டம்-16	87
வாதத் தைலம்	"
பித்தத்துக்குத் தைலம்	88
சிலேற்பனத் தைலம்	89
சன்னித்தைலம்	"
சன்னி தீர்ந்தபின் முழுக்குத்தைலம்	90
பித்தத்திற்குத் தைலம்	"
ஏழாவது கற்ப காண்டம்-16	92
அறுசுவை கழற்ற	"
சுண்ணவகை கழற்ற	"
எண்ணெய் கழற்ற	93
உப்பு கழற்ற	"
மதுரங் கழற்ற	"
புளிப்புக் கழற்ற	"
நரைதிரைமாற	94
எட்டாவது யோகஞான காண்டம்-16	96
ஒன்பதாவது தீட்சாவிதி காண்டம்-16	100
திட்சை 32.	"
பத்தாவது சாபநிவர்த்தி காண்டம்-16	104
நவக்கிரக சாப நிவர்த்தி	"
பதினோராவது ஜாலகாண்டம்-16	108
பன்னிரண்டாவது மந்திர காண்டம்-16	112
அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம்-205	
பிணிவரும்நேர்மை	116
பற்ப்பகாண்டம்	117
அயபற்பம்	118
தாம் ரச் செந்தூரம்	119
இரசபற்பம்	"
வெள்ளீய பற்பம்	120

X

காரீய பற்பம்	120
வெண்கல பற்பம்	"
திராப் பற்பம்	121
பித்தளைப் பற்பம்	"
ஒழுகறை பற்பம்	"
கல்நாரு பற்பம்	122
நாக பற்பம்	123
வெள்ளி பற்பம்	123
தங்க பற்பம்	"
கெந்தக பற்பம்	125
மண்டூரபற்பம்	"
அஞ்சனக்கல் பற்பம்	126
தாளக பற்பம்	"
ஜாதிலிங்க பற்பம்	127
வேறு	"
வீர பற்பம்	"
பொரிக்காரப்பற்பம்	128
சாஸ்திரபேதி பற்பம்	"
வெண்குந்திரிக்க பற்பம்	"
பவழ பற்பம்	129
வைரபற்பம்	130
இரத்நபற்பம்	"
பாஷாணபற்பம்	131
சார பற்பம்	132
உப்புப் பற்பம்	133
ஆயும யோட்டின் பற்பம்	134
முத்துப் பற்பம்	"
தாரிகபற்பம்	135
பொன்னிமிளை பற்பம்	136
தங்கபற்பம்	137
தைலக்காண்டம் மேகத்துக்குத் தைலம்	138
வில்வவேர்த் தைலம்	"
வேங்கைத் தைலம்	139
வெட்டிவேர்த் தைலம்	"
வேம்பின்பட்டைத் தைலம்	"
குறுந்தொட்டித் தைலம்	140
கொடுவேலி வேர்த்தைலம்	"
சீரகத் தைலம்	"
சூரிவித்துத் தைலம்	141

கீழ்க்காய் நெல்லித்தைலம்	141
சங்கம் வேர்த்தைலம்	142
அமுக்குராவேர்த் தைலம்	"
இஞ்சித் தைலம்	142
செம்முள்ளித் தைலம்	143
சாரணைவேர்த் தைலம்	"
இருவேலித் தைலம்	143
அகிற்கட்டைத் தைலம்	144
அறுகம்வேர்த் தைலம்	"
கொடுப்பைத் தைலம்	"
கையாந்தகரைத் தைலம்	145
சவரித்தைலம்	"
செந்நாவற் பட்டைத்தைலம்	"
அகிற்பட்டைத் தைலம்	146
திராப்பாசித் தைலம்	"
பொன்னாங்காணிக் கிருதம்	"
சதாவேரிக் கிருதம்	147
திரிகடுகுக் கிருதம்	"
தூதுவளைக் கிருதம்	"
சன்னிக்குத் தைலம்	148
நவச்சாரக் குழம்பு	"
மேனிச் சூரணம்	149
சீரகப் பொடி	"
தும்மட்டித் தைலம்	150
கொம்பரக்குக்கிருதம்	"
முகறுமுட்டைத் தைலம்	151
வெள்வேல்வேர்த் தைலம்	"
பாகலிலைத் தைலம்	152
கியாழகாண்டம் மருதோன்றிக் கியாழம்	"
வெட்பாலைக் கியாழம்	"
வில்வவேர்க் கியாழம்	153
முத்தக்காசக் கியாழம்	"
திரிபலாதிக் கியாழம்	"
சந்தனக் கியாழம்	"
வேம்புக் கியாழம்	154
இருவேலிக் கியாழம்	"
பச்சிலைப்புட்டவியல்	"
மூலிகை அவியல்நீர்	155

XII

சிவனார் வேம்புத் தைலம்	155
வீழிவேர்த்தைலம்	"
சேங்கொட்டைத் தைலம்	156
தேற்றான்விரைத் தைலம்	156
வாலுளுவைத் தைலம் பிராயன் தைலம்	"
வெண்புரசுத் தைலம்- வெள்வேல்த் தைலம்	"
கருஞ்சீரகத்தைலம்	"
அமுக்குராவேர்த் தைலம்	157
சீனப்பாதைலம்- ஓமத்தைலம்	157
காரணைய வேர்த் தைலம்	"
வெந்தோன்றிக் கிழங்குத்தைலம்	158
அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம்-205 அட்டவணை	159
சுண்ணம்	161
செந்தூரம்	"
முழுகுந்தைலங்கள்	"
சாப்பிடுந்தைலம்	162
மேற்பிரயோகத்தைலம்	"
கிருதம்	163
குழம்பு	"
குரணம்	"
கியாழம்	"
அவியல்கியாழம்	164

முற்றிற்று

உ

பரமபதி துணை.

மகா மகத்துவந் தங்கிய அகத்தியர்
மணக்கோலம் செய்யும் நாளில் பாடிய
வகார சூத்திரம் 200.

காப்பு.

காரமொடு சாரமிகு கார வழலையொடு
பாரமே லால்சகடு பண்பான-பூரத்
துறையே நற்சாரத் துறையே துகாரம்
பறையே கரிமுகனே பண்.

ஆதியாம் மணக்கோலஞ் செய்யும்நாளில்
ஆதிமுதல் தேவரிஷி கூட்டமாச்சு
வேதியனு மாயோனு மயனுந்தானும்
விமலனார் விசுமனுக்கு வரத்தையீய்ந்தார்
நீதிபெறச் சாரதியார் தெட்சணாயம்
நிலையான சார்பொதிகை கிரியிற்சென்றே
ஆதியொரு காரணத்தாற் பறைதானீன்ற
ஆடகந்தா னம்பலமா மருளைப்பாடீர்.

1

நூல் விபரம்.

பாரப்பா வாதத்தி லெட்சங்காப்புப்
பாடினேன் வைத்தியத்தில் ரெண்டுலெட்சம்
சீரப்பா காவியந்தா னாயிரத்திற்
சிறப்பாகப் பாடியதோ ரென்னுலப்பா
சாரப்பா வாயிரத்தி யிருநூறுக்குள்
சகலகலை செய்தியெல்லா மடக்கிப்போட்டேன்
ஆரப்பா பென்பாடல் கொப்புமுண்டோ
அரகரா அடிமுடியி லமர்ந்திட்டேன்.

2

அமர்ந்ததொரு ஆனைக்கல் லறியமாட்டார்
அப்பனே அண்டபிண்ட மறியாமுடர்
சுமந்தபிணம் போல்திரிவார் வேதைகாணார்
சொல்லுகிறே னுப்புவித்தை அண்டஞ்சாக

அகத்தியர்

நமன்கையில் போனஉயிர் மீண்டுதானால்
நந்தீசர் இந்தமுறை நவில்வார்கேளு
சமன்சேர்ந்த சேனீரால் கொல்லுங்கொல்லுந்
தண்டான மதியுப்பே சாரமாமே.

3.

சுத்த கெங்கை.

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழலையென்பார்
தன்னுக்குட் பயனொன்றுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
பூரமென்று சொல்வதற்குப் பிறவிபேசார்
புகழான மதயானைக் கல்லைப்பேசார்
வீரமென்றும் அண்டமென்றும் விள்ளார்விள்ளார்
வேதைகளைப் பாடிவிட்டார் வெகுநூலாக
காரமென்ற கடுங்கார மஞ்சாங்காய்ச்சல்
கம்பியுப்புப் பூரம்பா அடிதான்பாரே.

4.

அடியென்றும் முடியென்று மண்டபிண்டம்
ஆகாசஞ் சிவனுப்புக் கம்பியாச்சு
பிடியென்று சொல்வதற்குத் தலைதெரிக்கும்
பேசாதே மவுனமது பூமிநாதங்
குடியென்று சொல்வதற்குத் தண்ணீருண்டாங்
குலையானை பட்டுவிடுஞ் சாரச்சுண்ணம்
மடியுமப்பா சரக்கெல்லா மிதிலேமாட்ட
மக்களே காயசித்தி மகிழ்ந்துபண்ணே.

5.

பண்ணப்பா உவர்ச்சாரம் பண்டையோர்கள்
பண்பான வழலைநில வுப்பென்பார்கள்
மண்ணப்பா மண்ணென்ற பூத்தானந்த
வழலைக்குப் பேரிழிபோற் பிண்டமாச்சு
விண்ணப்பா தண்ணீராய் மேலுண்டாச்சு
விதமான கல்லுப்புப் பூமிநாதம்
ஒண்ணப்பா சொல்லுகிறேன் யிந்துனாலே
ஓகோகோ வழலையிட்டாற் கல்தண்ணீரே.

6.

கல்லான கல்லுக்கு உப்புச்சேர்ந்தே
கல்லுப்புச் சுண்ணமென்ற பேரேயாச்சு
சொல்லான யிந்தாலே தூன்கட்டுந்
துடிவழலைப் பரம்பெனவே சொல்லலாச்சு
வெல்லுகின்ற காரத்தாற் சாரங்கட்டி
வெடிச்சத்தங் கண்டல்லோ முடிதான்போச்சு
வல்லான புயத்தானை பட்டுதென்றால்
வளமான வாகாச மடிந்துபோமே.

7.

மடியாத யிந்தாலே ரவிதான்கட்டும்
வாதிகர ஞங்களுக்கு வழலைச்சுண்ணம்
பிடியானை கைவசங்காண் மதயானைக்குப்
பிரியாத நிலவுப்பின் பெருமைமேசார்

அடியென்றால் வாய்மூடப் பிடரிபேசும்
 அப்பனே சுக்கிலத்தை யறியமாட்டார்
 படியான உட்கருத்தான் தண்ணீரானால்
 பரியாச வேதையிது கொஞ்சந்தானே. 8.

அண்டச் சுண்ணம்.

கொஞ்சமென்று சொல்லாமல் சொல்லக்கேளு
 கொடிதான மேல்தோட்டைச் சுண்ணம்பண்ணு
 வஞ்சியெனு முட்கருச்சேர் கைமுறையாயாட்ட
 மகத்தான வழலையினால் தண்ணீராகுஞ்
 சஞ்சீவி கெங்கையப்பா சமூலமெல்லாம்
 தாரணியி னுப்பாலே யிவ்வளவுமாச்சு
 நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போல் சரக்கெல்லாஞ்சாம்
 நயகார சாரத்தால் மெழுகுண்டாமே. 9.

மெழுகாகு முப்பாலே பூரங்கொல்லும்
 விடமான பூரத்தால் காரங்கொல்லும்
 பழுதான செய்தியல்ல வழலைப்போக்கு
 பண்பான ரகசியமிது பூரணந்தான்
 எழுதரிது என்னாலே முடியாதப்பா
 என்னைப்போல் திறமாகச் சொல்லார்சொல்லார்
 அழகாத பிண்டத்தால் வேதைகோடி
 அடிமூலம் பூரணத்தா லறிந்துபாரே. 10.

கல்லுப்புச் சுண்ணம்.

அறிவதற்குப் பிண்டத்தின் தோட்டைவாங்கி
 அஞ்சிடையாஞ் சீனனுமோ ரொன்றுகூட்டி
 வெறிவுகொள்ள வெடியுப்பு ரெண்டுங்கூட்டி
 விசையான சத்தியடி யஞ்சும்போட்டு
 செறிவதற்கு அறுநீரா லரைந்துலர்ந்தால்
 செப்பமுடன் புடம்போடச் சுண்ணமாச்சு
 உரிவெண்ணெய் யிதுதானே கல்லுப்பாச்சு
 ஓகோகோ கல்லானைக் காரந்தானே. 11.

காரமென்ற கடுங்காரங் கல்லானைக்குக்
 கடியதொரு சீனன்வந்து சேர்ந்தபோதே
 காரமென்ற கடுங்காரஞ் சொல்லப்போமோ
 கல்லுப்புச் சுண்ணமென்றே பேருமாச்சு
 காரமென்ற கடுங்காரஞ் தூடனப்பா
 காரமிது சேர்ந்தாக்கால் காரசாரம்
 வீரமென்று சொல்வதற்கு வாய்தானோகும்
 விள்ளார்கள் பெரியோர்கள் வேதைப்போக்கே. 12.

அகத்தியர்

சுண்ணத் திராவகம்.

போக்கான செய்தியப்பா சொல்லக்கேளு
 பூரணத்தி னுப்பாலே யெல்லாமாளுந்
 தாக்கான செய்தியப்பா திராவகந்தான்
 தனித்தவெடி யுப்பொன்று பூத்தானொன்று
 வாக்கான துடனொன்று கரியுப்பொன்று
 வளஞ்சீனக் காரமொன்று சாரமொன்று
 நீக்கான ரெங்கொன்று யிந்துப்பொன்று
 நீராகச் சம்பழத்தா லரைத்துக்கூட்டே 13.

அரைத்தமருந் திரவியிலே உலரவைத்து
 அப்பனே பொடியாக்கிக் கலசத்திட்டுக்
 கரைக்கலசந் தலைமேலே மூக்குக்கீழாய்க்
 கைமுறையா யெண்சீலை மண்ணுஞ்செய்து
 புரைக்கடங்காப் புகை நீரா மெரியிட்டாலே
 போதமுள்ள நீராலே உப்புச்சுண்ணம்
 கரைக்குளில்லை கற்பூரமீதிலேறக்
 கரையில்லை நிலையில்லை சுண்ணப்போக்கே. 14.

சுண்ணமுப்புச் சுண்ணமப்பா சொல்லக்கேளு
 துரைவெள்ளை பாசாண மீரஞ்சுக்குச்
 சுண்ணமப்பா மஞ்சாடி தடவிச்சென்று
 சுண்ணாம்புக் கல்லப்பா மரக்கால்பத்து
 எண்ணமுள்ள தாளம்பால் மரக்கால்பத்து
 யிதைநீற்றப் பாசாணங் கட்டிப்போச்சு
 உண்ணுவது தாம்பிரமது களஞ்சிக்கேதான்
 ஒருமஞ்சாடி கொடுக்க வெள்ளியாமே. 15.

கட்டுத் திராவகம்.

ஆமப்பா ஒன்பதரை தப்பா துண்மை
 அதில்சுண்ணத் திராவகந்தான் சொல்லலாச்சு
 தாமப்பா கண்டபடி சொன்னோஞ்சொன்னோம்
 நயமான கட்டுவகைத் திராவகமேகேளு
 யேமப்பா அரிதாரஞ் துடன்சீனம்
 ரெங்குபொரி காரம்பூரம் வீரஞ்சாரம்
 ஆமப்பா வகைக்கொன்று திராவகந்தான்
 அரகரா கட்டுவகைத் தண்ணீர்தானே. 16.

மெழுகுவகைத் திராவகம்.

தானென்ற நீர்தனிலே சகலமெல்லாந்
 தட்டுண்டு சாகுமப்பா மெழுகுபண்ணு
 யேனென்ற மெழுகுவகைத் திராவகந்தான்
 எழிதல்ல துரிசுபூ நீருவீரஞ்

சீனயொடு வெடியுப்பு மடாப்பூரந்தான்
சேர்க்கையிது களஞ்சியொன்று வகைவீதந்தான்
ஊனுறவே நுணுக்கியொரு கலசத்திட்டு
உத்தமனே யெரியிடவே தீ நீராமே.

17.

செந்தூரத் திராவகம்.

தீ நீராங் கட்டினதோர் சரக்கெல்லாந்தான்
திரமாக மெழுகாகும் வேதைகாணும்
ஆனதொரு தீ நீரின் வகையைக்கேளு
அப்பனே வழலையொடு வீரம்பூரம்
முணான கெந்திமால் தேவிலிங்கம்
உத்தமனே வெடியுப்பு அன்னபேதி
தானவனாம் புகைநீரைப் பேசப்போமோ
சகலசரக் கெல்லாஞ்செந் தூரந்தானே.

18.

குரு முடிக்க.

தூரமென்ற தூரமல்ல சொல்லக்கேளு
துடியான வெடிச்சத்தங் கண்டாலாச்சு
பாராமல் குருமுடிக்க வப்பாகேளு
பாழிலே கரிச்சட்டுப் போகாதேநீ
சாரமென்ற கல்லானை பட்டுப்போனால்
கடுஞ்சார மிந்தாலே கட்டிப்போச்சு
ஆரமிட்ட கருங்கல்லு பேசவில்லை
அப்பனே ஆறானைக் காதியாமே.

19.

முப்பூப் பிறயி.

ஆதியென மூலமப்பா சத்தியாச்சு
அருளான பிண்டமப்பா ஆனைக்கல்லு
பாதிப்பிறை மிந்தாலே வழலையாச்சு
பானென்ற பூவாலே சித்தியாச்சு
சோதியிட்டுப் பூரணத்தால் விரைத்துப்போச்சு
சொல்லுவது கடுங்காய்ச்சு லானதாலே
நீதியென்ற வாதமெல்லாந் துலங்கலாச்சு
நேரான பூரணத்தி லிருந்துபாரே.

20.

முப்பூக் கட்டு வேதை.

இருந்துரைத்தார் சமாதியிலே திங்களொன்று
இரண்டுதிங்கள் சென்றவுடன் கல்லுப்பாச்சு
அருந்தவத்தார் பெரியோர்கள் சொன்னார்காணும்
அப்பனே பூவெடுக்க வாழ்ந்தமுர்த்தி
பொருந்துவது பூவாலே கட்டிப்போச்சு
பூரத்தால் முழுக்கட்டுக் கண்டதாச்சு
திருந்துவது பெண்ணென்றே ஆனைக்கூட்டிச்
சேக்தார்கள் கைமுறையாய்ச் செனித்தவாரே.

21.

அகத்தியர்

வாருகொண்ட முப்பூவே குருவே அப்பா
மகத்தான குருவாலே பூரச்சண்ணம்
யேருவது கல்லானைச் சகட்டின்மேலே
யிந்தாலே பூரணமாய்ச் செயநீராச்சு
ஊறுவதுக் கூரணிதா னுப்புங்கட்டும்
ஓசையிட்ட வீரமிட வேதையாகுந்
தேறுவது கோடான கோடிக்கப்பந்
திறமான வேதையப்பா மலைபொன்னாமே.

22.

பத்தி கூறல்.

பொன்னான தோர்கார சாரமாகும்
பூமியுவர்ச் சாரமப்பா பூமிநாதம்
மின்னான பூவாத்தாள் வெள்ளைமுர்த்தி
விறுகளையே கொடுக்கும் பூரணந்தான்
சொன்னாக்கால் தோணுமப்பா நூலைப்பார்த்துக்
துறைகாணா மடையரைப்போல் சுடாதேந்தான்
சன்னாசங் கொண்டதொரு வீணர்போலச்
சலித்துமே போகாதே குருவைத்தேடே.

23.

குருவான பெரியோர்கள் தன்னைச்செங்கை
கூப்பியே தெண்டனிட்டுச் சீசனாகித்
திரிவதனார் சிந்தைதனைச் சோதிப்பார்கள்
திடமான சிந்தையுற்று யிருந்தாயானால்
தருவிப்பார் வாதமெல்லாஞ் சீடமென்றே
சகலகலைக் கியானமெல்லாந் தான்தங்கும்
அருளாகும் பொருளாகு மாசான்றன்னை
அடிபணிந்தா லடிமுடியு மறிவிப்பாரே.

24.

முப்பூத் தீட்சை.

அரிவதற்குக் குருசொல்லார் பாடல்தோறும்
அப்பனே கருவறியார் முடவாதி
செரிவதற்கு உவர்ப்பூவாதம் வேதையாச்சு
சென்றதோர் காய்ச்சம்வகை சொல்லக்கேளு
உரியில்வெண்ணெய்! தனையுருக்க நெய்யாய்ப்போகும்
உத்தமனே வழலையெனுஞ் சாரம்பாரு
யிருகியப்பா யிந்தாலே குருவாய்ச் செல்லும்
எதிரிட்டுக் கொல்லுமப்பா உப்புத்தானே.

25.

பூமிநாதப் பெருமை.

உப்பு நீ ருப்புமல்ல சொல்லக்கேளு
உவர்களிலே விளைந்தொரு அடிதானப்பா
உப்பொன்று அதுக்கடுக்க வாழ்வாரப்பா
ஓகோகோ அலை நீரி லுப்பதொன்று

வகார சூத்திரம் - 200

முப்பூவுங் கூட்டியல்லோ குருவாய்ப்போச்சு
முழுக்காரந் துறைமேலே யேறலாச்சு
உப்பான வழலையிது பூரணந்தான்
உயர்ந்தவெடி யாகாச உப்புச்சாமே. 26.

சாகுமப்பா கற்பூரஞ் செத்துப்போச்சு
தனிப்பூரங் கல்லாணை வழலைக்காச்சு
போகுமது ஆனையப்பா பட்டுப்போச்சு
பூரணத்தி னிந்தாலே ரவிதான்கட்ட
வேகுமப்பா சரக்கெல்லாங் கண்டபோதே
வெடியுப்புத் தாயான மூலமாச்சு
ஆகுமப்பா யித்தனையு முவர்தன்னாலே
ஆதித்தன் கண்டல்லோ சோதியாச்சே. 27.

முப்பூ விபரம்.

சோதியாஞ் சிவமான நிலவுபுத்தான்
சொல்லுமது வழலையுப்பு மவுனமாகும்
அதியிதை யறிந்தவனே முர்த்தவாதி
அப்பனே யாகநீ ருப்பாலாச்சு
வேதையென்ற பொருள்களெல்லா முப்பூவாகும்
விமலனார் வழலையுப்பை யறியமாட்டார்
பூதலத்தில மானிடரோ காணப்போறார்
பொற்பூவின் வாசனைதான் கல்லுப்பாமே. 28.

கல்லுப்பு நல்லுப்பைக் கட்டிக்கொல்லும்
கல்லாணை பட்டுவிழக் கருவுண்டாகும்
வல்லமையாம் முப்பூவு மடித்தாயானால்
மகத்தான கல்லாணை பட்டுப்போகும்
சொல்லார்கள் சொல்லார்கள் பெரியோரையா
சுத்தரவி வழலையுப்புச் சொல்லுங்காணார்
யெல்லாருங் கண்டதுவே யாகநீரு
ஏகவெளி சிவமறியார் கல்லுப்பொன்றே. 29.

கடுங்காரச் செயநீர்க்குரு.

கல்லுப்புக் குருவானா லானைக்கல்சாம்
கடுங்கார மேறுதற்குப் பூமிநாதம்
சொல்லக்கேள் நீராலே சுத்திபண்ணு
துடியான கல்லாணை சுத்தியாச்சு
அல்லக்கேள் சீனமொன்று முப்பூவொன்று
அடங்காத ஆகாச வெடியுப்பொன்று
வல்லொத்த தூடனொன்று பச்சையொன்று
வளமான துரையண்டச் சுண்ணம்ரெண்டே. 30.

அகத்தியர்

ரெண்டுடனே காந்தமொன்று சிப்பிபத்து
 நேராக யிதையாடச் சம்பளத்தால்
 ரெண்டுச்சாண் புடம்போடச் சுண்ணவேகம்
 நாதமது முப்பூவா லித்தனையுமாச்சு
 உண்டுகொண்டு உட்கருதான் சரியாய்த்தூக்கி
 ஒன்றாக விரவிப்பிங் கானில்வைத்துப்
 பண்டான ஆகாசஞ் சீனமோடு
 பழச்சாற்றில் மோர்கூட்டப் பூரமாச்சே.

31

குடச் சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா வழலையிது சுண்ணம்பண்ண
 அப்பனே துரையண்டஞ் சீனமோடு
 வாச்சப்பா சாரமிட ந்றாய்ப்போகும்
 வளமாகச் சூடனுக்கு அங்கியூட்டிக்
 காச்சப்பா கல்லாணைத் தோட்டுக்குள்ளாய்க்
 கைமுறையா யூதிவரச் சுண்ணமாகும்
 வாச்சதொரு பிங்கானி லிந்துநீர்தான்
 வலமாக அஞ்சுகுண்ண மேவியாடே

32

ஆடினா லிந்தாலே செலமாய்ப்போச்சு
 அப்பனே மதயானை பட்டுப்போச்சு
 தேடினால் வாராது சோதியப்பா
 திறமான நீருக்குப் பேர்ஜான்கேளு
 ஓடுகிற பாம்பாகும் வழலைப்பாம்பு
 உத்தமனே யிந்தாகும் பூரணந்தான்
 சாடுவது பூரத்தார்க் காரசாரம்
 தனிமுப்பூ வாதியென்ற குருவதாமே.

33.

குருவான நீராலே சுண்ணங்கோடி
 கொண்டதொரு செந்துரங் கோடாகோடி
 குருவான நீராலே கட்டுக்கோடி
 குகைதனிலே யாடுதற்குக் களங்குகோடி
 குருவான நீராலே செயநீர்கோடி
 குறிப்பான சாரணையுங் குளிகைகோடி
 குருவான நீராலே யோகஞ்சித்தி
 கொடுஞ்சருக்குக் கொடுஞ்சருக்கு வழலைதானே.

34.

தானென்ற யிந்தாலே யித்தனையுமாச்சு
 தனிப்பூரச் சுண்ணத்தா லாடலாச்சு
 யேனென்று பேசுமிது வழலையப்பா
 யேகாங்கி யாய்க்குகையி லிருக்கவேணும்
 பானென்ற தடங்காட்டிச் சரக்கையெல்லாம்
 படுமுன்னே கொன்றுவிடும் பாவியுப்பு
 நானென்ற அகம்பிடித்தால் தலைதெரித்துப்போம்
 நாட்டரசு னானென்று பேருணாதே.

35.

வகாரஞ்சுத்திரம் - 200

அரிதாரச் சுண்ணம்.

ஊனென்ற வஸ்துவப்பா வழலைச்சுண்ணம்
 ஓகோகோ நீரானாற் பூரணந்தான்
 தேனென்ற மனோன்மணியா ளீன்றநாதம்
 செப்பரிது செப்பரிது வழலையுப்பு
 தீனென்ற வழலையிலே வீரங்கூட்டித்
 திறமாகத் துருசாட்டச் சுண்ணமாச்சு
 கோனென்ற வராட்டியனை வீரஞ்சேர்த்துக்
 கொள்கையாய் மால்தேவிக் கங்கிபூட்டே

36.

வேதை.

பூட்டவே தாளகந்தான் சலவையாச்சு
 பொன்னிமிளை யிதினாலே சுண்ணமாச்சு
 ஆட்டுவது நவச்சாரஞ் சுண்ணமாச்சு
 அப்பனே காந்தத்தால் துருசு நீறாம்
 கூட்டுவது சிங்கியப்பா குளிகையாகுங்
 கோவான துதமது தங்கத் தூட்டு
 ஊட்டினா லஞ்சுசுண்ணக் குகையிலாட்டு
 ஓகோகோ சுண்ணமிது மலைபொன்னாமே

37.

ஆமப்பா சுண்ணமெல்லாந் தனித்தனியேவேதை
 ஆகாச உப்பாலே யித்தனையுமாச்சு
 நாமப்பா கண்டபடி சொன்னேன்மேளு
 நலம்பெரிய வழலையுப்புக் காரசாரம்
 வாமப்பா பூசையிடச் சித்தனாவான்
 வழலையுப்பை யறியாட்டால் வாதியாகான்
 சாமப்பா சரக்கெல்லாங் கட்டுமுன்னே
 தனியான வழலையினா லெல்லாங்காணே.

38.

எல்லாருங் காணாத முப்பூவப்பா
 யிருதயத்தி லுப்பறியா முடவாதி
 சொல்லார்கள் பெரியோர்கள் மதயானைக்குச்
 சுகமான சுகடுவைத்து ஏறுதற்கு
 நல்லதொரு குருசொல்லக் காணவேணும்
 நட்பில்லான் நாய்போலே அலையவேணும்
 வல்லமையால் முடியாது வழலையுப்பு
 மகத்தான காரமிது சாரந்தானே.

39.

காரமென்ற சிப்பிச் சுண்ணம்.

சாரமென்ற ஆகாசச் சரக்கதாகுந்
 தனிப்பிறவி யடிமூலம் பூமிநாதம்
 வீரமென்ற யிப்பூவா லானைக்கல்சாம்
 வேதாந்தத் துள்ளிருக்கும் ரவியுமிந்துங்

அகத்தியர்

காரமென்ற சுண்ணாம்பா சிப்பிச் சுண்ணாங்
கடுங்கார முவச்சாரம் பூமிநாதம்
பூரமென்று சொல்லுதற்குப் பெரியோர்சொல்லார்
புகழான தென்னாலின் புகழைப்பாரே.

40.

பாரப்பா கல்லானைச் சுண்ணமுடன்வீரம்
பரிவான பச்சைக்கே யங்கியூட்டிச்
சீரப்பா பூவாலே புத்திலேறச்
செல்லப்பா துருசுடனே வீரங்கூட்டிச்
சேரப்பா தாளகத்தைப் பொதிந்துவது
செப்பரிய வங்கமது சுண்ணமாகும்
ஆம்பா வங்கமதில் வீரங்கூட்டி
அப்பனே வங்கத்தைச் சரியாயட்டே

41.

96 சரக்குகளை ஈயமாகும் வங்கச்சுண்ணம்.

ஆட்டியே புடம்போட யீயமாகும்
அந்தமுறை பாசண மீயமாகும்
பூட்டுவாய் தாளகமு மீயமாகும்
புகழ்பெரிய லோகமது ஈயமாகும்
முட்டுவாய் மடலீயங் கல்லுப்பீயம்
முத்தியஞ் சங்கீயம் லிங்கமீயம்
பூட்டுவாய் நவச்சார மீயமாகும்
பொன்னிமிளை யீயம்பொன் னீயந்தானே.

42.

பொன்னீயம் வெள்ளீய மாகும்பாரு
புகழான நவலோக மீயமாகும்
வண்ணமுள்ள நவரெத்தினம் ஈயமாகும்
வாய்த்தொரு உப்பெல்லா மீயமாகும்
நன்னயஞ்சேர் சரக்குவகை யறுபத்திநாலும்
நவரெத்தினம் நவலோகம் பதினெட்டாகும்
சொன்னநீ ரேழுமே உபரசங்கள்
தொண்ணூற்றார் சரக்கெல்லாஞ் சொல்லலாச்சே.

43.

உபரசம்.

ஆச்சாப்பா உபரசத்தின் வகையைக்கேளு
அண்டமொடு பிண்டமொடு நண்டுவண்டு
வாச்சப்பா பூனாகம் வேங்கைப்பல்லு
வாய்த்தொரு கரிக்கோடு கண்மழுங்கும்
பேச்சப்பா கருங்காக்கை மண்டையோடு
பெரியதொரு கரிக்குருவி யங்கத்தோடு
யேச்சப்பா செங்கமுகு பித்துசங்கு
யிணையான செம்பருந்தின் கண்ணுங்கூட்டே

44.

ரசகுளிகை சாரணைவிபரம்.

கூட்டுவது சாரணையின் வகையைக்கேளு
கூறாய்தொண் ணுற்றாறு வகையுங்கொண்டு
ஆட்டுவது முன்சொன்ன வங்கச்சுண்ணம்.
அழகான வீரமிட்டு வெவ்வேறாட்டிச்
சாட்டுவது வில்லைதட்டிச் சவ்வாதுருசித்
தானுருக்க ஈயம்பா தொண்ணுற்றாறும்
முட்டுவது ரசங்கட்டிக் குளிகைசெய்து
முக்கியமுடன் சாரணைக்கு வகைசொல்வேனே. 45.

சொல்லக்கேள் மஞ்சாடி பன்னிரண்டு
தூதமது உருகையிலே சொல்லியாடும்
அல்லத்தொண் ணுற்றாறு சரக்கீயத்தை
அழகாய்தொண் ணுற்றாறு மாவங்கூட்டி
வல்லமையா யுருக்கியெடு குளிகையாகும்
மகத்தான சாரணையின் வகைத்தானப்பா
செல்லப்பா சாரணையைச் சென்றுபாரு
சென்றபின் குளிகையிது சென்றபின்மே. 46.

சாரக்கட்டுச் சுண்ணம்.

ஆம்பா வழலையொன்று அண்ட மாறு
ஆட்டிவிலைல் ரண்கண்டா னுதிப்போடு
ஆம்பா வழலையொன்று சூப்பி ஆறு
அந்தவகை யாகவே யூதிப்போடு
ஆம்பா வழலையொன்று நண்டு, ஆறு
அதிகமா யூதிவரச் சுண்ணமாகும்
ஆம்பா வழலையொன்று நத்தை ஆறு
ஆட்டவே சுண்ணவகைச் செய்நீர்தானே. 47.

அஞ்ச சுண்ணக் குகை.

தானென்ற கல்சுண்ண மாறுங்கூட்டிச்
சுமனாக அஞ்சுசுண்ண வகையுஞ்சேர்த்து
வானென்ற வெண்கருவைத் தண்ணீராக்கி
வண்மையுட னஞ்சுசுண்ண வகையுமாட்டி
யேனென்ற குகைபிடித்து வைத்துக்கொண்டு
யெடுத்ததொரு சுண்ணவகை மிதிலையுது
நானன்றாய்ச் சொல்வதல்லால் மற்றோர் சொல்லார்
நாகத்தி னாட்டுவகை சொல்லக்கேளே. 48.

நாகக் கட்டுச் செந்தூரம்.

கேள்பா சுண்ணத்தின் திராவத்தால்
கிருபையுள்ள நவச்சாரந் தன்னையாட்டி
கேள்பா நாள்மட்டு மாட்டிச் சென்றால்
யெடுத்ததொரு சாரத்தை வில்லைதட்டிச்

சுகத்தியர்

துளப்பா ஓட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 சொல்லரிது சாரமிது கட்டிப்போச்சு
 வாள்பா பீங்கானில் நீரதாச்சு
 மகத்தான நாகமதை யுருக்கிச்சாயே.

49.

சாயப்பா அஞ்சுதரஞ் சாயக்கவேதான்
 தட்டுண்டு போச்சுதப்பா நாகங்கட்டி
 நேரப்பா செந்தூரத் திராவகந்தான்
 நீதியுடன் நாகத்தில் சுருக்குத்தாக்க
 வாயப்பா மலர்ந்துதான் முருக்கம்பூப்போல்
 வளமான செந்தூர மாகும்பாரு
 நீயப்பா நவலோகம் களஞ்சியொன்றில்
 நிசமாக மஞ்சாடி கொடுக்கமாத்தே.

50.

சீனக் கட்டு.

மாத்தெட்டுக் கண்டுதப்பா சீனக்காரம்
 வளமான சாரநீர் குத்தியாட்டு
 சாத்தெட்டு னாள்குத்திச் சென்றதானாற்
 தட்டுண்டு சீனத்தான் கட்டிப்போவான்
 போத்தண்டன் யிக்கருவை வகையாய்க்கேளு
 புகழ்சாரங் கட்டினதுங் காரமுந்தான்
 நீத்தண்டச் சரியிடையாக் காரசாரம்
 நேராக முப்பூவுங் கூட்டிவையே.

51.

வையப்பா பச்சைநவச் சாரங்கூட்டி
 வைக்கவே மகத்தான செய்நீராகும்
 மெய்யப்பா அறுபத்தி னால்சரக்கும்
 யிந்தநீ ராலேதான் மெழுகதாகும்
 செய்யப்பா நவலோகம் வேதையாகும்
 திடமான் தூபமுதற் பரிசுமாகும்
 தொய்யப்பா சத்தமுமாங் கனமுமாகும்
 தோன்றுவது பதினாறு மாத்துத்தானே.

52.

64, சரக்குக்கும் ஏகாந்தத் தமிழம்.

தானப்பா சரக்குஅறு பத்துநாலுந்
 தனித்தனியே மெழுகாக்கிக் களஞ்சிவீதம்
 பூண்பா லில்லைதட்டிக் கல்சத்திட்டுப்
 புதுமையாய்ப் பாதாளத் தன்னில்வைத்து
 நீணப்பா மேல்முடிச் சீலைசெய்து
 நிசமாகத் தீயாட்டத் தமிழமாகும்
 ஆணப்பா பீங்கானி லிறக்கிவைத்தே
 யனலாறி மாறினபின் னெடுத்துப்பாரே.

53.

வகார சூத்திரம் - 20

ஏகாந்தத் தமிழகக் கற்பம்.

யெடுத்தபின்பு நிறுக்கயிடை சரியாய்க்காணும்
 யேகாந்தத் தயிலமிது யாருஞ்செய்யார்
 தொடுத்ததொரு காரியங்க ளெல்லாம்வெல்லுஞ்
 சொல்லுதற்கு வேதையிது மலைபொன்னாகும்
 அடுத்ததொரு வினைகளில்லை பயமுமில்லை
 அறுபத்து நாட்கோடி ரிசிகளாலுந்
 தடுத்ததொரு சாபமில்லை தூலன்காலன்
 சாபத்தால் பயமுமில்லை தயிலங்கொள்ளே.

54.

நூற்றெட்டுக் கற்பங்கொள்ள.

கொள்ளப்பா மண்டலந்தா ஒருமாவீதம்
 கொண்டாக்கால் சிவனவனாய்க் கூடிவாழ்வான்
 கொள்ளப்பா கற்பமிது கொண்டாயானால்
 கோடியுக்கு சென்றிலுமோ சாவில்லைதான்
 கொள்ளப்பா கற்பவகை நூற்றெட்டுந்தான்
 கொண்டாக்கா லவன்யோகி யவனேஞானி
 கொள்ளப்பா வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டு
 கொள்ளப்பா மறுகற்பங் கொண்டுபாரே.

55.

பாசாண வர்ணம்.

பாரப்பா வழலையிலே வீரங்கூட்டிப்
 பண்பாகக் கெந்தகத்துக் கங்கியூட்டி
 நேரப்பா கட்டுவகைத் திராவகத்தைக்குத்தி
 நிசமாகத் தீயாட்டத் தந்தம்போல்கட்டும்
 சேரப்பா மெழுகுவகைத் திராவகத்தைக்குத்தித்
 தீயாட்ட மெழுகாகுஞ் செம்பில்வேதை
 பாரப்பா யிதினமாத்துப் பதிமுன்றாகும்
 பாசாண வர்ணமென்ற போதாமே.

56.

பாசாணக்கட்டுச் செந்தூரம்.

தானென்ற பாசாணந் தன்னைக்கட்ட
 தாரணியில் வாதிகளோ அறியப்போராள்
 பானென்ற உப்பையிரை யளவாய்க்கொண்டு
 பாசாணத் திப்பூசி மத்தங்காய்க்குள்
 நாமென்று முன்சொன்ன படியேநீற்ற
 ராச்சியத்தி லில்லாத கட்டிதாகும்
 யேமென்று யீரஞ்சு தரமே நீற்றி
 எடுக்கப்பண் பென்னபா சாணந்தானே.

57.

பாசாணங் கூட்டினதை யெடுத்துக்கொண்டு
 பண்பான செந்தூரத் திராவகத்தால்
 கூசாமல் சுருக்கிடவே செந்தூரந்தான்
 கொண்டதிலே ரசத்தைமெள்ளக் கொடுத்துத்தாக்கு

சாகத்தியர்

பூசவே வேதையிது தீயில்காட்டப்
 பொன்பசும்பொன் பத்தறையாய்ப் பூட்டியாடும்
 நேசமுடன் நவலோகம் நிசுமாயாடும்
 நீதியுள்ள பாசாணப் போக்குத்தானே.

58.

4த்தி.

தானென்ற மூலத்தை யறியவேணும்
 சகடுவைக்குங் கல்லாணை காணவேணும்
 வானென்ற பூரணத்தைக் காணவேணும்
 வளமான அட்டசித்தி யறியவேணும்
 நானென்ற கோசமிது பீசமாகும்
 நலமில்லாத் தீவினையின் பிறப்பறுக்கும்
 யேனென்று பேசுதற்குப் பஞ்சமித்திரம்
 யெழுபிறப்புக் கல்லாணைக் கொண்டவாரே

59.

வாரான சக்கிலத்தைக் காணமாட்டார்
 மாடுபோல் நீரைவிடக் காண்பார்மாண்பார்
 தேனான வண்ணானை யறியமாட்டார்
 சிதருப்புக் குருவெனவே சென்றுபறப்பார்
 ஆறான மித்திரமே சத்தியமே
 அடங்காத நீலியப்பா தட்டியைப்பாரு
 பேரான பூரணியாம் மனோனமணிதான
 பெற்றீன்ற நாதமிது தேனுமாமே.

60.

தேன்மொழியாள் பூரணத்தி லுயரவேறித்
 தேரோட்டம் போலவே துதந்தன்னைத்
 தான்மொழியக் கைமுறையாய்ச் சரக்கெல்லாந்தான்
 தட்டுண்டு போச்சுதப்பா ரசங்களெல்லாம்
 வான்மொழியாய்ப் பிறந்தவளோ லோகத்தாட்டு
 மடக்குவழி யாயிரந்தான் சொல்லலாகும்
 ஏன்மொழிவ தினிச்சரக்கைக் கொல்லுங்கொல்லு
 மென்பதடி யினில்மடக்க ரசம்பொன்னாமே.

61.

பொன்னடியில் வழலையிது சேர்ந்துதானால்
 பூரணமுங் கூட்டியதி லேறிற்றானாற்
 சொன்னபலன் தவறுண்டோ வேதைப்போக்கு
 சொற்பெரிய நாதவித்தை யறியாமுடர்
 கன்னிவித்தை செய்தாலும் பூரணத்திலேறிக்
 கட்டினா லெவ்வளவுங் கட்டுமப்பா
 பின்னவத்தை யாயிருந்தா லொன்றுமில்லை
 பேயாடிப் பிணமாடிப் போனதொப்பே

62.

பிணமாடிப் போனதொக்கு மறியாமட்டை
 பிலத்தபுத்திக் காரனுக்குத் தெரியுந்தெய்வம்
 பணமாடிப் போனதொக்குங் குருவில்லாச்சீடன்
 முமையிதை யறிந்தவனே ஞானிவாதி

சணமாடிப் போனதொக்கு மகங்காரித்தமட்டை
சகதியிலே கல்லெறிந்த வாட்கையாகும்
மணமாடப் போனதொக்கு மிளமைகையிலேஞானம்
மதியமுர்தங் கொண்டவனே ஞானியாமே.

63.

காமப்பால் கானற்பால்.

ஆமப்பா வழலைநிலம் புல்பற்றாது
ஆயிசென்ற விடமெல்லா மப்படியேயாகும்
வாமப்பா வழலைகண்டா லவனேவாதி
மானிலத்தில் யோகியப்பா செய்திவேறே
காமப்பால் குடித்தவெறி நிலவுப்பாகுங்
கானற்பால் குடித்தவெறி வெடியுப்புசுதுன்
நாமப்பா யேமப்பா வென்றிருந்தால்
நாயகியை நாயகனார் காணலாச்சே.

64.

சூடன் கட்டு.

ஆச்சப்பா யித்தனையுங் கன்னிக்கூறு
அப்பனே சூடன்மணி யாட்கேளு
நீச்சப்பா வெள்ளமென்ற ஆகாசந்தான்
நெடியகம்மி வெடியுப்பில் பிறவியப்பா
வாச்சதொரு சூடனைத்தான் கட்டக்கேளு
வழலையுப்புச் சுண்ணமுடன் வீரச்சுண்ணம்
பாச்சப்பா கண்டர்சுண்ணம் நவச்சாரங்கூட்டி
பனியில்வைக்கப் பீங்கானில் நீருண்டாமே.

65.

ரசச் செம்புக் களங்கு.

உண்டுகொள்ளுந் தண்ணீரில் துவைத்துப்போட்டு
ஒன்பதுநாள் குத்தினபின் னூதிப்போடு
மண்டுதொரு சுண்ணாம்பாய்ப் போகும்பா
மகத்தான சுண்ணமுடன் சவாதுகூட்டி
கொண்டுமெள்ள சூடகரியி லுருக்கியாடுங்
கூட்டான கெந்திதன்னைத் தாக்கிப்போடு
விண்டுரெண்டுந் தான்கொடுத்த ரசத்தைத்தாக்கி
வேதையுள்ள செந்தூரக் களங்குமாமே.

66.

தூம வேதை.

களங்கமற்ற களங்கஞ்செம் பாயிரத்தில்
கட்டியிடச் செந்தூர மொருமாத்நாக்கு
வழங்குதற்குப் பொன்னாகும் நொய்யில்லாப்பொன்
மாத்நாடுத் தாயிருக்குங் களங்குவேதை
இளங்குமரிச் சாற்றாலே மடலையாட்டி
இருண்டஉமிக் காந்தலிலே புதைத்தபின்பு
பழம்புளியின் பதம்போலே யெடுத்துக்கொண்டு
பாங்காகச் செயநீரில் துவைத்துவாட்டே.

67.

சுகந்தியர்

வாட்டியின் குழைந்துதான் மெழுகதாகும்
 மகத்தான ரசம்வீரங் கூட்டிக்கொண்டு
 ஆட்டியின் மஞ்சாடி உண்டைசெய்து
 அப்பனே ஒருஉருண்டை புகைக்கவேகம்
 பாட்டமப்பா புகைப்பட்ட வீதியெல்லாம்
 பசும்பொன்னாந் தூமமிது பழிக்கப்போமே
 நாட்டமா யிவ்வேதை யாகுமாகும்
 நாதமது கண்டவனே வாதியாமே.

68.

நந்தி மார்க்கம்.

வாதமப்பா யோகமே யிருக்கவேணும்
 மனோன்மணியை யென்னாளும் போற்றவேணும்
 நீதமுடன் ரேசகத்தைத் தள்ளவேணும்
 நிலையற்ற சிற்றின்பம் நீக்கவேணும்
 சாதனையாய்ப் போசனத்தைத் தள்ளவேணும்
 தன்னிலையில் மதியமுர்தங் கொள்ளவேணும்
 ஆதிசிதம் பரபூசை செய்யவேணும்
 அப்போது நந்திவந்து அடிசொல்வாரே.

69.

சொல்வதென்ன உப்பு அப்பு மூன்றும்பா
 துடியான மேகத்தி னீராலாச்சு
 கொல்வதொரு நீர்ப்பா மித்திரமாச்சு
 கோவிலுக்குள் கல்லாணைக் கொம்பாலாச்சு
 வெல்வதற்குப் பிண்டத்தி லேறலாச்சு
 வேதாந்த வெடிச்சத்தங் கண்டாலாச்சு
 வல்வந்த மானபூ வாத்தாளாச்சு
 மடங்காத பேரெல்லா மடிந்துபோச்சே.

70.

மடிந்தயிந்து தனையெடுத்து ஆடவேணும்
 மல்லாட்டால் மாடுபோற் றிரியவேண்டுஞ்
 சொடிந்துவிடுங் காச்சலப்பா அறியவேணும்
 யில்லையென்றாற் சுணங்கனைப் போற் குலைக்கவேணும்
 கடிந்துவரும் சரக்கிதனைக் கட்டவேணும்
 கட்டாட்டால் வாகினிபோற் கதறவேணும்
 விடிந்திரவி யுதித்துயின்பே குக்கிடந்தான்
 மேவியே கூவிதுபார் அறிந்துபாரே.

71.

வெண் குதிரை.

அரிந்திந்த நூல்பார்த்து வேதைபாரு
 அல்லாட்டாச் சித்தாஞ்ஞானி யிடமேசேரு
 செரிந்தல்லோ கல்லையிட்டுக் களிப்போலாச்சு
 செய்நீரின் மித்திரத்தா லித்தனையுமாச்சு

பிரிந்து ஒரு சரக்குகளை யோடொட்டாமற்
 பேய்போலே பிடிக்குதப்பா கட்டிக்கொண்டு
 குரிந்திந்தக் கல்லாணை செத்துத் தானார்
 கொடுமுடியாம் பாம்பதனைக் கூறுவாமே.

72.

வழலை எண்ணை கழட்ட.

கூறுகிறேன் பாம்பதனை யெண்ணெய்வாங்கக்
 கொடியதொரு கல்லாணை வீரச்சுண்ணம்
 தேறுகின்ற வழலைதன்னைத் தணலிலாட்டச்
 செத்தங்கே யெண்ணெய்யெல்லாம் வடிந்துபோகுட்
 ஊறுகின்ற உப்புச்சுண்ணம் கண்டாச்சுண்ணம்
 ஓகோகோ வீரச்சுண்ணம் பழத்தாலாட்டி
 வீறுபெற்ற பாம்புதனைக் கவசங்கட்டி
 விளக்கிலே வாட்டயெண்ணெய் யெல்லாம்போமே.

73.

துருசச் சுண்ணம்.

எண்ணெய்யெல்லாம் போனபின்பு வழலைவேகம்
 யிணங்காத பாம்பப்பா சரக்கெல்லாஞ்சாம்
 வண்ணமுள்ள வழலையிலே வீரங்கூட்டி
 வளமாகத் துருசுக்குக் கவசங்கட்டி
 யெண்ணமுட னுதிவரச் சுண்ணமாகும்
 யிதினாலே தாளகந்தான் சலவையாகும்
 உண்ணுமப்பா பொன்னிமிளை நீறிப்போகும்
 உத்தமனே நிமிளையுடன் வீரங்கூட்டே.

74.

வங்கச் சுண்ணம்.

கூட்டியே வங்கத்தி லப்பியூது
 கொடியதொரு சுண்ணாம்பாங் கண்டாக்கப்பி
 ஆட்டுவாய் கண்டருடன் வீரங்கூட்டி
 அரிதேவிக் கங்கியிட்டு ஊதிப்போடு
 நீட்டியதோர் தாளகத்தை கெந்தகத் துக்கப்பி
 நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்துஊது
 வேட்டங்கி வேகமங்கே சுண்ணமாச்சு
 வீரமிதாற் சுண்ணாம்பாம் வீரங்கூட்டே.

75.

கம்பியுப்பு மெழுகு.

வீரமிட்டுத் துருசதற்குக் கவசங்கட்டி
 வெந்தெடுக்கப் பச்சையில்லாச் சுண்ணமாச்சு
 வீரமிட்டுக் கரியுப்புக் கங்கியூட்டி
 விளக்கிலே வாட்டையிலே மெழுகுமாகும்
 காரமிட்ட அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலுது
 கடுங்காரச் சுண்ணாம்பாம் வீரங்கூட்டு
 பூரத்திற் பொதிந்தூதச் சுண்ணமாகும்
 புகழ்பெறவே கல்நாருக் கப்பிப்போடே.

76.

சுகத்தியர்

தாளகச் சுண்ணம்.

போட்டெடுக்கச் சுண்ணமிதில் வீரங்கூட்டி
 பொன்னிமிளைக் கப்பியே ஊதிப்போடு
 ஆட்டெடுத்த வங்கத்துக் கப்பியூது
 ஆனதொரு தளவாய்தான் சுண்ணமாகும்
 நீட்டெடுத்த லோகமப்பா நீறிப்போகும்
 நிசமாக நாகமது சுண்ணமாகும்
 முட்டெடுத்த துதம்பா சுண்ணமாகும்
 முனையான பரிமேலே யேறிச்செல்லே.

77.

செல்லப்பா வீரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
 திடமாகத் தங்கத்துக் கங்கியூட்டிக்
 கொல்லப்பா அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலுது
 கூகூகூ அப்யயோ தங்கச்சுண்ணம்
 வெல்லப்பா துருசின்மேற் கவசங்கட்டி
 வீரமிட்டு ஐங்கையி லுதச்சுண்ணம்
 கல்லப்பா மண்ணப்பா மலைதானென்ன
 காவென்ன மாவென்ன சுண்ணக்காடே.

78.

துருசச் சுண்ணம்.

காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து சுட்டாலென்ன
 கரிசுட்டுப் போவதுவே காண்பாரப்பா
 நாடெல்லா பொன்மயமே யாக்கிப்போடும்
 நடமாடுந் துருசின்தச் சுண்ணந்தன்னை
 ஆடலாம் சிங்கியாய்ச் சேர்த்துப்போடு
 அடங்காத குருவப்பா துருசச்சுண்ணம்
 காடெல்லாம் மலையெல்லா மரங்களெல்லாம்
 கொடுமுடியும் பசும்பொன்னாங் கூட்டிப்பாரே.

79.

மூப்பூ பிறவி விபரம்.

பாரப்பா விந்தினுட விபரங்கேளு
 பாரிலே பதினாறு முழத்தின்கீழே
 நேரப்பா கசிந்தெடுத்து மேலேஉன்னி
 நேசமாய்ப் பணிக்கால மேற்கொள்வார்கள்
 ஆரப்பா யிப்பெருமை யறியப்போறார்
 அடங்காத மனோன்மணித்தா யின்றநாதம்
 பேரப்பா யதைக்கேளு சொல்வேன்சொல்வேன்
 பேசாதே பிறரோடே யிந்தின்பூவே.

80

இந்தென்றும் பூவென்றுங் கால்தானென்றும்
 யிணையான அடியென்னும் மூலமென்றும்
 சந்திரனுப் பென்றும்பேர் சுரோணிதந்தான்
 தருவழலை யென்றும்பேர் பூமிநாதஞ்

சுந்தரியாள் சுட்டதென்றும் மண்தானென்றும்
துலையாத நீரளிக்கு முப்பிதென்றும்
வந்ததொரு சத்தியென்றும் கன்னியென்றும்
மனோன்மணித்தா யென்றும்பேர் கண்டுகொள்ளே. 81

சிவ உப்பு.

கண்டுகொள்ளும் சிவமதனைக் காணமாட்டார்
கன்னிக்குத் தானடுக்க வாழ்வார்கேளு
பண்டுடனே யிவர்பேர்கள் ரவிதானென்றும்
பரமென்றும் வழலையென்றும் பச்சையென்றும்
தொண்டுடையார் முடியென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
சுத்தரவி யால்விளைந்த நிலவுப்பென்றும்
உண்டிடவே விந்தென்றும் பொருளீதென்றும்
உத்தசலக் கூத்தின்பே ராருங்காணே. 82

காணாத பொருளொன்று சொல்லக்கேளு
கமலசத்த சாகரமு முண்டுவிட்டேன்
நீணான தண்டாலே கீழேவிட்டேன்
நிசமாக உப்புரைத்த நீர்தானாச்சு
நானான தண்ணீரை யிறைத்துப் பாய்ச்சி
நாட்டுள்ளோர் கொண்டல்லோ ருசியுமர்ச்சு
ஆணான தண்டாலே நீருப்பாச்சு
அடங்காத சிவகெங்கை யென்றபேரே. 83

யென்றதொரு நீராலே சரக்கெல்லாஞ்சாம்
யேகாந்த உப்பிதப்பா சத்திசித்தி
வென்றதொரு நீர்ப்பா வருணன்பிள்ளை
மேலெழுந்த ரவிதனக்குச் சத்தியாச்சு
நன்றான தண்டன்ற நீரேவாதி
ரசவாத மிதிலப்பா துதங்கட்டுங்
குன்றான கெந்தகத்தைக் கொல்லுங்கொல்லுங்
குடிகெடுத்த சத்தியுடன் கூடும்போதே. 84.

போதமென்ற தாகநீ ரல்லால்மற்றும்
பொரியில்லை சத்தியில்லை சிவமுமில்லை
வாதமென்று காண்பற்கு நீரைச்சேரு
வகையுடனே கைமுறையாய்ப் பாருபாரு
நீதமென்ற நீராலே களிச்சுண்ணந்தான்
நிலைத்துதுப்பா வென்றாலே வாதந்தங்குஞ்
துதமென்ற துதமுட னுப்புத்தொட்டுத்
தொட்டசரக் கெல்லாந்தான் செத்துப்போமே. 85.

64, சரக்குகளுங் கட்டத் தேசிரீர்.

போமப்பா யிந்தவழி யறியவேணும்
யில்லாட்டால் புலையனைப்போல் திரியவேணும்
வேமப்பா சரக்கெல்லாம் வேகாமற்றான்
வேறுஒரு வழியப்பா சொல்லக்கேளு

அகத்தியர்

காமப்பால் மிஞ்சினதாங் கழுதைச்செனமங்
கனதேசி நீராலே யெல்லாங்கட்டும்
யேமப்பா யிதிலென்ன சுருக்குண்டென்றால்
யெளிதல்ல தேசியுட சாறுதானே.

86.

அமுரியின் பெருமை.

தானென்ற மித்திரத்திற் பிறவிகேளு
தாரணியிற் சனங்களறு சுவையையுண்டார்
தேனென்ற தேயுவினா லறுசுவையுமுப்பாளு
செனித்தபுளிப் பாகியது மலமாய்விட்டார்
கோனென்ற தேசியது கொண்டுதப்பா
கொடுஞ்சுருக்கு வெகுகார முப்புநீயே
வானென்ற பூமியிலே விட்டுத்தானால்
மஞ்சள்வெள்ளை யுப்புமண் பொங்குங்காலெ.

87.

தேசநீர் அமுரிநீர் முப்புத்தீட்சை.

பொங்குவது புளியுரைத்த உப்பல்லோகாண்
பூதலத்தில் மானிடர்தன் மலத்தின்கூறு
தங்குவது தேசியிலே சென்றதாலே
தானவனாம் நீர்ப்பா அரியார்கள் தான்
முங்குவது யிந்த நீர் தன்னிலேதான்
முப்பூவைக் காய்ச்சிவிட மகத்தாழுப்பாம்
மங்குவது சரக்கெல்லாங் காய்ச்சிவாங்க
மடிந்துதப்பா தேசியுட மகத்துவநீரே.

88.

தேசநீரின் பெருமை.

நீராலே சரக்கெல்லா முப்பதாகும்
நீராலே சரக்கெல்லா மீயமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லா மெழுகுமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் களங்கமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் குளிகையாகும்
நீராலே சூதமுந்தான் கட்டிப்போடே.

89.

அட்ட சரக்குக்கும் வேதைமுறை.

கட்டிப்போம் சரக்கெல்லாங்கைமுறையாய்செய்தால்
கனவேதை சரக்குவகை சொல்லக்கேளு
அட்டமா சரக்காக விருக்குமப்பா
ஆருக்குந் தெரியாத கோசபீசந்
திட்டமுடன் சொல்லக்கேள் புனுகுபூம்
தேன்முலைப்பால் மித்திரமிது வீரமாகுஞ்
சட்டநற்கோ ரோசனைதான் சேர்த் துக்கொண்டு
சத்திசிவம் ரெண்டையுமொன் றாகக்கூட்டே.

90.

வகார சூத்திரம் - 200

21

கூட்டுவாய் சரியிடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு
கூருடனே ரெண்டரைநா ளரைத்துப்பின்பு
வாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் சிறுபயறளவாய்
வைத்திருந்து வேதையிடப் பொன்பொய்யாது
ஆட்டுவாய் வேதையிது முன்பாகந்தான்
அல்லாட்டால் மேல்நிற்கு முட்கொள்ளாது
ஊட்டுவாய் ராசிமுறை வேதைப்போக்கு
உத்தமனே யில்லாவிட்டால் வெள்ளையாமே.

91.

வெள்ளைப் பாசாண மெழுகு.

வெள்ளையிலே தொழில்சொல்ல வகையைக்கேளு
வீரத்தின் சுண்ணமுடன் வீரங்கூட்டி
வெள்ளைப்பா சாணத்தைக் கவசங்கட்டி
வெயிலில்வைக்கக் கட்டிபோம் சவ்வாதுபூசி
வள்ளலே பொரிகாரச் சுண்ணமோடு
வளமான கோசபீ சத்தைக்கூட்டி
வெள்ளைப் பாசாணத்துக் கப்பியூத
விருதுமணி போலாடும் வெள்ளைதானே.

92.

தானான மணிதனையே மெழுகுபண்ணு
தான்மீறு மெழுகுதிரா வகத்தினாலே
தானான மெழுகுடனே ரசத்தைபூட்டு
தனிச்சூதங் கட்டியதில் மெழுகாய்ப்போகும்
ஏனமுடன் செம்பிலே யீய்ந்தாயானால்
யிருபத்தே ழாம்வயதே யென்றதாகும்
சீனத்தின் செந்தூரஞ் செய்தாயானால்
செம்பொன்னாம் முப்பத்தி ரெண்டுமாத்தே.

93.

மாத்திதைத்தான் முறித்துவிட வெள்ளிநூறில்
மருந்திட்ட பொன்னையொரு மாவிலிய
மாத்திதுதான் ஒன்பதரை தப்பாதுண்மை
வளமான சூடனாலித் தனையுமாச்சு
சாத்திரத்தைப் பார்த்ததினா லென்னவாகுந்
தகடான ராசியத்தைச் சாரவேணுங்
கோத்திரத்தை யறிந்தேதான் பெண்ணைக்கூட்டு
கோசபீ சத்தை நீ மறந்திடாதே.

94.

வாசி நீர் வெண்குதிரை நீர்.

மறந்திடா தேபோனால் வாதந்தங்கும்
மகத்தான வாசியி னீறதாகும்
இறந்திடவே செய்யுமப்பா தேசிச்சாற்றில்
யெடுத்தசரக் கெல்லாந்தான் மாண்டுபோகும்
பிறந்திடவே யாகாது பிறந்தாயானால்
பெருமையுடன் ஞானவித்தை கற்கவேணுங்
கலந்திடுநல் மேனியனாய் வச்சிரகாயன்
சாபத்தைக் கொள்வதற்கு கலியொட்டானே.

95.

அகத்தியர்

பத்தி.

கலியொட்டா தென்பதென்ன மாய்கைபாசக்
சன்னியாசிகள் மாய்கையிலே யகப்பட்டேதான்
வளியொட்டான் கற்பத்தை நீனைக்கொட்டாது
மாண்பாசெய்யுந் தொழிலதனால் கெட்டுப்போறார்
நிலைக்கெட்டால் தவசிருப்பே னென்பான்மட்டை
நீனிலத்தில் பிட்சகனாய்த் திரிவான்பின்பு
தலையெடுக்க வழிசொன்னால் பிழைக்கவேணும்
தழலிலே வேகாமற் சின்னப்பேரே.

96.

பேருகொண்ட மானிடனே ஞானயோகி
இல்லாட்டால் பேதலித்த சுத்தமாடு
மாருகொண்ட வண்டருக்குக் கற்பமேது
மடையன் சண்டாளனுக்கு ஆகாதப்பா
வீருகொண்டு திரிந்தாக்கால் ஞானமில்லை
வேற்றற் மரம்போலாம் சடலம்போக்கும்
நாறுகின்ற சடலமிது வாசங்கொண்டால்
நமனில்லை சாகாம லிருக்கலாமே.

97.

கற்பமுண்ண அறிவு.

இருக்கவென்று மனமுறைத்தா யானாற்சொல்வேன்
னான்பாவி கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
கருக்குள்ள கற்பத்தைப் பின்புகொள்ளு
காசினியில் நூற்றெட்டுக் கற்பமாகும்
பெருக்கமுட னெந்தெந்தக் கற்பமானாலும்
பேசாது மவுனமுற்றுக் கொள்ளவேணும்
உருக்கமுடன் பெண்டாசை பிள்ளையாசை
யொட்டினாற் கற்பமெல்லா மோடிப்போமே.

98.

ஓடாமல் கோபத்தை நிறுத்தவேணும்
முண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
வாடாத சிந்தையதா யிருக்கவேணும்
மாடம்விட்டுத் துறவுதனில் போகவேணும்
நாடுவிட்டுக் காடுதனில் போனாலுந்தான்
நல்லபுத்தி தனைப்படைத்து இருக்கவேணுந்
தேடுகின்ற மனைவிசெய்த தேட்டமாகிச்
சிந்தையிலே நினவுகொண்டாற் சிதறிப்போமே.

99.

சிதறுவதே யல்லாமல் ஞானப்பேய்தான்
செடலமுடல் கொண்டேதா னலைக்கும்பாரு
மதறு காமியம்பிள்ளை சுத்தம் நின்று சுற்றம்
மருந்துகொண்டால் மாடமென்ன மலைதானென்று
குதறுபட்ட நினைவாகில் ராசிவேதை
கூடாமல் போனதொக்கும் ஞானக்கற்பம்
பதமென்ன பேச்சென்ன வாதமென்ன
பரியாச மேகெடுவாய் பாழிற்போமே.

100.

வல்லாரைக் கற்பம்.

பாழிலே போகாமற் மனத்தைச் தேர்ந்து
 பரபரவஸ்த துவைநினைந்து தியானஞ்செய்
 நாளிலே யோகசா தனையைச் செய்து
 நலியாமல் கற்பத்தைக் கொள்வாய்ப்பா
 வாழிலோர் ரவிவாரம் பூசங்கூடில்
 வல்லாரை நிழலுலர்த்திச் தூணஞ்செய்
 கோளில்லா நாள்பார்த்துக் காடிதன்னில்
 குளைத்து நீ வெருகடியாய் விழுங்குவாயே. 101.

விழுங்குவாய் வருடமொன்று கொண்டாயானால்
 விளளுவே னிதன்பலன்கள் நரைகளில்லை
 ஒழுங்கில்லாத திரையுமில்லை வலுமையோனாம்
 உடலிலே யழகிட்ட காயமாகும்
 நலுங்கிட்ட தேகம்பா பிலத்துப்போகும்
 நாட்டரசு னானென்று பேர்கொள்ளாதே
 யெழும்புதற்கு யோகம்பா பேர்கொள்ளாதே
 இசையான சாரணையைச் செய்துகூடே 102.

கருநெல்லிக் கற்பம்.

கூடுகின்ற கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
 கோலமிடும் வாணதீர்த்த தங்கழித்து
 ஒடுகின்ற தூரம்பா மேற்கேசென்றால்
 உயர்ந்ததொரு பாரையுண்டுதெற்கேபார்த்தால்
 நாடுநீ யதின்கிட்ட நடந்து சென்றால்
 நல்லகரு நெல்லியொன்று அதின்மேல் நிற்கும்
 பாடுகின்ற பாட்டுக்குத் தோணாத்தபா
 பரிவாகப் பாரையின்மேல் யேறிச்செல்லே. 103.

செல்லப்பா சிவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டு
 திடமாக மூலமந்திரஞ் செபித்துமேதான்
 வல்லமையாய்ப் பாரையிலோர் குகையுமுண்டு
 வளமாக அதிலிருந்து மண்டலந் தான்பாரு
 நல்லதொரு ரிசியங்கே யெப்போது மிருப்பார்
 நட்பாத்தில் தோணுமப்பா தெரிசனையுமுண்டாம்
 சொல்லுவார் சைவாகமத்தின் கோக்குந்
 துரைகாண மந்திரமொன்றுஞ் சொல்வார்தாமே. 104.

ஆமப்பா அவர்சொன்ன மந்திரத்தை
 ஆயிரத்தெண் ணுருவாகிச் செய்திகேளு
 ஆமப்பா ஈசான மூலைதன்னில்
 வளமான கோவிலொன்று தோணுமப்பா
 ஆமப்பா ரிஷிகோடி யாலையத்துள்
 ளருகிருப்பார் தங்களுட பணிந்துநேங்கு
 ஆமப்பா வாவென்றே தனாழைப்பார்
 அவரிலொரு பெரியோர்தான்

அகத்தியர்

ஆசிப்பார் சிந்தையெல்லாஞ் சோதித்தேதாள்
 அருமையுள்ள கருநெல்லிக் கனிமுன்றேதான்
 நேசித்தே கைகொடுப்பார் வாங்கிக்கொண்டு
 நேசமுட னென்முன்னெ போகச் சொல்வா
 போசித்தார் கனியெனக்கொன் றியந்தபின்பு
 புகழான் சீசனென்று கணிகொள்ளென்பேன்
 வாசித்தா வெனவென்று பேருமிட்டு
 மகத்தான கனிதந்தோர் முன்புசெல்லே. 106.

செல்லென்று ஒருகனியைக் கொடுக்கச் சொல்வேன்
 சீசனா யவர்க்கங்கே யிருக்கச் சொல்வேன்
 வல்லமையாய்ச் சகலமெல்லாம் கற்றுக்கொள்வாய்
 வாழ்நாளஞ் சாகாம லிருக்கச்சொல்வேன்
 மில்லறத்தின் வாட்கையென்ன கலிகாலத்தில்
 இருப்பதென்ன துறவியிலே யிருக்கவேணும்
 மல்லென்ற சனங்களெல்லா மலமாயெண்ணி
 மலையேறி வந்து விட்டால் சலிவாராதே. 107.

அறிவு கூறல்.

வாராத வருமைகள் தான் வந்துதானால்
 வழிக்கிவழி யாகவைத்துத் தள்ளவேணும்
 தீராத தீவினையோ வந்துதானாற்
 சிவன்மேலே பாரமாய்ப் போடவேணும்
 போராடிச் சத்துருக்கள் வந்துதானாற்
 பூதலத்தில் குரங்கதுபோல் திரியவேணுஞ்
 சாராத கலிவந்து முண்டுதானால்
 தள்ளிவிட்டு மலைமீதி லேறுவாயே. 108.

ஏறினால் மனக்குரங்கு யேறொட்டாது
 யிருதயத்தைப் பத்திமுத்தி யாகச்செய்வாய்
 தேருகின்ற சடலமல்லோ போகம்பா
 செத்திறந்து போவதுவே சடலவாட்கை
 வீறுகொண்டு வாழ்வதற்குக் கற்பங்கண்டு
 மேனிவச்சிர காயமதா யிருக்கவேணும்
 கூறுகின்ற பாட்டெல்லா மிருனாறுக்குள்
 கூறினேன் விரியாம லரிந்துபாரே. 109

பொதிகையில் சித்தர்கள்.

பாரப்பா பிர்மணிட்ட லபியைத் தட்டிப்
 பாழிவே தள்ளிவிடுங் கம்ங்கூறு
 ஆரப்பா யிதையறிவார் கற்பமேதென்பார்
 அசடனப்பா உரைக்கின்ற வார்த்தையாகுஞ்

சீரப்பா துறவியிலே சென்றாலயோகஞ்
 சித்திக்கும் பொதிகையப்பா ரிஷிகள் கோடி
 பாரப்பா மிக்கால மடுத்தோர்கள் தான்
 பதினாயிரம் வரைக்கும் துகையுண்டாமே.

110.

ஞானக் கூறு.

உண்டான செய்தியப்பா சொன்னேன்கேளு
 உண்மையிது பேரின்பங் கற்கவேணும்
 உண்டான குளவியது புழுவைக்கவ்வி
 உபதேசங் கற்றல்லோ வேறேருபம்
 கொண்டேதா னிருக்குமது ஞானக்கூறு
 கூறியந்தா னறியாட்டா லென்செய்வேனான்
 சண்டாள னானாக்கால் நூலேதென்பாள்
 சாத்திரமே தென்பான்காண் மடையன்றானே.

111

சோதி விருட்சக் கற்பம்.

தானவனா யிருப்பதற்குக் கற்பங்கேளு
 சதுரகிரி பருவதத்தி னடுக்கச் செல்லு
 போனபின்பு மாஷற்றின் தென்மேற்காய்ப்போ
 போனபின்பு வடநோக்கி மலைமேலேறு
 ஐனுதொரு சாமம்வழி நடந்து போனால்
 அப்பனே தலைமையைக் காணலாகும்
 யேனமுட னதிலிருந்து மேற்கேகாதம்
 யேகிணா லங்கேயொரு சோலைதானே.

112.

சோலைவிட்டு வடநோக்கிக் கீழேசென்றால்
 சுத்தமாங் கணதைபெற்ற குகைதானுண்டு
 வாலொழுங்கிற் செல்கையிலே குகைக்குப்பின்பாய்
 வடமேற்கு மூலையில்தா னின்றகாட்சி
 ஆலமரம் போலிருக்குங் கண்ணிற்காணார்
 அம்மரத்தைக் காண்பதற்குச் செய்திகேளு
 மூலமந்திரம் நூற்றெட்டுச் செபித்தாயாகில்
 முழுநோக்கந் தோணுமந்தச் சோதிதானே.

113.

சோதியுட விருட்சம்பா கண்டுங்காணார்
 சொற்பெரிய ரிஷிகட்கெல்லாம் தோணலாகும்
 நீதியுட னம்மரத்தின் பால்முன்றேநாள்
 நிசமாகக் கொண்டுவரப் பால்பழமுமாகும்
 ஆதியிந்தக் கற்பத்தால் கோடிசித்தர்
 அடுமையாய் அம்மரத்தில் வாழும்பெண்கள்
 வாதியென்றும் யோகியென்றும் மாணவியிடுவார்
 வாசமுடன் தெய்வேந்திரன் வரிசைதானே.

114.

சுகத்தியர்

நந்தி உபதேசிக்க.

வரிசைபெற்று மேயிருப்பார் கோடிகாலம்
 மாதருடன் கூடியவர் வாழ்வார்காணும்
 உரிசிபெற்ற முப்புவைக் காணவேணும்
 உண்மையுடன் கல்லாணை யறியவேணும்
 பரிசுணத்தில் வேதையிட்டுப் பாக்கவேணும்
 பரமசிவ பூசைநன்றாய்ச் செய்யவேணும்
 தெரிவனத்தில் நந்திவந்து உபதேசிப்பார்
 திடமான வாதமெல்லாந் தெரிவிப்பாரே.

115.

மும்பு தேசநீர் தீட்சை.

பாரப்பா தேசநீர் படியொன்றில்தான்
 பாங்கான முப்புவைக் கறைத்துவாங்கிச்
 சேரப்பா கெந்திபலம் ரெண்டுக்குத்தான்
 திடமான சீனங்கால் முப்புவாங்கால்
 ஊரப்பா கனலிலே குறுகக்காய்ச்சி
 உதயாதி கண்டின்பு உப்பதாகும்
 பாரப்பா உப்பதனைப் பூரணத்தில்
 பாங்காகக் கலக்கியே ரவியில்போடே.

116.

கெந்தக உப்பு.

போடப்பா கெந்தகந்தான் நல்லஉப்பு!
 புகழாக ஊதவே காரச்சுண்ணம்
 நாடப்பா சாரஞ்சேர் தண்ணீராகும்
 நாகமுடன் ரசங்கட்டும் வழலைதொட்டு
 ஆடப்பா கெந்தியமே கட்டிப்போகும்
 அடங்காத தேசியின்மித் திரத்தின்கூறு
 தேடப்பா துடனைத்தான் பலந்தானொன்று
 செப்புமுள்ள வழலையுப்புப் பலங்கால்கூட்டே.

117.

அமுரி தீட்சை.

கூட்டுவாய் மித்திரத்தி னீரெண்டாகக்
 குழப்பியே தெளிவுதனைக் கால்படி தான்வற்ற
 ஆட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுப்பதாகும்
 அப்பனே சிறுநீரா லரைத்துவாங்கு
 முட்டுவாய் ரவியிலப்பா உப்பாய்ப்போச்சு
 முக்கியமுடன் தீவாட்டச் சுண்ணமாகும்
 நாட்டமாய்ப் பின்னுங்கேள் விந்தால்கட்டும்
 நல்லமதி யுப்பெனவே சொல்லலாச்சே.

118

வழலை விபரம்.

ஆச்சப்பா வழலையுடன் வீரஞ்சீனம்
 அப்பனே புழுகிட்டுக் கல்லுப்புக்கப்பி
 பாச்சப்பா ஊதிவே சுண்ணமாகும்
 பாங்கான வழலையுட செய்திகேளு

நீச்சட்பா பூமியுட நாதந்தன்ன
நிலைதத்தொரு செய்தியாய் சொல்லக்கேளு
வாச்சதெரு வழலையப்பா காரசாரம்
மகத்தாக முன்பொருக்கால் சொன்னேன்கானே. 119.

நந்தீசர் முறை.

காண்பா நான்செய்த கட்டுமுறையப்பா
கூடுணையுடன் நந்திசொன்ன மொழியேதென்றால்
காண்பா யேகவஸ்து பூமிநாதம்
உத்தமனே யிந்தாலே கட்டிப்போகும்
விண்பந் செய்திசொல்லப் பூரணந்தான்
வனிகொண்ட பீங்கானில் நீருதாச்சு
தோண்டியாயிக்குருவே முதற்குருவாஞ்சொன்னேன்
சொல்முறையைத் தப்பாதே வாதம்பாரே. 120.

வாதமிட உள்ளபடி மற்றச்செய்தி
முத்தான குருவப்பா முடிக்கவேணும்
பிரதமம் வழலையப்பா காரசாரம்
பூரக்கிதைத்துவந்தேன் லவனேவாதி
நீதமிது வஸ்துவிதந்தக காரமும்
சுமான் வழலையப்பா பூமிதன்னில்
நாதமிது வொன்றாகுங் காரசாரம்
நந்திபரன் வழலையப்பா யிந்துப்போக்கே. 121.

தச தீட்சை.

போக்கோடே பூரணத்தைப் பாருபாரு
கமான பூருவமே திசமே தீட்சை
வாக்கோடே யேறுதற்கு நீறுண்டாகும்
மகத்தான் வழலையப்பா ஆகாசந்தான்
தாக்கோடே யெச்சரக்குஞ் சுண்ணமாகுந்
தன்மையுடன் மதியமுர்தம் பார்க்கவேயுண்
ணாகக்கோடே மேல்வாசல் தட்டுந்தட்டும்
நலமான வழலையத்தான் வாங்குவாயே. 122.

வாங்குவாய் வழலையத்தான் வீரஞ்சேர்த்து
வழமான சுக்கிலமுங் கூட்டிட்டுப்
பாங்கான அமுரியபபுக கூட்டிப்போட்டுப்
பரையான ரத்தமிட்டுப் பெண்ணமுரிக்கட்டி
சாங்குமாயக் கற்பூரஞ் சீனஞ்சேர்த்துச்
சரத்துவாய் துருசுதான் சுண்ணமாகும்
ஒங்கிநின்ற ரசகெந்திப் பாசாணந்தான்
ஒகோகோ பட்டுவிடுங் கட்டுத்தானே. 123.

சுகத்தியர்

தானென்ற தேசியிலே ரசத்தைக்கட்டச்
சந்திரனுப் பானசண்ணக் கெந்திச்சண்ணம்
தேனென்ற சுண்ணமப்பா சரியிடையாய்ச்சேர்த்துத்
திறமாக நாலிலொன்று சாரங்கூட்டி
வானென்ற வழலையிட்டு வீரங்கூட்டி
வளமாகத் துருசுக்கு அங்கியிட்டு
தானென்ற ரவிக்குள்ளே சுண்ணமாகுஞ்
சாரஞ்சேர் சரியாகச் செலமதாமே.

124.

நாயுருவி கல்லுப்பு தீட்சை.

ஆமப்பா ரசந்தனக்குச் சுருக்குத்தாக்கு
ஆனையப்பா பட்டுவிடுங் கெந்திசேரு
போமப்பா செந்தூரம் பஞ்சலோகம்
போடப்பா களஞ்சொன்றி லோர்மஞ்சாடி
நாமப்பா கண்கண்டோம் பத்துவர்ணம்
நாயுருவி நீற்றுள்ளே கல்லுப்பிட்டு
வேமப்பா கல்லுப்புச் சுத்தியாச்சு
வீரமுடன் வழலையைத்தான் கூட்டிக்கொள்ளே.

125.

கொள்ளப்பா சீனமுடன் புழுகிட்டோன்
கூறியதோர் கல்லுப்புக் கவசம்பண்ணி
மொள்ளப்பா சுண்ணமது துருசுக்கப்பி
விதமான ரவிக்குள்ளே போடச்சுண்ணங்
கள்ளப்பா செயநீராஞ் சாரஞ்சேரு
கந்தமுட னரிதார மிந்த நீரால்
துள்ளியப்பா கெந்தியுடன் சாதிலிங்கம்
துறையான வீரமிட்டு ஆட்டுவாயே

126.

யோகம்.

ஆட்டுவாய் குகையதனில் சவ்வாதுகூட்டு
அப்பனை மணியாகும் களங்கமாகும்
பூட்டுவாய் நவலோகம் நூற்றிலொன்று
போடவே பதிமுன்று மரத்துமாகும்
மாட்டுவாய் வழலையினாற் காணலாகும்
மதியமுர்தம் கொண்டவனை ஞானியாகும்
முட்டுவா யக்கினியைத் திங்களாலே
முன்னாகச் சுழிமுனையில் தாக்குதாக்கே.

127.

தாக்கிருகண் குட்டாலே கடுப்புத்தோன்றுஞ்
சலியாதே வாய்வுதனை யமர்த்திவாங்கு
வாக்கிலே நங்கென்று எழும்பிச்சென்றால்
வளமான சுழிமுனைதான் நன்றாய்த்தோணும்
போக்கிலே விட்டுவிடு கடினமாகா
பொறியாக நாள்வாசி யேறலாகும்
முகக்கிலே கேதுவுடன் ராகுங்கூட்டி
முனைநோக்கக் குண்டலிளைய முட்டலாமே.

128.

தீட்சைவிதி பத்தும் அறிய.

மூட்டுதற்குச் சமாதியிலே யிருக்கவேணும்
முதண்டக் குளிகைதனைச் செய்யவேணும்
கூட்டுதற்குக் கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
குறியான சாரணையைச் செய்யவேணும்
நாட்டமாய்த் தீட்சைவிதி பத்தும்நன்றாய்
நலியாமல் கற்றுணர்ந்து யிருக்கவேணும்
மேட்டிமையாய்த் திரிந்தாக்கால் யோகமாமோ
விளங்குதற்குக் கற்பத்தைக் கொள்ளுவாயே.

129.

கோங்கின் பூ கற்பம்.

கொள்ளப்பா கோங்கினுட பூவைத்தானே
கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்திச் தூணஞ்செய்
கொள்ளப்பா அனுப்பானம் தேன் பால்நெய்யும்
கொள்ளவே சர்க்கரையுங் கூட்டிக்கொண்டு
கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் முன்றுங்கொண்டால்
குன்றெடுத்த மாயோன்றன் வயதுண்டாகும்
கொள்ளப்பா பாலுடனே சோறுமாகுங்
கூட்டியொன்றைக் கொண்டக்கால் கொள்ளைநோவே130.

சவுக்காரச் சுண்ணம்.

நோவாகும் பேய்கொள்வான் யெல்லாம் போகும்
நோம்பாக யிருந்தாக்கால் கற்பந்தங்கும்
பாவாகுஞ் சுயமெல்லாஞ் சொல்லலாகும்
பகலவன்போற் காந்தியுண்டாம் பசுமையாவான்
நாவாலே பலனப்பா சொல்லப்போகா
ராசேந்திரன் கன்னிதனை மேவுவான்காண்
பூவான வழலையிலே சவுக்காரந்தான்
போக்கோடே விட்டவே யெண்ணெய்போமே.

131.

எண்ணெய் கழட்டும் விபரம்.

எண்ணெய்தான் வாங்குதற்குச் சொல்லக்கேளு
இளங்குமரிச் சிறுநீரில் கல்லுச்சுண்ணம்
வண்ணமுள்ள பூத்தனையுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
வளமாக நீற்றியே வாங்கு நீரை
வெண்மையுள்ள காரைதனை உரைத்துப்போட
மீறியதோ ரெண்ணெய்க்கடும் வெயிலில்லவப்பாய்
தன்மையுடன் பின்பொருக்கா லிப்படியே நீற்றச்
சவுக்காரத் தெண்ணெயெல்லாங் கக்குந்தானே.

132.

குருக்கு வழி.

கக்கினகோர் வழலையைத்தான் சொல்லக்கேளு
கல்கண்ண நீற்றினத்தில் நாதங்கூட்டி
முக்கியமாய்க் குருவண்டுங் கூட்டிக்கொண்டு
மூலத்தால் வழலைதனைக் கவசங்கட்டி

அகத்தியர்

மெய்க்கவே தீயாட்டச் சுண்ணமாகும்
விருதான் சுண்ணமது குருக்குவழியப்பா
முக்கியமா யிக்குருவைச் செய்தாயாகில்
மோகிக்கச் சாரமொன்று கூட்டியாட்டே

133.

கல்லுப்பு சுண்ணச் செயநீர்.

ஆட்டியே பிங்கானில் வழித்து வைக்க
அப்பனே செலமாகுஞ் செலத்தினுள்ளே
போட்டிடுவாய் கல்லுப்புத் தன்னையப்பா
புகழாக ஊதிடவே சுண்ணமாகும்
பூட்டுதற்குத் துருசதுமே லேறித்தென்றால்
போதமுள்ள துதனைத்தான் கொன்றுபோடும்
ஆட்டுவாய் மணிபோலே ஆடுமப்பா
அரகரா உப்பாலே சொல்லலாச்சே.

134.

ஆச்சப்பா யித்தனையு மிந்தினாலே
அரகரா ரவிகட்டிப் போனதாலே
வாச்சப்பா வழலையென்று கண்டோங்கண்டோம்
வளமான அண்டத்தி னூறல்வாங்க
வீச்சப்பா வாதமடை திறந்து போச்ச
வெளியோடு சிந்தைவைத்துத் திடமிதாச்ச
போச்சப்பா வாதமெல்லா மடங்கிப் போச்ச
பெண்ணுடம்பே யுப்பான அடியைப்பாரே.

135.

அடியிலே பொலபொலென் றுதிருமப்பா
அப்புளியைக் கண்டவுடன் மேகத்தாலே
துடியிலே வழலையென்பா ரிதிவேதுண்டு
தொக்கிநின்ற வித்தையெல்லாம் பூர்த்தலே
வெடியிலே தான்பிறந்த நீலனப்பா
மேகம்விட்ட யிந்தாலே ரவியைக்கட்டிச்
சொடியவே பச்சையப்பா தூன்சேரு
சொக்கிறது பூரணத்தால் விறைத்துப்போமே.

136.

புத்தி.

விறைத்துதுப்பா சனங்களகற்பம் திண்ணாமற்றான்
வெந்ததொரு பிடிசாம்ப லாகப்போனார்
உறைத்துதுப்பா சித்தரெல்லாங் கோடாகோடி
உண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொண்டதாலே
மறைத்துதுப்பா பெண்பிள்ளை பிறவிதந்தை
மாதாவின் சுற்றமொடு பாசங்கொண்டு
குறைத்துதுப்பா சீவனெல்லா மறலிக்காகக்
கொடுங்கனலில் நெய்தானே யிட்டவாரே.

137.

குத குளிகை.

இட்டமுட னிருப்பதற்குக் கற்பங்கேளு
 இசையான கிரிகூடம் மலையின்மேலே
 திட்டமுடன் பொங்குத்தி தீர்த்தமுண்டு
 தீர்த்தத்துக் கப்புரம்ஓர் காதஞ்சென்றால்
 வட்டமொரு மலையுண்டு காலால்தேய்த்தால்
 மாற்றுள்ள செம்பாகத் தோணுமப்பா
 கட்டியதோ ரம்மலையில் துதந்தனைக்
 கைகொண்டு தேய்க்கவே கட்டிப்போமே.

138.

திரிகூடமவை உரோமவேங்கை மரக் கற்பம்.

கட்டியதோர் துதத்தைக் குளிகையாக்கிக்
 கதுப்புள்ளாய் ஒதுக்கிவைத்தாற் கனகதேகம்
 திட்டமுடன் ரிசிகட்கெல்லாம் கண்ணிறோன்ற
 திறமான கற்பமெல்லாங் கண்ணிற றோன்றும்
 விட்டிடமும் தொட்டிடமுந் தெரியாமற்றான்.
 வேதைகளுந் தோணுமப்பா விரைந்துகேளு
 ஓட்டியதோர் பாறையின்கீழ் ரோமவேங்கை
 உண்டதிலே யதினுடைய பாலைவாங்கே.

139

பாலையொரு பீங்கானில். வாங்கிக்கொண்டு
 பரிவான கெந்தகத்தை யாட்டிக்கொண்டு
 சீலையிலே ஊட்டியே தீக்கொழுத்தத்
 தீப்பிடித்துக் தைலமதாம் பின்புகேளு
 வாலையாம் பாறையிலே தேய்த்த ரசங்கூட்டி
 மாட்டியறை நாகமுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
 நீலக்கொடி வேலியது யடுக்கவுண்டும்
 நிசமாக அச்சாறு விட்டு ஆட்டே.

140

ஆட்டியே மெழுகாக்கிப் புடத்தில்போடு
 அப்பனே செந்தூர மாகும்பாரு
 நாட்டமாய் நித்தமொரு மாவேகொள்ளு
 நன்றாக மண்டலத்தி லேறிக்கொண்டு
 முட்டவே பலனப்பா சொல்லப்போகா
 முதண்டக் குளிகையுமாங் கெவுனஞ்சித்தி
 வாட்டமில்லா தட்டசித்தி யோகசித்தி
 மரணமில்லை யொருநாளும் வாலையாமே.

141.

சமாதி தங்க தச தீட்சை.

வாலையுட பூசைசெய்தால் வாதந்தங்கம்
 மனமான சாரணக்குக் கெவுனந்தங்கும்
 காலையெனும் வாலையினால் யோகந்தங்கும்
 கட்டான தீட்சையினால் சமாதுதங்கும்

சுகத்தியர்

நாலுபத்து முக்கோண சக்கரமேதங்கும்
நமனில்லை சாகாத வாழ்வேதங்கும்
ஆலமுண்ட கண்டருட னாயிசென்று
அடுத்தடுத்துத் திசுதீட்சை அறிந்துபாரே.

142.

இந்நூல் பெருமை.

அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வேதைபாரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்துத் தீட்சைபண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்துக் குளிகைசேரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வழலைவாங்கு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து அடியைப்பாரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து சுண்ணம்பண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து செயநீர்பண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வாதம்பாரே.

143.

வெடியுப்புச் செயநீர்.

பாரப்பா துடனென்று சீனமொன்று
பரிவான புளியெட்டு வெடியும்பெட்டு
பாரப்பா முப்பூவின் குருத்தானொன்று
பண்பான கல்லுப்பு ரெண்டுங்கூட்டி
சீர்ப்பா யிந்துவொன்றுங் கூடக்கூட்டித்
திறமாகச் சம்பளத்தா லாட்டிக்கொண்டு
தீர்ப்பா தீக்கொழுத்த யெரிந்து யெல்லாந்
திடமான சுண்ணாம்பாஞ் சாரஞ்சேரே.

144.

கடுங்காரம் ஏற்ற.

சேரப்பா யெட்டி லொன்றாய்ச் சாரஞ்சேர்த்துத்
திறமாகப் பீங்கானி லிறுக்கத் தண்ணீர்
பூரமுடன் வீரம்பா பணவியையாய்ப் போட்டு
போக்கான துறையெல்லா மிதிலேயாடு
காரம்பா கட்டிப்போஞ் சுண்ணாமாகுங்
கடுங்கார மேறுதற்கு வகையைக்கேளு
பூரஉப்பு வழலையிட்டு மத்தித்தேதான்
புகழ்பெறவே காரத்துக் கப்பிக்கொண்டே.

145.

திருகு கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்.

கொண்டபின்பு ரவிக்குள்ளாய் மயங்கப்போடு
கொக்கிறகு போலவே காரச்சுண்ணங்
கண்டதொரு காரத்தில் காரமேறிக்
கல்லுப்பைக் கட்டிமணி யாகவாட்டும்
பண்ணையிலே திரிகோணத் தைலமுட்டு
பஞ்சலோ கங்களெல்லாம் பழுக்கும் பத்தாய்
விண்டதொரு செய்திதன்னைக் கேளுகேளு
மிதமான திருகுகள்ளிப் பொருக்கைச் சுட்டே.

146.

சுட்டநொரு சாம்பலைத்தான் தேசிச்சாற்றில்
 சொல்லுகிறேன் சாம்பலொன்று நீர்தானாலு
 கட்டிவிடு தீயொக்கச் சாம்பலப்பா
 கறைத்த நீர் தெளிவெல்லாம் முப்பதாச்சு
 திட்டமுட னிந்தஉப்பில் வீரஞ்சீனந்
 திறமான புழுகுடனே வழலைகூட்டி
 மட்டங்காப் புடமாகச் சுண்ணமாச்சு
 வாய்த்ததொரு அம்பரத்தில் பாலில்போடே

147.

விங்கமெழுது வேதை.

போடப்பா செலமாகு மிந்த நீரில்
 புதுமையுடன் வீரமும் பணவியையப்போட்டு
 ஆடப்பா விங்கத்தைத் துவைத்துத் தீயில்
 ஆட்டவே மெழுகாகும் ரவிமதியாம் ரெண்டில்
 ஆடப்பா ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
 அப்பனே யேழரைமாத் தாகுஞ்சொன்னேன்
 நீடப்பா கைகண்ட வித்தையிதுபாரு
 நிசமாக யின்னமொரு வழிசொல்வேனே.

148.

அன்னபேதி உப்புச் சுண்ணம்.

வழியான செய்தியப்பா அன்னபேதி
 வகையான பழச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு
 தெளிவான அச்சாற்றில் கலக்கியேதான்
 சிறக்கவே காய்ச்சிமடவே யுப்பதாகும்
 ஒளியன்ன பேதியுப்புத் தேசிச்சாற்றில்
 உத்தமனே முன்சொன்ன படிவீதம்போடு
 வெளிப்பிறவே கலக்கியபின் தெளிந்தபின்பு
 விருதான முப்பூவால் காய்ச்சு காய்ச்சே.

149.

துருசுச் சுண்ணம்.

காச்சியே குறுக்கிஉப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
 கல்லுப்பு வீரமொடு சரியாய்ச் சேர்த்து
 வாச்சுதே வழலையினா லரைத்துக்கொண்டு
 வண்மையுள்ள பேதியுப்பு புடத்திற் சுண்ணம்
 பேச்சினியே திருக்குதப்பா வீரஞ்சீனம்
 பேரான புழுகூட்டுத் துருசுக்கப்பி
 ஆச்சுதே ரவிக்குள்ளே பொதிந்துஊத
 ஆனதொரு பச்சையப்பா சுண்ணமாகும்.

150.

துருசுச் செய் நீர்.

சுண்ணமப்பா வெள்ளெருக்கம் பாலிற்போடச்
 சொன்னவாய் முந்துமுன்னே தண்ணீராகும்
 யெண்ணமுள்ள நீரப்பா வீரஞ்சேர்த்து
 யிணையான துருசுக்குப் பூசிக்கொண்டு

அகத்தியர்

வண்ணமுள்ள ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போட்டு
வாச்சுதப்பா துருசிந்தச் சுண்ணந்தன்னை
உண்ணுதற்கு அண்டத்தில் வெண்கருத்தானப்பா
ஓகோகோ நிறசிலமாய்ப் பொன்னதாச்சே.

151

கெந்தகக் கட்டு வேதை.

ஆச்சிந்த அண்டத்தின் நீருக்குள்ளே
அப்பனே வீரமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
வாச்சிந்த மஞ்சள் நீர்க் கருவை வாங்கி
வளமாக ஓட்டில்லைத்துச் சுருக்குத்தாக்கு
ஏச்சிந்தக் கருவென்ன கட்டியேதா
னிறுகினதோர் மெழுகாச்சு கெந்தகத்தை
முச்செழுமப் ஓட்டாமல் கவசங்கட்டி
முனைத்தியில் வாட்டிடவே கட்டிப்போச்சே.

152

தங்கக்கட்டு வேதை.

கட்டினதோர் கெந்தகத்தை வெள்ளிநூற்றில்
கருவொருமா விடவேதான் கனகமாச்சு
மட்டில்லாச் செய்தியப்பா நாகஞ்சேர்த்தால்
மண்ணுமில்லை கல்லுமில்லை செந்தூரத்தில்
வெட்டினியாய்த் தங்கமென்ற நீற்றுவேதை
விள்ளுகிறேன் கட்டியதோர் கெந்திதன்னைத்
தீட்டமுன் குகைதனிலே உருக்கும்போது
திறமாக வீரத்தைச் சிறிதுதாக்கே.

153

தாக்கப்பா லிங்கமொடு சீனம்பூந்
தாளகஞ் துதமொடு சரியிடையாய்க்கொண்டு
தாக்கப்பா மணியினுள்ளே ஆடுமாடுஞ்
சாதகமா யிந்திடைக்குத் தங்கங்கூட்டித்
தாக்கப்பா ஆட்டயிலே சவ்வாதை யீய்ந்தால்
தளதளப்பாய் மணிபோலே கண்விட்டாடுந்
தாக்கப்பா யிந்தினுள்ளே கோசபீசந்
தடையில்லை களங்கமற்ற களங்கந்தானே.

154

தானென்ற களங்கமப்பா நூற்றுக்கொன்று
தாக்கினால் முப்பத்தி ரெண்டுமாததுத்
தானென்ற களங்கமா யிரத்துக்கொன்று
தாக்கவே பதினெட்டு மாததேயாகுந்
தானென்ற களங்கந்தான் பதினாயிரத்தில்
தாக்கொன்று பின்புதான் மாற்றுப்பத்தாம்
தானென்ற களங்கத்தைச் செய்யவேணுஞ்
சாற்றினேன் தெளிவாகச் சார்ந்துகோளே.

155

கறந்தைக் கற்பம்.

கேள்பா யிதுக்கெல்லாம் வழலைவேணும்
யில்லாட்டாற் முதலெல்லாங் கெடுதியாகும்
வேள்பா கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
யில்லாட்டாற் மேனிவெந்து சாம்பலாகுந்
தோள்பா சொல்லுகிறேன் கற்பமொன்று
துணிவான கறந்தையது சமுலம்வாங்கி
நாள்பா நிழலுலர்த்திச் தூணஞ்செய்
நயமாகச் சீனியுடன் கொண்டுபாரே.

156.

பார்பா வருடமொன்று கொண்டாயானால்
பரிபால னாகும்பா உடலமெல்லாம்
பார்பா தங்கமிட்ட காயமாகும்
பளிச்சென்று செங்கமுநீர் வாசம்வீசும்
பார்பா சரஸ்பதியே நிர்த்தஞ்செய்வாள்
பண்பான கருவெல்லாந் தோய்ந்துபோகும்
பார்பா சித்தியெல்லாந் தங்கிவாழ்வான்
பரையின்ற நாதவித்தை பகருவாளே.

157.

பூரணத்தின் பெருமை.

பகருவாள் வாலையுட செய்தி கேளு
பண்பான ரகசியமாம் பூரணந்தான்
பகருவாள் தனித்தபச்சை ரவினயத்தானே
பாரடா யின்தாலே கட்டிப்போச்சு
பகருவதே நீரானால் வழலையாச்சு
பலவகைக் கருவெல்லாம் பாழாய்ப்போகும்
பகருவதேன் களிச்சுண்ணங் கோடாகோடி
பார்ப்பதற்கு முப்பூவே சுண்ணமாமே.

158.

ஆமப்பா சுண்ணத்தால் சுண்ணங்கோடி
அப்பனே மெழுகோடு களங்கங்கோடி
சேமப்பா செந்தூரங் கோடாகோடி
சேர்ந்தூறின்று கட்டினமு முருக்கினமுங்கோ
போமப்பா வேதையிலே கோடாகோடி
புகழ்பெற்ற குளிகையோ கோடாகோடி
நாமப்பா கண்கண்டோம் நாட்டிலுள்ளோர்
நன்மையுடன் வாதவித்தை நயந்துகாணே.

159.

கோடிக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்.

காணப்பா கொடிக்கள்ளிச் சருகுதன்னைக்
கனல்முட்டிச் சாம்பலா யெடுத்துக்கொண்டு
தோணப்பா தேசியுட நீரிலேதான்
செல்லுகின்ற சாம்பலெல்லாங் கறைத்துவைத்து

சுகந்தியர்

தாமப்பா தெளிவாக யிறுத்துக்கொண்டு
தான்கனத்த பாண்டமதிற் றானேகாய்ச்சி
யேமப்பா சவ்வீரம் பூரந்தானும்
யிணையான சீனமுடன் புழுகுசேரே.

160.

துருசக் குரு செயநீர்.

சேரப்பா வழலையுட னரைத்துக்கொண்டு
திறமான சரக்கெல்லா முப்பிடையாய்க்கொண்டு
சேரப்பா ரவிக்குள்ளே மயங்கப்போடு
திறமான கொடிக்கள்ளி யுப்புச்சண்ணம்
சேரப்பா அம்பரத்தின் பாலிற்போடச்
செனத்திலே நீராச்சு யென்சொல்வேனான்
சேரப்பா வீரமதி லுரமும்பாடு
செப்பமுள்ள நீராச்சு பச்சைக்குக்குத்தே.

161.

துருசக்குச் சுண்ணம்.

குத்துவாய் பதினோர்நாள் குத்திப்பின்பு
கூறுவேன் வீரமொடு சீனக்காரம்
உத்ததொரு புழுகுடனே கூட்டிக்கொண்டு
உற்பனத்தின் நீராலே யாட்டிக்கொண்டு
சித்திபெறத் துருசக்குக் கவசங்கட்டி
திறமான ரவிக்குள்ளே மயங்கப்போடு
முத்திபெற்ற சுண்ணமிது வீரஞ்சேர்த்து
முக்கியமாய் வைத்துவித்தைக் காட்டுவாரே.

162.

ஆட்டுவார் நாதாக்கள் சித்தரெல்லாம்
அப்பனே கல்லானைக் குள்ளேபோடு
வாட்டுவா ரவிதொட்டு யென்னசொல்வேன்
மக்களே காயசித்தி மகிழ்ந்துபண்ணு
தேட்டுவார் நீராச்சு சமுலமெல்லாஞ்
செப்பரிது செப்பரிது சொன்னேன்கேளு
ஓட்டுவா ரிந்தமட்டு மப்பாகேளு
உத்தமனே வழலைவிட்டா லெல்லாம்போச்சே.

163.

போச்சப்பா சரக்கெல்லா முருண்டுதானே
போனதினால் வழலைபட்டு வேதையாச்சு
பாச்சப்பா துருசிலே சுண்ணமாச்சு
பாங்கான சீதேவி செத்துப்போனால்
வாச்சப்பா வங்கமது சுண்ணமாச்சு
வளமான பொன்னிமிளை நீறிப்போச்சு
ஓச்சப்பா சாரமிதில் நீராய்ப்போச்சு
ஓகோகோ சாரத்தால் துருசினீரே.

164.

கொடிக்கள்ளி செயநீர்பெருமை.

நீராலே செந்தூராங் கோடாகோடி

நிலைத்துநின்ற ரசகுளிகை கோடாகோடி

நீராலே கட்டினழிங் கோடாகோடி

நிசமாக் ஆதெற்குத் களங்கங்கோடி

நீராலே செயநீருங் கோடாகோடி

நீர்மலத்தின் சாரணைதான் கோடாகோடி

நீராலே சுண்ணமப்பா கோடாகோடி

நிலைத்ததொரு கொடிக்கள்ளி உப்புப்போக்கே.

165.

தேற்றா விதையால் தெளிவு.

போக்கான செய்தியொன்று சொல்லக்கேளு

புதுமையுள்ள யெந்தவகை நீரானாலும்

வாக்கான தேத்தான்விதை அரைத்துப்போட்டு

மைந்தனே தெளிவுகொண்டு பார்த்தால்சுத்தீ

தாக்காக முறிந்துதப்பா நீருதானே

சாத்திரத்தை பார்த்தாக்கா லறியவேணுஞ்

சாக்கான குருசெய்தா லொன்றுமில்லை

தன்மையுடன் வழலைதனை யறிந்திடாயே.

166.

வீரம் சீவனம் செய்ய.

அறிவான செய்தியப்பா சொல்லக்கேளு

ஆனைக்கால் சுண்ணமது சோலிமெத்த

அறிவாகப் பச்சைரவி யிந்தால்கட்டி

அடைவாகச் சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணம்பண்ணு

அறிவுடனே வீரமிட்டு வேதைபாரு

அப்பனே யேழெட்டு மாத்துக்காணும்

அறிவாக யிதைத்தொட்டுச் சீவனமேசெய்து

அளவற்ற வித்தையெல்லாம் பிறகுபாரே.

167.

துருசச் சுண்ணம்.

பாரப்பா வழலையிலே வீரங்கூட்டிப்

பச்சைதனக் கப்பியே ரவியில்போடு

நேரப்பா துருசுதான் சுண்ணமாகும்

நேராக வீரமிட்டுப் புழுசுனைஞ்

சாரப்பா தாளகத்தி லப்பியூதச்

சலவைபோ லாச்சுதப்பா அரிதாரந்தான்

வாரப்பா தாரமிது மஞ்சாடிகொடுக்க

வாதித்தன் மதிமூலவேழிற் கொடுக்கச்சொல்லே.

168.

தாரம் சீவனம் செய்ய.

செல்லுமே கடைக்கெல்லா மெட்டேகாலாணித்

திறமாகச் செய்துகொண்டு சொல்லக்கேளு

வல்லதொரு சீவனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு

மகத்தான வழியெல்லாம் பிறகுபாரு

சுகத்தியர்

நல்லதொரு கோசத்தை மறந்திடாதே
 நன்றான பீசத்தை யிகழ்ந்திடாதே
 சொல்லுகின்ற வகைக்கெல்லாம் குருவைச்சொல்வேன்
 துடியான களங்கத்துக் காதியென்றே.

169.

புத்தி.

ஆதியாந் தாளகத்தை விட்டாலில்லை
 அப்பனே செந்தூரப் போக்குக்கெல்லாம்
 நீதியென்ற வீரத்தை விட்டால்போச்சு
 நீரான மெழுகுவகைச் செய்திக்கெல்லாம்
 ஆதியென்ற செயநீரை விட்டால்போச்சு
 மகத்தான குளிகையுட சாரணைக்கெல்லாம்
 போதியென்ற ரசம்விட்டால் போச்சுபோச்சு
 போக்கான சுண்ணத்தின் வகையைக்கேளே.

170.

உருக்கினத்துக் காதி.

கேள்பா சீனமொடு வீரம்பூரங்
 கெடியதோர் பச்சையொடு புழுகுங்கூட்டி
 தோள்பா சுண்ணமிதா லொன்றுமில்லை
 சொல்லுகின்ற உருக்கினத்துக் காதியென்ன
 கோள்பா கொவ்வைநிகற் சவ்வாதாருங்
 கூட்டுகின்ற வெண்காரப் பலகைவேணும்
 நாள்பா புடத்துக்கு உப்பேவேணும்
 நாட்டுகின்ற தொழிலெல்லா மிதினால்காணே.

171.

காண்பா புடத்துக்கு வழலைவேணும்
 கட்டுகின்ற களங்குக்கு வழலைவேணும்
 காண்பா குளிகைக்கு வழலைவேணும்
 கடியதொரு சாரணைக்கும் வழலைவேணும்
 காண்பா உருக்கினத்தில் வழலைவேணும்
 காரணச்செந்த தூரத்துக்கு வழலைவேணும்
 காண்பா விந்தாலே ரவியைக்கட்டிக்
 காண்பதுவே வழலையென்ற சொல்லுத்தானே.

172.

பசியாதிருக்க நாயுருவி.

சொல்லக்கேள் சமாதியிலே யிருப்பேனென்று
 துடியாக மண்டலந்தான் குகைக்குள்ளாக
 வெல்லுதற்கு நாயுருவி விரையைவாங்கி
 விழுதுபட வேயறைத்துப் பாலிற்கொள்வாய்
 வல்லொத்த அக்கினியைத் தம்பித்தேதான்
 வருடம்ஒன்று தானிருப்பான் பசியில்லாமல்
 நல்லதொரு வெந்நீர் கொண்டானாகில்
 நந்தியிலே தீவிரமாய்ப் பசியுண்டாகும்.

173.

பசியாதிருக்கக் கட்டுக்கொடி.
 உண்டானசெய்தியிது வெருகடியாய்க்கொள்வான்
 உலகத்தி லுள்ளோரை மயக்கியேதான்
 தெண்டனிடச் சமாதியிலே யிருப்பேனென்பான்
 செப்பமுடன் கட்டினுட கொடிசமுலந்
 தண்டன்ற வெல்லத்தில் கொண்டானாகில்
 தன்மையுடன் சிறுநீர்தான் கட்டிப்போகும்
 மண்டலந்தான் பசியாமல் கொள்வானபின்பு
 வயறுபசி யெடுப்பதற்குப் பொடிதன்பானே.

174.

மந்தக் குளிகை.

தின்றேதான் பின்புமொரு தீர்க்கஞ்செய்வான்
 செயலான துதமொடு காரங்கெந்தி
 நன்றான வங்கமொடு வீரம்பூரம்
 நாவியுடன் கல்லுப்புக் கூட்டிக்கொண்டு
 குன்றாமல் சரியிடையாய் யெடுத்துக்கொண்டு
 கோடியிலே உற்றசிறு நீராலாட்டிச்
 சென்றாடக் குக்கிடத்தின் வெண்கருவாலாட்டிச்
 செயமாகக் குளிகைசெய்து ரவியில்போடே

175.

போட்டதொரு வில்லைதன்னை யுந்தியிலேவைத்துப்
 புடைவிலே சமாதிருப்பான் பசியில்லாமல்
 நாட்டமுடன் சோறுண்டாகப் போலேதோணும்
 நன்மையுடன் மேனியெல்லாம் பழுப்பேதோன்றி
 வாட்டங்க எரில்லாமற் தோணுமிந்த
 மந்தத்தின் குளிகைசெய்வான் மனிதர்மெய்க்கத்
 தாட்டிகமாய்ச் சமாதுவிட்டு வந்தால்பின்பு
 சனங்களெல்லாம் அதிசயமாய்த் தொழுவார்பாரே.

176.

புத்தி.

பாரப்பா யிப்படியே மனிதர்மெய்க்கப்
 பரமஸனப்போல் பூட்டபழங்கள் கொள்வேனென்பான்
 நேரப்பா பாலுடனே சோறுமுண்பான்
 நெறியில்லா தவன்வயிற்றுப் பிழைப்பிதப்பா
 சேரப்பா யோகத்தைச் செய்யவேணுந்
 திடங்கொண்டு மலைமீதி லேறவேணுங்
 காரப்பா குகைகளிலே யிருக்கவேணும்
 கற்பத்தார் சமாதிகொண்டு யிருக்கலாமே.

177.

கற்பமுறை.

இருக்கவென்று மனமுறைத்தா லமுர்தங்கொள்ளு
 இன்பமுடன் கடுக்காயின் கற்பங்கொள்ளு
 பெருக்கவொரு கற்பமப்பா வீழிதின்று
 பேதமில்லாத் தைலங்கள் கொள்ளு

சுகத்தியர்

பருக்கவொரு கையாணைக் கொண்டுபாரு
பண்பாகச் சூதகற்பற் கொண்டுயேறு
திருக்கறவே கொண்டாக்கால் ஞானசித்தி
திட்டமிதில் வகாரசித்தி முன்றுங்காணே.

178.

கல்லுப்புச் சுத்தி.

காணப்பா சுரோணிதத்தை அஞ்சுகாய்ச்சல்
கண்டபின்பு பாரையுப்பை யேழுகாய்ச்சல்
பூணப்பா கல்லுப்புச் சூதம்வெள்ளை
பூமியுட நாதத்தில் பூரணமேயாகும்
ஆணப்பா சுக்கிலத்தி னுப்புத்தன்னை
அப்பிலே கரைத்துவைத்துத் தெளிவைவாங்கி
பேணப்பா கரியோட்டில் விட்டுத்தானே
பெலமாக ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே.

179.

முப்பூ முடிக்கக் களிச் சுண்ணம்.

வைத்திருக்க ஓட்டுப்பாளு சிவன்தானப்பா
மகத்தான முப்பூவும் முடிப்பேன் கேளு
சுத்தமாங் கல்லுப்பு ஆணும்பெண்ணுந்
தோணவே சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
செத்துவிட்ட சுண்ணமப்பா சரியிடையாய்க்கொண்ட
தேசியுட நீராலே களிச்சுண்ணந்தான்
வத்தவே தாய்ச்சினபின் னெடுத்துக்கொள்ள
வளமான களிச்சுண்ண மாச்சுபாரே.

ஆச்சப்பா களிச்சுண்ணம் பன்னிரெண்டு
அழகான சீனமொடு வீரம்பூரம்
வாச்சுதப்பா புழுகுடனே ஆட்டுதற்கு
வாய்ப்பான செயநீரா லாட்டுஆட்டு
போச்சுதப்பா சுண்ணாம்பாய்ப் போச்சு போச்சு
பொறியான சரக்கெல்லாம் வகைவீதமொன்றே
போச்சுதப்பா களிச்சுண்ணம் பெரியோர்சொல்லப்
பேய்ப்பாட்டாய்ப் பாடினார் நூலெல்லாமே.

181

நூலெல்லாம் சொல்வார்கள் களிச்சுண்ணாம்பை
நுட்பமாய்ப் பாடிவிட்டேன் வழலைக்கூட்டு
பாலென்ன வெள்ளையப்பா ரவியில்போட்டால்
பச்சையுடன் சுட்டதுவும் பாரையுப்புங்
காலென்ன சுண்ணத்தின் கருவைக்கேளு
காரணமாய் வந்துதப்பா பூரணந்தான்
வாலிபத்தின் வெடியுப்பு நீரினாலே
வழலையென்ற நாமமெல்லாந் துலங்கிப்போச்சே.

182.

துலங்காமல் பாடினா நுலகத்தோர்கள்
 சுட்டலைந்து கெடுகிறதாய்ச் சலித்துப்போனீர்
 மலங்காதே யென்னுடைய நூலைப்பாரு
 மகத்தான வழலையுட கருவைச் சொல்வேன்
 கலங்காதே யிந்தாலே ரவியைக்கட்டக்
 காரமென்ற சாரவித்தை யாகுமாகும்
 விலங்காதே பதினாறு சரக்கைப்போடு
 வீரத்தை மாட்டுதற்குச் சொல்லக்கேளே.

183.

சொல்லுகிறேன் லோகமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போகும்
 சொன்னாக்கால் சித்தரெல்லாமிவ்வளவோயென்பார்
 வல்லுகின்ற வழலையப்பா காரசாரம்
 மகத்தான யிந்தாலே கட்டிப்போகும்
 வெல்லுதற்குச் சுண்ணமெல்லா மிதிலேயாச்சு
 வெடியுப்பே செயநீரின் மூலமாகும்
 கொல்லுகின்ற சரக்கெல்லா மிதிலேமாட்டக்
 குலத்திலே அவுசாரி கற்புப்போக்கே.

184.

முப்பூ கற்பச் சுண்ணம்.

கற்பென்று சொல்லுதற்குப் பூமிநாதங்
 கடைகெட்ட சென்மமப்பா கமுதையாகும்
 வெற்பென்று சொல்வதற்குச் சுக்கிலந்தான்
 வீரிதப்பா சமுத்திரத்தின் பாரையுப்பு
 நற்பென்று பிடித்தார்கள் ரவியுமயிந்தும்
 நாடெல்லாம் மேயுதற்குப் பரதையானாள்
 மற்பிடிக்கப் போகாது வழலையப்பா
 வாருகொண்ட அண்டத்தின் கருவைக்கேளே.

185.

அண்டக்கரு.

கேள்பா குக்குடத்தின் முட்டைநூறு
 கெடியான சிவசத்தி வெவ்வேறாய்வைத்து
 நாள்பா தோடதனை ஊசிநீரில்
 நாட்டமுடன் சுத்திசெய்து காய்ச்சிக்கொண்டு
 வாள்பா முப்பூவின் பலந்தான்ஒன்றில்
 வாழ்சீனக் காரமொன்று வீரமொன்று
 நாள்பா செயநீரா லாட்டிக்கொண்டு
 நன்றாக வில்லைசெய்து உலரவையே.

186.

வைய்யப்பா கெசுபுடத்தில் சுண்ணமாச்சு
 வளமான கருரெண்டுஞ் சொல்லக்கேளு
 செய்யப்பா ரவிமுகத்தி லிந்தால்கட்டச்
 செயநீராம் பூரணத்தைப் பாருபாரு
 அய்யப்பா யிதிலேதான் கல்லுப்பிட்டு
 அப்பனே ஊதுநன்றாய்ச் சுண்ணமாகும்
 பொய்யப்பா வென்றிருக்க வேண்டாஞ்சொன்னே
 புகழாகக் கரிக்குள்ளா யாடும்பாரே.

187.

சுகத்தியர்

ஆடுகின்ற மணியாகே செயநீர்பண்ணு
 அடங்கிநின்று உருகையிலே களங்கும்பண்ணு
 தேடுகின்ற துதமதைச் செந்தூரம்பண்ணு
 சிறப்பாகச் சுண்ணத்தின் குருவைப்பண்ணு
 நாடுகின்ற உருக்கினமோ கோடாகோடி
 நயமாகச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
 சாடுகின்ற திரிகோணத் தைலமுட்டச்
 சாத்தா நவலோகம் வேதையாமே.

188.

நவலோகம் கிட்டமாக.

வேதையுடன் கருவெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
 விருப்பமுள்ள காயசித்தி சொல்லிவிட்டேன்
 பாதையென்ற பாதையெல்லா முப்பேபாதை
 பரமான உப்பறிந்தா லவனேவாதி
 போதமென்ற போதமெல்லாந் தங்கமாகும்
 பொன்னிரும்பு கிட்டமாய்ப் போகவேண்டில்
 சேதமென்ற அண்டத்தின் சவ்வுமொன்று
 செயலற்ற அடியினுட கிழட்டுப்பூவே

189.

பூவொன்று கைவிரலி னிகந்தானொன்று
 போட்டரைக்கத் தப்பில்லை சிறுநீராலே
 மேவவே ரவிமுகத்திற் காய்ந்தபின்பு
 விருப்பமுடன் நாய்ப்பித்து கூட்டிக்கொண்டு
 தாவவே சுத்தெருக்கம் பாலாலாட்டித்
 தனலாடச் சுண்ணமப்பா சவ்வாதுய்யங்கூட்டி
 மாவிடையா யுண்டைசெய்து வைத்துக்கொண்டு
 வாதாடிப் பொன்னுருக்க மாட்டுவாயே

190.

கிட்டம் பொன்னாக.

மாட்டுவாய் வெங்கலமாய்க் கிட்டமாகும்
 மகத்தான தங்கமெல்லாங் கிட்டமாகும்
 கூட்டுவா யிம்மருந்து வழலைதொட்டுக்
 கொண்டேதான் மாறாட்டஞ் செய்துபோடு
 பூட்டுவாய் தெரியாது வாதிகனானால்
 பொன்னாகச் சொல்லுகிறேன் சரக்கெல்லாந்தான்
 முட்டுகின்ற மெழுகாக்கித் தைல்மாக்கி
 முட்டினால் கிட்டமெல்லாந் தங்கமாமே.

191.

தங்கச் செந்தூரக் கற்பம்.

ஆமிந்தத் தங்கமப்பா நூறுமாத்து
 அடைவாகச் செந்தூர வகையைக்கேளு
 ஓமிந்தச் சவ்வீரஞ் சூடனதாரம்
 உத்தமனே தெந்திசிலை துருசுநீறு

சாமிந்த வழலையுட னாட்டிககொண்டு
சாதகமாய்த் தங்கத்திற் பூசிப்போடு
வேமிந்த ரவிக்குள்ளாய்ச் செந்துரந்தான்
விள்ளுகிறேன் மஞ்சாடி நித்தங்கொள்ளே.

192.

வாதி மாண்ட விபரம்.

கொள்ளப்பா கற்பமிது யென்னசொல்வேன்
கூறுகின்ற பலனப்பா சொல்லப்போகா
விள்ளப்பா யென்னவென்று வேதைபார்த்தேன்
விருதான வழலையினா லித்தனையுமாச்சு
துள்ளப்பா யென்னவென்று கெட்டுப்போனார்
தொல்லுலகில் வாதியெல்லாஞ் செத்துப்போனா
களளப்பா அரக்கப்பா கஞ்சாவப்பா
காளியுட பூசெயென்று பெணவைப்பானே.

193.

பூசை வழலை.

பெண்ணைவைத்துப் பூசைசெய்து குடிப்பான்மட்டை
பிரமனிட குறையாலே அதுதான்வாய்ப்பு
சண்ணையுடன் குருடான வாதியாக்குஞ்
சாத்திரத்தைப் பாராத லுத்தமாண்பன்
பெண்ணைவைத்துப் பூசைசெய்து தேதென்றாக்கா
பிரபலத்தின் கண்ணையுட வழலைமார்க்கம்
எண்ணுவதே காரியங்கள் நிசமாய்ததோன்றும்
இறைவனைப் பேரெடுத்து யிருக்கலாமே.

194.

சதுரக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்.

ஆமப்பா வழலையென்று நாமஞ்சொன்னால்
அப்பனே சரக்கெல்லா மாண்டுபோகும்
போமப்பா வேதையது காணலாகும்
போக்கோடே யேறுதற்குக் குருவும்வேணும்
யேமப்பா பின்புமொரு வழியைச்சொல்வேன்
இயலான அண்டத்தின் கருச்செலத்தால்
ஆமப்பா சதுரமிட்ட கள்ளிச்செரத்தை
அப்பனே சுட்டு நீ சாம்பலாக்கே.

195.

சாம்பல்தனைத் தேசி நீர் தன்னிலேதான்
சாதகமாய் வற்றவைத்தா லுப்பதாகும்
வேம்பினுட பட்டையிலே தைலம்வாங்கி
வீரமிட்டு உப்பத்தை யரைத்துக்கொண்டு
சாம்பலுக்குள் புடம்போடச் சுண்ணமாச்சு
தனித்ததொரு வழலையினா லெல்லாமாகும்
நோம்பிருந்து செத்தவன்போல் சரக்கெல்லாஞ்சாம்
நோகாமல் கொல்லுமப்பா உப்புத்தானே.

196.

அகத்தியர்

தாரம் துருகச் சுண்ணம்.

உப்பதனைச் சீனமுடன் வீரங்கூட்டி
 உத்தமனே புழுகிட்டுத் துருசில்பூசிச்
 செப்பமுள்ள வெண்கருவால் மயங்கப்போட்டு
 திட்டமுட னுதச்சுண்ணம் வீரஞ்சீனம்
 ஒப்பமுடன் புழுகிட்டுத் தாரந்தனைனை
 உண்மையுடன் வாலுக்கையில் கல்லானைக்குள்
 தப்பாமல் வைத்தெரிக்கச் சுண்ணமாகுந்
 தனிவெள்ளி ரவியோடே சேர்த்துப்போடே

197.

போடப்பா அன்பதிலே ஒன்றுநீதான்
 பொய்யாது யேழையுஞ் சரியாய்க்காணும்
 ஆடப்பா சரக்கெல்லாங் கைமுறையாய்ச்செய்து
 அப்பனே வேதையிடத் தங்கமீர்கும்
 தேடப்பா செம்பாலே வேதைதானுந்
 திறமான செய்தியிது ஆறுஞ்சொல்லார்
 மாடப்பா யென்றாக்கா லறியமாட்டான்
 வாதியென்று பேரெடுத்து அலைவான்பாரே.

198.

செயநீர்.

அலையாமல் சொல்லுகிறேன் வழலைச்செய்தி
 ஆருக்கும் தெரியாத பரமானந்தம்
 மலையாதே யிந்தாலே ரவியைக்கட்டு
 வாரமுடன் செயநீராய் வைத்துப்பாரு
 துலையாத செலமாகும் பூரினாதம்
 சொல்லரிது பெரியோர்கள் சொன்னாலகாணும்
 வலையான பாசமெல்லாம் விட்டுயேகி
 வாதமென்ற பாசமதை வருத்துவாயே.

199.

நூலடக்கம்.

வருத்துவேன் சாகாம லிருக்கச்சொல்லி
 வளமான கற்பத்தைக் கொண்டுயேறு
 யிருத்துவேன் சமாதியிலே தீ சையெல்லா
 மிறையளவு தப்பாமல் பெண்ணைப்போலப்
 பொருத்துவேன் வேடமுதல் ஞானமார்க்கம்
 பூரிப்பேன் கெவுனமிட்ட குளிகையிய்வேன்
 திருந்துவேன் அறியாத செய்தியெல்லாம்
 செப்பினே னிருநூற்று பாடற்குள்ளே.

200.

பாடலெல்லாம் பார்த்தாலே வாதந்தோணும்
 பாராட்டா லொன்றுநிலை ஞானமில்லை
 ஆடலாங் குருவெல்லாந் தோய்ந்துபாரு
 அப்பனே சாததிரத்தைப் பாருப்பாரு

வகார சூத்திரம் - 200

45

நாடெல்லாங் கருக்கண்டால் பொன்னாய்ப்போதும்
 நாட்டா வழலையுட்கருவையப்பா
 தேடலா முப்பூவே கல்லானைக்குச
 சேரலா மிரவியுடனிந்துகாணே.

201

இந்தாலே ரவிகட்ட வேணும்வேணும்
 எடுத்ததொரு அண்டத்தி லேறவேணும்
 வந்தாலே கருரெண்டு மறியவேணும்
 மகத்தான குக்குடத்தை யறியவேணும்
 சந்திரனா லிரவியொன்றாய் முடிக்கவேணும்
 சராசரங்க ளத்தனையுங் காணவேணுங்
 கொந்தான பூழே சரமாமுங்
 கூட்டுகின்ற ரவிக்கோடிகோடிமுற்றே.

202

அகத்தியர் வகார சூத்திரம் 200 முற்றிற்று.

அகத்தியர்

உ

பரமபதி துணை.

அகத்திய முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கருக்குரு சூத்திர மென்னும்
வகார சூஸ்த்திரம் 200க்குச்
சுருக்க சூத்திரம் 100.

காப்பு.

பூரணமாஞ் சுழினைநடுக் கமலமீதே
புகழ்பெரிய மூலகண பதியேகாப்பு
காரணமா யெனையாண்ட பராபரனைப்போற்றிக்
கட்டாக வாதத்தி லட்சங்காப்பு
தாரணமாய்ப் படுபாதி குறுக்கிச்சொன்னேன்
சார்வாக ஆயிரத்துக் கிருநூறு துத்திரம்
வாரணமாய் குறுக்கிவைத்தேன் துத்திரம் நூறில்
வகைதுகையும் கருக்குருவும் வகுத்தேன்பாரே. 1

பாரப்பா கட்டுவகைச் செந்துரங்கள்
பற்பங்கள் செயநீர்கள் மெழுகுசுத்தி
சீரப்பா வழலைக்கு யிடைபாகங்கள்
திடமாக உட்கருவும் யேகமுலி
கூறப்பா மித்திரங்கள் தேவிபூசை
சுருக்குவகை உருக்கிணங்கள் கோடாகோடி
யேறப்பா தொந்தங்கள் விபரமாக
யியம்புகிறேன் துருசினுட சுண்ணப்போக்கே. 2

போக்கான வெந்தோன்றிக் கிழங்குகெந்தி
புகழான நவச்சாரம் லவணமோடு
வாக்கான கண்டங்கத் திரியின்வேறும்
வளமான சிவந்தகையன் சாற்றாலாட்டி
தாக்கான துருசுக்குக் கவசம்பூசச்
சாதகமாய்க் கடையென்ற புடத்திலீற்றும்
வாக்கான தில்லைநடக் குருவினாட்டுக்
கறையில்லை கோடிதொந்தங் கண்டிலேனே. 3

கண்டிலேன் கையான்சா றதனில்சற்றே
கால்புழுஞ்சி குருவிட்டுச் சேர்த்துக்கொள்ள
விண்டிலேன் கரியுப்புச் சிவந்துபோகும்
வீரமுடன் சாரம்ரசம் கெந்திகட்டும்
பண்டிலேன் லிங்கமது உருகிக்கட்டும்
பாசான மரிதாரம் நாகஞ்சாகும்
உண்டிலேன் நவச்சாரம் வங்கங்கட்டும்
மட்டவே கோடிதொந்த மாகுந்தானே. 4

வாலை பூசை.

தானென்ற தேவிசிறு வாலைபூசை
 சாற்றுகிறேன் மெண்கோண மிதழெட்டாகும்
 ஊனென்ற உள்ளரையில் நவகோணந்தான்
 ஊணப்பா நடுவரையில் ஸ்ரீநீங்கென்றுணி
 வானென்ற வட்டமிடு மேலேமுன்று
 வரைநாலு வாசல்தே வதையைக்கேளு
 கோனென்ற கொங்கணந்தான் கடைக்காண்டத்தில்
 கொட்டினார் பீசங்கள் குறிப்பைப்பாரே.

5.

பாரப்பா பூசைவிதி யோகந்தான்
 பாடினார் சக்கரமொன் றொழித்துவைத்தார்
 ஆரப்பா யெனைப்போலச் சொல்லப்போறார்
 ஆச்சரிய மாச்சரிய மாயினாட்டு
 சீரப்பா பூசைமட முழந்தானஞ்சு
 சிறப்பாகப் பணிசெய்து விதானஞ்செய்து
 காரப்பா நாக்காலி பீடம்போட்டுக்
 கமகமென்றே தூபங்கள் காட்டுமேலே.

6.

மேலாகத் தேவியுட சக்கரத்தைவைத்து
 விண்ணாட்டச் சுழினையினால் பூவைச்சாற்றி
 பாலான கும்பம்வைத்து ஆடைசாற்றிப்
 பாணமொடு சுற்றிரெம்பப் படைத்துமுன்னே
 சேலான சோடச வுபசாரங்கள்செய்து
 தேவிமுதல் கணபதியுஞ் சிவனைப்போற்றி
 ஞாலமெல் லாம்படைத்த பரமேயென்று
 நன்றாகத் தூபமொடு தீங்காட்டே.

7.

காட்டியே மணியோசை சங்குநாதங்
 காளஞ்சி முதலாகப் பதினெண்வாத்தியம்
 முட்டியே தோத்தரித்து மவுனமாகி
 முனையான லாடகே சரத்தேநோக்கி
 நாட்டியே பூசைசெய்து பாணங்கொண்டால்
 நாயகியாள் தேவிபிர சன்னமாவாள்
 வாட்டியே நசித்திடுவாள் பூசைவிட்டால்
 வாதிகளே யிந்தமுறை வகுத்தேன்சித்தே.

8.

சித்தாக வேணுமென்றால் பூசைவேணும்
 சிவயோக சாதனையுஞ் செய்யவேணும்
 பத்தாகப் பெரிநீற்றை வணங்கவேணும்
 பாச்சவே வேதைக்கு யின்னுல்வேணும்
 முத்தான பூரணதத் திரமும்பாரு
 முக்கியமா யிப்பூசை யிருநூறும்பாரு
 சித்தாக யிந்தமுறை பார்த்தோர்க்கெல்லாஞ்
 திறமான சிவயோகி சிஃகாமே.

9.

சுகத்தியர்

தானான நாகமொடு துதஞ்சேரு
 சமனாகத் துருசுதனைக் கூட்டிக்கொண்டு
 மானான பூனீறு சீனக்காரம்
 வருடமது சென்றபழம் புளியுஞ்சேர்த்து
 பானான பழச்சாற்றா லாட்டிவில்லை
 பதமாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்தபின்பு
 தேனான பீங்கானில் வைத்துநன்றாய்ச்
 செங்கதிரோன் முகங்கண்டால் தைலம்வாங்கே. 10.

வாங்கியே தைலத்தில் முன்றுமாட்டி
 வளமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 தாங்கியே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகுஞ்
 சாதகமாய்ப் பீங்கானில் தைலம்வாங்கு
 தூங்கியே திரியாதே லிங்கத்துக்குச்
 சுருக்கிடவே உட்கருவைச் சொல்லக்கேளு
 பாங்கியாய்ப் பூனீறு வீரம்போக்கு
 பாய்ச்சவே செம்பிலிடு வெள்ளிதானே. 11.

வெள்ளியொடு செம்பிடைதான் ரெண்டுமாக
 விரைந்தாட்டத் தங்கமொன்று உறுதியாகும்
 கொள்ளியென்ற பயல்களுக்குச் சொன்னால்பாவம்
 குணமான சீடனென்றால் சோதித்துச்சொல்
 வள்ளியென்ற கிழங்குக்கு மிப்படியேயாகும்
 வளமான கற்றாழைக் கிப்படியேயாகும்
 துள்ளியென்ற ரசங்கட்டுஞ் சரக்கெல்லாஞ்சாகும்
 குருதுட்ச மிதுயின்னந் தொழிலைக்கேளே. 12.

கேள்பா தவசிமுருங் கிலைச்சார்வாங்கிக்
 கொடியான கரியுப்பை யாட்டிநன்றாய்
 வாழ்ப்பா வில்லைதட்டி யுலரப்போடு
 மகத்தான ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
 நீள்பா குக்குடத்தி லுப்புக்கட்டும்
 நிசமான செந்தூரம் வெண்மையாகும்
 ஆமப்பா வல்லாரை குறட்டைமேனி
 ஆரைக்கு மிப்படியே உப்பைக்கட்டே. 13.

கட்டவே பெரும்பாலை கருத்ததும்பை
 காக்கினைக்குஞ் சீந்திக்கும் மவரிகத் திரிக்குஞ்
 கட்டவே செய்யுமடா ஒவ்வொன்றாலே
 கருநொச்சி செவ்வகத்திச் சாற்றால்கட்டுந்
 திட்டமுடன் கட்டினதோ ருப்புக்காரஞ்
 செயமான நவச்சார முன்றுமாட்டி
 வட்டமாம் பீங்கானில் செயநீர்வாங்கி
 வளமான சரக்கெல்லாந் துவைத்துவாட்டே. 14.

வாட்டவே மணியாகும் ஒவ்வொன்றாக
 வாதிகளே யினமறிந்து வேதைபாரு
 ஊட்டவே மாத்தாகும் ஆணிக்கெல்லாம்
 உறுதியாம் பசும்பொன்னாம் ஓகோபாரு
 நீட்டான துளசிக்கு மிப்படியேயாகும்
 நீலிக்கும் பழம்பாசிச் சாறுக்காகும்
 பாட்டான சோலியுண்டோ யிந்தப்போக்கு
 பார்க்குமுன்னே செய்கின்ற கூத்துத்தானே. 15.

கூத்தான குதம்பையிலைச் சாறுவாங்கிக்
 குருவான துருசுவெள்ளைக் கரண்டிக்குள்வைத்து
 ஊத்தான நவச்சார முப்பூச்சேரு
 ஓகோகோ துதமிட்டுச் சுருக்குத்தாக்கு
 மாத்தான சேனையெல்லாம் வணங்குமிந்த
 மகத்தான ரசமணியின் போக்கைக்கேளு
 நாத்தான கெந்தகமும் வீரம்லிங்கம்
 நன்றான ரேக்குடனே பழச்சாற்றாட்டே. 16.

ஆட்டியே வில்லைதான் காய்ந்தபின்பு
 அரளிவோர் தனையரைத்துக் கவசங்கட்டி
 மாட்டியே சீலைசெய்து உலரப்போடு
 மயமாகுஞ் செந்தூரம் புடந்தான்காடை
 ஊட்டியே வெள்ளியிலே விராகன் மாத்து
 ஒருகளுஞ் சுக்குமஞ் சாடியீய்ந்தால்
 வாட்டியே சரக்கு அறுபத்தநூலும்
 மாமுமே கைலாசங் கொள்ளையாச்சே. 17.

குருவழலை கூட்டப் பாகங்கள்.
 ஆச்சப்பா வழலைக்கு யிடைபாகங்கேள்
 அமுரியுப்பு வெடியுப்பு சுண்ணம்ரெண்டும்
 பாச்சப்பா பலமறைதான் கல்கண்ணத்தூள்
 பேரான உப்புபல மறைதான்போடு
 காச்சப்பா பூனிரு பலமதொன்று
 கல்லுப்பாஞ் சிவஉப்புப் பலமதொன்று
 நீச்சப்பா கரியுப்புப் பலமதொன்று
 நிலையான துடனிற பலமதொன்றே. 18.

ஒன்றாகக் கண்டதுக்குச் சமன்தான்கேளு
 உறுதியாங் களிச்சுண்ண மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 நன்றாக வெண்கருவு மெருக்கன்பாலும்
 நல்லதெளி வுண்டாகுங் குருத்தான்போட்டு
 கொண்டாட்டிச் சாமமென்று வில்லைதட்டிக்
 குருவாகு முழப்புடத்திற் பின்புசொல்வேன்
 சென்றான வஸ்துவிட்டு ஆட்டிவில்லை
 திறமான ஐங்குகைக்குள் சுண்ணாங்காணே. 19.

சுகத்தியர்

காணவே சாயவேர் கொழுஞ்சிநொச்சி
 கற்றாழை யிதுநாலுந் தூளாயாட்டி
 பூணவே அரிதார னீருஞ்சூதுதம்
 பூரமொடு வெடியுப்புச் சுண்ணம்நாலுந்
 தோணவே பூசிட்டுத் தூளில்வைத்துச்
 சுணங்கனிறும் புடமிட்டு வங்கம்நீறும்
 பேணவே யிரண்டுக்குங் கருநொச்சிக்கும்
 பேரான யிருவங்கம் வலியும்பாரே.

20.

பாரப்பா வங்கநீறு தன்னைவாங்கிப்
 பாய்ச்சவாய் கட்டினதோர் தூதம்பாதி
 சேரப்பா துருசுவெள்ளை வீரங்கெந்தி
 சீலைரெக்கு லிங்கமொரு யெட்டுக்கொன்று
 சாரப்பா பழச்சாற்றா லாட்டிவிலலை
 சாதகமாய்க் குப்பிக்குள் ளிட்டுநன்றாய்ச்
 சேரப்பா அப்பிரகங் குமரிச்சாற்றால்
 செயலாகப் பூசிரவி யுலரப்போடே.

21.

உலாத்தியபின் செங்கல்தூள் சட்டியிட்டு
 உரைப்பாகக் குப்பிதனை நடுவேவைத்து
 மலர்ந்ததொரு முருக்கம்பூத் தூளால்முடி
 வளமாகச் செங்கல்தூள் மேலேயிட்டு
 மலர்ந்தசார் மேலோடு முடிச்சீலை
 மண்செய்து யடுப்பேற்றிச் சிவனைப்போற்றி
 அலர்ந்தகலை சந்திரோத யந்தானிந்த
 ஆவறையின் விறகினால் சாமம்ரெண்டே.

22.

ரெண்டானால் சிவந்தபதம் முருக்கம்பூப்போல்
 இருக்குமது வெள்ளியிலே யேழுமாத்து
 தண்டாக நாகமிந்தப் படியேபண்ணு
 சாதகமாய்ச் சூதுமிந்தப் படியேசெய்தால்
 நன்றான செந்தூர மாகும்பாரு
 நலமான விட்டகுறை யார்க்குமல்லால்
 சண்டாளப் பயல்களுக்குப் பலியாதய்யா
 சாத்திரமுங் கிட்டாது தயங்குவானே.

23.

தயங்காமல் செய்கின்ற வாதிக்கெல்லாந்
 தப்பாது பத்தரைக்கு மேல்கிட்டாது
 செயங்காணுஞ் சித்தருக்குக் கம்லமாத்துத்
 திறமான ரிசிகளுக்குக் கோடாகோடி
 பயங்காணு முலகத்தோர் செய்யமாட்டார்
 பத்தரைக்கு மேலேது கிடையாதய்யா
 முயங்காமல் சிவயோகி பெரியோரானால்
 முறையான சித்தருக்கு யெய்துந்தானே.

24.

பாசாணச் செந்தூரம்.

தானேகேள் சங்கமவேர்க் கொழுந்தோடொக்க
 தைவேளை நவச்சார மிணங்கன்கண்ணம்
 மானேகேள் துருசுவெள்ளை வீரம்பூரம்
 மான்செவியின் கள்ளிச்சா ரதனாலாட்டி
 மானேகேள் நாகத்தைப் பூசிச்சீலை
 மண்செய்து குக்குடத்தில் மாண்டுபோகும்
 மானேகேள் எடுத்துப்பார் வெண்மையென்ன
 அறிந்துபார் செந்தூரப் போக்கைத்தானே.

25.

போக்கான நாகபற்பம் பலந்தானென்று
 பூரமொடு சவ்வீரம் கெந்திலிங்கம்
 பாக்கான துருசுவெள்ளை லவணச்சண்ணம்
 பரிவான வெண்காரம் வங்கபற்பம்
 நாக்கான நவச்சாரஞ் சிலையுஞ்ஞதம்
 நலமான மால்துருசு யிந்திரன்பூச்சி
 தாக்கான பழச்சாற்றா லாட்டிமுன்போல்
 சாதகமா பெரித்திடவே செந்தூரமாமே.

26.

ஆமப்பா செம்பிலிடு விராகன்மாத்து
 அரகரா நோயெல்லா மகன்றுபோகும்
 ஓமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர்பண்ணி
 ஓகோகோ லிங்கத்தைக் கட்டலாகுந்
 தாமப்பா வாதிகளே முன்னுற்றமாத்து
 தாண்டவமாம் வழலைபட்டால் மேலேயேறும்
 காமப்பா லாசைகொண்ட சண்டாளர்க்குக்
 காணாது கெதியில்லை கடினந்தானே.

27.

கடினமாய் வங்கத்தை யுருக்கிநன்றாய்க்
 கசப்பான வேம்பின்சா ரதனில்சாய்த்து
 துடினமாம் வீரமரி தாரம்வெள்ளை
 துடியான துருசு நீர் முன்றுஞ்சேர்த்து
 படினமா மிண்டஞ்சார் தன்னாலாட்டிப்
 பலமொன்று வங்கத்தின்மேல் கவசித்தேதான்
 கடினமா முழப்புடத்தில் தாக்கிவாங்கி
 கசடற்ற திருநீறுபோ லாகுமெண்ணே.

28.

யெண்ணவே பற்பத்தால் கோடாகோடி
 லெக்கில்லை கட்டுமுதற் செயநீர்பற்பம்
 பண்ணவே செந்தூரங் கோடாகோடி
 பாசாணஞ் சூதமொடு நாகஞ்சாகும்
 உண்ணவே நோய்களெல்லா மகண்டுபோகும்
 உத்தமனே கவர்கோடி தொந்தஞ்செய்தால்
 நண்ணவே யித்தனைக்கு மறிந்தோன்வல்ல
 நன்றாச்சு யிந்நூல்தான் பெய்துவோர்க்கே.

29.

சுகந்தியர்

பத்தி.

யெய்துமென்று துத்திரந்தா னூறுங்கேளு
 யிடும்பான மடையருக்குக் கிட்டாதப்பா
 யெய்துமென்று யிந்தநூல் பெருமைதன்னை
 யியம்புதற்கு நாவினால் முடியாதப்பா
 யெய்துமென்று லோகத்தில் கோடிக்கொன்று
 யிருக்கின்ற பெரியோர்க்கு யெய்துமின்னூல்
 யெய்துமென்று சாத்திரத்தைக் கேட்டாலுந்தான்
 இல்லையென்று ஆணையிட்டு யிருப்பார்தானே. 30.

இருப்பார்கள் பெரியோரை வணங்கிநித்தம்
 இன்பமுடன் பன்னிரெண்டு வருடங்காரு
 கிரிப்பார்கள் மனதுள்ளே நடத்தைகண்டு
 திறஞ்செய்வார் நூலிய்ந்து சீடனென்று
 செப்புவர்கள் நல்லகுண மானால்சொன்னேன்
 சாயுட்சிய பதம்பெற்றோர்க் கெய்துமின்னூல்
 வெருப்பார்கள் போலிருப்பார் வேதைகண்டோர்
 வேண்படி முறைசெய்வார் விபரங்கேளே. 31.

கேள்பா நவலோக மாரணந்தான் சொன்னேன்
 கெடியான வயித்தியந்தான் யிருநூற்றைந்தில்
 தேள்பா கொட்டுதல்போல் செந்தூரந்தான்
 திறஞ்சொல்வேன் இரும்புக்குத் தாரங்கெந்தி
 வாள்பா வெள்ளியிரு வங்கத்துக்கு
 மால்தேவி வெடியுப்பு வெள்ளைசீனஞ்
 துள்பா செம்புக்குக் கெந்திவங்கஞ்
 துதமொடு துருசுவெள்ளைச் சாரமுன்றே. 32.

யேக மூலிகை.

சாரமொடு நாகத்தைத் தாக்கிக்கொல்லுஞ்
 சதாசிவமாந் தங்கத்துக் கண்டநீரால்
 காரமொடு அப்பிரகம் நிமிளைசாகுங்
 கண்டபடி பித்தளைக்குக் காட்டக்கொல்லும்
 பாரமல்ல யேகமூ லிகையைக்கேளு
 பாசானம் நவச்சாரம் சீனம்பூரம்
 வீரமொடு புறஞ்வேடி யுப்புக்காரம்
 விதமான துதம்பூ னீரும்கெந்தி. 33.

கெந்தியொடு வகைவீதஞ் சமனாய்ச்சேர்த்துக்
 கெடியான பழச்சாற்றா லாட்டிமைபோல்
 பந்திவிட்டுச் செய்யாதே மருந்தைப்பூசிப்
 பச்சிலையி னால்நீறு சொன்னதெல்லாம்

முந்தியிந்தக் குருச்செய்தா லுறுதியாகும்
முறையான வயித்தியத்தி லொன்றும்பொய்
அந்தியென்ற துருசநீர் கூடச்சேரு
அரகரா வயித்தியத்துக் காணிதானே.

34.

செய நீர்.

ஆணியாஞ் செயநீரை சொல்லக்கேளு
அப்பனே புலத்தியனே ஆடும்ஆட்டுப்
பாணியாம் நவச்சாரங் காரஞ்சீனம்
பாரன்ன பேதிவெடி யுப்புமொன்றாய்க்
காணியாஞ் சாற்றாலே யாட்டிவில்லை
கனமான பீங்கானுக் குள்ளேசாணி
ஊணியே மூன்றாறாள் சென்றபின்பு
ஓகோகோ கட்டுவகைச் செயநீராச்சே.

35.

ஆச்சென்ற செந்தூர நீரைக்கேளு
அப்பனே சீனம்பூ நீருவீரம்
வாச்சென்ற மடல்துத்தம் நாகங்கெந்தி
மனோசிலைசேய் துதமிவை பழச்சாற்றாட்டிக்
காச்சென்ற பீங்கானில் நீரைவாங்கு
கரையில்லாச் செந்தூர முடிக்கலாகும்
வேச்சென்ற மெழுகுவகை நீரைக்கேளு
வெடியுப்பு நவச்சாரங் காரமாமே.

36.

காரமாம் வன்னிகற்பங் கட்டச்சொல்வேன்
கைக்கடங்காச் சரக்கெல்லா மெழுகாய்ப்பண்ணு
தாரமாய் மிளகுதக் காளிமேனிச்
சாறுடன் பனங்கள்ளு செருப்புக்கையான்று
சாரமாய்ச் சம்பளச்சார் முலைப்பால்கத்தான்
சாதகமா யெடுத்துச்சார் வைத்துமேதான்
வாரமாய்ச் சுருக்கிடுநீ யொவ்வொன்றாக
மகத்தான சுத்தியப்பா லிங்கங்காணே.

37.

காணப்பா லிங்கமது சுத்தியானால்
கருக்கேளு துருசவெள்ளை யிணங்கன்சுண்ணம்
வேணப்பா தூநீறு வங்கபற்பம்
விரிவான நாகபற்பஞ் சீனம்வீரந்
தூணப்பா பூநீறு கட்டினதோருப்புச்
சுயமான பழச்சாற்றா லாட்டிப்பூசி
பேணப்பா மஞ்சளுட கருவில்வைத்துப்
பிலமாக ஆரைபெரும் பாலையாட்டே.

38.

ஆட்டியே முட்டைதனைப் பொதிந்துசீலை
யப்பனே செய்துலர்த்திப் பூநதான்கோழி
முட்டியே யெடுத்துப்பார் களங்கமாகும்
முன்னேது பின்னேது லிங்கத்தாட்டு

அகத்தியர்

ஊட்டியே செம்பிலிட்டு வெள்ளிசேர்ந்தா
 லுறுதியடா விராகன்மாத் தொக்கும்பாரு
 தேட்டிலே யிதைத்தேடு வேதைகாணுஞ்
 சிவசிவா சாரத்தின் கட்டுத்தானே.

39.

சாரக் கட்டு.

தானென்ற தொட்டாக்கால் வாடிச்சாறும்
 தைவேளை யாரைகுளி தாமரையுங்கையான்
 மானென்ற யோட்டில்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்கு
 மாசற்ற தந்தம்போல் கட்டுஞ்சாரம்
 ஊணென்ற உயிர்வாங்கும் நாகந்தன்னை
 பொருகோடி தொந்தமுதல் கோடாகோடி
 வானென்ற முடிவரைக்கு மோடுமப்பா
 மகத்தான சாரத்தின் மார்க்கந்தானே.

40.

மார்க்கமென்ன தாளையுட சாறுவாங்கி
 வளமான கரியுப்பைக் கட்டிப்பாரு
 பார்க்கவென்ன சீனம்வெடி யுப்புக்கட்டு
 மால்தேவி கெந்தகமும் மாயும்மாயும்
 நீக்கமில்லை துதமோடு வங்கம்நாகம்
 நீலகண்ட றறுபத்து னாலுஞ்சாகும்
 தாக்கினால் கோடான கோடிதொந்தத்
 தாண்டவமாஞ் சித்தகத்தி ஆரைசீந்தி.

41.

சீந்தியுடன் புளியாரை செம்பசளைக்கொத்தான்
 சிறுகீரை வல்லாரை சிறுபுட்காலை
 காந்திநெல்லிக் கோவைதொட்டி தாங்கிஞள்ளி
 கையான்நீர் முள்ளிதும்பை வேளைநீலி
 சீந்தியென்ற தொட்டிமணி தாங்கிமத்தை
 செம்முள்ளி அகத்தி நிம்பம் பாலைமேனி
 விந்தியென்ற காக்கைமுன்னை யருகுபாகல்
 விஷமுங்கில் வெந்தோன்றி பழச்சார்மல்லி.

42.

மல்லிசதுரக் கள்ளிசிறு சின்னிகன்னி
 மாவுலிங்கு ஆலமுத்தஞ் சவரிதும்பை
 வில்லைதலை காணியொட்டி நெறிஞ்சிவாடி
 மிகநெருப்புக் குன்றிதுத்தி சங்குநாகல்
 கொல்லங்கோ வைக்கிழங்கு பிரண்டைபுங்கு
 குறட்டையல்லி பெருநெறிஞ்சி கொன்றைவேலி
 புல்லாம ணக்குபேய்க் குமட்டிப் பூநாகப்
 பூவரசு கொடியலரி சங்குயிண்டே.

43.

இண்டுக்குஞ்சா பிரண்டைதில்லை கன்னிகள்ளி
 யித்திசிவந் தல்லிமான் செவியின்கள்ளி
 வண்டுக்கொல்லி யாவரைதக் காளிபண்டி
 மாதளையுஞ் செங்கள்ளி அல்லிமின்னி

சண்டைபெற்ற அழகண்ணி தொழுகண்ணியே! ா
சாங்கமாங் காந்தைநங்கை பெரியானங்கை
கண்டுபிரட்டி யெருக்கலையு முள்ளி
காட்டாமணக்கு மொசுமொசுக்கை கோழியெண்ணே. 44.

யெண்ணவே மூலிகைதான் கோடாகோடி
யிலக்கில்லை யெழுதவென்றா லென்னால்கடா
மண்ணமா வேளைச்சார் தன்னைவாங்கி
மாட்டுவாய் லவணமொன்று காரசாரம்
பண்ணவே வெடியுப்புச் சீனங்கண்டர்
பாய்ச்சியரை செம்புக்குப் பூசிஒட்டில்
திண்ணவே புடமிடுநீ கோழியாக
செம்பூறல் பறந்தோடுங் கனகந்தானே. 45.

கனகமென்ற நாகஞ்சாம் வங்கங்கட்டுங்
கரியுப்பு மணியாகுஞ் துதங்கட்டும்
அனகமென்ற அறுபத்து நால்சரக்குமாமும்
அப்பனே யினமறிந்து மெழுகுபற்பம்
கனகமென்ற செந்தூரஞ் செயநீர்கட்டுங்
கரையில்லை கோடான கோடிவேதை
கனகமென்ற பூமியிலே முளைத்தமுலி
கைமுறையாய் முன்சொன்ன படியேபாரே. 46.

பாரப்பா ஒவ்வொன்றாய் மூலியெல்லாம்
பரிவாகக் கட்டுமொவ் வொன்றாகக்கோடி
சாரப்பா யிதையெல்லாம் பாடப்போய்நாம்
தாரணியி லின்னுரை லிடாமலய்யா
காரப்பா வென்றுசிவன் சித்தர்கையில்
காட்டாமல் ஒழித்துவைத்தார் குகைகள்தோறும்
ஆரப்பா யின்னுல்தான் கிட்டாதப்பா
அரிதரிது யோகிக்கு வயத்துமாத் தே. 47.

மாத்தான அரிதாரம் களங்கமாகும்
மனோசிலையும் பற்பமாம் லிங்கங்கட்டும்
மாத்தான பாசாணங் கட்டுஞ்சீனம்
வங்கமொடு சரக்கெல்லா மொவ்வொன்றாக
கூத்தான யேகமு லிகையினாலே
குவிந்தாடுந் துருசியென்ற ராசாவாலே
சேத்தாடு யினமறிந்து வேதைபாரு
திறமிதுதான் திறமிதுதான் பலிக்கும்பாரே. 48.

பலித்ததென்று ஆணுவத்தால் நூலியாதே
பரமான ரகசியத்தை வெளிவிடாதே
கலிக்கியுக் மாவதென்ன அதும்மத்தாலே
காரணத்துக் கேயெண்ணாத் தன்மையாலே

வலிக்குராங்கு ஆனதென்ன மாய்கையாலே
மனமொன்றிப் பூரணமாய் வாசிபூதி
யொலித்திட்டுச் சிதம்பரமுங் கண்டுபாரு
ஒருநாளும் பிறவாத யோகிதானே.

49.

தானென்ற மனமல்லோ சத்திருபஞ்
சாந்துகொண்டு கேசரிதான் சிவமுமாச்சு
பூனென்ற நின்றவிடம் மவுனமாச்சு
பூரணத்தின் துடசமிது சித்திமுத்தி
வீனென்ற மாத்தெல்லா மேதுண்டாச்சு
விட்டகுறை பிர்மனா ரெழுத்துமாச்சு
கானென்ற திதினாலே யெல்லாமாச்சு
கண்டறிநீ நிற்குணத்தின் துடசந்தானே.

50.

உப்புப் பற்பம்.

துடசமென்ற முருங்கையிலைச் சாருவாங்கிச்
சுண்டுவே முலைப்பால்விட றீறிக்காய்ந்து
துடசமென்ற உப்பதனை யரைத்துவிலலை
சுயமான குக்குடத்தில் வெளுத்துறுழி
துடசமிது பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
துட்டுவாய் வாயுவொடு மந்தம்போகுஞ்
துடசமதாய்த் தீருமடா பற்பத்தாலே
துரைகோடி யினமறிந்து வேதைபாரே.

51.

வேதையது பாயச்சென்றால் செந்தூரங்கேள்
வெளுத்ததொரு உப்புண்டு கள்ளுசிநாலு
வாகியென்றால் செய்தொழிலைக் கண்டுபாரு
மனோசிலையுஞ் சேய்துதம் வெங்காரம்வீரம்
பாதையிது கெந்தகமும் பூரம்லிங்கம்
பரிவாகக் கால்களஞ்சு பழச்சாற்றாட்டி
வேதையென்ன நவச்சாரம் முன்போல்செய்து
விரைந்தூட்டத் தங்கமதாங் கருவைக்கேளே.

52.

கருவென்ன நவச்சாரந் தன்னைவாங்கிக்
கானகத்தின் முருங்கிலைச்சா ரதனைவிட்டுக்
கருவென்ன கல்வத்தி லாட்டிநன்றாய்க்
கனமான வில்லைசெய்து உலர்ந்தபின்பு
தருவென்ன பூநீற்றா லெரித்துவாங்கு
தந்தம்போல் சுட்டும்நவச் சாரந்தானும்
மருவென்ன நாகந்தான் கண்விட்டாடும்
வளமான ரவியப்பா ஊரல்போமே.

53.

ஊரல்போஞ் செயனீரால் சுரக்கெல்லாஞ்சாம்
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே மூலியாலே
நாரல்போங் கெந்தகமுந் துருசங்கட்டும்
நன்றாக மால்தேவி லிங்கங்கட்டுஞ்

சீரல்போம் நாகமது கண்விட்டாடுஞ்
 சிலைபூரஞ் துதமொடு வெவ்வேறுவாண்ம்
 மாரல்போ மினமறிந்து வேதைபாரு
 மாத்துயரு முன்றாகும் பசம்பொன்னாமே. 54.

பசம்பொன்னாங் காணிசிறு கீரைச்சாறு
 பண்பாக வாங்கிடுவாய் படியொன்றப்பா
 கசம்பொன்னாஞ் சாரத்தை யரைத்துருட்டிக்
 காய்ந்தபின்பு சுண்ணாம்பி லெரித்துவாங்கு
 வசம்பொன்னா நவச்சாரம் முழுக்கட்டாச்சு
 வாதியென்றா லிதுபாரு தொழிலோகோடி
 நிசம்பொன்னா மெருக்கிலைக்கிப் படியேபண்ணு
 நீலிக்கு வேளைக்கு மிப்படி நீசெய்யே. 55.

இப்படியே செய்துபார் ஆரமல்லி
 யிண்டுவெள்ளைச் சாரணைக்கும் பிரண்டைகோவை
 சொல்படியே செய்துபார் மூலிகையினாலே
 சொல்லொன்றுந் தப்பாது சாரங்கட்டும்
 மெய்யப்பா வெந்தோன்றி துத்திக்குங்கட்டும்
 வெற்றிலைக்குஞ் சங்குக்கு மிப்படியேகட்டும்
 அப்படியே செய்கின்ற சாரத்தாலே
 அரகரா கோடிவித்தை அரன்சொன்னாரே. 56.

சொன்னாரே பெந்தனுக்கு யீசன்தானுஞ்
 சோர்வில்லை புலத்தியனே உனக்காய்ச்சொன்னேன்
 பொன்னாகப் பூத்ததொரு வேளைச்சாறு
 புகழ்பெரிய துத்தத்தைக் கட்டுங்கட்டும்
 பொன்னான துருசுவெள்ளை உப்பினாலே
 பூரமொடு நவச்சாரம் லிங்கங்கட்டும்
 கல்நாரு கெந்தகமுந் துருசுதேவி
 கரியுப்பு வெடியுப்பு சீனஞ்சாமே. 57.

சீனமென்ற தன்றிமற்ற சரக்கெல்லாஞ்சாம்
 சிவசிவா ஓவ்வொன்றால் கோடிவேதை
 பாணமென்ற பூசையினால் சத்திதீட்சை
 பார்க்கின்ற ததனாலே தேவிதீட்சை
 ஊணமென்ற பேச்சேது ஆசையாலே
 உருவழிந்த தெதுனாலே கர்மத்தாலே
 மானமென்ற சொல்லேது ஞானத்தாலே
 மாழாம லிருப்பதுதான் வாசியாலே. 58.

வாசியென்ற பேரேது யோகத்தாலே
 மவுனமென்ற ஒளியேது ஊமையாலே
 காசியென்ற பதியேது மூலத்துள்ளே
 கனிந்தவிடங் கேசரத்தே காசியாச்சு

அகத்தியர்

நாசியென்ற யிடமேது சுழினைமீதில்
 நாடிநின்ற விடமல்லோ காசியாச்சு
 தேசியென்ற திருநாம மேதுனாலே
 சிதம்பரத்தில் நடனவொலி சென்றபோக்கே. 59.

சென்றுசென்று பூரணத்துள் நடக்கையாலே
 சிவசிவா சிவயோகி சித்தராச்சு
 நன்றுநன்று பெரியோர்க் களிப்படியேசெய்வார்
 ஞானியென்றா லிந்தநூல் வைத்திருந்தோர்
 கண்டுகண்டு மனந்தேறி நிலையில்நிற்கக்
 காரணமும் பூரணமுங் கண்டபோகள்
 ஒன்றுமொன்றுஞ் சொல்லார்கள் யெழியோர்போல
 உலகத்தில் கோடிக்கொண் றிருப்பார்தாமே. 60.

இருப்பார்க் ளவரிடத்தி லிந்தநூல்தான்
 யிருப்பதுவே யல்லாமல் கிட்டாதய்யா
 இருப்பார்க் கில்லறத்தோ டெல்லாஞ்சேர்ந்து
 யிருந்தவர்கள் மனமறிய வெகுநாள்செல்லும்
 இருப்பார்கள் வருமையற்றுப் பித்தன்போல
 யிருதயத்தில் மனங்கலங்கா திருந்தநாட்ட
 இருப்பார்கள் பூரணமாய் உலகமீதே
 யிருதயத்தில் நகைசெய்தால் பிறழாம்பாரே. 61.

பாழாகி நகரெல்லாஞ் செந்தீப்பற்றும்
 படைமன்ன ராசிழந்து பஞ்சநாடாம்
 கோழாகி யிறுக்கமுண்டா மழையுமில்லை
 கூத்தாடிச் சிலம்பத்தொழில் கொள்கைபோல
 மாழ்வார்கள் பெரியோரைத் தூசித்தோர்கள்
 மாழ்வதில்லை வணங்குநித்தஞ் சிந்தையோர்கள்
 வாழ்வார்கள் வீரமுண்டாய் தன்மங்கோடி
 வாழ்ந்திருக்கும் பெரியோர்க் கிருந்தவூரே. 62.

நாக பற்பம்.

இருந்தணர்க் குளங்கரையில் குளிர்ச்சியான
 யிசங்குநளிர் மால்தேவி துருசுவெள்ளை
 பருந்துவது மான்செவியின் கள்ளிச்சாற்றால்
 பதமாக ஆட்டியே நாகத்தப்பிப்
 பொருந்துமண் சீலைசெய்து குக்குடத்தில்
 புடம்போடு யிப்படியே புடந்தானேழும்
 மருந்துமது பொருமியப்பா தவளநீறாம்
 மாசற்ற நாகபற்பம் தொட்டுக்கொன்றே. 63.

ஒன்றான மனோசிலைசேய் துதம்பூரம்
 உருவான கரியுப்பு வீரமலிங்கம்
 நன்றான கெந்தகழும் ரேக்குக்காரம்
 நலமான துருசுவெள்ளை பழச்சாற்றாலே

சென்றாட்டு சாமமொன்று அரைத்துவில்லை
 திறமான குப்பிக்குள் செந்தூரந்தான்
 மன்றாடுந் தில்லைநட ராசர்பூசை
 ஆயிகண பதிக்கும்வடு கணுக்குந்தானே. 64.

தானென்ற செந்தூரஞ் செம்பிலூட்டித்
 தாக்கக்கேள் சகலசண்ண மெழுகைவாங்கி
 கானென்ற கட்டுப்புக் களஞ்சிறாலு
 காரமொடு நவச்சாரங் களஞ்சிரெண்டு
 தோனென்ற துருசுவெள்ளை களஞ்சிரெண்டு
 துடியான அரிதாரம் வெள்ளையொன்று
 பானென்று கட்டினதோர் கெந்திறாலு
 பழச்சாற்றி லாட்டிரவி யுலரப்போடே 65.

வெள்ளி வெதை.

போட்பா உப்பாகுங் கட்டினதோர்துதம்
 புகழாகக் களஞ்சிரெண்டு தேனாலாட்டிச்
 சாட்பா வெள்ளிதனில் மஞ்சாடியூட்டித்
 தாக்கினதோர் வெள்ளிசெம்பு ஏழுமுணுங்
 கூட்பா மஞ்சாடி தங்கந்தானும்
 குறையாது மாத்தேழு பசும்பொன்னாணி
 ஆட்பா யிந்தவித்தை வாதிசெய்தால்
 அரிதார வெள்ளையினில் கேட்டிடாயே 66.

கேட்டிடாய் மிளகுசா ரணையின்சாறு
 கெடியாக வாங்கி அரி தூரந்தன்னை
 ஆட்டிடாய் சாமமொன்று வில்லைதட்டி
 அழகான கவுதாரிப் புடத்தில் நீறும்
 நீட்டியப்பா வெள்ளிதனில் களஞ்சிகொண்டு
 நிலையான மாத்தாறுங் காணுங்காணும்
 பூட்டியதோர் பூட்டெல்லா மிதுவேபூட்டு
 பூரணமாம் ஆரையிலை குறட்டையிலைவாங்கே. 67.

குறட்டையொடு பெரும்பாலை பிரண்டைபூனீர்
 குழம்பர்க் மெழுகுபோ லரைத்தூற்றாய்த்
 துறட்டிபோல் துருசுக்குக் கவசங்கட்டிச்
 தூட்டப்பா கவுதாரிப் புடத்தில் நீறும்
 பறட்டையிலைக் கிப்படியே துருசு நீறும்
 பாரப்பா துருசுவெள்ளை யாடுங்கூத்து
 திறட்டாக அன்புருகிச் சிவனைநோக்கிச்
 செய்தவத்தால் வாதிகளே சித்தியென்றே. 68.

சித்தியென்று துருசுவெள்ளை யாசானாலே
 செயமர்குஞ் சரக்குஅறு பத்துநாலும்
 முத்தியென்ற சூத்திரந்தா னூறுமின்னூல்
 முக்கியமுள்ள பெரியோர்க்கு வ்யயதும்பாநு

அகத்தியர்

பத்திவிட்ட யிடும்பருக்குக் காணாதொன்றும்
பலியாது நூல்தானுங் கிட்டாதய்யா
அத்திதனை யரித்தணிந்த யீசன்சொன்னார்
ஆத்தாளு மப்படியே சொன்னாள்பாரே.

69.

சொன்னாள்பார் புருவமென்ற லலாடமீதே
தூங்கவே கட்டுமுறை செயநீர்ப்பஞ்
சொன்னாள்பார் செந்தூர மெழுகுகோடி
சொருபத்தில் வேதையிடப் பொன்னுண்டாக
சொன்னாள்பா ரித்தனையும் வெவ்வேறாகச்
தூட்சமமாய் வெள்ளிவித்தை தூட்டினார்களேள்
சொன்னாள்பார் மிளகுசா ரணைச்சார்வாங்கிச்
தூதத்தைப் பலமநிறுத்து ஆட்டுஆட்டே.

70.

ஆட்டுவாய் சாமமொன்று மெழுகுபோல
அப்பனே கோவையுட கிழங்கில்வைத்து
முட்டுவாய் மனஞ்செய்து ஞானியென்ற
முக்கியமுள்ள புடமிடவே களங்கதாகும்
கோட்டுவாய் கோவையுட கிழங்கையாட்டிக்
குழம்பாகக் காடிதனில் கலந்துகொண்டு
நீட்டுவாய் சாரமது களஞ்சிரெண்டு
நிலையான குகையதனில் செம்மைவைத்தே.

71.

செம்புவைத்து உருக்கின்றாய்ச் சாய்த்துப்பாரு
திறமாக யீரஞ்சு தரமேசெய்தால்
வம்புசெய்யு முரலெல்லாம் பறந்தேபோகும்
மாசற்ற படிகம்போல் வெள்ளையாகும்
முன்புசெய்த ரசக்களங்கைச் செம்பிலுரட்ட
முக்கியமாய்த் மாத்திருப்பத் தஞ்சேயாகுஞ்
செம்பினுட ஓரலற்று வெள்ளியானால்
சேறரசங் கட்டுமதில் பதினெட்டாமே.

72.

பதினெட்டா மிச்செம்பு சமனாய்ச்சேரு
பத்தரைதான் குறையாது ஆணிக்கப்பா
யிதினெட்டாம் பாசாணந் தன்னைக்கட்ட
யியம்புகிறேன் நன்றாகக் களங்கதாக்கு
பதினெட்டாஞ் சிவந்தகையான் தன்னிலாட்டி
வாங்கியே பாசாணந் தனக்குஅப்பி
கதினெட்டாஞ் சீலைசெய்து புடந்தான்காடை
கணக்காக யிப்படியே புடந்தானஞ்சே.

73.

புடமஞ்சு மானபின்பு கருவைக்கேளு
பூட்டா துருகுவெள்ளை கட்டினதோருப்பு
திடமஞ்சு நவச்சாரங் காரஞ்சீனஞ்
சோத்தாட்டிப் பூசிநன்றா யுலரவைத்து

சுருக்க சூத்திரம்- 100

61

விடமஞ்சு மிலையரைத்து மண்டையோடு
விளம்பரிய அண்டநீர் மூன்றுஞ்சேர்த்து
வடமஞ்சு சுத்தியிரு சீலைசீசய்து
வணங்கியே சிவன்பாதம் புந்நதான்போடே 74.

போட்டபின்பு பாசாண மகத்தாங்கட்டு
பூட்டுவாய் ரசக்களங்கு தன்னைச்சேரு
நீட்டிடவே வெள்ளியது பொய்யாதப்பா
நினைவழிந்து பபபெனச் செய்யாதேநீ
நாட்டவே யினங்கண்ட வாதியானால்
நலமான வேதையப்பா திறமதாகும்
பாட்டெல்லாங் கற்றதொரு வீணனென்ற
பயல்களுக்கு ஒருநாளும் பலியாதெண்ணே. 75.

பலியாது யென்றுரைத்தீ குருவேய்யா
பலிப்பதுதா னாருக்கு நன்றாய்ச்சொல்வீர்
ஒலியான யிடிசத்தஞ் சங்கினோசை
உருமுகின்ற வெளிவொளியாஞ் சுழினைவீட்டில்
வலியான ஆசைவிட்டுச் சோபந்தள்ளி
மனதுருகிக் கணிந்தாக்கால் பழிக்குமல்லால்
பலியாது துற்சணாக்குப் புலத்தியனே அய்யா
பாரென்று சிவன்சொன்னார் பகந்திட்டினே. 76.

நூல் பெருமை.

பகந்திட்டேன் ஆயிரத் திரனாறுதத்திரம்
பாடினேன் யெண்ணாறு முன்னுறோடு
பகந்திட்டேன் பூனீரு அன்பதுக்குள்
பரிவான் களிச்சண்ணந் திறந்துநன்றாய்
பகந்திட்டேன் துத்திரந்தான பதினாறுக்குள்
பாரப்பா சுருக்கமென்ற துட்சனாலே. 77.

நூலான துத்திரந்தா னாறுமின்னூல்
நுட்பத்தில் செய்கின்ற வாதத்தங்கம்
பாலாரும் பசிதீரும் வாதிகளேசொன்னேன்
பாரிலுள்ள வீணைக்கு னூலியந்தாக்கால்
யேழான நாகத்தில் வீழ்ந்துவீழ்ந்து
மிறவாமல் வழிபார்த்து யிருப்பாரப்பா
சேலான விட்டகுறை யெய்திடுவாராகில்
திறமாயென் னூலெல்லா வசமதாமே. 78.

வசமாகு மல்லாமல் புலம்புவோர்க்கு
வாராது வாராது யென்னபட்டும்
கசமால் வாதியுடன் வாய்ப்பேசாதே
கருக்குருவாய் வேதைசெய்யு மின்னூல்கிட்டில்

சுகத்தியர்

நிசமாகும் பிர்மகுலத் துதித்தோனாகில்
 நிலையான சோதிஒன்று மறியமாட்டான்
 திசமான அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தாக்கால்
 திறமாக யின்னுல்பார்த் தேறுவானே. 79.

யேறுவார் பெரியோர்கள் ஞானயோகி
 இந்தநூல் கிட்டாட்டா லெருமைமாடு
 சேருவா ரவர்பதத்தில் பன்னிரெண்டாண்டு
 திறமாகக் கார்த்தாக்கா லெப்படியுமுன்னே
 யேகுவார் குணமறிந்து சேர்ப்பாரய்யா
 விட்டகுறை யெல்லோர்க்கு முண்டோசொல்லு
 தேருவாய் விட்டகுறை அறிவதேது
 செகந்தனிலிந் நூல்கிட்டில் சித்தன்றானே. 80.

சித்தனென்ற வகையேது புலத்தியாசொல்வேன்
 செல்வமென்ற பேர்களுக்கு வழலையாதி
 கத்தனென்ற பேர்களுக்கு ஞானமாதி
 கருவென்ற வித்துக்கு நாதமாதி
 பத்தனென்ற பேரேது கணிந்தால்மூலம்
 பணிந்ததினால் பூரணமாம் பார்த்துக்கொள்வாய்
 முத்தனென்ற சிவயோகி யேதுனாலே
 முனைமடங்கி மனமுருகி முத்திகாணே. 81.

வெள்ளி வித்தை.

காணவே நவச்சாரம் வீரம்வெள்ளை
 காரமுடன் துதமைந்துஞ் சமனாய்ச்சேர்த்து
 பூணவே கோவையுட கிழங்குநீரால்
 புகழாக அரைத்துவில்லை நன்றாய்க்காய்ந்தால்
 பேணவே கோவையுட சாம்பலிலேவைத்துப்
 புடமிடுவாய் கதுவாலி களங்கதாகும்
 தோணவே படிகமாஞ் செம்பிலுாட்டு
 சுத்தவெள்ளி பதினாறு மாத்தாம்பாரே. 82.

துருசுச் சுண்ணம்.

மாத்தாகுங் கண்டங் கத்திரியின்வேரும்
 வளமாக அரைத்ததனைத் துருசுக்கப்பி
 போத்தான சீலைசெய்து காய்ந்தபின்பு
 பூட்டுவாய் காலையொரு புடத்தில்சுண்ணம்
 வேத்தாக யிப்படியே வீரஞ்சேர்த்து
 வேணமட்டுந் தொந்தமிடு கடுங்காரமாச்சு
 சேத்தாலே யிதினாலே துதங்கட்டுஞ்
 செப்பரிது யிதின்பெருமை தேசத்தோர்க்கே. 83.

சுருக்க சூத்திரம்-100

தேசத்தோர்க் கித்தொழிலைச் சொல்லவேண்டாஞ்
 செப்பக்கேள் சாயவோ தன்னால்வங்கம்
 மாசத்து நீறுமடா துதங்கடும்
 துறமால்நேவி துருசலிங்கம் நாகமகடும்
 நீசத்தே வங்கரசம் துருசுவெள்ளை
 நிலையாகும் நாகலிங்கம் பொன்னுக்காதி
 பாசத்தோர் தங்களுக்குச் துட்சமெல்லாம்
 பகர்ந்திட்டே னில்லையடா நாகங்கேளே.

84.

நாகத்தைக் கத்தரிவோர் வங்கங்காரம்
 நவச்சாரம் கானமுருங் கிலைச்சாற்றாட்டிப்
 பாகமா யரைத்துருட்டிப் பொதிந்துநன்றாய்ப்
 பத்தெருவில் புடமிடவே பார்க்கவொண்ணா
 நாகத்தை ஆட்டிவிடு மணிபோல்வெண்மை
 நல்லசெம்பிக் கொன்றிடவே மாற்றீறாகும்
 பாகத்தைச் செய்தபின்பு சரக்கெல்லாங்கடும்
 பரமான மூலிகைக்கு யெல்லாஞ்சாகுங்
 காகத்தின் மூலிகைக்கு யிப்படியேயாகுங்
 கல்தும்பை மூலிக்குங் கரையில்லாதே.

85.

எல்லாம் யேக மூலிகை யென்பது.

கரையில்லா வெடியுப்பு நன்றாய்க்கட்டுங்
 காட்டுள்ளி வசம்பிலையுங் கொல்லுங்கொல்லுந்
 துறையெல்லாம் பேய்மிரட்டிக் கொத்தான்மிட்டான்
 தூதளையோ டெந்தெந்த மூலியெல்லா
 வறையில்லாச் செய்தியுண்டா மேதென்றாக்கால்
 அப்பனே யேகமூ லிகையிலேதான்
 மறையில்லை சொல்லக்கேள் புலத்தியனே அய்யா
 மடக்கெல்லாங் கோடிவித்தை தொந்தந்தானே.

86.

கோடிவித்தை தொந்தங்கள் செய்யவேண்டிக்
 கூறுகிறேன் பூனீற்றை வாரிக்கொண்டு
 ஆடியிதை உத்தமமாந் தாளிச்சாற்றால்
 அரைத்துருட்டி வில்லைதட்டிப் புடத்தைப்போடு
 வாடி நீ திரியாதே அஞ்சுதர் மானால்
 மகத்தான சுண்ணமாஞ் சமனாய்க்கண்டா
 காடியே சவ்வீரம் பூரம்ரெண்டுங்
 கால்களஞ்சு முன்சாற்றா லாட்டுவாயே.

87.

ஆட்டியே வில்லைதட்டிச் சுண்ணத்துள்வைத்து
 அரகரா பெரித்திடவே சுண்ணமாச்சு
 பூட்டியே துத்திரத்தில் சொன்னமார்க்கம்
 பொய்யுலகு மெய்யாகும் புலத்தியனே அய்யா

சுகத்தியர்

பூட்டுவாய் துரைதோறு மிந்தச்சண்ணம்
புகழ்பெரிய யீசுபரனார் சொன்னவாக்கு
நாட்டியே சுருக்காகும் பாருபாரு
நல்லசண்ண மிக்கருவை நவிலொண்ணாதே. 88.

நவிலுகிறோஞ் சிப்பிக்குள் துடனிட்டு
நன்றான செலம்வாங்கி செலத்துக்குள்ளாய்
நவிலுகிறோங் கரியுப்புச் சீனமோடு
நவச்சாரம் வெடியுப்புப் போட்டுக்கிண்டு
நவிலுகிறோம் அடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கு
நன்றாகக் கட்டுமிந்த உப்பினாலே
நவிலுகிறோம் நவிலுகிறோம் செந்தூரஞ்செயநீர்
நலமாகக் கட்டுவெகு வேதையாமே. 89.

குருச் சண்ணத்தா லாகு மென்பது.
ஆமப்பா கோடான கோடிவித்தை
ஆடலா முப்பினுட ஆட்டுஆட்டு
சாமப்பா வெள்ளுள்ளி நொச்சிகோடி
சாரையண்டங் காக்கையி லுடும்புஆந்தை
காமப்பால் பச்சோந்தி கோழிபுல்வாய்
கடுவாய்மீன் முயலறணை வாலான்கிள்ளை
ஓமப்பா சாணிப்பூ னாகங்கொக்கு
உள்ளொட்டிச் சீவசெந்து வென்றதெல்லாம். 90.

யென்றதெல்லா மொவ்வென்றாய்த் தயிலம்வாங்கி
யிணங்கண்நவச் சாரமிரு பத்துநாலுங்
கண்டதெல்லாம் வெவ்வேறே சுருக்குத்தாக்கு
கட்டுமடா கோடிவித்தை கரைகொள்ளாது
யென்றதெல்லாஞ் சகலகுருச் சண்ணம்வேணும்
யிழுக்கிழுக்கத் தொந்தங்க ளனேகங்கோடி
அன்றெனக்குப் பொதிகைதனில் சொன்னாரீசன்
அப்பனே புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன். 91.

சொன்னதெரு பாங்கிசத்தின் தயிலஞ்சொன்னேன்
துட்சமாய்ச் செந்தூரம் பற்பஞ்சொன்னேன்
சொன்னதொரு யேகமு லிகையின்போக்குச்
துட்டினேன் கட்டுமுதல் களங்குஞ்சொன்னேன்
மன்னதொரு தேவியுட பூசைசொன்னேன்
மனந்தானும் நிலைசொன்னேன் ஞானஞ்சொன்னேன்
விண்ணதனை நித்தநித்தம்பார்க்கச் சொன்னேன்
விளங்கியதோர் சிவருபக் குணஞ்சொன்னேனே. 92.

செம்பில் வெள்ளி வேதை.
குணஞ்சொன்னேன் பெரியோர்க ளிருக்குஞ்செய்கை
கூத்தான நடனத்தின் சார்புசொன்னேன்
இனஞ்சொன்னேன் பிண்புகைள் மெழுஞ்ஞமார்க்கம்
யியுட்புகிறேன் பொரிகாரங் களஞ்சநாலு

மணஞ்சொன்னேன் வீரம் பூன்றூதும்
மனோசிலைசேய் கெந்தகமுந் துருசலிங்கம்
தனஞ்சொன்னேன் கெந்தகமுந் துருசலிங்கம்
சமன்சேர்த்துப் பழச்சாற்றா லாட்டிவாங்கே.

93.

வாங்கியே கரண்டிக்குள் போட்டுநன்றாய்
வற்றயெரி பழச்சார்விட் டப்பாகேளு
பாங்கியே அரைத்துருட்டி யிப்படித்தான்நன்றாய்ப்
பத்துவிசை சென்றபின்பு மெழுஞ்முகும்
வாங்கியே செம்பிலிடு ஏழுவெள்ளி
மாத்தாகும் பசம்பொன்னாங் குறைந்திடாது
ஓங்கியே கயிலாசம் கொள்ளையாச்சு
ஓகோகோ யின்னமொரு செய்திகேளே.

94.

லிங்கக் கட்டு வேதை.

கேளுநீ யெட்டிவிரை வாங்கிமைந்தா
கெடியான கையான்சார் விட்டு ஆட்டி
வாளுநீ சுத்திசெய்த லிங்கத்துக்கு
மாட்டியே காதையொரு புந்ந்தான்போடு
மாளுமே லிங்கமது யிருகிக்கட்டும்
மைந்தனே நாளொன்றில் செய்யும்வித்தை
ஆடுமே பாடாவரைத் தளிரோட்பா
ஆலங்கொழுந்து புல்லாமணக்கு யிலைச்சாற்றாலே.

95.

சாத்தாலே ஆட்டிலிங்கத் தனக்குப்பூசிச்
சாதகமா யிரண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
பாத்தாலே யிப்படியே அஞ்சுபுமிட்டுப்
பண்பாகக் கோழியொரு புடத்தைப்போடு
மாத்தாலே யெடுத்தப்பார் களங்கதாகும்
வளமாகச் சுத்தசெம்பில் மூன்றுக்கொன்று
சேத்தாலே வெள்ளியது ஒன்பதுக்குள்
திறமாக மாத்துபதி னொன்றாம்பாரே.

96.

பாரடா சிவன்வேம்பு மூலமாட்டிப்
பரிவான லிங்கத்துக் கங்கியூட்டிக்
காரடா ஊமத்தங் காய்க்குள் வைத்துக்
கணமாகச் சீலைசெய்து முழப்புடத்தி
லாரடா செய்தபின்பு யெடுத்தப்பாரு
அப்பனே லிங்கமது யிடைவிடாது
சேரடா செம்புதான் மூன்றுக்கொன்று
சேர்க்கமதி யேழுஞ்சேர்த் துருக்கிப்பாரே.

97.

சேர்த்துருக்க வயதெட்டு பசம்பொன்தங்கஞ்
செப்பக்கேள் கருக்களெல்லாஞ் சொன்னால்தோசம்
பார்த்திருக்கும் வாதிகளே யென்னுலியாதே
மாழுவாய் நூலியந்தால் மனதிலெண்ணு

சுகத்தியா

போத்திருக்குந் தேவியொடு சிவனைப்பூசி
பூண்வே கணபதியும் வடுகனையும்பூசி
தாத்திருக்க லாகாது பூசைபண்ணு
தப்பாது வேதையென்ற சாங்கமெல்லாம்.

98.

சாங்க மென்ற பூரணத்தின் கண்ணேகனாலே
சாத்தகமா யிருநேரம் பாக்கவேணும்
பாங்கமென்ற நாதவெளி ஒளியுங்காணும்
பானுவைப்போல் பராபரனும் பச்சமாகுந்
தீங்கொன்றும் நினையாதே யின்னுல்பார்த்தால்
சிவசிவா கர்த்தாவே யென்றுசொல்லு
சாங்கமென்ற வேதசித்தி கற்பஞ்சித்தி
தட்டுண்டக குணம்போச்சு மனமவேறாச்சே.

99.

மனமவேறு பூரணமே யென்றுபூணு
வாழ்வதல்லால் மற்றொன்றுஞ் செய்யாதய்யா
மனமவேறு தட்டுண்டா லெல்லாம்போச்சு
மாய்கையற்றுத் திரிந்தலைவான் மாழ்வானய்யோ
மனமவேறாய்ச் சாதகமாய்ச் சாததிரத்தைப்பார்த்து
மனமலபிக்கக் குருவினிடம் வணங்குகின்றான்
மனமவேறு வாராது சித்திமுத்தி
வாய்க்குமே துத்திரந்தா னுற்றுமுற்றே.

100.

முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.
அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
பன்னிருகாண்ட
வைத்தியம் 200.

முதலாவது வைத்திய காண்டம்-16

ஆடினதோர் மூல கணபதியைப் போற்றி
ஆதியென்ற சொற் துஸ்திரம் பதினாறாக
பாடினேன் பூரணம் பன்னிரு நூறுக்கு
பரிவான துஸ்திரமாய் ரத்தினம்போல்
தேடியே பன்னிரண்டு காண்டங்காண்டம்
சீராகப்பாடியதோ ரின்னுலப்பா
நாடியே யுலகோக்காய்ச்சொன்னீ வாக்கியம்
நன்றான மூலகணபதி காப்பாடே.

1

மூலமுத லடிமுடியும் நடுவரையு மப்பா
முத்தாக உகந்த தொரு சாயுட்சந்தான்
மூல முதலென்றதுதான் மால் தேவியாகும்
முடியமுத லடிமுடியுந் துருசு வீரம்
ஞாலமுதல் நடுவணையுங் கெவுரி லிங்கம்
நலமான சாயுட்சயம் வெள்ளையாகும்
பாலமுதம் வேதைதனை அய்யா அய்யா
பார்த்தறிந்து கைபாக மாகச்செய்யே.

2

செய்யப்பா ஏகமூலிகையைமுன்னே
செயமாகச் செய்து கொண்டு துருசிற்போடு
வையப்பா துருசுடனே வீரஞ்சேரு
வகையாக கரிசாலைச் சாற்றிற் போடு
மெய்யப்பா குகைதனிலே தூதம்விட்டு
வேண்டியே குருபோடு மணிபோலாடும்
செய்யப்பா இதன்விபரம் நூற்றுக்குள்ளே
திறமாகச் சொல்லி விட்டேன் தெரிந்துபாரே.

3.

பாருநீ மால்தேவி களங்கு தன்னைப்
பாடிவிட்டேன் வைத்தியம் ஐம்பதனுக்குள்ளே
காருநீ களங்குதனை வெள்ளி செம்பில்
கட்டாகக் கொடுத்திடவே கடைக்கியேறும்

அகத்தியர்

- வீருடனே சொல்லுகிறேன் நூற்றுக்குள்ளே
விபரமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் முன் பின்னாக
சாரேநீ சாரணைதான் துருசுவீரம்
சார்வாக மால்தேவி களங்குமாச்சே. 4.
- ஆச்சென்று சொல்லாதே யின்னுங்கேளு
அடைவான கெவுரி லிங்கம் கருவங்கந்தான்
பாச்சென்ற நூற்றுக்குள் விபரமாகப்
பாடிவிட்டேன் சுத்திமுதல் கட்டுஞ்சொன்னேன்
தோச்சென்ற செயநீரு சுருக்காய்ச் சொன்னேன்
சுகமாக உட்கருவின் போக்குஞ் சொன்னேன்
நாட்சென்று பாராதே குருமுடித்துப்பாரு
நன்றான குருவறிந்து நான் சொன்னேனே. 5.
- சொன்னதொரு கேசரியின் துஸ்திரந்தான்
சொல்லி விட்டேன் நூற்றுக்குள் நன்றாய்ப்பாரு
வன்னமுள்ள வீரமுடன் வெள்ளை சேர்த்து
வாகாகக் களங்கமதாய்ச் செய்து கொண்டு
பன்னமுள்ள களங்குதனைச் செம்பி லிட்டால்
பாங்காரு மதுவயது இருபத்தைந்தாம்
சொன்னதுவும் பொய்யல்ல பெய்தானப்பா
துஸ்திரத்தின் படிசெய்தால் மெய்யதாமே. 6.
- மெய்யதாய்க் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
விடாமலே செய்தவர்க்கு மெய்யதாகும்
பொய்யதாங் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
போக்கிவிட்ட பேய்களுக்குப் பொய்யதாகும்
மெய்யதாங் கைபாக செய் பாகங்கள்
விபரமது சொல்லுகிறே னுகந்துகேளு
கையதாம் நித்தியகம் முடிந்துதானால்
கனாயில்லை வேதையது கைக்குள்ளாமே. 7.
- ஆமப்பா கரநீயாது மங்கன் நியாசம்
அடைவாகச் சித்தாந்த பீஜங்கொண்டு
வேமப்பா செய்துவர உதவியாகும்
வேறொன்றைச் செய்தாக்கா லுறுதியில்லை
நாமப்பா வெட்ட வெளியாகச் சொன்னேன்
நலமான துஸ்திரமது அஞ்சிற்றாலும்
காமப்பா லாசைகொண்டால் வாதம்போச்சு
கட்டாக பீஜமது அஞ்சில்கானே. 8.
- அஞ்சிலேதான் கைபாகக் குருவுஞ் சொன்னேன்
ஆறிலுந்தான் முடிவாகப் பாடிப்போட்டேன்
நெஞ்சிலே படும்படியாய்க் குருமுடிப்பு
நேராக நூற்றிலே விபரஞ் சொன்னேன்

பன்னிருகாண்ட ஹைத்தியம் - 200

69

விஞ்சிலே தலைக்குருவா மேகமுலி
வீறான வயித்தியமைம் பதிலே சொன்னேன்
நஞ்சு கொண்டு செத்தவன்போல் சரக்கெல்லாஞ்சரம்
நாதாக்களுக் குரைத்த குருவிதாமே. 9.

குருவாக முதற்குருவை வழியாய்ச்செய்து
கொடுத்து வந்த போகளுக்கு வேதைகாணும்
மருவியே போகத்தி லிருந்த போக்கு
வழிதுறைக ளறியார்கள் மடையரப்பா
கருவாக நவச்சாரங் கரியுப்பந்தான்
கட்டாக நூற்றிலேதான் கருவைச் சொன்னேன்
அறிவாகச் செய்தவற்கு குருவேயாகும்
ஐம்பதிலே முப்புவை முடிக்கச் சொன்னேன். 10.

சொன்ன தொரு ஐங்கோலத் தைலஞ் சொன்னேன்
சுகமாக அறிந்தவர்க்கு முப்புவாகும்
வன்னமுள்ள வாதமாம் வேதைகாணும்
மாத்தாகும் பசும்பொன்னா மேனியெல்லாம்
கன்னமுடன் கனக மிகுஞ் செல்வமாகும்
காசினியில் நீயு மொரு சித்தனாவாய்
நன்னயமா யின்னுலைக் கொடாதே நீதான்
நானென்ற கெருவம் வைத்தால் நரகில்வீழ்வாய். 11

விமுகாதே யொருவருக்கும் நூல்கொடாதே
வேதாந்த ஞானியென்றா லீவாயப்பா
பழுவாகு மிந்தநூல் துறை காண்பிக்கும்
பாடினேன் பதினாறாய்ச் சுருக்கிக் கொண்டு
நழுவாதே யிந்தநூல் விட்டிடாதே
நன்றான குருமுடிப்புச்சண்ணம் நூறு
எளிதாக வயித்திய மைம்பதுக்குந் தானே
இந்த நூல் கருக்குருவாய்ப் பாடினேனே. 12.

பாடினேன் ஐம்பதிலே முதற்குருவையப்பா
பகர்ந்திட்டேன் கருமறைப்பில்லாமற் சொல்லி
ஆடினேன் காவத்தால் குருதுட்சத்தை
அடிமுடியும் நடுவரையி லமர்ந்திட்டேனான்
தேடினேன் ஏகமுலிகையைக் காணச்
செப்பினா ளாத்தாளும் தெளிந்துகொண்டு
நாடினேன் பொதிகை மகாமேரிற் சென்றேன்
நாதாக்கள் கடாட்சத்தால் தேடினேனே. 13.

ஏகமுலிகை.

தேடினேன் ஏகமுலிகையின் திட்டம்
திறமான பூச்சண்ணம் அஞ்சதாகும்
தேடினேன் பாஷாணம் பதினொன்றுந் தான்
திடமான பூக்கண்ட யிடைக்குச் சேர்த்து

சுகத்தியர்

ஆடியே வில்லைதட்டிக் காய்ப்போடு
 அதன்பின்பு மணலிலிட்டு யெரிசாமந்தான்
 சூழ்ணைன் செந்தூரங் குப்பிக்கேற்றிச்
 சுருக்காகும் ஐம்பதிலே வகையைக்காணே.

14.

காணப்பா ஐம்பதிலே அடிமுடியின் விபரம்
 கட்டாக நடுவரையும் நூற்றுக் குள்ளே
 பூணப்பா தைலங்கள் மூலிச்சாறு
 புகழாகச் சுருக்கிடவே யெல்லாந்தேரும்
 தோணப்பா செந்தூரங் குன்றி கட்டிச்
 சுருக்கிடவே சரக்கெல்லா மணிபோலாடும்
 காணப்பா அம்புபோல் வேதைபாயும்
 நன்றாகக் குருமுடிப்பு நூற்றிற்காணே.

15.

காணேதான்குருமுடிப்பு நூற்றிற் சொன்னேன்
 கருவதுதான் ஐம்பதிலே திறந்தேனப்பா
 பூணேதானிந்தநூல் துறைகாணிக்கும்
 பூட்டியதோர் பூட்டெல்லாமஞ்சிற் காணும்
 சோணவே கருக்குருவும் வழிதுறையுமாகும்
 தொடுத்திட்ட செகவேதை வழியேபாரு
 பேணவே பதினாறு யிதுவேயாகும்
 பெலமான முதற்காண்டம் பதினாறுமுற்றே.

16.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

உ

பரகபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

இரண்டாவது வாதகாண்டம்-16.

முத்திபெற்றவைத்தியற்கு மோட்சமெய்தும்
 மூல்மென்ற ரசவாத மிரண்டாங்காண்டம்
 சத்தியமாகச் சொல்லச் சுந்தரமே கேளு
 தாரணியிற் சொன்னார்கள் முதற்சாதி யென்று
 சித்தர்கட்கு கிட்டுமடா மற்றோர்க்கில்லை
 செசப்பி யென்ற சாதியெல்லா மாகுமாகும்
 குத்தமில்லை உவற்படாச்சனிதை தன்னை
 குணமான முதற்சாதி யென்னலாமே.

1

என்னலாமது கிடைத்தால் மெத்தநன்று
 இயல்பாகச் சிசுவாநீனி நன்று நன்று
 வன்ன முள்ளஜாதி பதினெட்டு தன்னில்
 வகைபிரிவு செய்யாமல் நீதம்வாங்கி
 திண்ணமுடன் பீங்கானில் துடன் சேர்த்து
 தீரமுடன் செய்குவாய் செய்நீராகும்
 உண்ணலாஞ் செய்நீரில் துருசுதன்னை
 உடன்துவைத்து ரவிதனிலே வைத்திடாயே.

2

வைத்தவுடன் சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போகும்
 மைந்தனே கொடிய சுண்ண வகையைக்கேளு
 சித்தான ருபியப்பா துருசுச்சுண்ணம்
 தேனான மனோன்மணியாள் சுரோணிதந்தான்
 வித்தையிலே ரசவித்தை யிதுதானப்பா
 வெகு கோடி சித்தரெல்லா மறைத்து வைத்தார்
 கொத்தோடே ரசத்தைநீ கொல்லவென்றால்
 குணமான களஞ்சிக்கு மஞ்சாடிதாக்கே.

3.

தாக்கிடவே ரசஞ்செத்துச் சிவமணியு மாச்ச
 தனியானரச மணியைக் களஞ்சி செம்பில்
 தாக்கிடவே வயதேழு கன்னியானாள்
 தன்வெள்ளி யீயத்தில் பத்துக்கொன்று
 தாக்கிடவே சத்தைநீ பூசைபண்ணி
 தாயுடைய செய்நீரி லரைத்துப்பூசி
 தாக்கிடவே காதையொரு புடத்தில் போட
 தளதளெனச் செந்தூர முருக்கம்பூவே.

4.

சுகத்தியர்

பூவான செந்தூரம் நவலோகத்தில்
 பூட்டியே செந்தூரம் வயதீரெட்டாம்
 பூவரனதென்றாலு மிதுதானப்பா
 பொற்கொடியாள் பூவாகும் முப்புவாகும்
 பூவென்றால் பூநீரை அறிந்தோமென்று
 பொன்னான சரக்கெல்லாஞ் சுட்டுக்கெட்டார்
 பூவான சுரோணிதமுஞ் செய நீரென்று
 பூமியிலே அறியாமற் போனார்தானே. 5.

போனாரே சித்தரெல்லாம் பூவையுண்டு
 பூண்டிருந்த பிர்மலபி கிடைத்துக்கொண்டு
 கரணாத சிவன்பாதம் கண்டு கொண்டு
 கற்பமிது கண்டவர்கள் உண்டுதேறி
 கோணாத சரீரத்தைப் பிலத்துக் கொண்டார்
 குருவென்ற பரைநாதந்தன்னாலப்பா
 வீணல்லோ மற்றதெல்லாஞ் சாஸ்திரம் பார்த்து
 வெரும்பிலுக்காய்ப் பேசியவர் மாய்ந்தார்தானே. 6.

தானென்ற கருவங்கஞ் சுத்திபண்ணி
 தனியென்ற களஞ்சிக்கு மீஞ்சாடி சுண்ணம்
 தேனென்ற மனோன்மணியாள் கெந்திதன்னைத்
 திறமாகச்சேர்த்தரை பொற்கையான்சாற்றால்
 மேனென்றே வொருசாம யரைத்து நீயும்
 வில்லைதட்டிக் காயவைத்துத் தங்கங் கூட்டி
 வேனென்ற காதையொரு புடத்தைப் போடு
 வெந்து சிவசெந்தூர மாகும்பாரே. 7.

பாரப்பா செந்தூராஞ் செம்பிலீய
 பத்தரையுந் தப்பாது இன்னங்கேளு
 காரப்பா நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 கைமுற்றையாய்க் களஞ்சிக்கு மஞ்சாடிசுண்ணம்
 சீரப்பா நாகமிடை தங்கங்கூட்டிச்
 சேர்த்துநீ கெந்தி தனைச்சரியாய்த்தாக்கு
 வாரப்பா பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 வகையாறு சாமமது ஆட்டிவாங்கே. 8.

வாங்கியேவில்லைதட்டிக் காயவைத்து
 வளங்கோழிப்புடமிடச் செந்தூரமாகும்
 தாங்கியேசெம்பிலிட வயதுபத்தாம்
 தனித்தனியேநவலோகம் வயதோமெத்த
 ஏங்காமல்விராலியிலை பறித்துவந்து
 இடிக்கையிலேசுண்ணமது மஞ்சாடியிட்டு
 ஓங்கியேயிடித்துச் சாறுபிழிந்துகொண்டு
 உத்தமனேலிங்கத்திற சுருக்குத்தாக்கே. 9.

சுருக்கான லிங்ஸுமது மெழுகுமாகும்

சுத்திசெய்த நவலோக பாஷாண மெல்லாம்

இருக்கான மெழுகாகும் வேதைகோடி

இயல்பாய்ப் பாஷாண செந்துரமாகும்

தருக்கான வீரமது மெழுகுமாகும்

தாளகமுஞ் செந்துரந் தானேயாகும்

மறைக்கவில்லை யிந்தவித்தை யப்பா அப்பா

வகையாக இதன்பெருமை இன்னங்கேளே.

10.

இன்னந்தான் பொற்றலையின் கையான்சாற்றில்

இணங்கிவருஞ் சுண்ணமது களஞ்சிதாக்கி

நன்னயமாய்ப் பிழிந்துவைத்து இருப்புச்சட்டி

நன்றானதுத மொருபலத்தைக் கொட்டி

மின்னயமா யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி

விளக்குப்போ லெரியிட்டுச் சுருக்குத்தாக்கு

சொன்ன தொருதுதமது கட்டிப்போகும்

துடியுள்ள சாரணையும் நன்றாய்த்தீரே.

11.

தீர்ப்பா கெவன்மணி யிதுதானவித்தை

தேசமெலனஞ் சுற்றிவரக் கெவனமோடும்

காரப்பா வெள்ளீயம் நீரைவாங்கும்

கணங்கோடி மணிவசியங் கோடாகோடி

பாரப்பா வெடிகுண்டு குத்துவெட்டு

பரிவாக விளக்கிவிடு மணியினாலே

ஆரப்பா சிவமாலை யித்தூன்மெத்த

ஆச்சரிய மணிவித்தை யின்னஞ் சொல்வேன.

12.

சொல்லுவேன் துத்தியிலை பறித்திடித்துச்

சுண்ணம்விட்டுச் சார்பிழிந்து கரியுப்பிட்டு

செல்வமுடன் முன்றுநா ளரைத்துவாங்கி

சீராக வில்லைதட்டிக் காயவைத்து

வல்லபமாய் முழப்புடத்திற் சுண்ணமாகும்

வயிரவனைப் பூஜைபண்ணிச் செம்பிலீய

நல்லவனே வயதாறு வாலையிள்ளை

நன்றான வாயுவெல்லா மற்றுப்போமே.

13.

வாயுவெல்லா மற்றுதடா அரைபொடியிற் சுண்ணம்

மஞ்சாடி களஞ்சிக்குக் கெந்தியாறாம்

காயான முருக்கம்பூ களஞ்சி கூட்டிக்

காரமிட்டு உருக்கிடவே களங்கமாகும்

ஆயாசமில்லையடா போகநாதன்

அறிந்துதான் சுரோணிதத்திற் செய்தாரப்பா

நாயன்மா ரிதையறிந்தார் முன்பினனாக

நானறிந்து வாதத்தின் முறைசொன்னேனே.

14.

சுகத்தியர்

சொன்னதொரு வெள்ளை நீர்முள்ளிச்சாற்றிற்
 சுண்ணமது கால் களஞ்சி யிட்டுவாங்கி
 பின்னமில்லா வெள்ளீயம் உருக்கிச்சாய்த்துப்
 பிசுகாமல் சுருக்கிடவே வெள்ளியாகும்
 உண்ணாணை முள்ளியது சுருக்குமெத்த
 உத்தமனே தைவேளைச் சிவந்தவேளை
 பெண்ணார்தம் ஊமத்தம் ரெண்டுசாற்றில்
 போர்குண்ணமிட ரசமு மணியுமாமே.

15.

மணியான ரசவித்தை சுருக்குமெத்த
 வண்டருக்கும் கசடருக்கு மியம்பவேண்டாம்
 கெணியான கோவை நூற்றிருபத் தைந்தில்
 கீர்த்திபெற வைத்தியங்கள் சொல்லிவிட்டேன்
 அணிவார்கள் சிவசத்தி பூஜைதன்னை
 அன்புடையோர் செய்வார்கள் பெரியோராவார்
 துணிகரமாய்ச் செய்தோனே சித்தன்சித்தன்
 துஸ்திரந்தான் ரசவாத காண்டமுற்றே.

16.

இரண்டாவது காண்டம் முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்..

முன்றாவது சுண்ணாம்பு அடிநாடம் - 16.

ஆதியந்தம் நடுவான சோதிபாதம்
 அனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்துத்துதித்துப் போற்றி
 சோதிமய மானதொரு தூரியம்பார்த்துத்
 தூரியமதிலாடுகின்ற சிவனேபோற்றி
 நீதியாய்நின்ற தொரு மாலேபோற்றி
 நேரான அண்டபிண்டத் தருளேபோற்றி
 சோதியாம் விந்துவிலே துலங்கும் நாதம்
 தூரியவெளியடி யெனவே தொழுதிட்டேனே. 1

தொழுதிட்ட பதிகேளு சொல்வேனப்பா
 தூரியாதீதங் கடந்து தூரியம்பாரு
 வழுதிட்ட பொன்னிறமாய்க் காணுங் காணும்
 வடிவான மாரனங்கே நிர்த்தமாகும்
 முழுதிட்ட மூலத்தின் மேலேயப்பா
 முதிர்ந்து நின்ற குசவனுட வீட்டைப்பாரு
 அழுதிட்டாலாவ தென்ன மாடேசொல்லு
 அப்பதியை யறிந்துநிற்கக் கருவைக்கேளே. 2

கருவேது உருவேது வென்பார் மாந்தர்
 கண்டுபதி தெரிசிக்காக் கசடனாகும்
 உருவேது வென்றாக்கால் கசடனாகும்
 உன்னுடம்பி லுற்றுப்பார் வேறேயுண்டோ
 தருவேது இதைவிட்டால் பொருள்தானேது
 சாரணியில் ஞான முதல்யோகமேது
 உருவேது சம்சார உருவதாகும்
 உற்றுப்பார் பிறவிபிணி யொழிந்துபோமே. 3.

போமப்பா யிப்பதியின் கூறுகண்டு
 போக்கோடே திறமறிந்து வசிவுவாங்கு
 நாமப்பா இதுவாலே வகுத்ததாகும்
 நலமாக வகுத்துவைத்தோன் குசவனாகும்

சுகத்தியர்

ஆமப்பா குரு விரண்டு மிதுவேயாதி
அன்பான மனக்கோல மிருநூறும்பாரு
வேமப்பா வேகாத தலையுமாதி
விளங்கிநின்ற சாகாத காலுமாமே. 4.

சாகாத காலதுவே அருகோணந்தான்
தனில்வேகாத் தலையதுவே மூலமாகும்
போகாத புனலதுவே பரவெளியதாகும்
போக்கோடே சொல்லிவிட்டேன் சுண்ணம்நூற்றில்
ஏகாத பிர்மகற்பங் கல்லுச் சுண்ணம்
இதுவுடைய கூறின்றி வேறொன்றில்லை
வேகாமல் வெந்துநின்ற சவுக்காரந்தான்
விளங்கியதோர் மாலாகும் விந்துபாரே. 5.

விந்துநின்ற நிலைகண்டு நாதங்கண்டு
வெளிகாணப் பிர்மமென்ற கல்லைக்கண்டு
விந்துநின்ற நிலையதுதான் பேயாகேளு
வெருவாயை மெல்வதுபோற் சுடாதேந்தான்
வந்தவிதம் போனவிதம் ரெண்டுங் கண்டால்
மகத்தான் சுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
வெந்துநின்ற சவுக்காரக் கட்டியோடே
மேவியே அருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே. 6.

கல்லென்ற சுண்ணக்கல் காரமெத்தக்
கடுவெள்ளையாய்ப் பார்த்து வாங்கிவந்து
சொல்லென்ற ரவியினுப்புச் சுண்ணமநீரு
சுகமான அமுரிபடி யெட்டுள் போட்டு
மல்லென்று கரைந்து அதைத் தெளியவைத்து
மகத்தான தெளிவிருத்துப் பாண்டத்திட்டு
நில்லென்ற கல்லுப்பைப் பாண்டத்திட்டு
நேராக எரித்திடுவாய் சாமம்நாலே. 7.

நாலான சாமந்தா னெரித்தெடுத்து
நலமாக ரவியிலிட்டுக் காய்ந்துதின்பு
சேலானநாத வுப்பு அதனிற்பாதி
செப்பரிய செயவீரம் நாலுக்கொன்று
மாலான நடுவென்ற சீனக்காரம்
மாட்டதிலே யெட்டிலொன்று மாட்டிக்கொண்டு
மேலான குளிக்கல்லில் போட்டுக்கொண்டு
விரவியே வெண்கருவாற் சாமமாட்டே. 8.

சாமந்தா னரைத்துதின்பு வில்லைதட்டிச்
சாதகமாய் ரவியிலிட்டுக் காய்ந்துதின்பு
ஏமந்தா னாச்சுதப்பா யிந்தவில்லை
எடுத்ததொரு ஓட்டிலிந்த வில்லைவைத்து

பன்னிருகாண்ட மைத்தியம் - 200

77

ஓமந்தா நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
வாமந்தான் வெடியுப்பு நீரினாலே
மாட்டியே நீயரைத்து வில்லைசெய்யே 9.

வில்லைசெய்து சீலைமண்ணுஞ் சுற்றிக்கொண்டு
வேண்டியதோ ரைம்பதெருக்குள்ளேபோடு
தொல்லையிலே விழுகாதே தொழிலைப்பாரு
துடாறி யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
எல்லையிலே பூநீருநவச்சாரந்தான்
ஏற்றியரை நால்சாம மெடுத்துப்பின்பு
வல்லையிலே பணிமுகத்தில் நீருமுண்டாம்
மாட்டியரை கல்லுப்பு மாண்டவாறே. 10.

மாறாக எடுத்ததனை வில்லைசெய்து
மைந்தனே குக்குடத்திற் புடமேபோடு
பேறாக ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டு
பேசாதே பூநீரைவிட்டு ஆட்டு
நேறாகச் சாம மட்டு மாட்டித்தீரு
நிலைத்ததொரு வில்லையையெத்தான் ரவியிற்போடு
கூறாக ஒட்டில் வைத்துப் பூநீர்ச்சீலை
கொளுகியே ஐம்பதெருக் குள்ளேபோடே. 11

போட்டுவைக்கச் சுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
புகழாக எடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
ஆட்டிடவே கடுங்கார நீரைவிட்டு
அப்பனே ஆட்டியெடு சாமமொன்று
நீட்டவே அஞ்சுகண்ணக் குகையில் வைத்து
நேராகப் பூநீராற் சீலைசெய்து
முட்டவே ரவிக்குள்ளே சாயவிட்டு
முசியாம லோட்டில் வைத்து ஊதிப்போடே. 12

போட்டிடவே சுண்ணமென்ற வழலையாச்சு
பொற்பிறவி யுண்டாச்சு பொருளுமாச்சு
நீட்டிடவே அண்டரண்டம் நீறிப்போச்சு
நிலையாத வாதமப்பா நிலைக்கலாச்சு
காட்டிடவே சனிகையுட நாதத்தாலே
கல்லுப்புச் சுண்ணமதாய்க் கருவுமாச்சு
கூட்டயிதன் துறையறிந்து செய்திட்டாக்கால்
குறையாத வாதவித்தை வேதைதானே. 13.

தானென்ற கற்சுண்ணம் பலந்தான் ரெண்டு
தன்மையுள்ள செயசாரம் பலந்தான் ரெண்டு
ஊனென்ற பூரமொன்று கூட்டிக்கொண்டு
உத்தமனே கல்வத்தி லிட்டுஆட்டில்

அகத்தியர்

வேனென்றே யிளகியது குழம்பாய் நிற்கும்
 மெதுவான பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
 வானென்ற பனிமுகத்திலிருக்கத் தண்ணீர்
 மைந்தனே வீரமதிற் காசுபோட்டே

14.

போட்ட பின்பு செயநீர்தான் வழலையப்பா
 புதுமையுள்ள கல்லுப்பை நீராலாட்டி
 நாட்டுடைய வில்லைதட்டி ரவியிற்காய்ந்து
 நல்லதொரு அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலாது
 முட்டுடைய சுண்ணாம்பாம் வீரங்கூட்டி
 முக்கியமுள்ள வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
 தாட்டிகமாய்ச் சூடனுக்கு அங்கிபூட்டித்
 தடையறவே முன்றநாள் காயவைத்துக்
 கூட்டியே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலாது
 கூச்சமில்லை சுண்ணாம்பாய்ப் போகுந்தானே.

15.

தானென்ற பூநீரைச் செயநீர்பண்ணி
 தடையறவே சரக்கெல்லாங் கட்டிக்கொண்டு
 ஊனென்ற உடலைவிட்டு வெளியே பார்த்து
 ஓமிடிந்து போகாதே உரித்தாய்ச் சொன்னேன்
 தேனென்ற மனோன்மணியே பூரணந்தானாகும்
 சிவனொடுங்கும் பராபரமே கருவதாகும்
 நானென்ற அகம்பிடித்தால் தலைதெறித்துப்போம்
 நல்லசுண்ணம் முன்றாங் காண்டந்தான் முற்றே.

16.

முற்றாவது காண்டம் முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

நான்காவது செந்தூர காண்டம் - 16.

ஞானமுத்தி யெந்தனுக்கு உபதேசித்த
நந்தீசர் திருவருளால் நவிலக்கேளு
மானமுத்தி செந்தூரம் வைத்தியமாகும்
வண்டருக்கும் திருடருக்கும் வெளிவிடாதே
ஈனமுற்ற சண்டாளர்க்கீய வேண்டாம்
இன்பமுட னின்னுல் மேலிச்சைவைத்து
தானமுற்றுத் தொண்டுசெய்வோர் தனக்குடியந்தால்
தாமமுண்டுகாமமில்லை சாற்றக்கேளே.

1.

அயச்செந்தூரம்.

சாற்றக்கேள் அயலோகச்செந்தூரத்தைத்
தான்கேளு அரபொடியைப் பலந்தான் வாங்கி
மாற்றில்லா நெத்தான தேங்காய் நெய்யில்
மண்டலம் வைத்திருந் தெடுத்தால் சுத்தியாச்சு
நாற்றமுட னுறலும்போம் கருப்புமாகும்
நன்றான அரபொடிக்கிச் சரியாய்க்கெந்தி
போற்றியப் பழச்சாற்றா லரைத்துவாங்கி
புதுச்சட்டி தன்னிலைவைத்து ஒடுமுடே.

2.

தாம்பூரச் செந்தூரம்.

முடியே சீலைசெய்து சாமம்நாலு
முடங்காமல் தீயெரித்து யெடுத்துப்பாரு
வாடியே திரியாதே பித்த நோய்கள்
மாண்டுபோமிஞ் சிச்சார் மண்டலமே கொண்டால்
தேடியே அலையாதே தாம்பூ செந்தூரம்
செம்பினுட அரபொடியும் பலந்தான் வாங்கி
காடியுடன் புளி மலமும் ரெண்டுஞ் சேர்த்துக்
கரைத்துமே அரபொடியை யதிலே யிட்டே.

3.

இட்டுவைத்து மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப் பாரு
இந்திரனைப் போலிருக்கும் ஊறல்போகும்
பட்டுப்போம் சரிகெந்தி கூடக்கூட்டிப்
பழச்சாற்றி லரைத்திடுவாய் சாமம்நாலு

சுகத்தியர்

வட்டுப்போல் சட்டிக்குள் வைத்துமுடி
மண்பூசி யெடுத்திடுவாய் சாமம்நாலு
கட்டுமடா செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
கலங்காதே நெய்யி லுண்ணக் குன்மம் போமே. 4.

கருவங்க செந்தூரம்.

போம்பா கருவங்கம் பலமொன்றேதான்
புடம்போடு ஆவரம்பூ வரைத்துப்பூசி
நாமப்பா ஏழுதரந் தீர்த்துதானால்
நன்றாகக் கட்டாச்சு பலமொன்றுக்கு
ஆம்பா காற்பலந்தான் ரசமுங் கூட்டி
அரைத்திடுவாய் சரிகெந்தி பழச்சாற்றாலே
தாமப்பா அரைத் தெடுத்து வட்டுப்போல்
சட்டிக்கு ளிட்டுநீ ஓடுமுடே. 5.

சட்டியிட்டிமேல் முடிச்சிலை செய்து
தானொப்பாய் சாமம்நால்கு மம்போலே
அட்டிசை வெல்லுமடா செந்தூ ரந்தான்
அறுமுன்று குட்டநோய் கற்றாழஞ்சாற்றில்
முட்டவிட்ட கரப்பநோய் மேகந்தீரும்
முன்னவனைப் பூசிப்பாய் வெள்வங்கம் வாங்கு
கட்டிவிட்ட வெண்முள்ளிச் சாற்றிற் சாய்க்க
கட்டியது நொருங்கும்பார் சரிகெந்தி கூட்டே. 6.

வெள்வங்க செந்தூரம்.

கெந்தியிட்டுப் பழச்சாற்றா லரைத்துவட்டு
கெடியாகச் சட்டிக்கு ளிட்டுமுடி
சந்தேகமில்லாமற் சிலைசெய்து
தானொப்பாய் நாளொன்றிற் செந்தூரந்தான்
தந்தனமென் றோடுமடா துலைநோய்கள்
சயங்கள்முத லற்றுதா இரும்புத்தீரும்
வந்தநோய்க் கனுப்பானந் தேனிலுண்ண
வாங்குமடா மேல்விழுந்தவெள்ளை போமே. 7.

வெள்ளி செம்பு பித்தளையு மிரும்புநாகம்
வெள்வங்கம்கருவங்கம் உருக்கு வெங்கலமும்
களளிச்சா றதனிலைந்து சுத்திசெய்து
களஞ்சியொன்று வகைவீதம் கெந்திசேர்த்துத்
துள்ளுரசங் களஞ்சியிட்டுப் பழச்சாற்றாலாட்டிச்
சுகமாக அரைத்துவிட்டுச் சட்டிக்குள்ளே
மெள்ளவைத்து மேலோடு கவிழ்த்திமுடி
விரும்பியே சிலைசெய்து அடுப்பிலேற்றே. 8.

பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் - 200

81

நவலோக செந்தூரம்.

- அடுப்பில் வைத்துத் தீ யெரிப்பாய்சாமம்நாலு
அருண்ன போலிருக்குமடா செந்தூரத்தைத்
துடிப்புள்ள புதினமுன்று சன்னிக்குந்தான்
சுகமாகக் கொடுத்துவிடு சுரத்துக்கப்பா
கொடுப்பாயே மிளகுகுக்கு அரத்தை மூலம்
கொத்தமல்லி பேய்ப்புடலின் கஷாயந்தன்னில்
எடுப்பாய்நீ வெள்ளி செம்பு வெங்கலம் பித்தானை
இரும்புமுத லஞ்சுவகை களஞ்சியொன்றே. 9.
- வகைவகைக்கிக் களஞ்சிரசம் சவ்வீரங் கூட்டு
மைந்தனே களஞ்சேழு கெந்தியேழு
துகையீறேழ் புதினாலும் பழச்சாற்றாலாட்டி
துகையான பூநாகச் சாற்றாலாட்டி
புகையடங்க சட்டியிலே வைத்துமுடி
புகழ்முன்று சீலைமண்ணுஞ்செய்து வைத்து
சிகைநாலு சர்மமது யெரித்துவாங்கு
செந்தூரமாகுமது துலைபோமே. 10.
- துலைபதினெட்டுமருஞ் சோகைதீரும்
சுத்தமாங் கைகாலில் முடக்குந்தீரும்
மாலைக்கண் கபாலநோய் புத்தூந்தீரும்
வாந்தியொடு வயற்றிரைச்சல் கடுப்புந்தீரும்
சாலவே யிதற்கெல்லாம் புத்தியமாயுண்ணு
தடிப்பென்ற சிகப்புவெள்ளை கருப்புந்தீரும்
மூலவே நாலுவகை செந்தூரங்கேள்
முட்டை பற்பம் அப்பிரகபற்பமாமே. 11.
- பற்பமுடன் பவளபற்பம் வங்கபற்பம்
பாச்சவாய் வகைக்கு அரைப் பலமெடுத்து
உற்பனமாய்ச் சரிகெந்தி கூடச்சேர்த்து
உறவாட்டு பழச்சாற்றால் நாலுசாமம்
கற்பூரம் அரிதாரம் கூடச்சேரு
கலங்காம லரைத்துச் சட்டிக்குள்ளேவைத்து
கற்பாக மேலோடு சீலைசெய்து
நன்றாக நால்சாம மெரித்துவாங்கே. 12.
- வாங்கினதோர் செந்தூர முருக்கம் பூப்போல்
வருமிஞ்சிச் சாற்றில் சன்னிக்குத்தாக்கு
ஏங்கியே அலையாதே கிரந்திதுலை
இடுப்புவலி வாய்வுக்கு நெய்யி லுண்ணு
தாங்கியதோர் வாய்வுக்கு நெய்யிலுண்ணு
சண்ணுமடா வைத்தியமும் நூறிப்பாரு
தூங்கியே விழுகாதே கவனித்துப்பார்
சுரத்துக்கு மாத்திரையைச் சொல்லக்கேள். 13.

அகத்தியர்

சொல்லக்கேள் பாவாணாங் கெவரிலிங்கம்
 சுகமாகச் சுத்தியது செய்து கொண்டு
 சொல்லக்கேள் குழிக்கல்லில் முன்றுமிட்டு
 சுருக்கான பழச்சாற்றால் முன்றுசாமம்
 நல்லோர்கள் பணியும் விநாயகனைப் போற்றி
 நன்றாக ஆட்டியதை வழித்துக் கொண்டு
 மெல்லவே சிறுபயறு உழுந்துவீதம்
 விளங்கவே உருட்டியதை உலர்த்திக் கொள்ளே. 14.

உலர்த்தியே ஒருகலசந் தன்னிலிட்டு
 உடன்முடிச் சீலைசெய்து நெல்லுக்குள்வைத்து
 நலத்துடனே மண்டலஞ்சென் றெடுத்துக் கொண்டு
 நலங்கெட்ட வாதசுரந் தனக்குக்கேளு
 பெலத்துடனே வேப்பந்தோல் கஷாயத்திலுண்ணு
 பேரான பித்தசுரங் குடிகெட்டோடும்
 குலத்துடனே சிலேற்பனசுரத்துக் கெல்லாம்
 கொடுத்துவிடு தேனிலே குணமாய்த் தீரும். 15.

தீருமடா உடல்நோயுந் தெளிந்து போகும்
 செந்தூரஞ் செய்வதற்கு இதுதான் துஸ்திரம்
 ஆருந்தானிப்படியே சுருக்கிச்சொல்வார்
 அப்பனே சுந்தரமே அறிந்து செய்வாய்
 பாருநீ குருவேணுங் கைமுறைதான் வேணும்
 பதறாதே யிப்படியே வைத்தியஞ்செய்வாய்
 காருநீ யிரிண்டு காண்டமாகும்
 கருவானசெந்தூரம் பதினாறு முற்றே. 16.

நான்காவது காண்டம் முற்றிற்று.

பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் - 200

உ
பரமபதி துணை.
அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

ஐந்தாவது பற்ப் காண்டம் - 16

பவளச் சுண்ணம்.

செந்தூரம் பதினாறில் தீர்க்கஞ் சொன்னேன்
சிவாநந்தி யென்குருவைப் போற்றி செய்து
உந்தனுக்குப் பற்பமதைச் சொல்லக்கேளு
உமையானைப் பங்கில் வைத்த சிவனைப் போற்றி
தந்திரம்போற் பற்பமடா பவளச் சுண்ணம்
தனிப்பவளம் பெரிதாக வாங்கி வந்து
அந்தகனார் வாகனத்தி னிலையரைத்து
அப்பியே ஓட்டில் வைத்து ஒடுமுடே

முடியே குக்குடமாம் புடத்தைப் போடு
முட்டைபோல் நீறுமடா பவளச்சுண்ணம்
தேடியே கொழுஞ்சி தும்பை பிரண்டை சாரணை
சிறுமுருங்கை வகையஞ்சு கசாயத்துண்ணு
பாடிவந்த முன்றிலுள்ள வியாதி தீரும்
பறந்துவிடுஞ் செமியாத வாய்வு தீரும்
ஆடிவிடுங் கைகால்கள் நடுக்கந் தீரும்
அண்டத்தோல் தனைநீற்ற முறையைக் கேளே.

2

முட்டைஓடு சுண்ணம்.

முறையாக பவளத்தை நீற்றி வைத்து
முன்சொன்ன இலையரைத்து முட்டைத் தோட்டை
குறையாமல் பிசரிவைத்துஓட்டி லிட்டு
குணமாக மேலோடு குக்குடத்தில் நீறும்
மறையாதே சுருக்கரையில் கூட்டியுண்ண
வரிசை நீரிழிவதுவு மாண்டுபோகும்
சரையாதே யாரிடத்தும் வெளியுடாதே
சரீரத்தில் நீர்களது அற்றுப் போமே.

3.

நீர்களற்றுப் போகுமடா வாழைப் பூவை
நிழலுலர்த்தா யுலர்த்தியே சுட்டசாம்பல்
பார்க்கையிலே அதிசயமா-மூலநீர்விட்டு
பருமுத்து மேல்பூசிப் புடத்தைப் போடு

அகத்தியர்.

பூக்கமலம் போலமர்ந்து நீறிப்போகும்
புண்ணியவான் தானருந்த வாய்வு தீரும்
சீக்கிரமே செய்துண்ண வயிரதேகம்
தேவனே யானாலும் அருந்தலாமே.

4.

ரசச் சுண்ணம்.

அருந்துவாய் ரசப்பங்ஞ் சொல்லக்கேளு
அப்பனே கருஷுமத்து பாஷாணங் கெந்தி
வருந்தியே யரைத்து மைபோற் குகையாய்ச் செய்து
வளமான ரசங்களஞ்சி யஞ்சவிட்டு
தருந்தயமாய்ச் சட்டியுள்ளே யுப்பைக் கொட்டி
தரமாகப் படிமுன்று குகையுள் வைத்து
பெருந்தீயாய்ப் போடாதே மேற்சட்டிமுடி
பிசகாமல் மண்சீலை ஏழுஞ் செய்யே.

5.

செய்யவே கமலம்போ லெரித்து வாங்கி
திறமாக மேற்சட்டி பதங்கமாகும்
உய்யவே சுறண்டியெடு பற்பந்தன்னை
உத்தமனே பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
அய்யமில்லை குட்டம்பதி னெட்டுந்தீர்
அரைப்பணமு முன்றரை நாளோழுபோது
பய்யவே வாய்கட்டும் மருதம்பட்டை
பாச்சவாய் கசாயமிட்டுவா யில்வாறே.

6.

வாயில் விட்டுக் கொப்பளிக்கக் கிரந்திதுலை
வாதுபித்தங் காமாலை சோகை பாண்டு
காயமது பிலக்குமடா நோய்கள் தீரும்
கண்டமாலை யென்றதெல்லாங் கடந்துபோகும்
மாயமாய் வந்தபில்லி முடக்கந்தீரும்
வஞ்சனையாய் வைத்தேவல் மயக்கந்தீரும்
தாயகமா யிடைபாகம் நூற்றிற்பாரு
தானான அப்பிரகபற்பம் பாறே

7.

அப்புரக பற்பம்.

தானான அப்புரகத் தகடுவாங்கி
தயவான கோமயத்திற் சுத்திசெய்து
கோனான கற்பூரவல்லி யிலையரைத்து
குக்குடமாம் புடம்போட நீரிப்போகும்
பாஷான அமுக்கிறா வேர்க் கிசாயம்
பரக்குமடா அகத்திவேர்க் கிசாயம் நன்று
ஊனான மேகமென்ற ரோகமெல்லாம்
உஷ்ணங்கள் உள்சுத்து மாறிப்போமே.

8.

வெள்வங்க பற்பம்.

மாறிவிடும் வெள்வங்கம் நீர்முள்ளிச்சாற்றில்
 மகிழ்வாக உருக்கிச்சாய் மூன்றுவட்டம்
 தேரியே யிதையெடுத்துச் சிவந்தவேளை
 திடமாக அரைபரைத்துப் பொதிந்து சீலை
 மீரியே சீலைசெய்து குக்குடத்தில் நீரும்
 மேகத்துக் கணுப்பானம் நெய்யிலுண்ண
 ஆரிவிடு மேகமென்ற தெல்லாம் போகும்
 அப்பனே துலையொடுகும்மம் போச்சே.

9.

கருவங்கப் பற்பம்.

குன்மம்போம் கருவங்கம் நீற்றைக்கேளு
 குணமான கருநொச்சி யிலையுலர்த்தி
 வன்மமாய் வங்கத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து
 வகையாக நொச்சியிலைப் பொடியிற் சேர்த்து
 தன்மமடா கம்பளியிற் பொதிந்துவைத்து
 தானிரண்டு மண்சீலை செய்துலர்த்தி
 கன்மமில்லை குக்குடத்தில் நீரிப்போகும்
 கருவங்கப் பற்பமடா சுழுவதானே.

10.

தார பற்பம்.

சுழுவான வங்கபற்பம் நெய்யிற்கொள்ளு
 துடியான மேகமெல்லாம் வாங்கிப்போகும்
 அழிவான சிரங்குமேற் தடிப்புத்தீரும்
 அரிதார பற்பமினி யரையக்கேளு
 நமுகாத புரசுவிரைத் தைலந்தன்னில்
 நாற்பதுநா ளதையூர வைத்தெடுத்து
 வழுவாதே அதின்பட்டை சமூலஞ்சுட்டு
 மைபோலே அரைத்துருடிக் குகையும் பண்ணே.

11.

உருட்டிவைத்த குகைக்குள்ளே கோளிக்கட்டம்
 உடன்பிரக்கி வெள்ளை மலம்பொடிய தாக்கி
 அருட்டியே மால்தேவி கீள்மேலிட்டு
 அம்மருந்தால் குகைமுட்டச் சட்டிக்குள்ளே
 டொருட்டாக ஆற்றுமண லரைவாசியிட்டு
 பொருந்துகுகை சீலைசெய்து அதின்மேலிட்டு
 மருட்டாக மேலோடு கவிழ்த்திமுடி
 மண்பூசி யெரித்திடு நால்சாமந்தானே.

12.

எரியிட்டு ஆறியபின் னெடுத்துப்பாரு
 இருக்குமப்பா கூகைநீர்போலேபூற்பம்
 அரிவுகெட்ட சனங்களுக்கு மீளநோய்க்கும்
 அரிதான இருமலொடு இளைப்புக்கெல்லாம்

சுகந்தியர்

வரியாண வெள்ளாட்டுப் பாலிலுண்ண
வாங்குமடா நாலுநோ யிதிலேதீரும்
குரியாக வைத்தியத் திரட்டென்பதும்பார்
குரையாத செல்வமே யின்னுங்கேளே.

13.

கெந்தக பற்பம்.

இன்னுங்கேள் சிகப்பியுட நீதம் வாங்கி
இனிதான கெந்தகத்தை ஊவைவத்து
மன்னவனே பத்துநாற் சென்றபின்பு
வரிசையா யதையெடுத்துப் பூநீற்றுக்குள்
சொன்னேனே கலசத்திற் கீழ்மேல்நீரு
சுகமாக வைத்துமே மேலோடுமுடி
நன்னயமாப்ச் சிலைசெய்து குளிதான்வெட்டி
நலமான திருகுகள்ளிச் சாம்பல்போட்டே

14.

சாம்பலுமே குளிகையி லரைவாசியிட்டு
தன்மிருந்துக் கவசத்தை மேலேவைத்து
சாம்பலையு மதுமேலே யிட்டுமுடி
தான்மண்ணை யிட்டதன்கீழுட்புக்கூட்டி
தேம்பாமல் நாற்பதுநாள் தீயைமுட்டி
திறமாக ளரித்திடு நாள்ச்சென்ற பின்பு
சோம்பாமல் பத்துநாளாரப் போடு
தோண்டியே நீயெடுத்துப் பார்த்திடாயே

15.

பார்த்திடவே கெந்தகந்தான் சுண்ணமாகும்
பரிசுசெட்ட கிரந்திக்கு வெல்லம்பா
ஏற்கவே துலைக்குமதுவே யாகும்
இணங்காத குன்மத்துக் குமட்டிச்சாறு
வாக்கிலுள்ள இருமலுக்கு நல்லஎண்ணை
மண்டைப் பீணித்தத்கு மெண்ணையாகும்
ஏற்கையுடன் நிகண்டுநூற் பதினாறும்பார்
இதுகுஸ்திரம் அஞ்சாக யிசைத்தேன் முற்றே

16.

ஐந்தாவது காண்டம் முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.
அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்
வைத்தியம்.

ஆறாவது தைலக்காண்டம் - 16.

இசைவான வெள்ளிமலைச் சிவனைப்போற்றி
என்குருவின் நந்தீஷர் பாதம் போற்றி
அசையாத செந்தூரம் பற்பமுண்டால்
அனல்கொண்டு உடல்துடு தனியவேணும்
நிசமான தைலமற்புத மதாக
நேராகச் சுந்தரமே சொல்லக்கேளு
திசைபுகழும் தைலமுறை நூற்றிலேதான்
செப்புவேன் வேப்பந்தோள் பலமும்நூறே.

1

வாதத் தைலம்.

நாறுபலமறுகன்வோர் பலமும்நூறு
நொடிவாத மடக்கிவோர் பலமும்நூறு
வீருபச்சை ஊமத்தைவோர் பலமும்நூறு
விளம்பிவிய நானூற்றில் பலமும்சுக்கு
சாரியுட னதைத்தட்டி பானையிட்டு
தண்ணீரு தூணிவிட்டு வற்றக் காய்ச்ச
ஆறவிட்டு வடிகட்டிப் படிநாலாக்கி
அப்பனே மிளகஞ்சு பலமும்போடே.

2

போடப்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
புகழுடனே அரத்தைசுக்கு இஞ்சியேலம்
கூடப்பா வெள்ளுள்ளி ஓமம் மல்லி
கூறுவேனதி விடையஞ் சீரங்கூட
நாடப்பா இதுவெல்லாங் களஞ்சிவீதம்
நன்றாகப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு
தேடப்பா வெள்ளாட்டு பசுவின்பாலும்
செவ்விளநீ ரிதுமுன்றும் படிமுன்றாமே.

3.

ஆமப்பா தைலம் வைத்த பானைதன்னில்
அஞ்சுபடி யெண்ணைவிட்டு மருந்தைப்போடு
நாமப்பா வீளிநீர் கூடவிட்டு
நன்றாக மெழுகுபதங் காய்ச்சிவாங்கு

சுகத்தியர்

போம்பா முழுகிவர நோய்கள் போகும்
 புண்ணியவான் செய்திடுவான் மற்றோன் செய்யான்
 ஆம்பாவாதமென்ற தெல்லா நோயும்
 அற்றுதடா வாதசுரந் தீர்ந்துபோமே.

4.

பித்தத்துக்குத் தைலம்.

தீருமடா பித்தத்தின் தைலங்கேளு
 செம்முள்ளி சித்தகத்தி அமுக்கிறாவும்
 பாருநீ நொச்சிவோர் நெல்லிவேரும்
 பண்பான கொடுப்பைவோர் தூரிவேரும்
 சீருடனே இவ்வேழும் பலம் நூர்ப்பா
 சிறக்கவே பாணைதனில் தரித்துப்போட்டு
 வாருநீர் தூணிவிட்டு வற்றக்காய்ச்சி
 வடிகட்டிப் படிநாலு மெடுத்துக்கொள்ளே.

5.

எடுத்துஒரு பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 இதமாக மேல்வகையைச் சொல்லக்கேளு
 எடுத்துமே எண்ணை படிநாலுவிட்டு
 இஞ்சிச்சார் பழச்சாரு நெல்லிக்காய்ச்சார்
 எடுத்துவிடு மொசுமொசுக்கை கொடுப்பைச்சாரு
 இனிதான பாகலிலை கரிப்பான்சாரும்
 எடுத்துவிடு பசுவின்பால் இளநீர்தன்னை
 இதொன்பதும் வகைக்கு அரைப் படியாய்ச்சேரே.

6.

சேர்ப்பா மிளகுசுக்குக் கிராம்புயேலம்
 சித்தரத்தை அதிவிடையஞ் சாதிக்காயும்
 ஆர்ப்பா திப்பிலி வால்மிளகு கூட்டு
 அப்பனே வேப்பரிசி கடுக்காய் ஓமம்
 கார்ப்பா சந்தனமும் விலாமிச்சைவேரும்
 கஸ்தூரி புளுகுகோஷ்டம் தானிக்காயும்
 நேர்ப்பா இதுவெல்லாங் களஞ்சிவீதம்
 நிருத்தநீர் பொடிசெய்து கூடப்போடே.

7.

செய்துயெரி மெளகு பதம் வடித்துக்கொண்டு
 சீலையிலே வடிகட்டி முழுகுவாய்நீ
 பையலுக்கு மாகுமடா துலிக்காகும்
 பைத்தியங்க ளுற்றதெல்லா மோடிப்போகும்
 கொய்துவிடுஞ் சன்னிபதி மூன்றுக்காகும்
 குடிசெடுத்த பல்நோயுந் தீர்ந்துபோகும்
 கொய்துவிடுங் குரைநோயுங் கிரந்திதுலை
 குட்டநோய் தீருமென்று சொன்னேனானே.

8.

சிலேற்பனத் தைலம்.

சொன்னேனே சிலேற்பனத்தின் தைலங்கேளு
 சுண்டைவேர் அவரிவேர் தூதுவளைசமுலம்
 சொன்னேனே கண்டங்கத்திரியின் வேரும்
 தொண்டுபெற வேலிவேர் தாளிவேரும்
 சொன்னேனே சம்பாநெல் வேரோடேழும்
 தூக்குவாய் பலம் நூறுந்தரித்துக் கொண்டு
 சொன்னேனே பானைக்குள் போட்டுநீரை
 தூணிவிட்டு காச்சிப் படிநாலுவாங்கே.

9.

வாங்கியே எண்ணை படிநாலுவிட்டு
 வால்மிளகு சாதிக்காய் அரத்தைசுக்கு
 ஒங்கியே அதிமதூரம் அக்கிராகாரம்
 ஒமமுடன் சீரகமும் வசம்புமல்லி
 தாங்கியே வகைபத்துங் களஞ்சிவீதம்
 தானூரவாய்ப் பொடிசெய்து கூடப்போட்டு
 ஏங்கியே முலைப்பாலு மிஞ்சிச்சாரும்
 இதிரெண்டுங் கூடவிட்டுக் காய்ச்சுவாயெ.

10.

காய்ச்சியே மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
 கணபதிக்கிப் பூசைசெய்து முழுகிவாநீ
 தேச்சியமாய் சிலேற்பனத்தி லெழுந்தநோய்கள்
 தீருமடா சுந்தரனே திரத்தைப்பாரு
 மாச்சிந்த முன்றுவகை தயிலத்தாலே
 மாண்டுதடா முன்றுவகை நோயுந்தீரும்
 தேச்சியங்கள் வையாதே புதிமுன்றுசன்னி
 தீர்க்கவே தைலமொன்று வைப்பாய்கேளே.

11.

சன்னித் தைலம்.

வையப்பா வேப்பெண்ணை ஏரண்டத்தெண்ணை
 வகையாகப் புன்னையெண்ணை புங்கியெண்ணை
 மெய்யப்புரா இலுப்பைபெண்ணெய் படிஐந்தும்விட்டு
 ஷிளம்புகிறேன் மேல்மருந்து வெளியதாக
 ஐயமில்லை முசுருமுட்டை கோழிமுட்டைமஞ்சள்
 அடைக்கோழி மலமுடனே தேடிமுன்றும்
 செய்யவே பூனாஐய வசம்பு உள்ளி
 சீரகமுஞ் சுக்குடனே சமனாய்ச்சேரே.

12.

சமனாக இவைபல மொன்றாகச் சேர்த்து
 சரியான யெண்ணையுடன் மருந்தும்போட்டு
 கமகமென்று மெழுகுபதங் காய்ச்சிக்கொண்டு
 கணபதிக்குப் பூசைபண்ணி எடுத்துவைத்து

சுகத்தியர்.

எமனாகவந்தசன்னி பதிமுன்றுக்கும்
இரையளவு உள்ளுக்குக் கொடுக்கத்தீரும்
உமையானை மேலுக்குத் தடவத்தீரும்
உத்தமனேஇத் தைலமுறைசொல்லாதே.

13.

சன்னி தீர்ந்தபின் முழுக்குத்தைவம்.

சொல்லக்கேள் வேப்பெண்ணை ஏரண்டத்தெண்ணை
தூடியான புன்னை யெண்ணை புங்கனெண்ணை
வெல்லவே ஆவெண்ணை அஞ்சங்கூட்டி
விளங்கவே படியஞ்சும் வைத்துக்கொண்டு
சொல்லக்கேள் வில்வவோர் வேலிவேரும்
துளசி கத்திரிவேரும் தூதுவளைசமுலம்
வல்லவனே மொசமொசுக்கை வேளைவேரும்
வளங்குசங்கவோர் மேனிவேருஞ்சொல்லே.

14.

சொல்லென்ற வேருகளைத் தோண்டியப்பா
சுகமுடனே மண்போகக் கழுவிக்கொண்டு
வல்லதொரு வேருகளைத் துண்டுதுண்டாய்
வைத்தேதா னோரிடையா வைத்துக்கொண்டு
நல்லதொரு ஒன்பதுவும் துலாமொன்றப்பா
நருக்கியொரு பாணையிட்டுத் தூணிநீரும்
மெல்லவே காய்ச்சியதை படிநாலாக
வேடுகட்டி வடிகட்டி பெடுத்துவையே.

15.

எடுத்து நீ விநாயகர்க்குப் பூஜை செய்து
இனிதான ஜன்னிவந்து தீர்ந்த போக்கு
தொடுத்ததொரு தைலத்தை முழுகச்செய்தால்
சுகமாகும் ஜன்னிகளு மனுகாதப்பா
அடுத்தடுத்து முன்றுதாம் முழுகச்செய்து
அன்றைக்குப் புளியுப்பை நீக்கச்சொல்லு
கடுத்தமுள தைலமிது வெளிவிடாதே
கணக்கான இருமுன்று காண்டமுற்றே.

16.

ஆறாவது காண்டம் முற்றிற்று.

இந்தப்பாட்டு இரண்டும் யேடுடனே துண்டாயிருந்ததை சில
மகாண்களினதையுஞ் சேர்த்தப் போடவேனுமென்று விரும்பியதால் இதையுஞ்
சேர்த்திருக்கிறது

பித்தத்திற்குத் தைவம்.

உத்ததொரு பித்தமரத் தைலங்கேளு
உண்மையிது கோவைவோர் கொடுப்பவேரும்
நத்தசெப்பு நெருஞ்சி சிருகீரைவேரும்
நன்னாரி துளசிவோர் கிறந்திவேரும்

பன்னிருகாண்ட கைஞ்சியம் - 200

91

சுத்தியாய் சுண்டைவே ரிவைகளெட்டும்
 துணிநீர் பானையிட்டு வேரும்போட்டு
 வத்தவே காய்ச்சிவிடு படிநாலாக்கி
 வடிகட்டி நாலுபடி எண்ணைவாரே.

1

எண்ணையிட்டு மிளகு பலம்பத்தும்போட்டு
 இனிதான மெழுகுபதம் ஷடத்துமுழ்து
 உண்ணவிட்டு பததியுமாநின்றுதேரு
 உலகத்திலிது சுருக்கத தைலபாகம்
 விண்ணளவு நோயெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
 வெளிவிடா தடக்கினவன் சித்தனாகும்
 பொன்னப்பா ஈஸ்பரனார் சொன்னவாக்கு
 புகழ்ந்துரைத்த பாட்டிது தானிரண்டு முற்றே.

2

அகத்தியர்

2

பரம்பதி துணை.
அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்
வைத்தியம்

ஏழாவது கீற்ப. காண்டம் - 16.

சீராகச் சடையில் கெங்கை தன்னனைவைத்த
சிவன்மயேஸ்பரி பாதந்தினமும் வாழ்த்தி
நேரான அடிமுடியங் நெஞ்சில்வைத்து
நேர்மைபுடன் மனோன்மணியைப் பூனைசெய்து
காராணை முகவனையும் கருத்துள்ளவைத்து
கற்பமுறை சொல்லுகிறேன் சுந்தரமேகேளு
தீராதசாபமது தீர்த்தநீயும்
தீச்சை முப்பத்தி ரண்டையுமே சித்திசெய்தே.

1

அறுசுவை கழற்ற

செய்துவினபு சரீரத்தின் சுவைகள்போக்க
செட்புகிறே னறுசுவை புங் கென்று மாக்கம்
எய்துவிடுங் கடுக்காயைப் பொடியாய்ப் பண்ணி
ஏண்டத் தெண்ணையுடன் கலந்துகொண்டு
தூய்யவே வெள்ளைக் தாக்கணத்தின் வேரை
சுகமாக அரைத்து எண்ணைகூடச்சேர்த்து
மெய்யுடனே மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
மேலாக முன்றுநா ளருந்துவாயே

2

அருந்திவிடச்சீதமெல்லாங் சழிந்துபோகும்
அரிவுடனே மலமெல்லா மிரங்கிப்போகும்
பொருந்திநின்ற சிலேற்பனத்தின் வியாதியாவும்
போகும்பா உடலைவிட்டு அறுசுவையும்
வருந்துவாய் பச்சரிசி பாலிற்பொங்கி
மகிழ்வாக யிருவேளை புசித்துக்கொண்டு
இருந்த பால் வெண்ணை பாசிப்பயறும்
இனிதாகப் பச்சமொன்று முழுக்கிக்கொள்ளே.

3.

சுண்ணவாக கழற்ற

கொள்ளப்பா சுண்ணவகை களட்டிப் போட
குணமாக பச்சைமஞ்சள் சமூலம்போட்டு
விள்ளப்பா படிசலத்திற் போட்டுக்காய்ச்சி
மெள்ளவே அரைக்காலா யிருத்துக் கொண்டு

எள்ளெண்ணை படியரைக்கால் கூடச்சேர்த்து

இரேகித்து ஐந்துநாள் உண்டுவாநீ

மெள்ளப்பா சுண்ணவகை களன்றுபோகும்

மெய்யாக எண்ணைதனைப்போக்குவாயே

4.

எண்ணெய் கழற்ற

எண்ணைதனைக் களற்றுதற்கு வகையைக்கேளு

இனிதான் சீயக்காய்ப் பொடியினோடே

நன்னயமா யிலுப்பையிலைச் சாறுநாளி

நலமான தாளியிலை சாறுநாளி

சொன்னவகை படிசெண்டும் அமுரிசெண்டும்

சொல்முரையாய்ப் படிநாலுந் தாளிசேர்த்து

மன்னவனே எட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு

வடிகட்டி யிருத்ததிற் பூநீருபோடே

5.

உப்பு கழற்ற

போடுந் அரைக்களஞ்சி சீனச்சுண்ணம்

போடுவாய் அதைக்களக்கி கலந்துஉண்ணு

கூடுநீ முன்றுநாளுண்டா லெண்ணை

கொடுஞ்சறுக்காய்க் களறுமடா யெண்ணைபோச்சு

தேடுவாயுப்பை நீ களற்றிப்போடச்

செப்புகிறேன் கரிசாலைச் சாறுவாங்கி

நடுவாய் கால்படிச்சா ரெடுத்துக்கொண்டு

நன்றாகக் கற்றாழை விழுதிடித்தே

6.

மதுரங் கழற்ற

இடித்தசார் காற்படிதா னளவெடுத்து

இரண்டையுமே வாலையிலிட்டு முன்றுநாட்கொள்

துடித்துடலில் ஊருகின்ற உப்புப்போச்சு

சுகிமானி மதுரமது களற்றக் கேளு

நடித்தமிகு சரிமுள்ள் கள்ளுநால்தான்

நல்லாவின் நெய்யதுவங் கூடச்சேர்த்து

மடித்துவிடப் பருத்திவிரைப் பருப்புமொன்று

வகையாகக்கடைந்து நீ கூடச்சேரே

7.

புளிப்புக் கழற்ற

சேத்துண்ண ரசனையது களரும்பாரு

திடமான புளிக்களட்ட வகையைக்கேளு

மரத்திலல்லா புளித்தோட்டைச் சுட்டுசாம்பல்

வகையாகச் சலங்கலந்து தெளிந்த தண்ணீர்

போற்றியே ஞாலப்பிதான் அருந்துவாய்நீ

புண்ணியனே முன்றாநாள் புளிப்புப்போச்சு

கூத்தனுமே உன்னிடத்தி லனுமமாட்டான்

குணமாக உன்தேகம் காந்தியாமே

8.

சுகத்தியர்

நரைதிரைமாற.

காந்தமா மிருகளஞ்சி களஞ்சிதங்கம்
கருத்துடனே நாகமொரு களஞ்சிசேரு
சாந்தமாமுன்று மொன்றாய் உருக்கிவாங்கி
தயவுடனே களஞ்சிரசங் கூடச்சேர்த்து
ஏந்தியிந்தக்களஞ்சி ஐந்துங்குளிக் கல்லிட்டு
இனிதான சரிகெந்தி கூடச்சேர்த்து
ஆய்ந்தபுகள் பொற்கையான் சாருவிட்டு
அறுசாம மரைத்து அதை நிழலுலர்த்தே.

9.

நிழலுலர்த்தி குப்பியிலே அடைத்துவைத்து
நீயேளு சீலைசெய்து வாலுக்கையிலேத்தி
வழமாகக் கமலம்போல் சாமமாறு
வயிரவனைப் பூசைசெய்து எரித்துமேபூங்
குழலானைப் பூசைசெய்து செந்துரத்தை
குன்றியிடை தேனிலுண்ண நரைதிரைபேரம்
பழுத்ததுவங் காயாகும் பிஞ்சுமாகும்
பலநினைவு தள்ளியப்பா உண்டுதேரே.

10.

உண்டுவிடு கற்பமிது மற்றோர்பாகம்
ஒருகளஞ்சி தங்கமப்பா யீயம்ரெண்டு
மண்டலத்தில் நாகமொரு களஞ்சிதூக்கி
வளமாக உருக்கியதை குளிக்கல்லிட்டு
அண்டர்புகழ் ரசமுமொரு களஞ்சிசேர்த்து
அரைத்திடுவாய் சரிகெந்தி மல்லிச்சாற்றால்
கண்டாயே நாகமல்லிச் சாற்றாலாட்டி
காற்றாட நிழலுலத்திக் குப்பிக்கேற்றே.

11.

குப்பிக்குச் சீலைசெய்து வாலுக்கையிலேத்தி
குணமாகத் தாயாரைப் பூசைபண்ணி
மெய்ப்புடைய வைரவனைத் தியானஞ்செய்து
விநாயகனைப் பூசைபண்ணி சாமமாறு
தப்பாமல் கமலம்போ லெரித்துவாங்கி
தணலாரச் செந்துரம் முருக்கம்பூப்போல்
நப்பாக முன்றரைப்புச் சாமமாறு
நன்றாகக் குன்றியிடை நெய்யிலுண்ணே.

12.

உண்ணவே நரைதிரையு மாறிப்போச்சு
ஒருக்கோடி சதியுகமு மிருக்குந்தேகம்
மண்ணவே உன்தேகங் காந்தியீரும்
மலசலமும் உயிர்நீரால் லோகந்தங்கம்
கண்ணப்பா பவளம்போற் சிவந்துபோகும்
காலநில்லை கயிலாசுதேகமாச்சு
விண்ணிலே நட்சத்திரம் பகலிற்காணும்
வேதாந்த சித்தாந்தம் தோணும்பாரே.

13.

பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் - 200

95

தோணவே பூனாகச் செம்பைவாங்கி
 சுகமாகச் சரியிடையாய்த் தங்கஞ்சேர்த்து
 *காணவே நாகமொரு களஞ்சிசேரு
 கலங்காதே களஞ்சிரசங் குளிக்கல்லிட்டு
 கோணாதே சரிகெந்தி சரோணித்தாலாட்டி
 குணமாக நிழலுலர்த்திக் குப்பிக்கேற்றி
 நாணாமல டுப்பேற்றி பணிநெண்டுசாமம்
 நன்றாகக் கமலம்போ லெரித்துவாங்கே.

14.

வாங்குவாய் வினாயகனைப் பூசைபண்ணி
 மனதொன்றாய்ச் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 ஏங்கியே அலையாதே சருக்கரையி லுண்ணு
 இருக்கலாம் வெகு கோடி யுகங்கள்தானும்
 தாங்கியதோர் கற்பம்நூற்றைம் பதும்பார்
 சரியான கற்பமுரை நூறும்பாரு
 மாங்கிஷமாங் கற்பமென்ற வெள்ளைக்கோழி
 வகையான கருங்கோழி சாவல்பேடே

15.

பேடானதென்று சொல்லுங் கோழிமுட்டை
 பிரக்கியே கெருடநிட சாற்றில் வெந்து
 நாடவே அண்டந்தான் தினமுமொன்று
 நலமாக மண்டலமே யுண்டுதேறு
 வாடவே வேண்டாங்காண் நரைதிரையும்போச்சு.
 மகாகோடி சதூர்யுகமு மிருத்தந்தேகம்
 தேடாமற் பாடிவைத்தேனேழாங் காண்டம்
 தெளிவாகப் பதினாறுபாடல் முற்றே.

16.

ஏழாவது காண்டம் முற்றிற்று.

2
பரமபதி துணை.
அகத்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

எட்டாவது யோகஞான காண்டம் - 16.

தெளிவான ஞானத்திற் காதிகாப்பு
சிறிற்பம் பேரின்பஞ் சிவனுஞ்சத்தி
அழியாத சிவனும் வெள்ளைசிவப்பு சத்தி
அண்டமது பராபரனா மரிந்துபாரு
வளியான பிண்டமது சத்தியப்பா
மரைவுண்டு அடக்கிவிடு வெளிவிடாதே
ஒழியாத ஞானத்தை விரும்புவோர்க்கு
உண்மையுடன் அரன்வடிவை யுரைக்கக்கேளே. 1

கேள்பா முட்டையது பரமுமாகும்
கிருபையுடன் உளக்கருவோ சிவனுஞ்சத்தி
வாள்பா யிதையரிந்தோன் ஞானிஞானி
வகையறிந்த ஞானியென்றால் பெருமைமெத்த
மீள்பா கேள்பவர்க்கு ஞானமெய்தும்
வீண்பேச்சு முடருக்கு ஞானமேது
ஆள்பா பேரின்பம் அறிவதேது
அழிந்தழிந்து பிரப்துவம் இன்பந்தானே. 2

இன்பந்தான் ஞானத்துக் கேசுமார்க்கம்
இறப்பில்லை பிரப்பில்லை ஈசனாகும்
துன்பந்தா னில்லையப்பா துயரமில்லை
துக்கமில்லை பக்கமில்லை தோழனில்லை
அன்பான ஒருவர்க்கு சிந்தையில்லை
அன்னைபிதா தெய்வமல்லால் வேறேயில்லை
வன்மந்தானவர் மனது அறிந்தோரில்லை
மானிலத்திற் கோடியொன்று வருவார்பாரே. 3

உருவாரே பெண்மீதில் நினைவுமில்லை
வந்தாலுந் தாயென்று வணங்கிநிற்பார்
மருவாரே திருப்பதியை வணங்கமாட்டார்
மன்னவரைக் கையெடுத்து வணங்கமாட்டார்

திருவான சிவன்பாதுஞ் சிந்தைசெய்வார்
 சிறப்பான உலகத்தில் விருப்பங்கொள்ளார்
 பொருளான பொருளறிந்து, மனதில்வைப்பார்
 புதுமைகண்டோ மென்றும்வர் சொல்லார்பாரே. 4.

சொல்லாரே ஞானவெண்பா நூறோடிந்த
 துஸ்திரத்தை யடக்கிவைத்துக் காணேனென்பார்
 கல்லான தவாமனது ஒருக்காலுந்தான்
 காணேனென்று பொய்ச்சத்தியஞ் செய்தேசொல்வார்
 கல்லோர்க் ளறுபத்து நாலுகோடி
 நல்முனிவ ரிஷிகள்சித்தர் சாஸ்திரபெல்லாம்
 வெல்லுமென துஸ்திரம்பன்னிரு காண்டங் காண்டம்
 விரிவில்லை நூற்றித்தொண் ணூற்றிரண்டுந்தானே. 5.

தானேகேள் பதினெண்பேர் சித்தர்சொன்ன
 சகலசாஸ் திரங்கள் தனிலெதைச்செய்தாலும்
 தானேகேள் சாபமது தீர்க்கவேணும்
 சாற்றினேன் சாபங்கள் தீராவிட்டால்
 தானேகேள் தவங்களுடனெல்லாம் போச்சு
 சட்டையருஞ் செய்திகண்டு மறைத்துக்கொண்டார்
 தானேகேள் போகருமே உழவுகண்டு
 சரிசெய்தார் நூல்தனைத்தவமுள்ளோனே. 6.

தவமுள்ளோ னானாக்காற் கிடைக்கும்பாரு
 தானடக்கி அறுசுவையுங் களற்றுவான்காண்
 சிவமுள்ளோ னானாக்கால் செந்தூரமுண்பான்
 தேடிவைப்பான் விட்டகுறைக் காரனாவான்
 கவனமதில் வையான்காண் நாட்டைத்தேடான்
 கண்டவர்க்குப் பயித்தியங்கள் கொண்டோனென்பான்
 புவனமதி லவர்களெல்லாம் பெரியோர்ப்பா
 புண்ணியவா னொருவரையந் தேடான்பாரே. 7.

தேடாமல் ரேசித்துப் பூரித்தேதான்
 திரமாகக்கும் பித்து இருநேரந்தான்
 வாடாம லிருந்திடுவான் மவுனிபோலே
 மானிடரைக் கனவிலுமே மனதிற்கொள்ளான்
 நாடாண்டோ ரானாலுமடுத்து நில்லான்
 நல்மொழியாய்ப் பேசியடிபணிந்து நிற்பான்
 துடான வார்த்தைகளைப் புகழமாட்டான்
 சுந்தரமே உண்மையொரு னாளுஞ்சொல்லான். 8.

ஒருநாளு மறியாத முடச்சாதி
 உலுத்தருட சிற்றின்ப வகையைக்கேளு
 கருவான சாஸ்திரத்தைத் தேடிவைத்து
 கண்டமென்று தாராளமாகச் சொல்லான்

அகத்தியர்

மருவுவான் அடிபணிவான் பெரியோரென்பான்
மையென் பரமெய்யென் பான்பலியாத்பா
குருவென்பான் நானென்பான் தீட்சைகாணான்
குருடனப்பா அவன்பேச்சை நம்பிடாதே. 9.

பேச்சப்பா சடைவளர்த்துக் காவியூண்டு
பூணூல்கள் குண்டலமும் புலித்தோல்கொண்டு
வாச்சப்பா பொட்டணமும் யேடுமொன்று
மாத்திரைக்கோல் ஏந்தியெங்கும் நீருசாத்தி
துச்சமொன்று இருக்குதென்பான் மனுபர்தன்னை
சொல்லாமல் மயங்கிவிழப் பண்ணிக்கொள்வான்
ஆச்சப்பா பணங்காசு வாங்கிக்கொண்டு
அருதலிபோ விரவுதனில் மரைவான்பாரே. 10.

பாரப்பா யிப்படியே வெகுபேர்தானும்
பண்பாக வேடமது பூண்டுகொண்டு
ஊரப்பா திரிவார்கள் சித்தனென்று
உரைப்ப தல்லால் வேறொன்று மில்லையப்பா
சீரப்பா வாதமது செய்வேனென்று
செகமெய்க்க அரிதாரஞ் செம்பில்வைத்து
நீரப்பா அதனைஒரு புடமாய்ப்போட்டு
நிமிஷத்தில் பழுத்துதின்று சொல்வான்பாரே. 11.

சொல்லுவான் சோல்னாப்பை தானும்வைத்து
துருசுதுத்தம் அரிதார பற்பமென்பார்
மெல்லுவான் வெருவாயை அவல்போட்டாப்போல்
வேறொன்று மில்லைசஞ்சீவி யென்பான்
அல்லலதை நீக்கிவிடுந் தாம்பூரசண்ணம்
அதுகுஷ்ட ரோகத்துக் காகுமென்பான்
வல்லதொரு மருந்துனக்குத் தாரேனென்று
மயக்கியே காசுபறித் துண்பான்மட்டே. 12.

மட்டையென்றா லவன்மட்டை யல்லவப்பா
மருந்துதின்போ னவனுக்கு புத்திவேணும்
சட்டையது பண்ணாமலிருந்து விட்டால்
தானேதான் சொல்லாம லோடுவான்பார்
திட்டமுடன் சோறுகறி கொடுத்துவந்தால்
செகத்திலுள்ள போக்களையும் மயங்கச்செய்வான்
பட்டமாந் தளிர்க்குமோ பேயாபேயா
பாவிவிவன் மருந்தினால் பலனுண்டாமோ. 13.

உண்டாகும் சிவயோகம் நூற்றைப்பாரு
உறுதிவரும் பாக்கியங்கள் மிகவுண்டாகும்
விண்டதொரு கொங்கணரும் கருஷூரானும்
வெளியாக நூல்தோறும் சொல்லிவிட்டான்

கண்டதொரு சட்டைமுனி இருநூற்தீட்சை
 கருவோடே வெளியாகச் சொன்னநூலை
 அண்டர்களுங் கண்டுதான் மயங்கினார்கள்
 அதைமுலர் கிழித்தெறிந்து போட்டார்பாரே. 14.

போட்டதொரு நூலதற்குப் பதிலாய்காணும்
 பூவுலகோர் பிழைப்பதற்கு தீட்சைநூலை
 தேட்டமுடன் மனோன்மணியாள் தீட்சைநூறும்
 சிறப்பான பூசைவிதி இருநூற்சொன்னேன்
 நாட்டமுடனதையறிந்து வாசியேர்கம்
 நன்மையுடன் தினந்தோறும் வகையாய்ச்செய்து
 பூட்டகத்தை தானறிந்தால் சித்தனாவான்
 புகழ்பெற்று வாழ்ந்திடுவான் உலகிற்றானே. 15.

தானேதான் யோகமே தெரியவேணும்
 சண்டாள ருறவதனைத் தள்ளவேணும்
 மானனையா னாசைதனை மறுக்கவேணும்
 வையகத்திற் கற்பமது கொள்ளவேணும்
 ஆனதொரு ஞானமதை யறியவேணும்
 அம்புவியி னாசைதனை யகற்றவேணும்
 ஞானமது பெறுவதற்கு எட்டாங்காண்டம்
 நன்மையொடு சொன்ன பதினாறுமுற்றே. 16.

எட்டாவதுகாண்டம் முற்றிற்று.

2

பரமபதி துணை.
அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

ஒன்பதாவது தீட்சாவிதி காண்டம் - 16

தயவாகத் தீட்சைவிதிக் காதிகாப்பு
தான்பாட வாராய்ந்து தெளிந்துபார்த்து
செயமான முப்பத்திரெண்டு தீட்சை
சித்திசெய்த பேர்க்கெல்லாம் ஞானசித்தி
சுயமான பாவவினை யற்றுப்போகும்
சோதிசிவ பாதமதைக் காணலாகும்
நயமாக எந்தனுக்கு உபதேசித்த
நற்குமரன் திருவருளால் தீட்சைகாப்பே.

1

தீட்சை 32.

தீட்சையிலே முதற்தீட்சை சிவதீட்சைதான்
ஸ்ரீம் அம் ஓம் யென்று லட்சஞ்செபித்து வோதக்
காட்சிபெறத் தேகமெல்லாம் வியர்வைகாணும்
கணமாய்கை யில்லையடா கண்டுதேறு
ஆச்சுதன் சிவதீட்சை ரெண்டுகேளு
ஆம் ஓம் ஹரீம் ரீம் யென்று நீயும்
முச்சடா உள்ளடங்கும் லட்சமோத
முத்தியுண்டாஞ் சத்தியுண்டாஞ் சித்தியாமே.

2.

சித்தியாஞ் சிவதீட்சை மூன்றுகேளு
செப்புவேன் குறோம் ஸ்ரீம் நீம் நீம் நம் யென்றுலட்சம்
பத்தியாய்ச் செய்துவர மோக்ஷமாகும்
பானுவைப்போற் தேகமெல்லா மொளிவுமாகும்
துத்தியஞ்செய் சிவதீட்சை நாலுகேளு
துடியுடனே ஸ்ரீங் நீங் அங் உங் கென்று
முத்திபெற லட்சமுருச் செபித்தாற்சித்தி
மோக்ஷமப்பா தேவதைகள் பணியுந்தானே.

3.

பணிந்துதான் சிவதீட்சை அஞ்சங்கேளு
பண்பாக யங் வங் நீங்கென்றுந்தான்
துணிந்தோதுலட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி
தொண்டுகெய்வார் தேவதைகள் சட்டைகக்கும்

பன்னிருகாண்ட கைத்தியம் - 200

101

அணிந்துகொள்வாய் சிவதீட்சை ஆறுகேளு
அன்புடனே சங் ரங் உம் ஆம் யென்றுலட்சம்
குனிந்துநிமிர் தேகமதில் வாசம்வீசும்
குணமாகுந் தேகசித்தி சுருக்குத்தானே. 4.

தானேசெய் சிவதீட்சை ஏழுநீயும்
சந்தோமாயோது இங் ரங் அவ்வு மென்று லட்சம்
மானேந்து மீஸ்பரனுமருகில் நிற்பார்
வானவர்கள் மகிழ்வாக வாவென்பார்கள்
நானென்று தீட்சையெட்டும் உற்றுங்கேளு
நன்றாக மங் நீங் ராரா வென்று லெட்சம்
ஆனந்தமுண்டாகும் தேவாவந்து
அன்பாக உனைச்சேர்த்து அனைவார்பாரே. 5.

உனைச்சேர்வார் சித்தர்களுஞ் சிவனார்தீட்சை
ஒன்பதுதான் வங் கிலியும் சிங் அம் ஐம் என்றுலட்சம்
வினையொழிந்து உன்தேகங் கல்போலாகும்
மெய்யான சட்டையொன்று தள்ளிப்போடும்
தினந்துதிக்குஞ் சிவதீட்சை பதனத்தானுஞ்
செப்பார்கள் செப்புகிறேன்! வம் வம் அம் இம் யென்று
எனைப்போலே சொல்லார்கள் தேகம்பொன்னாம்
இனிதான சிவதீட்சை ஒதினேனே. 6.

ஓதியதோர் சிவதீட்சை பதினொன்றுந்தான்
உரைக்கிறேன் மங் நீங் நீங் கென்று லட்சம்
பாதிமதி சடைக்கணிந்த சிவனார்பாதம்
பணிந்துதொண்டனா யிருப்பாய் செய்துபாரு
நீதிபெறும் பன்னிரண்டாஞ் சத்திதீட்சை
நிலைத்தவர்க்குத்தற்புருஷம் வம் ஆம் ஈம் என்றுலட்சம்
சாதித்துச் செபித்திடவே சித்தியாகும்
சட்டையொன்று தள்ளுமடா கெவனமாமே. 7.

ஆமப்பாசத்தி பதிமுன்றாந் தீட்சை
அறிவுடனே ஊம் ஆம் யென்றேலட்சம்
நாமப்பா செபித்திடவே வச்சிரதேகம்
நமனுமிவன் கிட்டவந்து அணுகான்பாரு
ஊமப்பா பதினாலாஞ் சத்திதீட்சை
உண்மையாம் றம் றாம் ஸ்ரீம் அவ்வு மென்று
தாமப்பா லட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி ||
சாயுட்சிய பதம்பெறுவார் சார்ந்தேனே. 8.

சார்ந்துகேள் பதினைந்தாஞ் சத்திதீட்சை
தயவாக ஸ்ரீம் நீம் நீம் ஓம் மென்று லட்சம்
தேர்ந்துபார் தேகமுந்தான் கல்போலாகும்
சிவசிவா நாதவிந்து கட்டிப்போகும்

அகத்தியர்.

ஆய்ந்தவர்க்குப் பதினாராந் தீட்சைகேளு
அப்பனே சங் இங் நங் கென்றே லட்சம்
மாந்தளிர்போல் தேகமுள்ள மனோன்மணியாள
வருவாளே மகனென்று பணிந்துகொள்ளே.

9.

வாய்ப்பான பதினே ழாஞ் சத்திதீட்சை
வழுத்துவேன்-நீங் நீங் ழநீம் ழு-ழு எனறே லெட்சம்
காய்ப்பான நரை திரையு மில்லையிலலை
கற்பமதை யுண்டிடவே சுருக்குமெத்த
ஏய்ப்பார்கள் ஏய்ப்புக்குள் எகப்படாதே
ஈஸ்பரியாள் தீட்சைபுதி னெட்டுங்கேளு
தீய்ப்பான சங் சிங் ராரா வென்று
செபித்திடுநீ லட்சமுரு சட்டைபோமே.

10.

சட்டைதாளும் பத்தொன்பதாந் தீட்சைதன்னை
தான்கேளு திரிநேத்திராயா வாவா வென்று
இட்டமுடன் லட்சமுரு செபிக்காந்சித்தி
இருபதாந் தீட்சையதுநங்கார தேவாய நமவென்று
தொட்டதுவே லட்சத்திற் சித்தியாகும்
சொல்லுவேன் முவேழு தீட்சைகேளு
அட்டதிசை வெல்லுமடா இங் அங் நங் கென்றுந்தான்
ஐநான்கு தீட்சைரெண்டும் அறையக்கேளே.

11.

அறையக்கேள் அரி அரிஓம் என்றுவோத
அப்பனே லட்சத்திற் சித்தியாகும்
முன்றியாக இருபத்திமுன்றாந் தீட்சை
மொழிந்திடுவாய் ராராரா நீம் நீம் யென்று
குறையாமற் செய்துவிடு சித்தியாகும்
குண்முக முவெட்டுத் தீட்சைகேளு
மறைவாக லீ லீ லி அரஹா நீ நீ நி யென்று
வாழ்த்துவாய் லட்சமுரு கெவுணிப்பாயே.

12.

கெவுனமது ஓடவென்றால் ஐயைந்துதீட்சை
கேளுநீ ஏஏஏ ஊஊஊ வென்றுலட்சம்
மவுனமது சித்தியுபயா மிருபத்தாறில்
மாதாவின் தீட்சையது இஷாய இஷாய ஒம்நீம்ன்று லட்சம்
சிவனாகு மிருபத்தேழ் தீட்சைதன்னில்
செப்புவேன் ஓம் சிவாய கிவா நீங் கென்றுலட்சம்
புவனமதி லிருபத்தி யெட்டாந்தீட்சை
பூரிப்பாய் சிவஓம் சிவாயநம் வென்னப்புகமுண்டாமே.

புகமுண்டாம் இருபத்தி ஒன்பதாந் தீட்சை
போற்றுவாய் சவவும் மவவும் மென்று லட்சம்
நெகிளாஅப்பாரு தீட்சையப்பா
நிலைத்தவர்க்கு மங் சங் கங் கென்று லட்சம்

பன்னிருகாண்ட கைத்தியம் - 200.

103

அகமகிழ உனதேகம் ஞ்ருந்ருந்தான்
 அழியாது நரைதிரைய் மில்லையிலலை
 உகம்வரைக்கு மிருத்துமடா முப்பத்தொன்று
 ஒதுவாய் ஸ்ரீங் றீங் கென்று தானே.

14.

என்றுதான் லட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி
 இறவாமலிருத்துமடா கோடிகாலம்
 நன்றுகாண் முப்பத்திரெண்டாந் தீட்சை
 நங் கிலி சிங் கிலி யென்றே லட்சம்
 மன்றுள்ள காலம்வரை இருத்தநதேகம்
 வாழ்த்துந் தோத்திரங்கள் செய்துகொள்வாய்
 கொன்றாலும் கொள்ளொண்டு வெட்டினாலும்
 குறையாமல் வாள்வெட்டுப் பொருநதுந்தானே.

15.

பொருநதுமே வயண்மது தீட்சையோதப்
 புகலுவேன் கங் கங் கணபதி சர்வ தூரிய நமாவென்று
 இருந்து லட்சமுரு செபிக்க ஈசனாவாய்
 இயல் மனோன்மணி தீட்சை நூறும்பாரு
 வருந்தியே யிதுமுப்பத்தி ரண்டுதீட்சை
 மனிதரவா செய்வாரோ மகரன்வா செய்வார்
 அருந்துவாப் பெண்ணமிர்தம் உண்டுதேறு
 அன்புடன் தீட்சைபதினாறு முற்றே.

16.

ஐம்பதாவது காண்டம் முற்றிற்று.

2

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

பத்தாவது சாபநிவர்த்தி காவ்யம் - 16.

ஆந்தரிகமான மனோன்மணியே காப்பு
 அன்பாக செந்தூர சுண்ணஞ்செய்து
 சாந்தமாய்க் கற்பமுண்ண சரீரந்தங்கம்
 தயிலமுதற் பாஷான மருந்துக்கெல்லாம்
 பாந்தமாய்ச் சாபமது தீர்க்கவேணும்
 பக்குவமாய்ச் சாபமது நிவர்த்தி செய்ய
 மாந்தரிக பீஜத்தை இதிலே சொன்னேன்
 வகையோடே மந்திரத்தை உருத்தான்போடே

1

நவக்கிரக சாப நிவர்த்தி.

உருவாகச் சித்திசெய்வாய் அருக்கன்சாபம்
 உத்தமனே-அம்-ஹீம்-யென்று லட்சம்
 திருவாகச் செபித்துவர சாபந்தீரும்
 ஜெயம்பெற்ற சந்திரனார் சாபந்தீர்
 அருவாக ஹீம்-உறீம்-யென்று லட்சம்
 அன்பாகச் செபித்துவரச் சாபந்தீரும்
 நிருவாகமான செவ்வாய் சாபந்தீர்
 ஸ்ரீம் நீங் நசி மசி யென்று லட்சம்போடே

2

என்றுநீ புதன்சாபம் தீர்க்கேளு
 இன்பமுடன் வங் யங் நசி மசி யென்று லட்சம்
 நன்றுஉருச் செபித்திடவே சாபந்தீரும்
 நாட்டமுள்ள குருசாபந் தீர்க்கேளு
 அன்றுநீ ஸ்ரீம் நீம் நசி மசி யென்று லட்சம்
 அன்பாகச் செய்தாக்கால் சாபந்தீரும்
 இன்றுநீ சுக்கிரன்றன் சாபங் கேளு
 இறீம் நீம் நசி மசி யென்றே போடே

3.

போடுவாய் சனிபகவான் சாபம்போக
 புகழாக ஸ்ரீம் றூம் றூம் யென்றுசொல்லி
 தேடுவாய் லட்சமுருப் போடத்தீரும்
 திறமான இராகுவுட சாபந்தீர்க்க

நாடுவாய் அரீம் ஸ்ரீம் நசிமசி யென்றுலட்சம்
 நலமாகச் செய்துவரச் சாபந்தீரும்
 சாடுவாய் கேதுவுட் சாபந்தீர்க்க
 சரியாக அங் சிங் நசிமசி யென்றுலட்சம்
 நீடுவாய் குளிகனுட் சாபந்தீர்க்க
 நிட்சயமாய் ஒம்பியும் ஐயு மெனத்தீர்ந்துபோமே. 4.

தீர்ந்துவிடும் உடல்சாப மிதுதான்ப்பா
 சித்தர்கள்தம் சாபமது அதிஹரிஓம் சித்ததேவா நசிமசி யென்று
 ஓர்ந்துமே லட்சமுருச் செபிக்கத்தீரும்
 ஒன்பான நவசித்தர் சாபந்தீர்
 ஆர்ந்துசெய் ஆஆ ஈஈ ஊஊ ஏஏ ஐஐ யென்று
 அருமையுட் னொருலட்சஞ் செபிக்கத்தீரும்
 தேர்ந்துகரை யேறுதற்கு மந்திரஞ்சொன்னேன்
 சிறப்பாகச் செபித்தாக்காற் சித்தியாமே. 5.

சித்தியாம் மூலிகையைப் பறிக்குமுன்னே
 சிறப்பாகச் செடிமுன்னே நின்றுகொண்டு
 பத்தியுடன் ஓம்மூலி சர்வமூலி உயிர்மூலி
 பரிவாயுன்னுயிர் உடலிந்நிறக் தவாகாவென்று
 நத்தியே பதினைந்து உருவேபோட
 நலமானசாப விமோட்சனந்தானாகும்
 பத்தியுடன் பாஷாணச் சண்ணச் செந்திரம்
 பாங்காகப் புடமிடுமுன் சாபங்கேள். 6.

கேள்பா பாஷாண சாபந்தீர்
 கிருபையுடன் ஓம் ஹீம் நசிமசி யென்று
 வானப்பா ஆயிரத்தெட்டுருச் செபிக்க
 வலியான பாஷாண சாபந்தீரும்
 கேள்பா ஒன்றுமில்லை உப்பின்சாபங்
 குறிப்பாக ஹரிஓம் நீம் நசிமசி யென்று
 நாள்பா நூத்தியெட்டு உருப்போடத்தான்
 நாடாது சாபமெல்லாம் விலகிப்போமே. 7.

போமேதான் உபரசத்தின் சத்தைச்சேர்த்துப்
 புகழான ரசவாதஞ்செய்யும்போது
 ஆமேதான் ஓம் நீம் மசிநசி யென்று
 அன்பாக ஆயிரத்தெட்டுருச் செபித்தால்
 வாமேதான் உபரசத்தின் சாபம்போச்சு
 மகிழ்வாக யோகமது புரியவெண்ணில்
 தாமமுடன் வங் யங் நங் மங் சிங் நசிநசி யென்றுலட்சம்
 தான்செபிக்கச் சாபம்போம் துஸ்திரம்பாரே. 8.

அகத்தியர்

ஆஸ்திரமாம் பன்னிரண்டு காண்டமப்பா
 சுருக்கமாயப் பதினாறு பதினாறாக
 நேத்திரம்போல் வைத்தியங்கள் பதினாறாகும்
 நிலைத்ததொரு வாதவித்தை பதினாறாகும்
 நீத்தினமாம் சுண்ணமது பதினாறாகும்
 நேர்மையுள்ள செந்தூரம் பதினாறாகும்
 சாத்திகமாம் பற்பமுறை பதினாறாகும்
 தைலமுறை யற்புதமாம் பதினாறாமே. 9.

ஆமேதான் கற்பமுறை பதினாறாகும்
 அடையோக ஞானமது பதினாறாகும்
 தாமேபார் தீட்சைவிதி பதினாறாகும்
 சாபங்கள் தானிவர்த்தி பதினாறாகும்
 நேமமுள்ள ஜாலமது பதினாறாகும்
 நியமமுள்ள மாந்திரீகம் பதினாறாகும்
 வாமமுள்ள துஸ்திரங்கள் பன்னிரெண்டும்
 மகிழ்வாகக் கிடைத்தாக்கால் சிவன்றான்பாரே. 10.

பாரப்பா சாபமது தீர்க்கவேணும்
 பரிவான மூலிகையின் சாபந்தீரும்
 காரப்பா சுண்ணசெந்தூர பற்பம்
 கற்பமுறை செய்யவென்றால் சாபந்தீரும்
 நேரப்பா வாதவித்தை வைத்தியங்கள்
 நேர்மையுடன் செய்யவென்றால் சாபந்தீரும்
 சீரப்பா கற்பங்கள் தைலம் ஜாலம்
 தீட்சைகளுக்கு செய்யவென்றால் சாபந்தீரே. 11.

தீரேநீ ஜாலமுடன் மாந்திரீகம்
 செய்வதற்கு முனிசாபந் தீரவேணும்
 நேரேநீ யோகஞானங்கள் செய்ய
 நேர்மையுடன் சாபமது தீர்க்கவேணும்
 பாரேநீ எம்மருந்து முடித்திட்டாலும்
 பார்வதியாள் வயிரவன்றன் பூஜைவேணும்
 காரேநீ விரதத்தை விட்டபாதே
 கண்மணியே சாபமதை நிவர்த்திசெய்யே. 12.

செய்யவே விட்டகுறை யிருக்கும்போது
 தீர்க்கமுடன் உடல்சாபம் நிவர்த்திசெய்தால்
 ஐயமுள்ள மூலிகைகள் கண்ணிற்காணும்
 அப்போது ரசவாதம் பலிதமாகும்
 பொய்யல்ல உற்சாபந் தீராமற்றான்
 போய்த்தேடித் திரிந்தாலுங் கண்ணிற்காணா
 மெய்யாகக் கண்டிட்போ மென்றுசொல்வார்
 வீணிலவ் பேச்சைநம்பி யலைந்திடாதே. 13.

நம்பியிந்த துள் திரத்தை யடக்கிவைத்து
 / நன்றான தண்டகமாம் நூற்றைப்பாரு
 நம்பிநீ சிவப்புநிற் சனிகையார்த்து
 நன்மையுடன் நீவணங்கிப் பூஜைசெய்து
 நம்பியே கொண்டுவந்து இல்லம்வைத்து
 நல்லதொரு கற்பூரச் சுண்ணந்தன்னை
 நம்பியே சனிகைக்கு உள்ளேயேத்த
 நயமான அமுர்தமங்கே யிறங்கும்பாரே.

14.

இறங்கினதைப் பிங்கானி லேந்திவாங்கி
 இனிதான கற்பூரச் சுண்ணம்போடு
 உறங்காமற் பனிநீர்போல் கெளிந்துநிற்கும்
 உத்தமனே குப்பியிலே யடைததுக்கொண்டு
 திறங்காணுந் தேவிமனோன் னுயிரினமுன்னே
 சிந்தைமகிழ்வாக வைத்துப் பூஜைபண்ண
 அறங்காக்கு மீஸ்வரியா ளெடுத்துஉன்னை
 அணைத்தமுது தந்திடுவாள் வாங்குவாயே.

15.

வாங்கிநீ உண்டிடுவாய் அமுதகற்பம்
 மைந்தனே தேகம்பொன் னாகும்பாரு
 ஏங்கிநீ யலையாதே யநேகசித்தர்
 எடுத்தவித்தை பலியாத தேதுகாலே
 ஓங்கியதோ ரமுதமது புசிக்காமற்றான
 உண்மையுடன் தானபுகித்தார் போகநாடோ
 தாங்கியே சொன்னபடி செயதாறசித்தி
 சாபந்தானதீர்த்த பதினாறு முற்றே.

16.

பத்தாவது காண்டம் முற்றிற்று.

2

பரமபதி துணை.
அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

பதினோராவது ஜாலகாண்டம் - 16.

ஆதிமுலத்துதித்த ஐங்கரனே காப்பு
ஐந்தெழுத்து மெட்டெழுத்து மனாதிகாப்பு
ஜோதிசிவ னருகில்வளர் ஆத்தாள்காப்பு
சொற்பெரிய நாதாக்கள் சுருதிகாப்பு
நீதிபெறு மண்டபிண்டம் நிறைந்தோன்காப்பு
நிமலகுரு பரனான குறன்காப்பு
பாதிமதி சடைக்கணிந்த சிவனார்காப்பு
பாடினேன் சர்ஸ்திரங்கள் கோடாகோடி.

1

கோடான கோடிசர்ஸ் திரங்களுக்குங்
குருமுறையை யிதிலேதான் சொல்லிவிட்டேன்
சோடாக ஆயிரத்தி இருநூற்பா
சொல்லினேன் ஜாலகாண்டம் இரண்டுநூல்கள்
ஆடவர்க ளறியாது மறைத்துவைத்தேன்
அன்பான ஜாலம்பா வசியமாகும்
நீடான வேசரிதான் பேடும் அன்றில்
நேசித்து இறங்கையிலே அருவிபோலே.

2

அருவியது விழுகுமடா மோருபோலே
அதைப்பிங்கான் தனில்லாங்கி லைத்துக்கொண்டு
குருவான ஈப்புலியும் ஈயும்போட்டு
கூடவே ஐவிரலிச் சாறுமவிட்டு
திருவாக மத்திக்க மெழுகுமாகும்
திகைப்பூடு சழல்வண்டு மின்மினியும்
அருவருவா யஞ்சாறு கூடச்சேர்த்து
ஆடையொட்டி நிலப்பனை விளாவுஞ்சேரே.

3.

சேர்த்தப்பா ஒன்றாக அரைத்தெடுத்து
சிமிளில்வைத்து வேர்க்காமல் காற்றாடாமல்
சாத்தியமாய் மோகினியை லட்சமுருவோதி
சனிகைக்கு தீனியிலே கூடச்சேரு

பார்த்திபனே தில்தமிட்டு மேலேபூசிப்
 பண்பாகத் தியானிக்கச் சனிகைதானும்
 ஆர்த்தியுடன் சொன்னபடி தானும்கேட்கும்
 அப்பனே சொல்லிவிட்டே னினிதாய்க்கேளே. 4.

கேளுநீ எலுமிச்சை முருங்கைதேக்கு
 கிருபையுடன் அவரிமருதோன்றி நாவல்
 வாளுநீ செவ்வகத்தி மஞ்சணத்தி
 வளர்வேங்கை வகைப்பட்டை வகையாய்ச்சுட்டு
 ஆளுநீ பணிநீறிற் கரைத்துக்காய்ச்சி
 அப்பனே இதிலிருந் துப்பெடுத்து
 மீளுநீ கரியுப்பு உவரினுப்பு
 வெடியுப்பு அழலுப்பு கல்லுமுப்பே. 5.

கல்லுப்பு வலையலுப்பு யிந்துப்புத்தான்
 கருத்துடனே அமுரியுப்பு சவுட்டினுப்பு
 வெல்லுமே உப்புவகை ஒன்பதாகும்
 வீரமுடன் பூரமொடு காரசாரம்
 வல்லவனே அரிதாரம் லிங்கஞ்ஞதம்
 மஞ்சளென்ற கெவுரிவெள்ளைப் பாஷாணந்தான்
 சொல்லரிய ஒன்பதுந்தா னின்னங்கேளு
 ஜே:தியாந் தங்கம்வெள்ளி செம்பினோடே. 6.

செம்புடனே வெள்வங்கம் கருவங்கம்நாகம்
 திறமான உருக்கிரும்பு காந்தஞ்சேரு
 அன்புடனே இதுவெல்லாஞ் சுத்திசெய்து
 அறிவாக வகைவகையாய்க் களஞ்சிவீதம்
 பண்புடனே களஞ்சியது முப்பத்தாரும்
 பதிவாகச் சேர்த்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 இன்பமுடன் கெந்தகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
 எடுத்துகுழி க்கல்லதனில் வைத்துக்கொள்ளே. 7.

வைத்திடுவாய் குயப்பாலிற் சாமமொன்று
 வகையுடனே பழச்சாறு சாமமொன்று
 சித்தமதாய்க் கற்றாலம் பாலிற்சாமம்
 சீரான எருக்கம்பால் தன்னிற்சாமம்
 வைத்திடவே வெடியுப்புச் செயநீர்சாமம்
 வளமான பொற்கையான் சாற்றிற்சாமம்
 சுத்தமாம் வேங்கையுப்புச் செயநீர்சாமம்
 சுகமான பன்னிரில் சாமமொன்றே. 8.

ஒன்றான சவ்வீர்ச் செயநீர்சாமம்
 ஒன்பதுநீர் ஒன்பதுதான் சாமமாட்டி
 நன்றாக வில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து
 நாலுநாள் தானுலர்த்திச் சட்டிக்குள்ளே

அகத்தியர்

- குன்றாமல் வைத்துநீ ஓடுமுடி
குணமாக அஞ்சுகண்ண மண்ணுஞ்சேர்த்து
நன்றான ஆகாசத்துள் சேர்த்தாட்டி
நலம்பெறவே சீலைமண்ணுந் தானேசெய்யே 9.
- செய்யவே ஆத்தாளைப் பூனைபண்ணித்
திடமாக வயிரவனைத் தியானஞ்செய்வாய்
கைமுறையா யாவரையின் விறகுனாலே
கமலம்போ லெரித்திடுவாய் ஆறுசாமம்
பொய்யாது செந்தூரம் முருக்கம் பூப்போல்
பூனைசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு
மெய்யான செந்தூரம் நோய்க்கெல்லாந்தான்
விபரமாய்ச் சொல்லுகிறே னறிந்துபாரே. 10.
- பாரப்பா வாதத்தி லெழுந்தநோய்க்கு
பரிவான அனுப்பானஞ் சொல்லக்கேளு
பாரப்பா வேப்பெண்ணெய் பணவிடையிற்கொள்ளு
பத்தியங்கள் நினைவாகக் கார்த்தேயுண்ணப்
பாரப்பா துலைபதி னெட்டுந்தீரும்
பரிசுக்கெட்ட கால்கைகள் முடக்கந்தீரும்
பாரப்பா மேல்நடுக்கந் தலைநடுக்கம்
பண்பான கைநடுக்கம் பறந்துபோமே. 11.
- போமப்பா பித்தத்தி லெழுந்தநோய்க்கு
புகழிஞ்சிச் சாற்றினிலே பணவிடையேதாக்கு
ஆமப்பா பாண்டுவகை யெட்டுந்தீரும்
அதினுடைய வாயுவெல்லா மற்றுப்போகும்
போமப்பா குட்டம்பதி னெட்டுந்தீரும்
புத்துகளும் பித்தமெலாம் பொடிந்துபோகும்
நாமப்பா மூலமுளை யாணிதீரும்
நாசிப்பீனி சந்தனக்கு நாட்டிப்பாரே. 12.
- நாட்டிலே சிலேற்பனத்தி லெழுந்தநோய்க்கு
நலமான தேனிலுண்ணப் பணவிடைதானப்பா
பூட்டிவைத்த தொண்டையுள்ள டுட்டுந்தீரும்
பொல்லாத மயக்கமஞ்ச வலிதானஞ்சு
ஓட்டிவிடப் பைத்தியமும் புலப்பந்தீரும்
உடலிலுள்ள நோயெல்லா மொழிந்துபோகும்
தாட்டிமைகள் பேசாதே தண்மையாகும்
சத்தியமாய்க் கைமுறைகள் தவறிடாதே. 13.
- முறைதவறா திருந்துவிடு அரனாரானை
முந்திவந்த புத்திரற்குச் சொல்லவேணும்
கரைகண்ட மருந்திதுதான் எல்லாநோய்க்கும்
கருவான செந்தூராங் கண்டுகொள்ளு

மறைவாக வைத்திருந்து உண்டுவாந்
வயிரமடா நரைதிரை வில்லையில்லை
துரையான சாஸ்திரத்துக் கெல்லாமிந்த
துஸ்திரத்தி லடக்கிவைத்தேன் தேறுவாயே.

14.

தேறுவாய் அறுசுவையந் தள்ளிப்போடு
திறமாகச் சாபமதை நீக்கிப்போடு
கூறுவாய் தீட்சையது வகைக்குலட்சம்
குணமாக வோதியே தாயைப்பூசி
மாறுவாய் நாற்பத்தி முக்கோணபூஜை
வகையோடே ஐம்பதினிற சொன்னேன்பாரு
தேறுவாய் வயிரவனைப் பூஜித்தய்ய
தீராத நோய்தீரும் தீர்க்கந்தானே.

15.

தீர்க்கந்தான வேணுமப்பா ஞானத்துக்கு
தீட்சைபெற்று கற்பமுண்டால் ஞானந்தங்கும்
ஆர்க்குமடா நாதசத்தி சிவமேவிந்து
அடிமுடிதா னிதுவுப்பா அரிந்தோன்சித்தன்
மூக்கமுள்ள ரசங்கெந்தி அடிமுடிமாதம்
முறையோடே தண்டகமாம் நூற்றைப்பாரு
ஏர்க்கையுடனே சொன்ன ஜலகாண்டம்
இனிதான பாடல்பதினாறு முற்றே.

16.

பதினொறாவது காண்டம் முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட
வைத்தியம்.

பன்னிரண்டாவது மந்திர காண்டம் - 16.

வாலவயதான மனோன்மணியே காப்பு
மாந்தரிகஞ் சொல்லுதற்கு வாலை காப்பு
பாலவிநாயகர் வசிய மந்திரபீஜம்
பத்தியுடன் ஆ ஆ ஆ FF FF FF வென்று லட்சம்
ஞாலமுள்ள சுப்ரமண்யர் மந்திரபீஜம்
நாட்டமுடன் சரவணபவ உம் உம் அம் அம் என்று லட்சம்
ஆலமுண்ட ஈஸ்வரனார் மந்திரபீஜம்
அண்டாக ஓ ஐ உ இ ஆ யென்றோதச் சித்தே 1

சித்தியாம் ஈஸ்வரியின் மந்திரபீஜம்
சிறப்பாக இடாயி இடாயி டாகினி டி டி டி நீங்கென்றும்
பத்தியாய் ருத்ரவசிய மந்திரபீஜம்
பரிவாக றங் அங் சங் நீங் கென்று லட்சம்
சுத்தியாம் மகேஸ்வரின் மந்திரபீஜம்
சுகமாம் ஸிங் மங் அங் நீங் கென்று லட்சம்
முத்திதருஞ் சதா சிவத்தின் மந்திரபீஜம்
முறையொடு சிவபுருஷ வென்றோது வாழே 2

ஆமப்பா மஹா விஷ்ணு மந்திரபீஜம்
அரிதான ஓம் நமோ நாராயணா வென்று லட்சம்
வாமப்பா சிவ வசிய மந்திரபீஜம்
வகையாக ஓம் நீம் நமா நமக வென்று லட்சம்
தாமப்பா பிரமாவின் மந்திரபீஜம்
சதிராக நங் கிலிங் சிங் மங் கென்று லட்சம்
நாமப்பா சரஸ்வதியின் மந்திரபீஜம்
நல்வாக்கு வாணி ஸ்ரீம் காயத்திரி யென்றாற் சித்தே 3.

சித்தான சிதம்பரத்தின் மந்திரபீஜம்
செபித்திடுநீ நமசிவய வென்று லட்சம்
சத்தான ஸ்ரீராம மந்திரபீஜம்
சுரதமொடு ஸ்ரீராம ராம நம ஓம் யென்று லட்சம்

வித்தான மஹாலக்ஷ்மி மந்திரபீஜம்
விதரண ஸ்ரீம் ஐம் கிலிம் செளம் யென்று லட்சம்
முத்தான அஞ்சணா தேவி மந்திரம்
முறையுடனே றங் றங் றங் றீங் கென்று லட்சமோதே.4.

லெட்சமாம் அனுமாரின் மந்திரபீஜம்
இதமாக ஓம் ராமதூதா அனுமந்தராயா நமகா வென்று லட்சம்
அச்சமிலா கருடனுட மந்திரபீஜம்
அன்புடனே ஓம் நம் லம் மம் லம் யென்றும்
இச்சையுடன் நீதான் சிம் லம் வம் யென்றும்
இனிமையுடன் லம் யம் லம் யென்று லட்சம்
பச்சமுடன் வாலை மந்திர வசிய பீஜம்
பரிவாக ஹரி ஓம் நமகா வென்றோதே. 5.

ஓதவே பகவதியின் மந்திரபீஜம்
உமை ஹரி பகவதி சுவாத்திரி ஓம் யென்று லட்சம்
நீதமுள்ள திரிபுரையாள் மந்திரபீஜம்
நியமமுடன் ஓம் றீங் ஸ்ரீம் நமகா வென்று லட்சம்
பேதமில்லா வராகியின் மந்திரபீஜம்
பிரியமொடு அங் உங் றீங் கென்று நல்ல
சாதகமாய் ஐயும் கிலியும் செயம் யென்று லட்சம்
சரியாகச் செபிக்க மனதுரையுங் காணே. 6.

உரைக்கிறேன் காளியின் மந்திரபீஜம்
ஓம் ஆம் காளி வா வா வென்று லட்சம்
நிரைக்கு மோகினி மந்திர வசிய பீஜம்
நேராக ஓம் ஸ்ரீம் ஹரீம் மோகினி வென்று லட்சம்
வரைப்பிலா ஜின்னுமந்திர வசிய பீஜம்
வடிவான ஓம் நீலி கபாலி திரி துலி யென்று லட்சம்
மரைப்பிலா தேசெபிக்கச் சித்தியாகும்
வாகான் ஜின்னுவந்தான் வசிய மாச்சே. 7.

ஆச்சப்பா வீரபத்திரர் மந்திரபீஜம்
அகோராயா வீரா புர புர அரி அரி யென்றும்
பாச்சப்பா வீர வீர சங்காரா கால கண்டாயென்றும்
பரிவரக-வீர கோராயா வீ வீ வீ யென்று லட்சம்
கூச்சப்பா பைரவரின் மந்திரபீஜம்
கூங் காங் கெங் சங் சங் கென்று லட்சம்
கூச்சலிலா தேயுருவைச் செபித்து வந்தால்
வயிரவருந் தெரிசனைக்கு வருவார் சார்ந்தே. 8.

சாந்தமுடன் கிங்கிலியன் மந்திரபீஜம்
சுரிராகப் புறோம் புறோம் கிங்கிலியா வென்றும்
மாந்திரிகம் சங்கு வங்கு யங் வென்றும்
மன்னு சிவாயநம் நம்சிவய வென்றும் லட்சம்

அகத்தியர்

ஏந்தலெனும் மாடனது மந்திரபீஜம்
இயல்புடனே அவ்வும் உவ்வும் யென்று மிஃக
பாந்தமுறவே யங் கிஷமாடா வென்றும்
பணிவாக லட்சமுரு என்றும் போடே 9.

என்று நீமொட்டையனார் மந்திரபீஜம்
இதமாகவே டாங் டாங் லிங் கிலிங் கென்றும்
நன்று நீ அரி அரி ஓம் யென்று லட்சம்
நயமுடனே தான் செபிக்கச் சித்தியாகும்
அன்று காட்டேரி தேவதைகள் தன்னை
அன்புடனே வசப்படுத்த மந்திரபீஜம்
இன்று நீ ஓம் ஸிங் வங் டங் கென்று லட்சம்
இவைபெறவே செபித்திட நற்சித்தியாமே. 10.

ஆமப்பா இருளனுட மந்திரபீஜம்
ஆ ஆ ஊ ஊ அம் அம் அவ்வும் ஒவ்வும் யென்றும்
தாமப்பா உம் உவ்வும் ஆவாவா வென்றும்
தனியாக லட்சமுருச் செபிக்கச்சித்தி
நாமப்பா அரசனுட மந்திரபீஜம்
நலம்பெற அர அர அர சம் பம் வா வென்றும்
வேமப்பா பல வீரா அகோர பரதேவா வென்றும்
வினயமொடு லட்சமுருச் செப்பு வாயே. 11.

செப்புவேன் பிசாக 'கபய்களை யோட்டத்தான்
சிறப்பான மந்திரபீஜம்: தைக்கேளு
ஒப்புர ஓம் ஏவா ஏவா மங் சிங் கென்றும்
உயர் தம்பய தம்பய பம் பம் நமகா வென்றும்
தப்புவராதே லட்சம் உருச் செபிக்க
சரணடைந் தேயதி விரைவி லோடிப் போகும்
முப்புமுறை யோர்ந்தமகானிதையறிந்தால்
முதண்ட மந்திரத்தை விடார்கள் பாரே. 12.

விடாதே நீசபைகட்ட மந்திரபீஜம்
விளம் புவன் கேள் அங் நங் மங் வங் கென்றும்
திடமாக ஸிங் மங் அங் மங் ஓம் யென்றும்
செப்புவாய் லட்சமுருச் செபிப்பா யானால்
நடமாடும் மனிதருக்கும் சபையோருக்கும்
நாட்டமுடனிருப்பவர்க்கும் பார்ப்பவர்க்கும்
இடமாகச் செய்ஜாலந் தெரியா மற்றான்
இருந்து மிந்த மந்திரத்தினியல்பு பாரே. 13.

பாரப்பா அட்டதிக்குப் பாலகர்க்கு
பரிவான மந்திர பீஜத்தைக்கேளு
சீரப்பா வீட்சணிவா வா வீரா பார் பார் யென்றும்
சிறப்பாகப் புறோம் புறோம் நீங் கங் சிங் சிங் கென்றும்

கூரப்பா மங் டங் நீங் வங் வங் பங் கென்றும்
 குணமுடனே நீ நீ நீ நீ கிறாங் கென்றும்
 காரப்பா மங் ராங் ராங் வறீம் பம் வம் என்றும்
 கணக்கு லட்சமுருச் செபித்து அடக்கஞ்செய்யே 14.

அடக்குவாய் மந்திரத்துக் காதிகேளு
 அன்புடனே ஓம் என்ற எழுத்தைச்சேரு
 வடக்குமுகமிருந்து லட்சம் உருத்தான் போடு
 மனமகிழ எத்தெய்வம் வேண்டு மோதான்
 சடக்கென்று தேவதைபேர் மந்திரத்தோடே
 தான் சேர்த்துச் செபித்திடத் தேவதைதானிற்கும்
 படக்கென்வே அதைக் கண்டு பயங்கொள்ளாதே
 பணிந்து நீகேட்டவரந் தருவார்பாரே. 15.

தருவார்கள் ஒமென்ற அட்சரத்துள்
 சகலஜீவ தயாபரனுமிதற் குள்ளாச்சு
 மருவில்லா சிவனயனார் மந்திரந்தானும்
 வடிவான அட்சரத்துள்ளிருப்பதாச்சு
 குருபரனாம் விநாயகன்றன் சுழிதானப்பா
 குவலையங்களுக்கு முன்னே பிறந்தமூலம்
 திருவான விநாயகரின் சுழியை முந்தி
 செபிப்பாய் நீ மந்திர காண்டம் பதினாறுமுற்றே. 16.

பன்னிரண்டாவது காண்டம் முற்றிற்று.

அகத்தியர்

2

கடவுள் துணை.
அகஸ்தியர் முனிவர்
திருவாய் மலர் தருளிச் செய்த
வைத்திய பூரணம் - 205.

காப்பு.

ஆதிமுதற்பூரணமாம் பொருளைப்போற்றி
அம்பிகையினடிபகலு மல்லம்போற்றி
ஜோதிமிகுகாரணசற் குருதாட்போற்றி
சொலற்கறியநாதாக்கள் துணைத்தாட்போற்றி
வேதன்மகிழ்கலைவாணி சரணம்போற்றி
வேதாந்தவிளக்கொளியின் கமலம்போற்றி
நாதமிகுமாறாதா ரத்தாட்போற்றி
நளினமிகுங்கணபதிபூ ரணத்தாட்காப்பே

மிணிவருறநேர்மை.

பூரணமாய்மும்மூலம் பொறியிந்துடாம்
புகையெழும்பிமேகத்தாற் சிரசிற்துடாம்
காரணமாய்நீர்கலந்து கனரோகங்கள்
கனன்றெழுந்தவாய்வதனாற் துலைரோகம்
வாரணமாய்வாதத்தி லெழுந்தமேகம்
மத்தியமாய்பித்தத்திற் கிராணியாச்சு
தாரணமாய்வாய்வதனாற் குன்மமாச்சு
சார்ந்திடவேசிலேற்பணந்தான் ஜயமாமே.

1.

ஆமப்பாவாதத்தா லிரணமுண்டாம்
அஸ்தியினிந்துகொண்டாற்சுரங்கள்காணுங்
காமப்பாலவியினால் மேகமுண்டாங்
கைகடந்தபோகத்தால் ரோகமாச்சு
தாமப்பாமேகத்தாற் பிறந்தரோகந்
தரணியினாலாயிரத்துச் சில்வாணந்தான்
ஓமப்பாமேகங்க ளிருபத்தொன்றாம்
உலகத்தில் நீரிழுவாயுதித்தவாறே.

2.

வாறானபித்தத்தா லுஷ்ணரோகம்
மருவியதோர்வாதத்தாற் சீதரோகந்
தேறாதவையத்தாற் கபரோகந்தான்
திரண்டெழுந்தவாயுவினால் முன்றுமாச்சு

கூறானதசவாய்வு தொந்தங்கொண்டு
கொடியகனல்வாதமுன் விந்துவாகி
ஏறாதவிந்ததனிற் பிறந்தமேக
மெழுந்தபித்த சிலேப்பனத்திலிருந்ததாமே. 3.

ஆமிந்தநூற்கு நிகரொன்றுமில்லை
மறிந்திந்தநூல் பார்த்தாற் சித்தர்க்கொப்பும்
போமேகேள் நூல்கண்டால் நோய்களபோகும்
பொன்வெள்ளிரண்டுமிந்த நூலுக்குள்ளே
நாமப்பாநு னுக்கமுண்டாயர்க்குச்சொன்னோம்
நல்லோர்க்குசொல்லியே நாட்டவேணும்
ஓமிந்தநூல்பார்த்து வயித்தியஞ்செய்தால்
உத்தமனேபிரமரிவிக் கொப்பாங்காணே. 4.

காணப்பாயோக மூலிகையினாலே
கட்டானகிரதங்கள் தூணங்கள்
பூணப்பாதைலங்கள் பற்பங்கள்தான்
பூட்டினேன்ரசாயணங்கள் கியாழத்தோடு
தோணப்பாசுளுவுமெத்த வுலகத்தோர்க்குச்
சொன்னநூலிதுபோலச் சுருக்கமில்லை
நாணப்பாஅருணனைப்போற் செந்தூரங்கள்
நாட்டுகிறேன்வெகுலேசு நன்றாய்க்கேளே. 5.

கேளப்பாதயிலங்கள் செந்தூரங்கள்
கெடியானசித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்கும்
வாளப்பாவுலகத்திற் பண்டிதர்க்கும்
வழுத்தினேனிருநூற்றி யைந்தினுள்ளே
நாளப்பாசாத்தியமாம் ரோகந்தீர்
நாட்டினேன்முந்நூற்றி லசாத்தியம்போக
வேளப்பாவிந்நூலை வைத்துக்கொண்டு
வேணபடிவயித்தியத்தைவிரும்பிச் செய்யே. 6.

செய்வதற்குவெகுதுட்சஞ் சொல்லிவிட்டேன்
ஜெகத்திலேபிழைப்பதற்கே யெளிதாயிந்நூல்
கைவசத்தில்வந்தமுதற் சிலவுமில்லைக்
கண்டுமற்றப்பெரியோர்க்குமெளியோர்க்குந்தான்
மெய்யிலுள்ளவினைகளெல்லா நீங்கிப்போகும்
வீணசாஸ்திரமபார்த்தவர்கள் மயங்கிப்போவார்
நெய்யிகுந்தபால்போலே செந்தூரங்கள்
நிகழ்த்துகிறேனிசமாகப் பற்பபந்தானே. 7.

பற்ப்பகாண்டம்.

புறப்பமாகின்றவகை யதனைக்கேளும்
பாடினேன்பலநூலின் காரசாரஞ்
செப்புகிறேன்மூலிகையி னீற்றிறானால்
சீடனுக்குமனத்தெளிவுதானுண்டாகும்

சிகத்தியா

எப்போதுமுண்டுவரப் பயமேயில்லை
யிந்நூலையெளிதாக வியம்பவேண்டாம்
நுப்பவகையென்னுரலிற் தப்பாதப்பா
நுணுக்கமாய்ச்செய்தொழிலி னுண்மைபாரே.

8.

அயபற்பம்

நுண்மைபெறஅயத்தகடு நெற்கனந்தான்
நுணுக்கமாய்ச்சாணகலஞ் சாண்தாநீளம்
வண்மையாய்விழிவேர் பலந்தானொன்று
வாட்டியேமெழுகுபோ லரைத்துப்பூசித்
தண்மையாய்போட்டில்வைத்தே யோடுமுடிச்
சந்துவாய்சீலைசெய்து கெஜபுடத்தில்
உண்மையாய்வைத்திடவே பற்றப்பமாகும்
உயர்ந்ததிருநீறுபோற் காணுமென்னே.

9.

என்னவேயிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
யெலுமிச்சம்பழமதனை நான்காய்க்கீறி
அன்னவேபழம்பத்துச் சட்டியிட்டே
யதிலேதான்கையாஞ் சார்நாழிவாரு
பன்னவேகாடியதில் நாழிலிட்டுப்
பருவமாயவித்துலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு
தின்னவேபணவிடைகள் கீற்றொன்றில்தான்
தீருமடாபாண்டுவகை தீரும்நோயே.

10.

தீருநோய்குறைநோயங் குட்டஞ்தலை
தேனதனிற்கொண்டுவே தீருந்தீரும்
பாருநோய்தீர்ப்பதர்க்குக் காந்தந்தன்னிற்
பற்பத்தைச்சொல்லுகிறேன் பணிவாய்க்கேட்பாய்
ஆருமேசெய்வதற்குச் சிறியாநங்கை
யமரிவிட்டேஇடித்திந்த சாற்றைவார்த்து
நீருதான்வற்றவற்ற வரைத்துமுன்று
நிசமாகவில்லைசெய்து ரவியில்வைத்தே.

11.

வைத்தவில்லைகாய்ந்துபின்பு ஓடுமுடி
வளமாகச்சந்துவாய்ச் சீலைசெய்து
கைத்துபில்லைகெஜபுடத்தில் னீறிப்போகுங்
காந்தத்தின்பெருமைதனைக் காட்டொண்ணாது
சுத்தகிராணியொடு சோக்கதீர்ச்
சொல்லுவோமாதளங்காய்ச் சாறுவார்த்து
சுத்தனுடசுக்குதனை யரைத்துக்கிண்டிக்
காந்தபற்பம் பணவிடைதானதனிற்கொள்ளே.

12.

கொள்ளவேமண்டலத்திற் நீரும்பாண்டு
கொடிதானஜலக்கழிச்சல் பிறமேகங்கள்
தள்ளவேநீர்க்கிசிச்சிக் கநுப்பானங்கேள்
சஞ்சீவிதூரணத்தாற் சாந்துமாகும்

உள்ளபடி மூலமொடு கிராணிச்சிகல்லா
முலோகப் பற்பங்காந்தபாப்ப மிரண்டுங்கூட்டி
வள்ளலேகாந்தாரி தூணத்தில
வைத்திடவேதிரும்நோய் மகிழ்ந்துகேளே.

13.

தாய்ப் பரச்செந்தூரம்.

கேள்பாதாம்பரத்தின் துட்டுவாங்கிக்
கிருபையுடன் நெற்கனமாய்த்தகுதுட்டி
வேள்பாவாடுதொடா மூலிவேரும்
வெண்ணொச்சிவேரண்டுஞ்சுமனாய்ச்சேர்த்து
நாளப்பாள்ருக்கின்பா லுத்தனாலாட்டி
நலமாகத்தகட்டின்மேலுப்பி பின்னுஞ்
துள்பாடோட்டிலுவைத்தே யோடுபிடிச்
சுகமாகச்சந்துவாய்ச் சீலையுச்சியே.

14.

சீலையதுமுன்றுசெய்து கெஜுபுத்திற்
சேர்த்திடவேய்ருணன்போற் செந்தூரந்தான்
ஆலையாருணம்போட்டுத் தீவேண்டி
யவத் தூணத்தது னே தேனாங்கூட்டிக்
காலையொடுமாலையிலுங் கொள்வீராகிற்
காணாதவாயுவாக்க மெல்லாம்போளுஞ்
துலையென்றகுணமவகை தீருவேண்டி
சுருக்காகரசுப்படுஞ் சொஷ்கிறேனே.

15.

இரசுப் பற்பம்.

சொல்லுகிறேன்ரசந் தன்னைச்சுத்திசெய்து
சுகமாகச்சிவகரந்தைச் சார்விட்டாட்டி
அல்லுறேன்முன்று நாளரைத்தபின்பு
யுடைபோலப்பிடித் ததனையுலரவைத்து
மல்கிழைக்கோட்டினில் வைத்தோடுமுடி
வள்ளமாகச்சந்து வாய்சீலைசெய்து
புல்லுறேன்குக்குடத்தில் மாண்டுபோகும்
பணவிடையிற் துலைபதி னெட்டும்போமே.

16.

பதினெட்டுக்குவந்த யுணையுபுக்கிரந்தி
பரங்கிக்குப்பணவிடையிற் பனைவெல்லத்தில்
மெதிருட்டினோயசயங்க ளெல்லாந்தீரு
மீறந்துநாட்தொள்ளு மிருநேரந்தான்
சதிரிட்டமேகலகை தீருவேண்டிச்
சாணத்திறைவங்கப்படுஞ் சாரந்தற்கேள்
அதிரிட்டவள்ளியுக்கட்டிவாங்கி
யுபுடனெந்நெற்கனமா ய்துத்துக்கொள்ளே.

17.

அகத்தியர்

வெள்ளியபற்ப்பம்.

அடித்திட்டதகடதுவோ பலந்தானொன்று
 யாடுதொடாமுலிவேர் பலந்தானொன்றே
 துடித்திட்டவெண்ணோன்றிக் கிழங்குமொன்றே
 சுகமாகவரைத்ததனைமேலேயப்பி
 வெடித்திட்ட வோட்டில்வைத்தேயோடுமுடி
 வெண்மையாய்கெஜுபுடத்தில் வெளுத்துநீரும்
 வடித்திட்ட மேக வகையிருபதுக்கும்
 வைத்திடவேணவிடைதான்மருவிக்கொள்ளே. 18.

மருவியதோர்வரைப்பஞ்சாங்கம்வாங்கி
 மைந்தனேதேன் விட்டுமத்தித்தேதான்
 இருபோமுதுகொண்டிடவே நீர்ச்சுரப்பு
 மியல்பான கல்லடைப்புக்கிரிச்சினங்கள்
 அருவியென்ற தசையடைப்புபிறமேகங்கள்
 ள்ணுப்பானமறிந்துசெய்தால கன்றுபோகுங்
 கருவியென்ற காரியப்பற்றப்பங்கேளு
 கருதரிய நொச்சியிலைகவசமாக்கே. 19.

காரியபற்ப்பம்

ஆக்கியதோர்வெள்ளிய பற்ப்பம்போலே
 யழகாகப்புடம் போடவெந்தநீற்றுந்
 தூக்கியதோர்துலையொடு குட்டந்தீரும்
 சனைப்புள்ளக் கிரந்திபிறமேகந்தீருந்
 தேக்கியதோர் திரேகத்தின் காந்தல்தீருஞ்
 சீற்றநீர்க்கடுபுவரகதிதீரும்
 பாக்கியமாந்தேகத்தி லுஷணமெல்லாம்
 பறக்குமடா காரியப் பற்ப்பத்தாலே. 20.

வெண்கலபற்ப்பம்.

பற்ப்பமாம் வெண்கலத்தைச் சொல்லக்கேளு
 பசளையிலை தனையரைத்துக் கவசஞ்செய்து
 அற்ப்பமாயொண்ணாதே யோட்டில்வைத்தே
 யழகாகக் கெஜுபுடந்தான்பெரிதாய்ப்போடு
 நூப்பமாய் நிறியது வெள்ளையாகும்
 நுணுக்கமடா பணவிடை நெய்தேனிற்கூட்டி
 உப்பனமாய்க் கொண்டிட வேதுலைபோகும்
 உற்ப்பானவாய்வுகண்மம் தீரும்பாரே. 21.

தீருமேஜயரோக மிருமல் யாந்தை
 சிவசிவா சொல்வேன் வெண்கலத்தினோமை
 ஊருதனிலிருப்போருக் கிந்நூறகிட்டில்
 யோகவான் வயித்தியத்துக்காத்தியாகும்

யாருமேயிம் முறையையறிந்து செய்தால்
பற்பத்தினிள்மை யெல்லாங்காணலாகும்
ஆருமேசெய்வதற்கீ தறிந்துசொன்னேன்
அந்தந்த நூற்றோடியலையவதென்னே.

22.

திராப்பற்பம்.

அலையாமலின்னமொரு சேதிகேட்பா
யாச்சரிந்தி ராவினிடவதிசயந்தான்
இலையானதும்பையிலையதனைப் பூசி
யிட்டுவிடு கெஜபுடமே யோட்டில்வைத்து
நிலையான திராத்தகடு நீறிப்போகும்
நீர்க்கிரிச் சிவண்டுக்கடி சிலவிஷங்கள்
குலையானகுண்டங்கள் ஜயரோகங்கள்
குஷ்டமொடுதலை பதினெட்டும்போமே.

23.

பித்தளைப்பற்பம்.

எட்டாதுநிலவாகைச் சூரணத்தி
லினித்தேனசோத் தொருநாளே யிருநேரந்தான்
முட்டாமற்பத்துதினங் கொள்வீராகில்
மோசமில்லை நோய்களெல்லா முறிந்துநீங்கும்
கட்டாதுபித்தளையின் பாப்பங்கேளு
காஞ்சொரியின் வேரரைத்துக் கனமாய்ப்பூசி
ஷட்டான வோட்டில்வைத் தீதயோடுமுடி
வைத்திடுவாய்க் கெஜபுடத்தில் மாண்டுபோமே.

24.

மாண்டுபோம்நோய்கடனைச் சொல்லக்கேளு
வாய்வோடு குண்டமுதல் கிராணிமூலம்
பாண்டோடு நீர்ச்சுரப்பு வாய்நீரூல்
பாய்கின்றகுடல் வாய்வுபாச்சவாய்வு
ஆண்டதொருவானந்த வாய்வுக்குத்தான்
வநுப்பான மறிந்துசெய்தால் நோய்கள்தீரும்
பூண்டநல்ல வொழுகறையைச் சொல்லக்கேளு
புகழானபற்பமொன்று புகலுவேனே.

25.

ஒழுக்கறைப்பற்பம்.

புகலுவேன்கஸ்தூரியரைத் தேயப்பிப்
போட்டிவே கெஜபுடத்திற் பொருமிநீறும்
ஜெகதலங்கள் மெச்சுமடா விந்தநீறு
தேசத்திற் பண்டிதர்க்குக் கிட்டுமோசொல்
அகலாதபாண்டோடு வீக்கஞ்சோகை
யப்பனேமகோதரநீ ராம்பலோடே
இகலாதநோயதனுக்க னுப்பான்ங்கேள்
இட்டிடுவாயிஞ் சித்தேனிரண்டினாலே.

26.

சுகத்தியர்

பால் கருடக்கல் பற்ப்பம்.

நாலானநாள்தனிலே வாங்கிப்போகும்
 நரைதிரையுமில்லையடா நமனும்வாரான்
 சோலாகச் சொல்லவில்லை பற்ப்பஞ்செய்யத்
 தொழிலாளியானாற் செய்துபாரு
 பாலான கருடக்கல் நீற்றக் கேளு
 பவிசுக்கெட்டபண்டிதனோ நீற்றப்போறான்
 நூலான நூற்களெல்லாம் பார்த்தாலென்ன
 நுணுக்கமாயிந்நூலை நோக்குவாயே 27.

வாய்நாலேபேசுவான் வயித்தியஞ்செய்ய
 மகாபற்ப வகையொன்று மறியமாட்டான்
 பேய்போன்ற வுலகத்திற்பிணியைத்தீர்க்க
 பெருநூற்கு குருநூலாயிந்தநூலு
 ஆயானவானைப்புல் கிழங்கரைத்தே
 யப்பிவிடுகெஜுபுடத்தில் நீறிப்போகும்
 நோயான வுஷணரோகங்ளெல்லாம்
 நுகரவேயிருநேறம் வெண்ணையாமே. 28.

வெண்ணையிலேதானருந்த கனரோகம்போம்
 மெய்யெல் லாங்குளிர்ச்சிதருந் தெளிவுண்டாகும்
 எண்ணையிலே தானருந்தக்கடுப்புதீரும்
 யெலும்புருக்கியுள் வரட்சியேகுமேகும்
 முண்ணவே யஸ்தியுட்குமுந்தீரும்
 முள்ளுருக்கியுளரோக முலர்த்தல் போகும்
 பண்ணவேபால்கருடப் பற்ப்பத்தாலே
 பறக்குமடா வெட்டையெல்லாம்பாருபாரே. 29.

கல்நாருபற்ப்பம்.

பார்ப்பதற்குக் கல்நாரின் பற்ப்பங்கேளு
 பகருகிறேன் கோங்கிலவம் பட்டைவாங்கி
 ஆர்க்கவேயிடித்ததனை வைத்தேயோட்டில்
 லதன்மேலே கன்னாரை நடுவேவைத்து
 வோப்பொழியும் பட்டைபொடி மேலேபோட்டு
 மேலோடுமுடியல்லோ சீலைசெய்து
 முர்க்கமாங் கெஜுபுடத்திற் போடநீறும்
 முதண்டகன்னாரின் முறையைக்கேளே. 30.

முறையானபற்ப்பத்தைத் தேனிற்கொள்ள
 மூட்டோடேயசைந்தல் லிறுக்கிப்போகும்
 மறையான சேட்டுமத்தை யறுத்துப்போடும்
 மகலாதவுஷணத்தை யடக்கிப்போடும்
 பிறையானநாளொன்றுக் கிருபோதுண்ணப்
 பேரானசயமிருமல் சுவாசகாசம்
 நிறையாலமந்தார காசமேகும்
 நோனதூதுளை லேகியத்திலென்னே. 31.

நாகபந்தம்.

என்னவேநாகபற்பத் தியல்புகேளு

எலியாலின் பாலிலரைத்திடு கெஜந்தான்
பன்னவே ரவியுலர்த்திக் காய்ந்தபின்னைப்

பரிவாகவோட்டில் வைத்துச்சீலைசெய்து
முன்னமே சொன்னபடி புடத்திலீறும்

முதண்டபற்பத்தின் முக்கியங்கேள்
வன்னமாங்கிராணியோடு மூலரோகம்

வயிற்றிவநெஞ்செரிவு வாய்வும்போமே.

32.

வாயுபோமிதற்குகெல்லா மனுப்பானங்கேள்

வரிசையுடன் -திரிக்கு திரிபலாதி
தூயதிலேலகிரிச்சஞ்சா பொடித்துச் சேர்த்து

தோய்தேனிற்தூவிமெள்ளப் பத்மாயக்கிண்டு
நோயதனையறிந் துண்ணம்ண்டலந்தான்

நூற்பாகமுன்சொன்ன ரோகந்தீரும்
பாய்கின்ற வெள்ளியுட புற்புங்கேளு

பாருற்ற ரூபாயை வாங்குவாயே

33.

கிஷ்கிளி பற்பம்.

வாங்கியே செம்முள்ளி யிலையரைத்து

மகிமையோடு கவச்சுமதாய்ச் செய்துகொண்டு
தேங்கியே ரூபாயைக் குகையிலிவைத்து

சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து முழப்புத்திற
தேங்கியே யிட்டிடவே நீறிப்போகும்

திரமுள்ள வெள்ளியதுப்பப்பமாச்சு

ஓங்கியே சிமிளுக்குட பதனஞ்செய்து

உயர்ந்ததுணம் நீர்கட்டுயெல்லாம்போமே.

34.

நீர்க்கட்டுச் சதையடைப்பு மயக்கமோடு

நெஞ்சிலுள்ள கபமெல்லா நீங்கிப்போகும்
முர்ச்செரிய முச்செல்லா மடங்கிப்போகும்

முக்கிலுள்ள நீர்ப்பாச்சற பீனிசங்கள்
பார்மண்டை துலையோடு புரைகள்புண்கள்

பதிங்கிவிடும் வெள்ளியுட மகத்துவந்தான்

ஆரிந்த பற்பத்துக் கனுபானங்கேள்

ஆஆஆவழக்கிராது ரணந்தானமே.

35.

தங்க பற்பம்.

ஆமிந்தத் தேனிலிடு மண்டலந்தான்

அகலாதநோயக் யெல்லா மகன்றுபோகும்

ஓமிந்த தங்கபற்பபஞ் சொல்லக்கேளு

முறுதியுள்ள தங்கக்கா சதனைவாங்கித்

சுகத்தியர்

தாமிந்தப் பனிதாங்கி மூலிதன்னைச்
சாந்துபோ லரைத்தப்பி யோட்டில்வைத்து
வாமிந்தச் சந்துவாய்ச் சீலைசெய்து
வைத்திடவே கெஜபுடத்திற் பற்ப்பமாச்சே. 36.

ஆச்சிந்த பற்ப்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டே
யளவிறந்த வித்தைதனை யாடலாகும்
பாச்சிந்த வகையறிந்து வேதைதன்னை
பாய்ச்சினா லேழரைதாண்டாங்காணும்
வாய்ச்சிந்தச் சாந்துவாய்ச் சீலைசெய்து
வகையறிந்த யநுப்பான மறித்துகூட்டு
காச்சிந்த வநுப்பானஞ் சொல்லுக்கேளு
கண்டாத்திரி லேகியத்திற் கொண்டாயே. 37.

கொண்டாக்காற் சேட்டுமங்கள் தொண்ணூற்றாறுங்
குடிபோரோ மென்றுசொல்லி கூட்டோடேபோங்
கண்டாக்கால் சயரோகங் காஜரோகம்
கபீளை யுண்மாந்தை கட்டோடேபோம்
உண்டாக்காற் றிரிகடுகு லேகியத்தில்
வறவுகெட்ட குன்மமொடுங்கோதூரங்கள்
சென்றாக்கால் வாயுநீரம்பல் துலை
சிரசுநோய் கண்ணோயுந் தீரும்பாறே. 38.

தீருமே குட்டமொடு குறைநோயெல்லாந்
திறமாக லேகியத்திற் கொண்டாக்கால்
பாருமே துலையொடு கிறந்திடுஷ்டம்
பற்க்குமே தேனிலிருபது நாளுண்டாற்
தேருமே நீரிழிவு பிறமேகந்தான்
நெளிவாகசீந்திற் தூரணத்திலுண்ண
வாருமே நெல்லிக்காய் லேகியத்தில்
வைத்துமே கொண்டவே யித்தும்போமே. 39.

போகுமே சிவவேம்பின் தூரணத்திற்
புகட்டவே புண்புரைகள் சில்விஷங்கள்
ஆகுமே வண்டுபுகடி விடங்களெல்லா
மாச்சரியம் வேம்பின் தூரணத்திற்கொள்ள
ஏகுமேவாதமென்ற வெண்பதுந்தான்
யெடுத்ததொருநோய்கலெல்லா மேங்கிப்போகும்
வாகுமேயனுப்பானம் அறிந்துசெய்தால்
வருகின்றநோய்தீருஞ் சொண்ணாமே. 40.

சொண்ணதுதின்றாக்காற் சொண்ணம்போலாஞ்
சுகமாகவிரும்பு தின்றாலிரும்புடேலாம்
அற்பமாமன்னமுண்டா லழிந்துபோகும்
ஆசையதுமிருந்தாக்கால் பிறவிதீரா

வன்னமது தீர்ந்தாக்கால் வலுமைபாழாம்
மாநிலத்தி லிருந்தாக்காற் றவசபாழாம்
வன்னபொன்னை மறந்தாக்கா லென்னவாகும்
மாகாதிவ்வியமா ன்ப் பொன்னிறுவாயே

41

கெந்தக பற்பம்.

நீற்றுதற்குப் பின்புமொரு சேதிகேளு
நேராககெந்தகத்தின் பற்பஞ் சொல்வேன்
ஏற்றுகின்ற சிறுசின்னி தனையரைத்தே
யெலுமிச்சங் காயளவாய்க் குகையேசெய்து
தோற்றுகின்ற ரவியத்திற் காயப்போட்டுச்
சுகமாக வலாந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
சாற்றுகின்ற கெந்தகத்தின் கட்டிவாங்கித்
தளமான குகைக்குள்வைத்துச் சில்லுபோடே

42

சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து குக்குடத்திற்
தீர்த்தாறி யெடுத்துபாற் றெய்ப்பற்பந்தான்
மல்லிட்டு வாதாடி வந்தநோய்கள்
மயங்கியே யேற்றுவதற் கநுபானங்கேள்
நெல்லிட்ட நெல்லிடைதான் தேனிற்கொள்ள
நிலையான குஷ்டமொடு குறைநோயெல்லாம்
பல்லிட்டுக் கடித்ததொரு சில்விஷங்கள்
பாரித்த வாய்வோடு வாதமபோமே

43

வீரத்தி னாலெழுந்த கிரந்திதலை
வயிற்றுவலி நீர்ப்பொருந்த மகோதரங்கள்
குதத்தால் வந்ததொரு கற்பரோகஞ்
சுழற்றியே யாற்றிவிடுங் கண்டாற்போலே
பாதத்தில் வீக்கமுள்ள பாண்டுரோகம்
பறக்குமப்பா பற்பத்தாற் பாருபாரு
தாதுற்ற விடுப்புவலி சந்துவீரத்
தசையிலுள்ள நீரெல்லா மற்றுப்போமே

44

மண்டுரப்பம்.

அத்ததொரு மண்டுரப்பஞ் சொல்வேன்
அதிசுமாஞ் சொரிசுணங்கை யரைத்துப்பூசி
வைத்திடவே மண்குகையில் சில்லுப்போட்டு
வளமாக சீலையொன்று வாயில்செய்து
பத்தியுடன் ஜெகபுடத்திற் கூகைநீரின்
பரிவதுபோல் கண்மணியே நீறிப்போகும்
புத்தியுட் னிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
புனிதமாய்த் தேனதிலே பொசித்துபாரே.

45

அகத்தியர்

பொசித்திடவே பண்விடைதான் றேனிற்கொள்ளப்
 பொருமுகின்ற பாண்டுவகை பொல்லாவிக்கம்
 நசித்திடவே பண்ணுவிக்கு மண்ணிரந்தான்
 நாடாது மந்தார காச்ரோகம்
 முசித்திட்ட விஷயபாகம் விஷநீரெல்லாம்
 மூட்போடேபிடுங்கிவிடு முாக்கமெத்த
 உசித்திட்ட வஞ்சனக்கல் பறபஞ்சொல்வே
 னொருபிடியாஞ் சிறுகீரை குகையைப்புண்ணே.

46.

அஞ்சனக்கல் பற்பம்.

பண்ணியந்த வஞ்சனக்கல் நிறையவிட்டுப்
 பரிவான மூலிகையை யரைத்துமூடி
 ஒண்ணியமண சீலைசெய்து கெஜபுடத்தி
 லுறுதியுள்ள சங்கதுபோல் நிறிப்போகுந்
 தண்ணியிலே போட்டவுடன் மிதக்கும்பாரு
 ஜலமான மேகவகை யிருபதுக்கும்
 எண்ணியே தேனிலிடு வியாதியானால்
 யென்ன சொல்வேன் நீர்போன போக்குத்தானே.

47.

தாளக பற்பம்.

போக்கான தாளகத்தி ளிறறைச்சொல்வேன்
 புதியதலை யோட்தனைப் பெரிததுக்கொண்டு
 நிக்கான சுண்ணாம்புத் தண்ணீர்விட்டு
 நிலைவாகந் தானரைத்துக் குகைபோற்பண்ணி
 வாக்கான மேல்மூடி யொன்றுசெய்து
 வண்மையாய் காய்வைத்தே யீதுனுட்கேளு
 பாக்கான தாளகத்தின் கட்டிவைத்துப்
 பரிவாகச் சீலைமண செய்துலாத்தே.

48.

உலாந்தபின்பு குக்குடத்தி னீரிப்போகும்
 வத்தமனே தாளகத்துக் கொப்புமுண்டோ
 மலாந்ததொரு மல்லிகைப்பூ போலாம்வெள்ளை
 மாசற்ற நீர்தனை வைத்துக்கொண்டே
 அலாந்தலுலாந்த தீதனதிலேகொள்வீராகில்
 அரிதான சயரோக மந்தாரங்கள்
 கலந்தகப் முளமாந்தை யிருமலிளை
 கடைகடந்தே யோடிப்போங்கண்கொள்ளே.

49.

கண்டுகொண்டே யநுப்பான மறிந்துசெய்தாற்
 காணாதகடிவிஷமுங் குறைநோய்குஷ்டம்
 வண்டுகடி யெலிவிஷங்க லெல்லாந்தீரும்
 மைந்தனே யநுப்பான மறிந்துபோடு

பண்டான ஜாதிலிங்கந் தன்னைநாளும்
பற்பமாய் நீறுகிற பண்பைப்பாரு
எண்டிசையி லுள்ளவரா னீற்றபோமோ
யெவருமெய்க்க பற்பமதைச்செய்யக்கேளே.

50.

ஜாதிலிங்க பற்பம்.

செய்யதொரு ஜாதிலிங்கக் கட்டிவாங்கிச்
சிவமுலி வேர்பட்டைக் குகையைச்செய்து
வெய்யதொரு கட்டியதில் வைத்துமுடி
விதமுடனே சந்துவாய்ச்சீலைசெய்து
பையவே குக்குடத்தி னீறிப்போகும்
பரிவுடனே நிறுத்ததுப்பா ரிடத்தானபோகா
துய்யவே நோயெல்லாந் தீரவென்றாற்
துரையான வநுப்பான மொன்றுகேளே.

51

வேறு.

ஒன்றுதான் தேனிற்கொள்ள
வறுதியாங்குன்மவாய்வு
பண்டுள்ளஜன்னிவாதம்
பாரிசவாய்வதுலை
என்றிடு மீளைதன்னோ
டிளைப்பதும் விரைந்துபோகும்
உண்டிடு மனுப்பானங்கள்
வுகந்துமே கண்டிடாயே

52

வீரபற்பம்.

உகந்தீடும் வீரபற்பம்
வுரைக்கிறே னுறுதியாக
ஜெகந்தனி லப்பையின்றன்
கிழங்கினைக் குகைபோர்செய்தே
இகந்தனில் வீரந்தன்னை
யிசையவே ய்தனுல்வைத்துப்
பகர்ந்திடுஞ் சில்லுமுடிப்
பாகமாய்சீலை செய்யே.

53.

செய்யவேகுக்குடத்தில்
தீர்க்கமாய் நீறிப்போகு
மெய்யது பணவிடைதான்
மியல்புடன் நேனிற்கொள்ள
மையது துலைகுன்மம்
மகன்றிடும் வாய்வுபோகும்
மெய்யது சொன்னேன்காரப்
போக்கினை விரைந்துகேளே.

54.

சுகந்தியர்

பொரிக் காரப்பற்பம்.

விரைந்திடும்பொரிக் காரத்தின்
கட்டியை விதித்துவாங்கி
உரைந்திடுஞ் சங்கைநீற்றி
யுகந்துநீர்விட்டரைத்து
நிறைந்திடுங் குகையாய்பண்ணி
நோபொரிக் காரம்வைத்துக்
குறைந்திடுஞ் சீலைசெய்து
குக்கிடம்வைத்திடாயே

55.

வைத்திடக் காரம் நீறும்
வளமிதற் கநுப்பானங்கேள்
நித்தமுந் தேனிற்கொள்ள
நீர்க்கடுப் புடனேமாறும்
மெத்தன ஜலமிரங்கும்
மிசைந்த கல்லடைப்பந்தீரும்
துத்திடுஞ் சதையடைப்பது
துறந்துநீர்த் தோஷம்போமே.

56.

சாஸ்திரபேதிப்பம்.

போமென சாஸ்திரபேதி
புகலகிளேன் புனிதமாக
வாமெனமுலைப்பால்விட்டே
யவவிடைபிட்டுக்கம்பாலால்
ஆமென நாலஜாமம்
மதித்தரைத் துண்டைசெய்து
நாமென குக்குடத்தில்
நாட்டிட நல்லநீறே.

57.

நல்லதோரந் நீர்தன்னை
நாட்டுவா யிஞ்சிச்சாற்றில்
வல்லதோர் சுரமுந்தீரும்
மருவிய பாலிற்கொள்ள
மெல்லவே வருஞ்சுரங்கள்
விலகியே பின்னும் போகும்
அல்லதோருஷண் மெல்லாம்
அலரிடும் வெண்மைதானே.

58.

வெண்குந்திரிக்க பற்பம்.

பெண்மை குந்திரிக்கம் நீற்றை
விளம்புவேன் விரைந்துகேளு
பண்ணியின் பாலைவிட்டு
பரிந்தரைத் துண்டைசெய்தே

அண்ணலேயோட்டில் வைத்து
யதின்மேலே யோடுமுடி
மண்ணதுசீலை சுற்றி
வைப்பாய் குக்கிடத்திற்றானே. 59.

குக்கிடந் தன்னிற்றானே
கூகைநீ றொப்பதாகும்
மிக்கநீறதனை வெண்ணெய்
தன்னிலே யருந்துவீரேல்
தக்கபற்கடுப்பு ரத்தந்
தானதுபுறந்து போகுஞ்
சிக்குள்ள புண்ணுந்தீருஞ்
சிந்தையி லெண்ணிப்போடே. 60.

போடவே பல்லுனோவும்
புண்ணொனு மனைத்தினோவுஞ்
சூடது கொண்டே புண்ணுஞ்
சூலையின் ரணங்கள் போகும்
ஆடிநந்தந்த மெல்லாம்
ஆணியேர லுறுத்து நிற்குஞ்
சேடுவெண் குந்திரிக்கஞ்
செய்திடுந் திறங்கடானே. 61.

பவழபற்பம்.

திறந்திடும் பவழபற்பம்
செய்கிற திறந்தான்கேளு
சிறந்ததோர் முயலின் ரத்தந்
தீர்க்கமாய் விட்டேயாட்டிக்
குறைந்திடா வில்லைசெய்து
குலாவியே யோட்டில் வைத்து
மறைந்திட வோடுமுடி
வைப்பாய் குக்குடத்திற்றானே. 62.

தானதுநீறி வெள்ளைச்
சதூர்முகன் போலேயாகும்
பானதோர் நீறதன்னைப்
பணவிடை யநுப்பானங்கேள்
தோனமாந் தேனினோடு
தூதுளைநீரிற் கொள்ள
மானமாங் கபங்களீலை
சயங்களு மகன்றுபோமே. 63.

அகன்றிடு மிருமற்காச
மதிகமாம் பவழபற்பம்
புகன்றிடப் போகும்பா
புனிதமா மிந்தநீற்றைச்

செகந்தனிற் செய்யமாட்டார்
 செப்பினே னுலகத்தோர்க்கு
 நிகண்டதுபோலாம் நூலை
 நுணுக்கமாய் நிகழ்த்தினேனே. 64.

நிகழ்த்தினே நுணுக்கமாக
 நினைவொடு பவழற்பஞ்
 செகத்தினி லாருங்காணார்
 செப்பினேன் துட்சமாக
 அகத்தினி லிருந்தகொண்டே
 யாடலாங் கோடிவித்தை
 மகத்துவ மின்னுல்போல
 வைத்தியங் கண்டிலேனே. 65.

வைரபற்பம்.

கண்டதோர் வைரந்தன்னைக்
 கருத்துட னுரைக்கக்கேளு
 பெண்களின் சுரோணிதத்தைப்
 பேணிவார்த் தரைத்துவில்லை
 நன்றதாய்ச் செய்துலர்த்தி
 நாடியே யோட்டின்முடி
 சென்றிடக் கெஜுபுடத்தில்
 தீர்க்கமாய் பற்பமாமே. 66.

நீறியபற்பந்தன்னை
 நினைவதாய் தேனிற்கொள்ள
 ஊறிடுந்தேக மெல்லா
 முத்ததோர் வைரம்போலாம்
 மாறிடு மேனியெங்கும்
 வச்சிர காயமாகுங்
 கூறிடும் ரத்நமெல்லாங்
 கட்டியாய் நீற்றக்கேளே. 67.

இரத்நபற்பம்.

கேளது பவழப்புத்தை
 கிளர்முன்போல ரைத்துக் கொண்டே
 ஆளது குகையாய்ப் பண்ணி
 யதினுள்ளே வைரம் வைத்துச்
 துளதுசில்லு போட்டுச்
 சுற்றியே சீலைகட்டி
 நாளது குக்குகுடத்தி
 நாட்டிட பற்பமாமே. 68.

போமது பற்பமானால்
 புவியினிற் காட்டவொண்ணா
 ஆமதி ரத்தபற்பம்
 அதிகமாய்ச் சித்தர் செய்வார்
 நாமதுதிறந்து சொன்னோம்
 நாட்டினில் மனுவோர்க்காக
 ஆமிதுக் கருப்பானங்க
 ளறிந்திட வறுதியாமே.

69.

உறுதியா மிந்தநீற்றா
 லொழிந்திடும் வியாதியெல்லாம்
 அறுதியாம் பாஷாணத்தி
 னீரதை யறையக்கேளு
 சுருதியா மண்டத்தோட்டைச்
 சுண்ணமா யூதிக்கொண்டு
 கருதியே குகையாய்ச்செய்து
 கட்டியைப் பேணிவையே

70.

பாஷாணபற்பம்.

பேணியே வைத்தபின்பு
 வெள்ளெறுக் கதனின்பாலை
 ஆணியாப் பாலைவிட்டே
 யதின்மேலே சிலலுப்போட்டுப்
 பூணியே சீலைசெய்து
 குத்குடம் புடமதாக
 வாணியே யிடுவாயானால்
 மாசற்ற பற்பமாமே.

71.

பற்பத்தி னிடையே தூதம்
 பாச்சியே முலைப்பால்விட்டு
 நற்புட னரைத்துப்பில்லை
 ஞாயம்பட வுலர்த்திக்கொண்டே
 உற்பன வோட்டில் வைத்தே
 யுபாயமாய்ச் சீலைசெய்து
 கற்பக்க களிற்றைப்போற்றிக்
 குக்குடங் கருதிக்கொள்ளே.

72.

கொள்வது நீற்றைநன்றாய்க்
 கூறுவேன் வெள்ளியத்தில்
 விள்வது பதந்தனக்குப்
 பணவிடைவீதமாக
 உள்வது உருகும்போது
 கொடுத்திட வுரிந்துகொள்ளும்
 மெள்வது துய்யருபாய்
 விலையதற் கதிகந்தானே.

73.

சாகத்தியர்

தானென சுரத்துக்கெல்லாம்
பாலினிற் றாக்கினாக்கால்
கூனென நாழிகைக்குள்
குளிர்சுர மோடிப்போகும்
நானென விந்தநீற்றை
நாட்டினி லுரைக்கொணாது
பானென தெளிந்தநூலைப்
பத்திரப் படுத்திவையே

74.

சாரபற்பம்.

வைத்திடுஞ் சாரநீற்றை
மைந்தனே மகிழ்ந்துகேளாய்
எத்திடும் புளியஞ்சாம்பல்
யெடுத்ததை யுப்பாய்க்காய்ச்சி
சத்திடுங் குப்பைமேனிச்
சாறுவிட் டரைத்துநன்றாய்
அத்திடும் குகையுண்டாக்கி
யதினுள்ளே வைத்துமுடே

75.

முடியு மதனாற்செய்து
முசியவே சீலைகட்டி
யாடிடக் குக்குடத்தில்
அழகதாம் நீறும் பற்பம்
தேடினாற் கிடையாதிந்தச்
செகந்தனிற் சாரபற்பம்
வாடிடும் வாதியேகேள்
வகையுட னீற்றுவாயே

76.

வாயது பேசினாக்கால்
வாய்க்குமோ சாரநீறு
நோயது கொண்டவாதி
சாரத்தினுணுக்கங்கேளு
காயது நாகந்தானுங்
கண்டிறந் தாடிச்சாகும்
பேயதுகொண்டவாதி
பேசாதே பேணிப்பாரே.

77.

பாருள்ள நோய்கள்தீர்ப்
பாய்ச்சிடு தேனிலேதான்
சீருள்ள மகோதரங்கள்
வாயுவின் றிரட்சியோடு
நீருள்ள வாய்பல் வீக்கம்
நிச்சயங் கற்பரோகம்
முருள்ள குண்மெல்லாம்
மோடிடு மூலகத்தோர்க்கே.

78.

உப்புப் பற்பம்.

உலகத்தி லுப்பினீற்றை
 யுரைக்கிறே னுறுதியாகச்
 செலம்பெற்ற லவணந்தன்னைச்
 சிவந்தவோர் சுட்டிவாங்கி
 மலைபெற்ற வன்னிப்புட்டை
 யிடித்ததை மாவதாக்கி.
 நிலைபெற்ற வோட்டிலிட்டு
 நோந்துபபை நடுவேவையே.

79.

வைத்ததோர் சுட்டிமேலே
 வன்னிதன் படடைத்தூளை
 உத்ததோர் கீழ்மேலிட்டே
 யோட்டின்மே லோடுமுடி
 முத்தவே ஈலசெய்து
 முன்புடங் கிழியுட்டே
 அத்தியின் னெடுத்தபபார்க்க
 வதிகமாம் பற்பமாமே.

80.

அதிகமாம் பற்பந்தன்னை
 யருந்திடத் திசைவாய்வெல்லாம்
 பதியைவிட டோடிப்போகும்
 பாரிச வாய்வுதுலை
 கதிகெட்ட மகோதரங்கள்
 கனத்திடு நீர்த்தோஷங்கள்
 மதிகெட்டுக்கடலேபுக்கும்
 மகிழ்வதற் கின்னமுண்டோ.

81

உண்டென வுரைத்தசெய்தி
 யுறுதியாய்ச் சொல்லக்கேண்மின்
 அண்டர்கள் போலாமிந்த
 வதிசயமுப்புறும்
 தெண்டிசை முழுதும் வாழச்
 செப்பினேன் பற்பந்தன்னை
 கண்டிடவெள்ளிசெம்பிற்
 களஞ்சதற் கொருமாவியே.

82.

நாந்திட வயதைந்தாகு
 மெடுத்திட வாணிக்கெல்லாம்
 தேய்ந்திட வறுத்தாயானாற்
 றெளிந்திடுந் தங்கமாகுங்
 காய்ந்திடுங் கசடருக்குக்
 காட்டாம லிந்தநூலை
 ஆய்ந்திடும் பெரியோர்கீயந்தா
 லறும்வரு மதிகமாமே.

83.

ஆமை யோட்டின் பற்பம்

ஆமையோ டதனைநீற்ற
 வருடனைச் சொல்லக்கேளு
 பூமிவேர் தனைபரைத்துப்
 பொருந்திடக் கவசஞ்செய்தே
 ஆமிதை யதனுள்ளைவத்தே
 யழகதாய்ச் சில்லுப்போட்டு
 தாமுமே குக்குடத்திற்
 றாக்கிடத் தவளநீறே. 84.

தவளமாய் நீற்றலான
 சகஸ்திர பிராணிபற்பம்
 கவளமாய்த் தேனிலிட்டாற்
 கண்கணோய்த் தொண்ணுற்றாறு
 முவளமா போடிப்போகு
 முசலகண் ரோகந்தீரும்
 பவளமா மிந்தபற்பம்
 பாரினி லதிகந்தானே. 85.

முத்துப்பற்பம்.

தானெனு முத்தநீற்றைற்
 சாற்றுவேன் தரணியோர்க்கு
 மானெனு மண்டநீரால்
 மகிழ்ந்தரைத் துண்டைசெய்து
 நானென வோட்டில்வைத்து
 நாடியே சீலைமுடி
 வானென குக்கிடத்தில்
 வைத்திடச் சுண்ணமாமே. 86.

சுண்ணமா முத்தநீற்றை
 சுகமாய்வெற்றிலையிற்பூசி
 அன்னவே தாம்பூலத்தில்
 அருந்திட வாய்வுபோகும்
 முன்னமே பல்லிறுகுஞ்
 சிலேற்பன முமுதுந்தீரும்
 வன்னமாந் தேகத்துக்கு
 வாய்த்திடுஞ் சுண்ணமாமே. 87.

வாய்த்திடும் பிறமேகங்கள்
 வந்தநீ ரழிவுதீருஞ்
 சாய்த்திடுஞ் கற்பூரத்தைச்
 சாற்றுவேன் சுண்ணமாக்க
 வாய்த்தகற் பூரவள்ளிச்
 சாரது வார்த்தரைத்துத்
 தோய்த்திடும் வட்டதாக்கி
 ரவியினிற் காய்ச்சொல்லே. 88.

சொல்லிய வட்டவோட்டில்
 துலங்கவைத் தோடுமுடி
 நல்லதோர் சீலைசெய்து
 நாட்டியே புந்தான்கோழி
 எல்லியே யெடுத்துப்பார்த்தால்
 வியல்புள்ளச் சுண்ணமாகும்
 வல்லிவெற் றிலையிற்றின்றால்
 வச்சிரகாயமாமே.

89.

காயமும் வலுத்துப்போகுங்
 கசடது மற்றுப்போகும்
 வாயினில் ரோகந்தீரும்
 வருந்திய கபமுமேகும்
 மாயமாம் வாய்வுபோகும்
 மலசலக் கட்டுந்தீரும்
 நேயமாய்க் கண்துலங்கும்
 நிச்சய மிதுசொன்னனே.

90.

துரிசுபற்பம்.

நிச்சய மாகச்சொல்வேன்
 நீலமாந் துரிசுப்போக்கு
 வைச்சதோர் வங்கத்தோடே
 யிடைக்கிடை துதம்வார்த்து
 மெச்சுமந் திடைக்குநல்ல
 வெடியுப்புங் கூடக்கூட்டி
 உச்சவாய் நீரீனாலே
 யறவரைத் துலர்த்திவட்டாய்.

91.

வட்டமா யோட்டில்வைத்து
 வளையவே சீலைசெய்து
 திட்டமாய்க் குக்குடந்தான்
 நீர்ந்திடச் சுண்ணமாகும்
 மூட்டவே சிவந்துபோனால்
 முறைப்படி யுப்பைக்கூட்டிச்
 சட்டமா யறைந்துமுன்போலப்
 புடமிடச் சுண்ணமாகே.

92.

சுண்ணத்தை வாய்நீராலே
 சுழற்றியே யறைத்துக்கொண்டே
 அன்னத்தை துரிசுக்கட்டிக்
 அப்பியே ரவியிற்போட
 முன்னொத்த மூன்றுநாளில்
 முழுவெள்ளையாகும்பாரு
 பொன்னொத்த சீலைசெய்து
 போட்டிடு காதையொன்றே.

93.

ஒன்றிதை யொத்துப்பார்க்க
 வியலுள்ளச் சுண்ணமாகுங்
 கண்களாற் கண்டபோக்குங்
 கலியெலா நீங்கிப்போகும்
 பண்டிதை ரசத்திற்குக்கால்
 பணவிடை தாக்கினாக்கால்
 உண்டது கொண்டுபோமோ
 யறுதியாம் வாய்நீராலே.

94.

வாயினி லுமிநீராலே
 மத்தித்தே யுருட்டிமெள்ள
 காயினி லுமியோட்டுள்ளே
 காயினி லுருக்கிக்கொண்டு
 வாயினி லாயிப்பாநீந்
 தன்னையே வணங்கிநித்தங்
 காயினி லிதனைக்கொண்டே
 யாடலாங் கோடிகாணே.

95.

கோடியென் றுரைத்தேன்கேளாய்
 கோடியு மிதற்குள்ளாகும்
 வாடியே மயங்கவேண்டாம்
 வைத்திடு தூரிசுச் சுண்ணந்
 தேடினாற் கிடையாதப்பா
 தெருவெல்லாங் கிடைக்குமோசொல்
 பாடியும் படித்துமென்ன
 பாரினிற் னுறர்கிட்டாதே.

96.

கிட்டாமற் போனதேதோ
 கிடைத்தவர் கொடுக்கமாட்டார்
 நட்டாகத் தந்தபோர்கள்
 நரகினில் விழுந்துபோவார்
 செட்டாக விருப்பாரானால்
 திரவியமிகவுஞ் சேரும்
 முட்டாளாய்ப் போகாமற்றான்
 முறையதாய்க் குருவைவாங்கே.

97.

பொன்னி மிளைபற்பம்.

வாங்கும்பொன் னிமிளைபற்பம்
 வளமதாய்ச் சொல்லக்கேளு
 கோங்கிய வரசன்பட்டை
 தூளதா யிடித்துக்கொண்டு
 காங்கிசை சீழ்மேலிட்டுக்
 கட்டியை நடுவேதூக்கி
 ஓங்கியே யோட்டில்வைத்தே
 யதன்மேலே யோடுமுடே.

98.

மூடியே சீலைசெய்து
 முக்கியமாய் கெஜபுடத்திற்
 சாடியே நீரிப்போகுந்
 தவளம்போல் வெண்மையாகுங்
 கூடிய வாய்வுரோகங்
 குலைகுலைந் தோடிப்போகும்
 நீடிய குன்மமெட்டும்
 நிலைகுலைந் தேகுங்காணே. 99.

காணவே துலைக்கட்டு
 கண்டவிப் புருதிமாலை
 ஊணரை யாப்புத்துக்
 ஓகோநெய் தேனிற்கொள்ளு
 தோணவே தங்கநீறைச்
 சுளுவாக வொன்றுசொல்வேன்
 நாணவே துரிவித்தை
 நாவினி லுமிநீராலே. 100.

தங்கபற்பம்.

நீரினா லரைத்துத்தங்கக்
 காசுமே நிருத்தியோட்டில்
 தாரியே வைத்துமூடிச்
 சந்துவாய் சீலைசெய்தே
 ஊரினாற் கெஜபுடத்தி
 வயர்த்தியாய் நீரிப்போகும்
 பேரினா லிந்த நீற்றை
 பேசொணா தரிந்தபேர்க்கே. 101.

பேர்க்கென்ற வகையேது சொல்லக்கேளு
 பெயர்கெட்ட வலகுக்குப் பொருளேகாணும்
 மாக்கென்ற தங்கபற்ப மொருமாவாக
 வப்பனே ரவிமதியி லீந்தாயானால்
 ஊக்கென்ற விராகனுக்கே யதிகங்காணும்
 வறப்புள்ள தங்கமடா யிந்தப்போக்கு
 நாக்கென்ற சரசோதி நிருத்தஞ்செய்வாள்
 நாதாக்கள் செய்கின்ற வித்தைதானே. 102.

வித்தையென்ற வித்தையெல்லா மிருநூற்றுள்ளே
 விருதுகட்டி வெட்டுதற்குச் சுளிவுமெத்த
 சுத்தென்ற சுத்தெல்லாம் விட்டுப்போட்டுச்
 சுளுவான வித்தைதனை யாடித்தேறு
 பத்தென்ற நூறுமது முடிந்தவாறைப்
 பாடினே னின்னமொரு நூறும்பாரு
 முத்தென்ற முத்துபோல் மூலிப்போக்கு
 முக்கியமா யோதுகிறேன் முறையைப் பாடே. 103.

முறையான ஏகமு லிகையினாலே
 முக்கியமா யெண்ணெயொடு நெய்க்கியாழந்
 துறையான துறையெல்லா மிதற்குட்சொன்னேன்
 சுளுவாகத் தைலங்கள் தூரணங்கள்
 பறையென்ற பறைபோட்டேன் வியாதிக்கெல்லாம்
 பண்பதுபோற் றுலக்கிவிட்டேன் பலநூலுள்ளே
 நிறையான துறையெல்லா மிதிலேசொன்னேன்
 நிச்சயமாய்நூற்றுக்கு ணிகர்காணேனே. 104.

தைலக் காண்டம். மேகத்துக்குத் தைலம்.

நிகரில்லா மேகத்தின் தைலங்கேளு
 நிசமான சந்தனமு மிலாமிச்சோடு
 வகையாக வாவிரையின் பட்டைதானும்
 வளமாகப் பலம்புத்து நிறுத்துத்தாக்கிப்
 புகையாமற் றூணிநீ ரெட்டொன்றாக்கிப்
 புகழ்பெறவே கியாழத்தை யிறுத்துக்கொண்டு
 நகையாமல் யெள்ளெண்ணெய் நாழிவிட்டு
 நரிகிண்டி வேர்பலந்தா னரைத்துப்போடே 105

போட்டதனைக் காய்ச்சியே மெழுகதானாற்
 புண்ணியனே வடித்திட்டுப் புகலக்கேளு
 நாட்டினிலே முழுகிவர மேகந்தீரும்
 நளினமாந் திரேசமுமே யிருகிப்போகும்
 பூட்டென்ற மேகநீர் போகவேண்டிப்
 புனிதமா மருந்தொன்று சொல்வேன்மைந்தா
 சாட்டதனை முன்சொன்ன பற்பந்தன்னிற்
 சாற்வாக கொடுத்துவிடு சாந்தமாமே. 106.

வில்வவேர்த் தைலம்.

சாந்தமாம் வில்வவேர் தைலங்கேளு
 தானான வில்வவேர் பலந்தான்பத்து
 பாந்தமா யிடித்ததனைப் பதக்குநீரிற்
 பக்குவமாய்க் காய்ச்சியேயெட்டொன்றாக்கிப்
 போந்தெண்ணெய் நாழியிலே பலந்தாந்தந்தம்
 புகழாகக்கியாழத்தி லரைத்துப்போட்டுச்
 சேர்ந்ததோர் தைலமது மெழுகதானாற்
 சிறப்பாக முழுகிவர வளமைகேளே. 107.

வளமையுடன் முழுகிவரப் பித்தம்போகும்
 வரிசைபெற்ற மெய்யிலுள்ள உஷ்ணமேகும்
 மிளகைபெற வாக்கிவைக்கு மேகம்போகு
 மிருகண் ணுந்தெளிவுதரு மிருமலதீரும்
 உளமதனிற் பித்தமெல்லா மோடிப்போகும்
 முள்வரச்சி யுட்கரங்க ளொழிந்துபோகுந்
 தளமாகச் சூட்சமாந் தைலஞ்சொன்னேன்
 தளராமற் பாருநீ தரணியோர்க்கே. 108.

வேங்கைத் தைலம்.

தரணியுள்ள மானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டிச்
சாற்றுகிறேன் வேங்கையது தைலந்தன்னைக்
கரணியமாய்ப் பலம்படுத்துத் தூக்கிக்கொண்டு
காய்ச்சியிடு தூணிநீ ரெட்டொன்றாக
திரணியுள்ள கியாழத்தை வடித்துவாங்கித்
திறமான விலாமிச்சப் பலமொன்றாக
வரணியமாய்க் குழநீரி லரைத்துப்போட்டு
வளமாக மெழுகுபத மானவாரே.

109.

வாறாக முழுகிவர வகையைக்கேளு
வாதமொடு துலைகளும் மாண்டுபோகும்
பேறாகப் பித்தமெல்லாம் நடுங்கியோடும்
பீனிசமு மண்டையிடி பிறட்டற்சத்தி
வீறான விக்கல்முத லுடனேபோகும்
மெய்யெல்லாங் காந்தியுண்டாம் விழிஞோகம்போம்
நூறாகும் பின்சொன்னத் தைலப்போக்கு
நுணுக்கமாம் பற்பத்தின் போக்குநூறே.

110.

வெட்டிவேர்த் தைலம்.

போக்கான சேதியொன்று சொல்லக்கேளு
புகழான வெட்டிவேர் பலந்தான்பத்து
நோக்காக விடித்ததனைப் பதக்குநீரில்
நுணுக்கமாய்க் காய்ச்சியே யெட்டொன்றாக்கி
வாக்காக வடித்ததனி லெண்ணெய்நாழி
வளமையாயதிமதூரம் பலந்தானொன்று
நாக்கான யெண்ணெய்க்கு ளரைத்துப்போட்டுச்
சாதகமாய் மெழுகுபதந் தன்னில்வாங்கே.

111.

வாங்கியே முழுகிவர வரிசைகேளு
மானிலத்தில் மனிதர்கட்கு மண்டைச்ச்துலை
ஓங்கியே குஷ்டமொடு பிறநீர்க்கோர்வை
யொளிமருளுங் கண்புகைச்சற் காதுமந்தம்
ஏங்கியே யிளைப்பிளைப்பு மேற்கால்நோயும்
மியல்கெட்ட தாதுசய மெரித்தற்காந்தல்
நீங்கியே போவதற்கோர் மண்டலந்தான்
நேராக ஒன்றைவிட்டே ஒருநாளென்னே.

112.

வேம்பின்பட்டை தைலம்.

என்னவென்ற இன்னமொரு தைலங்கேளாய்
இனிதான வேம்பினுட பட்டைவாங்கி
உன்னவென்று காலத்துலா மிடித்துக்கொண்டே
யோருதூணி நீரதுதான் வார்த்துக்காய்ச்சி
சொன்னதென்ன யெட்டொன்றா யிறுத்துமெள்ள
சுருதிபெற யெண்ணெயிரு நாழிவிட்டு
நன்னயமாய் யேலமதிற் பலமிரண்டு
நலமான கியூர்த்தி லரைத்துப்போடே.

113.

சுகத்தியர்

அரைத்துடனே காய்ச்சிவிடு மெழுகதானால்
 ஆற்றியே வடித்ததனை முழுகும்போது
 நிரைத்திட்ட வாதமெல்லா மேங்கியோடும்
 நிசமான துலையோடு குஷ்டரோகந்
 திரைத்திட்ட நீரிழிவு மேல்கடுப்புச்
 செங்கரப்பான் புண்புரைகள் சிதறிப்போகும்
 உரைத்திட்ட தைலத்தி லுறுதிமெத்த
 வத்தமனே வேறொன்றை யுறைக்கிறேனே.

114.

குறுந்தொட்டித் தைலம்.

உரைக்கிறேன் குருந்தொட்டி லேரைமைந்தா
 வோர்நிறையாங் கால்துலா மிடித்துப்போட்டு
 நிரைக்கிறேன்றாணி நீரெட்டொன்றாக்கி
 நேராக யெண்ணெயிரு நாழிவிட்டு
 கரைக்கிறேன் கியாமுத்தா லரைத்துமைபோற்
 கசகசா விருபலந்தான் கண்டுகொள்ளு
 நரைக்கிறே னெண்பதென்ற வாதமெல்லா
 நடுநடுங்கி யோடுமடா நயந்துகாணே.

115.

கொடுவேலி வேர்த்தைலம்.

நயமான கொடுவேலி பலந்தான்பத்து
 நன்றாக இடித்திட்டுப் பதக்குநீரில்
 வயமாக வற்றக்காய்ந் தெட்டொன்றாக்கி
 வளமான நல்லெண்ணெய் நாழிவிட்டு
 நியமாக புன்னைக்காய் வெண்ணெய்கூட்டி
 நிலையான சீரகமும் பலந்தான்ஒன்று
 ஜெயம்பெறவே யரைத்ததனைப் பாகிற்சேர்த்துச்
 சீரான மெழுகுபத மானவாறே.

116.

ஆனதமிலம்வடித்து முழுகும்போது
 யானந்த வாயிவினோ டனந்தம்வாய்வுந்
 தேனமருவுங் குழலாள்தன் வாதத்தோடும்
 சிடிசொரியுந் திவ்யமுதற் சிரங்குடட்டம்
 போனதென்ன வரையாப்புக் கரந்திதுடை
 புண்புரைகளோடுபொடி பிளவவவிக்கம
 நானெனவே வந்தநெய் பலவந்தீரும்
 நல்லதொரு தைலமது நாடிப்பாரே.

117.

சீரகத்தைலம்.

பாரப்பா சீரகந்தான் படியோரண்டு
 பதமாக விடித்து நீர்பதக்குவார்த்துச்
 சீரப்பா பெட்டொன்றாய்க் கியாமும்வாங்கித்
 தெளிவாகயெள்ளெண்ணெய் படிதான்வாரு
 காருறையுங் காற்போகி பலமிரண்டு
 கியாமுத்தா லரைத்ததனைக் கலக்கிச்சேர்த்தே
 ஏறவே மெழுகுபத மாயிறக்கி
 யியல்பாக முழுகிவரக் குணத்தைக்கேளே.

118.

குணமென்ன குன்மமெட்டும் வாய்வுத்துங்
 குட்டமொடு தழுதனையுங் குண்டவாய்வும்
 மணமென்ன வாந்திபித்தங் கிறுகிறுப்பும்
 வாயுவினால் வந்ததொரு சோகைபாண்டுங்
 கணமென்ன வஷ்ணரோ கங்களும்போம்
 கபாலத்திற் துடுகப நீர்க்கட்டும்போம்
 பணமென்ன நோய்தீரா மருந்துமுண்டோ
 பார்தனிலே முளைத்தமு லிகைக்குட்பாரே.

119.

மூலிகைக்குள் வெகுமூலி சஞ்வேயிப்பா
 முளைத்துதே மலைதோறுங் குவடுதோறுஞ்
 சாலவே வெகுபூடு நாட்டிற்குள்ளே
 சாதகத்தை யறியார்கள் சண்டிமாந்தர்
 ஆலவே வைத்தியன்றான் குணத்தைக்காணான்
 ஆண்மையினால் வயிற்பிழைக்க வலைவான்மட்டை
 சோலியென்ன மனதுவைக்க வேண்டாஞ்சொன்னேன்
 துரையான திருநூற்றின் றுறையைப்பாரே.

120.

நூற்றிலே யின்னமொரு தைலங்கேளு
 நுணுக்கமுள்ள துரிவித்து துலாந்தான்காலே
 ஏற்றியேயிடித்துநீர் பதக்கிற்கொட்டி
 யெட்டொன்றா யொருவிரகால் வற்றக்காய்ச்சிப்
 போற்றியே வடித்ததனி லெண்ணெய்நாழி
 போதவிட்டுக் கற்கவகை சாற்றக்கேண்மின்
 துற்றியே யறுமாதக் காடிநாழி
 சுக்கதிலே யொருபலந்தா னரைத்துச்சுட்டே.

121.

துட்டியபின் பதமெழுகா யிறக்கிக்கொண்டு
 தோன்றவே முழுகிரை மண்டலந்தான்
 ஓட்டிவிடுங் கிரந்திசுட்டஞ் துலைகுன்மம்
 மூண்டுவிடுங் கிராணியெல்லா முள்முலத்தை
 வாட்டிவிடுஞ் துடுமுதல் வாங்கிப்போகும்
 மைந்தனே மலக்கட்டு மயங்கியேகுந்
 தாட்டிகமாய் தீர்த்துவிடுந் தைலப்போக்கு
 சஞ்சீவி யொப்பென்ன சாற்றினேனே.

122.

கீழ்க்காய் நெல்லித்தைவம்.
 சாற்றவகையின்னங்கேள் கீழ்க்காய்நெல்லி
 சமூலமாய் காற்றுலா மிடித்துக்கொண்டே
 ஆற்றுநீரதுவிட்டுக் கியாழஞ்செய்தே
 யப்பனே யெட்றொன்றாய்ச் காய்ச்சிவாங்கி
 மாற்றிடுவா யெள்ளெண்ணெய் படிதான்ரண்டு
 வளமான் சருக்கரையும் பலமோரைந்து
 ஏற்றியே காக்கமிட்டு, மெழுகதானால்
 இயல்பாக முழுகிவரத் தீருநோய்கேள்.

123.

சுகத்தியர்

கேளடா பித்தமென்ற தெல்லாந்தீரும்
 கிறுகிறிப்புத் தலைச்சுழற்றல் வாய்நீருரல்
 நாளடாரத்தபித்தம் வெருத்தபித்தம்
 நலமான விளைப்பிறைப்புப் பித்தரோகஞ்
 துளடா முஞ்சள் நீரித்தமுத்தரஞ்
 துடுமுத லுஷணங்கள் பலவம்போகும்
 வேளடா மேலெரிவு கைகாற்காந்தல்
 வெழுத்தம்யிர் தறுப்பாகும் விதத்திப்பாரே.

124.

சங்கம்மேந்தித்தியர்.

விதமாக சங்கம்வேரதனைத்தோண்டி
 வெட்டிவந்து காற்றிலாமிடித்துப்போட்டு
 பதமாகத் தூணிசல மெட்டொன்றாக்கிப்
 பாரதிலே யெள்ளெண்ணெய் படிபண்டிட்டே
 அதமாகு மிளகுபல மரைத்துச்சேர்த்தே
 யப்பனே மெழுகுபதமானவாறு
 சுதமாக வடித்ததனை முழுகும்போது
 சொல்வதென்ன சூட்டிமெண்டு சொரிசிரங்கே.

125.

சிரங்குடனே கிரந்திபத்துஞ் துலையோகஞ்
 செங்கரப்பான் வண்டுக்கடி சில்விஷங்கள்
 குரங்குபோலிருக்கின்ற வலிசயங்கள்
 குற்றிருமல் வாதஜலங் குடிபோமென்று
 வரங்கொடுக்குஞ் சிவனுரைத்த வார்த்தைகேட்டு
 மாயிசொல்லயானறிந்து வாழ்த்தினேன்காண்
 அறங்கதுவாயின்னெனெரு தைலங்கேள்
 யமுக்கிரா பலம்பத்து வாகாய்வாங்கே.

126.

அழக் குராவேர்த் தைலம்.

வாங்கியே யிடித்ததனைப் பதக்குநீராய்
 வடித்துக்கொண் டெண்ணெய்படியதனிற்சேர்த்தே
 ஓங்கியே யெலுமிச்சஞ் சாறுநாழி
 யொக்க விட்டு மெழுகுபதமாகப்பார்த்துத்
 தேங்கியே வடித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 திறமாக முழுகிவரச் சுருக்கைச்சொல்வேன்
 பாங்குடனே பீனிசங்க ளெல்லாம்போகும்
 பரிவுள்ள மண்டையிடி பற்றதுபோமே.

127.

இஞ்சித்தைலம்.

பறப்பதற்குப் பின்னுமொரு தைலங்கேளு
 பச்சையிஞ்சி காற்றுலாம் பரிந்திடித்துச்
 சிறப்புடனே பிழிந்துவடி கட்டிக்கொண்டு
 தெளிவறவே யெண்ணெய்திற படிதான்விட்டே
 உறப்புடனே பசவின்பால் படியேயாகும்
 உறுதியாய் மெழுகுபதமாகவாங்கிச்
 சிறப்புடனே முழுகிவரப் பருவமாகத்
 திடம்பெறவே தீருநோய் நிகழ்த்துறேனே.

128.

நிகழ்த்துகிறேன் மண்டையிடி துலைவாதம்
 நிலைகெட்ட பீனிசங்க ளிளைப்பிளைப்பு
 புகழ்த்துகிறேன் துலையொடுவாதவாய்வு
 பொல்லாத கால்கடுப்பு நெஞ்செரிப்பு
 மகத்திலே மெய்ந்நோவ தெல்லா நீங்கும்
 மாளுமடா குட்டங்களனந்தங்கேளு
 ஜெகத்திலே நாடாமற்போகும்பாரு
 செம்முள்ளியெண்ணெய்தனைச் செப்புவேனே.

129.

செம்முள்ளித் தைவம்.

செப்புவேன் செம்முள்ளி பலநூற்பா
 சிறக்கவே சமுலமா யிடித்துப்போட்டே
 ஒப்புவேன்றாணிநீ ரதிலேயூற்றி
 யறுதியாயெட்டொன்றா யிறக்கிக்கொண்டே
 அப்புவே னதைவடித்து நாழியெண்ணெய்
 யதைவடித்து காய்ச்சியே யிறக்கிவைத்து
 நப்புவேன் முழுகிவருங் காலந்தன்னில்
 நன்றாகத் தீருநோய் நவிலக்கேளே.

130.

நவிலக்கேள் சயமீளை சயரோகங்கள்
 நாடாது மந்தார காசந்தானும்
 கவிலக்கேள் வாதமெல்லாங்காணாதோடுங்
 கண்ணினீர்ப் பாய்ச்சலோடு குறையோயெல்லாம்
 அவிலக்கேள் புண்புரைக ளனைத்தந்தீரும்
 மரையாப்புக்கிரந்திமுத லண்டவாய்வு
 உவிலக்கேள் வீக்கமோடு விடப்பாகந்தான்
 ஒடுமடா வித்தைல முழுகும்போதே.

131.

சாரணைவோர்த் தைவம்.

முழுகவே யின்னமொரு தைலங்கேளு
 முக்கியமாய்ச் சாரணைவோர் பலந்தான்பத்தந்
 தழுகவேயிடித்ததனைப் பதக்குநீரின்
 தாக்ககியே யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சியேதான்
 ஒழுகவே யொருநாழியெண்ணெய் சேர்த்தே
 யுத்தமனே மெழுகுபத மாயிறக்கிச்
 செழுயவே முழுகிவரும் போதுமைந்தா
 சிதறிப்போம் வாதத்தால் வந்தகூறே

132.

இருவேலித் தைவம்.

கூறாக விருவேலி பலநூற்பா
 கொத்தாக நிறுத்திடித்துத் தூணிநீரிற்
 பேறாக விட்டவித்தே யெட்டொன்றாக்கிப்
 பேணியே யெண்ணெய்தில் நாழிவார்த்து
 வீறாகக் கொதித்துவற்றி மெழுகதானால்
 மெய்யெங்கும் பூசிமெள்ள முழுகும்போது
 தேறாத வுஷணங்கள் கிறுகிறுப்புச்
 சேடம்பித்தங் கண்புகைமண்ட லத்திலாமே.

133.

அகத்தியர்

அகிர்கட் டைத் தைவம்.

ஆமின்ன மகிற்கட்டை பலமோகேளா
 வையம்பதுகாணுாக்கியதைத் நூளாய்ப்பண்ணித்
 தாமேநீர் தூணிவிட்டி யெட்டொன்றாக்கித்
 தப்பாம லெண்ணெயதி னாழிசேர்த்துப்
 போமேகேள் மெமுகுபத மானவாறு
 புகழாக வடித்தநீ முழுகினாக்கால்
 வேமின்ன நீர்த்தோற முடனேயப்பா
 மேகங்க டுருமென்று விளம்பினோமே.

134.

அறுகம்பேர்த் தைவம்.

விளம்புவேனறுகம்பேர் பலந்தாநூறு
 வேரிலுள்ள பச்சையெல்லாந் தள்ளிப்போட்டுத்
 தளம்பவே நன்றாக வவித்துக்கொண்டு
 தண்ணீர்தானாறுபடி யதிலேவார்த்துக்
 குளம்பாக் காய்ச்சிடுவா யெட்டொன்றாக
 குறிகண்டு வடித்தெண்ணெய் நாழிசேர்த்து
 வளம்பெறவே மெமுகுபத மானவாறு
 வாங்கியே பருமாய் முமுகுவாயே

135.

முழுகியே வரும்போது குணத்தைக்கேளு
 மூலத்துச் சூடுடனே கபாலச்சூடும்
 தழுவியே பித்தமெல்லாந் தலைகெட்டோடும்
 தன்னுக்குள் வாதமெல்லாந் தவறுண்டேபோம்
 அழுகியே வருங்கிறந்தி துலைநீர்கள்
 ஆனதொரு வயிரெரிவு நெஞ்சினோவு
 கொழுமியதோர் நீர்க்கடுப்பு மேல்வரச்சி
 கோபித்த வக்கினியுங் குளிர்ந்துபோமே.

136.

கொடுப்பைத் தைவம்.

குளிரவின்னம் வகையொன்று சொல்லக்கேளு
 கொடுப்பையிநீர் படியெண்ணெய் சரியேயாகும்
 தளிரான கோஷ்டமதில் பலந்தானொன்று
 தன்மையுள்ள பசுவின்பால் விட்டேயாட்டி
 எளிதாகக் கரைத்துவிட்டு மெமுகதானால்
 யிறக்கிமெள்ள வடித்துக்கொண்டெழிலாய்நாளும்
 நளிணமாய் முழுகிவர மண்டலத்தில்
 நலமாகத் தீருநோய் நவிலக்கேளே.

137.

கேள்பா பித்தமெல்லாங் கெதிகெட்டோடும்
 கிறுகிறுப்பு மண்டையிடி ஜன்னிதாகம்
 பாள்பா வுஷணங்க ளுட்கூரங்கள்
 படுபாவி மேலெரிவு தைகாற்காந்தல்
 தேள்பா கண்ணெரிவு சிரசுச்சூடுந்
 திரேகவலி யெரிசூன்மந் தீர்ந்துபின்னும்
 வாள்பா கண்ணுக்குத் தெளிவுண்டாகும்
 மகத்தான தைலமிது மருவிச்செய்யே

138.

கையாந்தகரைத் தைவம்.

செய்யவே யின்னமொரு சேதிகேளு
செகத்திலுள்ள கையாஞ்சாற் படிதானொன்று
வெய்யவே குமரிச்சார் படிதானொன்று
விளம்பவே நெல்லிக்காய் சாற்தொன்றே
உய்யவே முன்றுமது வொக்கச்சேர்த்தே
வறுதிபெற வெள்ளெண்ணெய் படிதானாகும்
மெய்யாகச் சாதிக்காய் பலமவ்வீதம்
விருதாக வேயரைத்துக் கலந்துபோடே.

139.

போட்டுவற்றை மெமுகுப தமாகப்பார்த்து
புகழ்பெறவேவதைத்தேய்த்து முமுகும்போது
தாட்டிகமாய்க் கண்ணோவு தலைநோவோடு
சளமான செவிநோவுஞ் சார்பித்தத்தை
ஓட்டிவிடும். உஷணங்கள் பீனிசங்க
யோடிப்போ மென்றுநானு ரைத்தவாறு
நாட்டிலுள்ளோர்க் கின்னமொருதைலங்கேரு
நலமான சவரிபலம் நூறுவாங்கே.

140.

சவரித்தைவம்.

பலநூறு தானிடித்துத் தூணிநீரிற்
பண்புடனே யெட்டொன்றாய் வற்றக்காய்ச்சி
சலமதனை யிறக்கிக்கொண்டெண்ணெய்நாழி
தயங்காம லிட்டொன்றாய்க் கூட்டிச்சேர்த்து
நலமாகக் கருஞ்சீரம் பலந்தானொன்று
நாடியரைத்ததிற்போட்டுக் கரைத்திட்டேதான்
பெலமான மெமுகுபத மாகும்போது
பிசகாமல் வடித்தெடுத்து முமுகுவாயே.

141.

வாய்ப்பான வாதமொடு குட்டமெங்கே
வாதத்தா லெழுந்ததொரு கரப்பானெங்கே
காய்ப்பான காய்ப்பேது கழலையேது
கண்டத்தில் வீக்கமுதல் வாடிப்போகும்
நோய்ப்பான நோயெல்லாம் மகன்றுபோகும்
நுணுக்கமாய்த் தைலமொன்று நுவலக்கேளுச்
சாய்ப்பான செந்நாவற் பட்டைத்துளுஞ்
சாங்கமாய்ப் பலம்நூறு சாற்றிடாயே.

142.

செந்நாவற் பட்டைத்தைவம்.

தாக்கியே யிடித்ததனை தூணிநீரிற்
தயங்காமற் போட்டுபத மெட்டொன்றாக்கி
நோக்கியே பால்நாழியுடனே மைந்தா
நுணுக்கமாய் வேப்பெண்ணை படிதானொன்றே
ஆக்கியே வசம்பதுவும் பலமேதுாக்கி
யரைத்துநீ கரைத்துவிட்டு மெமுகுதானாற்
துாக்கியே வடித்துமெள்ள முமுகினாக்கால்
துடியான வாதமொடு பித்தம்போமே.

143

அகிற்பட்டைத் தைவம்.

போகவே யின்னமொரு தைலங்கேளு
புகழான் வகிற்பட்டைப் பலந்தன்னுறு
நாகநீயிடித்ததனைத் தூணிநீறி
சாதகமாய் போட்டவிததே யெட்டொன்றாக்கி
வேகமா யெண்ணெய்தில் னாழிவிட்டு
வேப்பெண்ணெய்ப் படுபாதி கூட்சேரு
நாகவல்லிக் கொடிச்சாறு மொக்கவார்த்து
நலமாக மெழுகுபத மானபோதே

144.

திராப்பாசித்தைவம்.

பதமாக முழுகிவரத் தீருமநோய்கள்
படுபாவி வாதமெல்லாம் பற்றந்துபோகும்
இதழ்பட்டவே யின்னமொரு தைலஞ்சொல்வேன்
இடித்திடுவாய்த் திராப்பாசி புலந்தானரண்டு
சிதழான் தூணிநீர்த் தன்னிற்போட்டுச்
சிறக்கவே யெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டு
சுதமாக யேரண்டத் தெண்ணெய்நாழி
தூளாக்கி மஞ்சள்பலம் போட்டுக்கிண்டே

145.

கிண்டியே வைத்திடுவாய் மெழுகதாக
கெடிகலங்கி யோடிவிடும் வாதமெல்லாம்
பண்டிதருக்கிமுறைகள் பாடமுண்டோ
பாப்பதற்கு வெகுசுளுவு பரிந்துபாரு
கண்டிதமாய் சொல்லிவிட்டே னுணுககமெத்தக்
கதிக்கேட்ட நோய்களது தீரவென்றே
உண்டுகொண்டிருப்பதற்குச் சொண்முண்டோ
வறுதியிந்த நூன்முறையை யூணிப்பாரே.

146.

பொன்னாங்காணிக்கிருதம்.

ஊணியே யின்னமொரு சேதிகேளா
உள்ளுக்குத் தைலமொடுகிருதஞ்சொல்வேன்
காணவே காணியேர் பலந்தானொன்று
கனமான வெட்டிவேர் விலாமிச்சம்வேர்
பூணியே யோரிதழ்வேர் சிறுகீரைதான்
புகழ்வேரும் வகைக்குமொரு பலமதாகப்
பாணியே பாலதுவார்த் தரைத்துநெய்தான்
படிரண்டுக் குள்ளிட்டு காய்ச்சக்காய்ச்சே.

147.

காய்ச்சியே யுட்கொள்ளக் கரண்டிவீதங்
கண்ணோகம் பதினெட்டுங் காணாதோடும்
மாச்சதே யுட்குரங்களகன்றுபோகும்
மனுவாதி யுஷணங்கள் மேகமின்னும்
போச்சதே வரட்சியுடனுள்ளுள்ளோகம்
புண்ணான வக்கரங்கள் போகுஞ்சொன்னேன்
ஏச்சதே யெண்ணாதே யிடுசாதிக்கா
யினிதான் வதிமதுர மாச்சக்காயே.

148.

சதாவேரிக் கிருதம்.

காயென்று வகைக்குமொரு கழஞ்சிவீதங்
கரைபாலில்முன்போல நெய்க்குள்ளேதான்
தாயென்றே யின்னமொரு கிரதஞ்சொல்வேன்
சதாவேரிக் கிழங்கினுட சாறுநாழி
வாயென்ற திரிகடுகு திரிபலாதி
வகைவீதங் கழஞ்சியொன்று கூடச்சேர்த்து
சீயென்றே யெரியிட்டு மெழுகதானால்
சீக்கிரத்தில் வடித்திடுநீயியல்பைக்கேளே.

149.

இயல்பாகக் கரண்டிநிரை யுண்ணுங்காலை
யெழுந்ததொரு கரப்பான்களெல்லாம்போகும்
முயலான நீர்விஷங்க ளனைத்தந்தீரும்
முறுக்கியெழும் வாய்வுடனே யிரைச்சலேகுஞ்
சியலான பித்தமொடு சிலேர்ப்பணங்கள்
ஜெனித்ததொரு கிறுகிறப்புச் செரியாமாந்தம்
மியலான கிருமிகளுமற்றுப்போகும்
வெண்மையா யின்னமொரு கிருதங்கேளே.

150.

திரிகடுகுக் கிருதம்.

கிருதமாந் திரிகடுகு திரிபலாதி
கேள்பா வகைவகைக்குப் பலந்தானொன்று
நிருதமாய்ப் பலம்பத்துப் படியிற்குள்ளே
நேராகப் போட்டுபத மெட்டொன்றாக்கி
விருதாவாய்ப் போகாது மெழுகதானால்
மேன்மையாய் வடித்ததனை வைத்துக்கொண்டு
சிறுகவே கரண்டி நிரை கொள்வாயானால்
தீருகிற வியாதியதைச் செப்பக்கேளே.

151.

செப்புவேன் சீரகமு மோமங்கூட்டிச்
சிதறாமற் தூணித்துப் பதனம்பண்ணி
இப்புவிடில் வெருகடிநெய்த் தேனிற்கொள்ள
வீரெட்டுக் கரப்பானுஞ் சிரங்குக்குஷ்டம்
தப்புவேன் கிருமியுடன் ரஜாயணங்கள்
நாடாது கிரந்திமுதல் கிராணிமூலம்
எப்போதும் வாராது சொன்னேன்மைந்தா
யின்னமொரு கிரதவகையியம்பக்கேளே.

152.

தூதுவளைக் கிருதம்.

இயம்பக்கேள் தூதுவளை பலமோபத்து
இயல்கண்டங் கத்திரிய மதுதான்வீதந்
தயவான துளசியுமல் விடையேசேரு
சாற்றியதோர் தோடையது மொப்பதாகும்
நயம்பெறவே பலம்பத்து விஷ்ணுகிராந்தி
நன்றான பிரமியதும் பலம்பத்தாகுஞ்
செயம்படவே யிடித்திவற்றைத் தூணிநீரில்
திரமுடனே யெட்டொன்றா யெரித்திறுத்தே.

153.

இறுத்திட்டே னெண்ணெயுட நெய்யுங்குட்டி
 யிதமுடனே திப்பிலியுஞ் சிற்றரத்தை
 உறுத்திட்டே வகைக்கியரை பலமாய்த்தூக்கி
 யொளிமெழுகு போலரைத்துச் சேர்த்துக்கிண்டி
 முறித்திட்டுப் போகாமல் வடித்துக்கொண்டு
 முக்கியமாய்க் கரண்டி நிரையளவையாக
 ஒருத்திட்டங் கொண்டாக்கால் தீருநோய்க்கே
 வற்றதோ ரிருமலெல்லா மோடிப்போமே.

154.

ஓடிப்போந் தேன்குட்டிக் கொண்டாயானா
 லுட்கரங் களிரைப்பிளைப்பு துப்புக்கக்கல்
 நாடாது வாய்வோடு கபங்குட்கெல்லாம்.
 நடுங்கியே பறக்குமடா நளினமாகுந்
 தேடிப்போந் திரிகடுநெற் பொரிதன்னோடே
 தேனிலே தின்றுவிடு கிரதஞ்சேர்த்து
 வாடிப்போ மோகோகோ வகுத்தநோய்கள்
 வண்மையா மென்றருளிச் செய்தவாறே.

155.

சன்னிக்குத் தைலம்.

செய்தபடி சன்னிக்குத் தைலமொன்று
 செப்பக்கேள் வெள்ளுள்ளி வசம்பினோடே
 உய்ததொரு நிலவேரு முசுறுமுட்டை
 யுறப்பான தண்டுடனே கோழிமுட்டை
 நெய்தமுள்ள நெய்நாழி வேம்பிண்ணெய்
 நிரையாகுஞ் சரக்குகளைப் பலமாய்த்தூக்கிக்
 செய்தபே ராமணக்கு யெண்ணெய்நாழி
 சிறப்பாக விட்டதிலே பொரித்துக்கொண்டே.

156.

கொண்டுவிட வெண்ணெய்க்கு வகையைக்கேளு
 கோலமுள்ள சுக்கிடித்துக் கிளிப்போற்கட்டிச்
 சுண்டவைத்துத் தைலத்திற் பதமாய்மைந்தா
 சுகமாகக் குத்திவிடசன்னிவாதம்
 மிண்டுசெய்யும் வலியைந்துஞ் சிதறிப்போகும்
 மீளாத சன்னிதனக் குள்ளுக்கேற்றுப்
 பண்டுள்ள நோயதுதான் தீருமென்று
 பண்பாக வித்தைல மியம்பினோமே.

157.

நவச்சாரக் குழம்பு.

இயம்புகிறேன் நவச்சாரக் குழம்புகேண்மின்
 யெருக்கம்பா லுழக்குடனே கள்ளிப்பாலாற்
 சுயமான சாரமது கழுஞ்சுபத்துச்
 சுகமாகத் தானரைத்தே மெழுகதாக்கி
 நயம்பெறவே யாமணக்கி னெண்ணெய்சேர்த்து
 நாணயமாய்ச் செப்புதனி லடைத்துக்கொண்டு
 சுயமான பெருவயிறு மகோதரங்கள்
 தன்னோடு ஆம்பல் விஷப்பாகந்தானே.

158.

பாகமாய் மிளகுடனே குன்றிவித்து
 பகருகின்ற சுண்டைக்காய் வீதங்கொள்ளு
 வேகமாய்க் கிருமிகளு மலபேதங்கள்
 விட்டுவிட வேணுமென்றால் வெந்நீர்கொள்ளு
 நாகந்தன் விஷம்போன்ற நீர்களெல்லாம்
 நாடாது ரவிகண்டபனியைப்போலே
 ஏகுமே யிம்மருந்து கொண்டாயானா
 லேழுநாள் பால்கொள்ள வியல்பதாமே.

159.

மேனிச் சூரணம்.

தானென்ற மேனிச்சூரணமேசெய்து
 தாங்கரிய சீரகத்து யொக்கச்சேர்த்து
 நாமென்ற நாற்பதுநாள் கொள்வீரானால்
 நாடாது வாய்வெல்லா மனந்தந்தீருஞ்
 சாமென்ற தீபனங்கள் மிகவுண்டாகும்
 சணத்திலே மந்தமெல்லாந் தவறுண்டோடும்
 வேமென்ற சில்விஷங்க ளெல்லாந்தீரும்
 வேதாக் கினிக்குமரன் பொடியதாமே.

160.

சீரகப் பொடி.

பொடியான பொடியொன்று சொல்லக்கேளு
 புகழ்பெரிய சீருகமோ பலந்தானொன்று
 செடியான வொரிதழ்தன் பொடிதானொன்று
 சிவந்தொரு சந்தனமும் பலந்தானொன்று
 மடியவே யிடித்ததுதூள் வைத்துக்கொண்டு
 வளமாக நறுநெய்யிற் கழஞ்சியுண்ணு
 தூடியான வுஷணங்கள் ஊனில்லோகஞ்
 சுருக்குடனே நீர்கடுப்புப் மேகம்போமே.

161.

மேகமுடனுட்காய்ச்ச லெரிவுகாந்தல்
 மிகையாக வந்தகுன்ம மெல்லாந்தீரும்
 போகுமின்ன வெலும்புருக்கித் தசையடைப்புப்
 பொறுக்காத நீர்த்தாக மாப்பினோயும்
 வேகமுறும் வாய்நாற்ற மேனாற்றங்கள்
 விட்டோடிப் புறக்குமின்னம் விளம்பக்கேளு
 கூடைநீர் கஞ்சாவுஞ் சாதிக்காயுஞ்
 கோகோ வாய்விளங்கங் குராசானியோடே.

162.

குராசானி யிவைபலமொவ் வொன்றேயாகுங்
 குணமாக வேவறுத்துச் சூரணித்து
 நிராசானி யாகியதோர் தூளில்மைந்தா
 நோராகக் கருவேம்பின் பொடியைச்சேர்த்தே
 யுராசானி வாழைப் பூவலித்துப்பிட்டாய்
 யுறப்பிழிந்து சாற்றினிலே கொண்டாயானால்
 முராசானி யானதொரு கடுப்பிளைபு
 மூலத்திற் துடுபோய் முழங்குவாயே.

163.

சுகத்தியர்

கொடிவேலி குரணம்.

முழங்கவே வேறுவகை சொல்லக்கேளு
முதண்டக் கொடுவேலி தூணித்து
விழுங்கவே படியொன்று சீனிப்பாவு
வீறாக மேனித்தூ ளளவேயாகுங்
கழங்க மறக்கார்போகி யரிசியோடே
கருஞ்சீரக நற்சீரகம் முன்றுமைந்தாகப்
புழுங்கவே வகைவகைக்குப் பலமொன்றா
புனிதமாம்ப் பொடித்திட்டுப் புகழ்ந்துவைத்தே. 164

வைத்திட்ட தூணத்தைத் தேனிற்கொள்ள
வருஞ்தலை கிறந்திசுட்டம்வாதவாய்வு
வெய்த்திட்ட வண்டுகடி புழுவெட்டோடே
வி"கடியு மெலிகடியும் விலகிப்போகும்
மெய்த்திட்ட மாகியதோ ரபானவாய்வு
விரைந்திறங்கு மூலத்திற் துடும்நீங்குங்
கைத்திட்டத் தொழிலதனைச் சொல்லிவிட்டென்
கனமான மிளகுநீர்க் கியாழங்கொள்ளே. 165.

தும்மட்டித் தைலம்.

கொள்ளவே மண்டலத்திற் பாண்டுதீருங்
குணமாக வின்னமொரு முறையைக்கேளு
பிள்ளையில்லாப் போர்களுக்கு மருந்துசொல்வேன்
பேயனது தும்மட்டி வித்துவான
முள்ளபடி குழித்தைலஞ் சமனாய்வாங்கி
யறுமஞ்சள் பொடியதுவோ காசேதூக்கு
வள்ளலே தைலமுமந் நிரையேசேர்த்து
மத்தித்துக் கொண்டுவிடக் கெர்ப்பவாய்வே. 166.

கெர்ப்பவாய் வோடவென்று வீணாய்மைந்தா
கிலேசிக்கத் தான்வேண்டா நோய்கூடருஞ்
செப்பமுடன் மருந்துண்ணில் வெந்நீர்கொள்ளு
திரும்பியே பேதித்தார் கஞ்சிகொள்ளு
நப்பனே கொடுத்தநாள் முதலாய்த்தொட்டு
நன்றாக வொருபொழுதாய்க் கொண்டுவாநீ
அர்ப்பமென்று நினையாதே யறுதியாகும்
மதைத்தவிர பின்னையுமோர்தடைவுண்டாபோ. 167.

கொம்பரக்குக்கிரதம்.

தடையில்லா கொம்பரக்கக் குந்தரிக்க
சாதிக்காய் குராசாணியோமம் தானும்
திடமாகச் சூரணித்தே நல்லெண்ணெய்க்குளத்
திரட்டியே கொண்டுவிடு சிறுபுன்னைக்காய்

குடலோடு பற்றியதோர் கிராணிமூலங்
குத்துகின்ற குறுக்குவலி மூலச்சுடு
கடல்போல வந்ததொரு கடுப்பெல்லாம்போங்
காதடைப்பு புண்ணினுக்குங் கண்டவாறே. 168.

முசுறுமுட்டைத் தைலம்..

கண்டதொரு சேதியுண்டு சொல்லக்கேளு
காதிலுள்ள வியாதியெல்லாங் கட்டாய்தீர
விண்டபடி பூநாக முசுறுமுட்டை
வேரிலுள்ள நண்டிறைச்சி வெள்ளையுள்ளிக்
கொண்டபடி கோழிமுட்டை வசம்புக்குக்கல்
குணமாக வகைவகைக்குக் கழஞ்சிகுட்டிப்
பண்டருளும் வேப்பெண்ணெய் தன்னிறசேர்த்துப்
பதமாக வெரித்ததனைக் காதிற்பாய்ச்சே. 169.

பாச்சியே யடைத்திடுவாய்ப்பத்தாநாளிற்
பளிச்சென்று செவிகேட்குஞ் சீழ்பாச்சற்போம்
ஆச்சுதே குத்துளைச்சற் பூச்சிசாகும்
அடைப்புவிடுங்காதிரைச்சலகன்றுபோகும்
வாச்சுதே யின்னமொரு வரிசைகேளு
வாயிலுள்ள வியாதியெல்லா மகன்றுபோக
பாச்சியே முன்பாகத்தில் தைலம்பூசிப்
பச்சையாய்த்தின்றொதுக்கப்பற்குத்தும்போமே. 170.

குத்துவிடு முப்பிரண்டை வேர்க்கியாழங்
கொப்பளிக்கப் பல்லரணை தந்ததுலை
அத்துப்போ மசைந்தாலு முறத்தநிற்கும்
அழுக்கெல்லாத் தீர்ந்தகலு லதன்பின்கேளு
சித்தாகும் நாக்கில்வருஞ் சிங்கிரோகந்
தீர்வொரு மருந்துசொல்வேன் சிவவேம்பின்வோ
முத்தாகும் பல்விளக்க பத்தாநாளில்
முறையானநோய்களெல்லா முழுதும்போமே. 171.

வெள்வேல்வோர்த் தைலம்.

முழுதுமே போகவொரு மருந்துசொல்வேன்
முதண்ட வெள்வேலுங் குமிளும்வன்னி
பழுதில்லாக் குண்டலமாம் பாலையோடே
பருத்ததோ ரெருக்கிலைய! மரசுகாரை
தொழுதோண்டிப் பட்டையிவை சமனாய்த்தூக்கிச்
சுந்தரனே தூணிநீரதனிற்டோட்டு
வழுவுபடா தெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு
வளமான செம்பீரஞ் சாறுநாழி. 172.

நாழியா மெள்ளெண்ணெய் யளவாய்வார்த்து
நலமான துருசுவெள்ளைக் குந்தரிக்கம்
வீழவே வகைவகைக்குக்களஞ்சிவீதம்
மிரளாமற் பொடித்திட்டு வடித்ததோடே

சுகந்தியர்

கோழியி னுதிரம்விட்டுக் கொப்பளிக்கக்
குறட்டைகளில் கட்டுமுதல் குலைந்தபல்லின்
வாழியென்ற புண்கள்முதல் வீக்கமெல்லாம்
வாங்கிப்போம் வளம்புடன் வரிசைபாரே.

173.

பாகனிலைத்தைவம்.

பார்ப்பதற்கு இன்னமொரு சேதிகேளு
புறநாடுபாகலிலைச் சாறுடனே கொம்மட்டிச்சாறு
வேப்பிலையின்றன்சாறு மெருக்கன்சாறும்
விழுதியுட லிலைச்சாறும் வகைக்குநாழி
சேர்ப்பது யாமணக்கெண்ணெய் வேப்பெண்ணெய்யும்
சேர்வகைக்கு நாழிவிட்டுப் பதமாய்வாங்கித்
தார்ப்புடனே காசிடையான் கொள்ளும்போது
சலக்கட்டு மலக்கட்டுங் கிருமிபோமே.

174.

கிருமியென்ற புழுக்களெல்லா மற்றுப்போகும்
கொப்பத்தில் மலக்கட்டு கெதிக்கெட்டோடும்
வருமையென்ற வாய்வனைத்தும் அனறேபோகும்
வாதமொடு மலக்கட்டுந் திரண்டவாய்வும்
ஒருமித்துக் காணாம லேங்கியோடும்
உலகத்திற் சுருக்கிதுதா னுணர்ந்துதேறு
கருமென்ற வகைகளெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
கஷாயத்தின்பெருமையின் னுங்காட்டுவேனே.

175.

கியாழகாண்டம்.

மருதோன்றிக் கியாழம்.

காட்டுவேன் மருதோன்றி வோதான்மைந்தா
கால்பலங்கள் சீரகமு மொக்கச்சேர்த்து
ஓட்டுகிற யிருநாழி நீரிலிட்டே
யுழக்காகக் காய்ச்சியதை ரெண்டுவேளை
முட்டுகிறேன் முன்றுதினங் கொள்வீரானால்
முறைச்சுரமும் விஷச்சுரமு மூலவாய்வு
மீட்டுவிடும் பித்தமொடு மாந்தந்தீரும்
விளம்புவே னின்னமொரு விதமுந்தானே.

176.

வெட்பாலைக்கியாழம்.

விதமென்ன வெட்பாலை சீரகந்தான்
வீறாக வகைவகைக்குப் பலங்கால்தூக்கி
இதமுடனே யிருநாழி நீரில்விட்டே
யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சியதை யிறுத்துக்கொண்டு
பதமாகக் குடித்துவரில் தீருநோய்கள்
பறக்குமாட் வாய்வெல்லாம் பாருபாரு
மிதமில்லாக் குன்மவகை யனைத்தந்தீரும்
மேன்மையாயின்னமொரு வரிசைகேனே.

177.

வில்வவேர்க்கியாழம்.

வரிசையுள்ள நெற்பொரியும் வில்வவேரும்
வகைக்குக்காற் பலமாயீர் நாழிநீரில்
உரிசையுட னெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டே
யுட்கொள்ள வந்தசத்தி விக்கல்போதும்
பிரியமுட னின்னமொரு கியாழஞ்சொல்வேன்
பேரான முன்னைவேர் வில்வவேருந்
துரிசான சுக்குடனே வகைக்குக் காலாய்ச்
துட்டியே யிருநாழி நீரிலிட்டே

178.

முத்தக்காசுக்கியாழம்.

இட்டவித்தேயெட்டொன்றாய்ச் சுண்டக்காய்ச்சி
யெடுத்தநீ கொண்டிடவே விக்கல்வாந்தி
முட்டவிடும் பித்தமுட னுழலைதாக
முறையான சுரந்தீரு மொழிந்தவாறு
சட்டமுட னின்னமொரு சேதிகேளு
தருவான முத்தமொடு விஷ்ணுகாந்தி
இட்டமுடன் காற்பலமா யிடித்துத்தூக்கி
யிருநாழி நீருனில்விட் டெட்டொன்றாக்கே.

179.

திரிபலாதிக்கியாழம்.

ஆக்கியே முன்றுறா எரிருபோதுண்ண
வகன்றசய மீளையிளைப் புதுகமுச்சு
போக்கிவிடு மதனோடு மிளகுசுட்டிப்
புண்ணியனே கியாழத்தைத் தேனிற்கொள்ளு
பாக்கியமா யின்னமொரு வகையைச்சொல்வேன்
பச்சைநெல்லித் தான்றியுடனே கடுக்காய்முன்றும்
நோக்கியே வகைக்குக்காற் பலமேதூக்கி
நுண்மையாய் மிளகத்திலே கழுஞ்சுட்டிடே
சுட்டியே யிருநாழி நீரிலிட்டுக்
குலாவியே யெட்டொன்றாய்த் தேனுஞ்சேர்த்துச்
நாட்டியே திரிகடுகு தூணித்து
நலமாக விட்டருந்த சிலேப்பனங்கள்
நீட்டியே கபமீளை யிளைப்புக்காய்ச்சல்
நீங்குமே சயமனைத்தும் நில்லாதோடும்
ஓட்டியே விடுவதற்காயின்னும்வேறே
யுரைக்கிறே னுலகத்தோர் பிழைக்கவென்றே.

180.

181.

சந்தனக்கியாழம்.

வென்றதொரு சந்தனமும் விளாமிச்சோடு
வெட்பாலை முத்தமுடன் சுக்குமைந்தா
நன்றெனவே வகைக்குக்காற் பலமதாக
நலமுடனே தூக்கியிரு நாழிநீர்
பொன்றவே யெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டு
புகழ்சீனி யுடன்பத்து நாள்தான்கொள்ள
சென்றதொரு சுரம்வாய்வு சலதோஷங்கள்
சிரசிலுள்ள பித்தநீர்-வாதம்போமே.

182.

சுகத்தியர்

வேம்புக்கியாழம்.

வாதமொடு தாகங்கண்ணாக்கடுப்பு
 மஞ்சளும் பித்தக்கா மாலைதீரும்
 வேதமா யின்னமொரு கியாழஞ்சொல்வேன்
 வேம்பினது பட்டையுடன் மிளகுஞ்சுக்கும்
 நாதமுடன் வகைக்குக்காற் பலமேயாக்
 நனிறமா யிருநாழி நீரிலிட்டுப்
 போதமுட னெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொள்ளு
 புழுக்கிருமிமந்தமொடு வாய்வும்போமே.

183.

இருவேளிக்கியாழம்.

எல்லாந்தான் போகவொரு கியாழஞ்சொல்வே
 னிருவேலி மதூரமுடனிஞ்சிமுன்றுஞ்
 சொல்லாமல் வகைக்குக்காற் பலமாய்த்தூக்கிச்
 சுகமாக விருநாழி நீரிலிட்டு
 வெல்லவே தீயெரித்து யெட்டொன்றாக்கி
 வீராகப் பத்தநாட் கொள்வாயானால்
 வல்லதொரு வாய்வுபித்தஞ் சோகைபாண்டு
 வாங்கிவிடும் அரோசிகமும் வாராதென்னே.

184.

பச்சிலைப்புட்டனியல்.

வாராம லின்னமொரு சேதிசொல்வேன்
 மைந்தனே புட்டவியல் மார்க்கங்கேளு
 தாரான பேய்ப்புட்டலும் பற்படாகம்
 தருந்துளசி தூதுளையுங் கண்டங்காலி
 பாராமற் றோடையிலை சங்குசுக்கும்
 பருவமுறு திப்பிலிங் மிளகுமூலி
 சீராக வகைவகைக்கோர் பிடியதாக்கச்
 சேர்த்தமருந் தொருகழஞ்சு நிறுத்துவாங்கே.

185.

வாங்கியே துணியில்வைத்துப் புட்டோக்கி
 வளம்பெறவே பிழிந்துகற் கண்டுதேனில்
 ஒங்கியே கொண்டுவிடச் சிலேற்ப்பணங்க
 ளுள்ளிரும் லுட்சரங்கள் வாதவாய்வு
 நீங்கியே போமென்று சொன்னேன்சொன்னேன்
 நிச்சயமா யின்னமொரிலை நீர்சொல்வேன்
 தாங்கியே முசுமுசுக்கை விஷ்ணுமூலி
 தன்னுடனே நிலவேம்பு சங்கங்குப்பி.

186.

குப்பியது வகைவகைக்கோர் பிடியதாக
 குறுகவே தானறிந்து சட்டிதன்னிற்
 செப்புமுட னேயவித்துப் பிழிந்துகொண்டு
 சேர்க்கின்ற மருந்ததனைச் செப்பக்கேண்மின்

ஒப்பமுடன் சீரகமுஞ் சக்கிரண்டும்
 உடன்வறுத்துச் தூணித்து மேலேதூவி
 இப்புவிபிற நேன்கூட்டி யுண்பீராகில்
 இஷ்டமுளவாதசூ மிடைந்துபோமே.

187.

மூலிகை அவி யல்நீர்.

இடைந்திடவே யின்னமொரு சேதிசொல்வேன்
 இயல்பான நிலவேரு மிஞ்சியுள்ளி
 மடந்தவே கொத்தானும் வேப்பமொக்கும்
 வளமான நொச்சிலையும் வகையாய்க்கொண்டு
 கடந்ததொரு மருந்தெல்லாங் கமுஞ்சுவீதங்
 கருவாக வேவவித்துச் சாறுவாங்கி
 செடந்தனக்குத் தேன்கூட்டிக் கொள்வீராகிற்
 செய்யசூரஞ் சன்னிமுதற் போமேவாதம்.

188.

வாதமொடு சன்னியெல்லா மாண்டுபோகும்
 வஞ்சகங்க ளில்லாமல் மருந்துசொன்னேன்
 போதமுடன் கண்டவனே நல்லோனாகும்
 பொய்யென்று சொல்பவனே பொல்லாப்பாவி
 வேதம்போல் யிந்தநூல் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 வித்தையிலே வெகுவித்தை லேசுவித்தை
 காதமல்ல ஓராமல்ல விரும்பிச்செய்து
 கனம்பெற்ற வீஸ்பரணா யிருக்கலாமே.

189.

சிவனார் வேம்புத் தைவம்.

இருக்கவே யின்னமொரு சேதிகேண்மின்
 இயல்பான சிவவேம்புத் தைலம்வாங்கிச்
 சுருக்கமாமம்மூலி தூணித்துச்
 சுகமாகத் தைலத்திற் குழப்பிக் கொண்டால்
 முருக்கம்பூப் போலாகு மேனியெல்லாம்
 முனைமுகத்து வெட்டுண்ட புண்ணுமாறுஞ்
 சுருக்கியதோர் கால்வெடிப்பு குட்டஞ்தலை
 தொலையாத கடிவிஷமுந் தோற்றுப்போமே.

190.

வீழிவோர்த் தைவம்.

தோற்கவே யின்னமொரு சேதிகேளு
 சுருதியாம் வீழிவோர்த் தைலம்வாங்கி
 ஆற்கவே யம்மூலி தூணித்தே
 யதிற்குழப்பிக் கொண்டுவே மண்டலந்தான்
 ஊக்கமுள்ள குட்டமெல்லா மொழிந்துபோகு
 முடலில்வந்த வெளுப்பெல்லா மோடிப்போகுஞ்
 சேர்க்கவினனஞ் செப்புகிறேன் றிறமாய்க்கேண்மின்
 சேங்கொட்டைத்தைலமதையிறக்கிக்கொள்ளே.

191.

சுகத்தியர்

சேங்கொட்டைத் தைவம்.

இறக்கியே பஞ்சாங்கஞ் தூணித்தே
 யிதற்குழப்பித் தின்றிடவே யெல்லாநோயும்
 பறக்குமடா நரைதிரையும் வாராதென்று
 பகர்ந்திட்டே னின்னமொரு சேதிகேளு
 சிறக்கவே வேம்பினுட தைலம்வாங்கிச்
 சீரகத்தைப் பஞ்சாகச் தூணித்து
 நிறக்கவே யதற்குழப்பித் தின்றாயானால்
 நீங்காத வாதமெல்லா நீங்கிப்போமே.

192

தேற்றான்விரைத் தைவம்.

நீங்கிப்போங் குட்டமொடு கிறந்திதுலை
 நிலையான நரைதிரையும் நிலைகெட்டோடும்
 ஓங்கியே யின்னமொரு சேதிகேளு
 முறுதியுள்ள தேற்றானைத் தைலம்வாங்கிப்
 வாங்கியே பஞ்சாகச் தூணித்துப்
 வலிவான தைலத்திற் குழைத்துட்கொள்ள
 ஏங்கியே வியாதியெல்லாந் திடுக்கிட்டேதான்
 இருந்தவிடம் விட்டோடு மிருப்புத்தானே.

193.

வாலுளுவைத் தைவம் பிராயன் தைவம்.

இருப்பான வாலுளுவைத் தைலம்வாங்கி
 யியல்புடனே யுட்கொள்ள மண்டலந்தான்
 கருப்பாயு நோய்களெல்லா மோடிப்போகுங்
 கைகண்ட விததையடா தைலப்போக்குக்
 கொருப்பான பிராயனது தைலம்வாங்கிக்
 கொண்டுவே யரையாப்புக் குஷ்டமோடு
 பொருப்பான பற்பிளவு முதலாயுள்ள
 பொல்லாத நோய்களெல்லாம் போகுந்தானே.

194.

வெண்புரசுத் தைவம் - வெவ்வேவத் தைவம்.

தானென்ற வெண்புரசுத் தைலம்வாங்கிச்
 சாதகமாய்க் கொண்டுவே மண்டலந்தான்
 ஏனென்ற குஷ்டங்க ளெல்லாம் நீங்கு
 மெளிதாக விம்மருந்தை யிசைந்துசெய்நீ
 பானென்ற வெள்வேலின் னறலங்கொண்டாற்
 பல்லுளைவு நின்றுவிடும் பழமையாகும்
 ஊனெற வாய்வுபோந் தைலங்கொண்டால்
 உறுதியாய்வியாதியெல்லாமொழிந்துபோமே.

195.

கருஞ்சீரகத் தைவம்.

ஒழியவே யின்னமொரு விவரங்கேளாய்
 உறியகருஞ் சீரகமுங் கெந்தகந்தான்
 றெளியவே பத்துக்கொன்றாகச்சேர்த்துத்
 திறமாகக் குழித்தைல மிறக்கியுண்ண

வளியவே வந்தவினை சிரங்குட்டம்
வாதமொடு துலையெல்லா மகன்றுபின்னுந்
துளிபாயுஞ் சீழ்சலங்கள் கரப்பான்போகுந்
தோலுநியந் தமுதணையுஞ் சுத்தமாமே.

196.

அமுக்குராவேர்த் தைலம்.

சுத்தமாயின்னமொரு சேதிகேளு
துட்சமா அமுக்குராத் தைலம்வாங்கிப்
பத்தியா யுதன்வேரைச் சூரணித்துப்
பாய்ச்சியே கொண்டுவிட மண்டலந்தான்
நித்தமாஞ் துலையொடு கிரந்தி குஷ்டம்
நீங்காத வியாதியெல்லா நீங்கிபோகும்
உற்றதொன்று உரைக்கிறேன் முக்கியமாக
வரப்பான சீனப்பா தைலம்வாங்கே.

197.

சீனப்பாதைலம் - ஓமத்தைலம்.

தைலத்திற் சூரணத்தைக் குழப்பியுண்ணத்
தனதான துலைவகை தவறுண்டோடும்
மயிலொத்த செய்தியொன்று யின்னம்வேறே
மாச்சரியத் தைலமொன்றையக்கேளு
பயிலொத்த வோமமொடு வசம்புகார்கோல்
பாங்காக விவைகளைநீ தைலம்வாங்கித்
துயில்பெற்ற முச்சரக்கைப் பொடித்திட்டேதான்
றுலங்கவேகுழப்பியுண்டால்சொல்லுவோமே.

198.

சாரணைய வேர்த் தைலம்.

ஓமென்றவியாதி யெல்லாங் கடலேபுக்கும்
உண்மையா யித்தைல முரைத்தோங்கேளு
நாமெனவே யதிற்குழைப்பி யுண்ணும்போது
நாடாது கிரந்திக்குஷ்ட நளினமாகும்
வாமென்ற சன்னியொடு வாதமேகும்
வளமாக வின்னமொரு வரிசைசொல்வேன்
ஆமென்ற சாரணைவேர் தனையிடித்து
அருமையாய்க் குழித்தைலம் வாங்கிடாயே.

199.

வாங்கியே வேரனைத்துந் தைலமாக
மைந்தனே யெடுக்கிறதோர் மார்க்கமாகுந்
தாங்கியே யவ்வேரின் சூரணத்தைத்
தானதிலே குழைத்துண்ணத் தீருநோய்கேள்
தீங்கான வாதமெல்லாஞ் சிதறிப்போகுந்
திசைவாய்வு மலபேதந் தீருந்தீரும்
பாங்கென்ற வித்தனையுஞ் சொன்னோமின்னும்
பகருவேன் வெந்தோன்றிக் கிழங்குபாரே.

200.

வெந்தோன்றிக் கிழங்குத்தைலம்.

கிழங்குதனை நிழலுலர்த்தித் தைலம்வாங்கிக்
கெட்டியாய் வெண்டோன்றி தூரணித்தே
உளங்குளிர விதையதிலேவிரவித்தின்றால்
ஒடிவிடுங் குட்டம் ரொன்பதுந்தான்
களங்கமற நீங்கிவிடு மண்டலத்திற்
காயசித்தி யுண்டாகுங் கவனமாகுஞ்
சளம்போகவோராண்டு கொண்டாயானாற்
சகலசித்தி கைவசஞ் சஞ்சீவிபோலே.

201

சஞ்சீவிபோலிந்த நூலைச் சொன்னேன்
சண்டாள மாபாவிக் கீயவேண்டாம்
நஞ்சுபோ லாகுமிந்த முறைதானப்பா
நடுங்கவே வியாதிகளை நாடிக்கொல்லுங்
கெஞ்சுவா ருலகுதனில் வாகடத்தைக்
கேட்டாலுங் கொடுக்கரிது கேள்வியன்றி
மிஞ்சவே யுபசரித்துத் தொண்டுசெய்து
வேணதன மீயந்தாலு மியார்தானே.

202

தானென்ற செய்தியொன்று சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்துகொண்டே
வானென்ற லேகியங்கள் வளமாய்க்கூட்டி
வகையாக வனுப்பானந் தனையறிந்தே
ஏனென்ற கியாமுமுட னிதனையெல்லா
மியற்றுவேன் றொழிலாளி யிதமாய்த்தானே
பானுவின்முன் பனிநீங்கும் பான்மைபோலப்
பலபிணி யுநீங்கிவிடும் பரிந்தீய்வாயே.

203

ஈவதிந்த நூற்றொகைதா னிருநூற்றைந்து
மிகத்தினுள்ளோர் பிழைக்கவென்றிரங்கிச்சொன்ன
தாயிருக்கப் பிள்ளைக்கித் தயக்கமில்லாத்
தன்மைபோ லவுமிவற்றைச் சாற்றினேன்யான்
நோயில்லாச்சாவேது யொருநாளுந்தான்
உண்மையாய்க் கற்பமுப்பு நூற்றுக்குள்ளே
நேயமுடன் சொல்லிவிட்டேன் குருமுடிக்க
நேர்த்தியுள்ள குருமுடித்துக் கற்பங்கொள்ளே.

204.

வேறு.

என்னவேயிகத்தி லுள்ளோர்க்
கிரங்கியே சொன்னமார்க்க
முன்னமே யுரைத்த நூலின்
முயற்சியாமிந்த தூத்ரம்
வன்னமாம் பாரு லோக
மாரணமாகச் செய்ய
முன்னமே சொன்னோமித்த
வைத்யபூ ரணமு முற்றே.

205.

முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம் - 205 ல்
சொல்லியமருந்துகளும் அதனால் தீரும்
வியாதிகளும்.

அட்டவணை.

பக்கம்

நம்பர்

பற்பங்கள்.

- 11 - வது பக்கத்தில் சொல்லிய அபற்பம் செய்து சாப்பிடாண்டு நோய், குஷ்டம், துலை போம்.
- 12 - வது காந்தபற்பஞ்செய்து சாப்பிட கிராணி, சோகை, பாண்டு, ஜலக்கழிச்சல், பிரமேகம், நீர்க்கிரிச்சினம் போம்.
- 13 - வது இரசபற்பஞ்செய்து சாப்பிட 18-துலையும், 18-குஷ்டமும், கிரந்தி, யரையாப்பும், கஷயங்களும் போம்.
- 13 - வது வெள்ளீய பற்பம் செய்து சாப்பிட நீர்ச்சுரப்பு, கல்லடைப்பு, தசையடைப்பு, நீர்க்கிரிச்சினங்கள் போம்.
- 14 - வது காரீயபற்பஞ்செய்து சாப்பிட துலை, குஷ்டம், கிரந்தி பிரமேகம், தேககாந்தல், நீர்க்கடுப்பு, நாவறட்சி, போம்.
- 14 - வது பக்கத்தில் சொல்லியபடி வெண்கலபற்பஞ்செய்து சாப்பிட கஷயரோகம், துலைமாந்தை, வாய்வு, குன்மம்தீரும்.
- 15 - வது திராபற்பஞ்செய்து சாப்பிட நீர்க்கிரிச்சினம், வண்டு கடி, சில்விஷங்கள், கஷயரோகம், குஷ்டம், 18-துலை போம்.
- 15 - வது பித்தளைப்பற்பஞ்செய்து சாப்பிட வாய்வு, குன்மம், கிராணிமூலம், பாண்டு, நீர்ச்சுரப்பு, வாய்நீருரல், குடல்வாய்வு, பார்சல் வாய்வு தீரும்.
- 16 - வது ஓமுகறைப் பற்பம் சாப்பிட பாண்டு, சோகை, வீக்கம், மகோதரம், நீராம்பல், போம்.
- 16 - வது பால்கருடக்கல்பற்பம் சாப்பிட உஷ்ணம், தேகக்கடுப்பு, எலும்புருக்கி, உள்வறட்சி, அஸ்திச்சுடும் போம்.
- 17 - வது கல்நாப்பற்பம் சாப்பிட கஷயமிருமல், காசம், சுவாசகாசம், மந்தார காசம் போம்.

17 - வது நாகபுறப்பம் சாப்பிட குஷ்டம், குறைநோய், சில்விஷம், வாதவாய்வு, கிரந்தி, துலை, பாண்டு, வயிற்றுவலி, மகோதரம், பாதவிக்கம், சந்துவாதம் போம்.

18 - வது வெள்ளி பற்பம் சாப்பிட குன்மம், நீர்க்கட்டு, ஆண்குறி சதையடைப்பு, மயக்கம், கபம், முச்செரிவு, முக்குநீர்ப்பாய்ச்சல், பீணிசம், மண்டைச்சுதலை போம்.

19 - வது தங்கபற்பம் சாப்பிட கூடியம், காசம், கபம், யீளை, உள்மாந்தை, மகோதரம், குன்மம், வாய்வு, நீரம்பம், துலை, கண்ணோய், குஷ்டம், கிரந்தி, நீரிழிவு, பிரமேகம்போம். இதைச்செம்பு வெள்ளியிற் கொடுக்க நாலுவயதாகும்.

20 - வது கெந்தக பற்பம் சாப்பிட குஷ்டம், குறைநோய், கிரந்தி, துலை, வயிற்றுவலி, சில்விஷம், வாதவாய்வு, மகோதரம், பாதவிக்கம், பாண்டுதீரும்.

21 - வது மண்டுரப் பற்பஞ் சாப்பிட பாண்டு, வீக்கம், மந்தாரகாசம், விஷரோகம் போம்.

21 - வது அஞ்சனக்கல் பற்பஞ் சாப்பிட மேகம் இருபதும்போம். தேக அழகுண்டாகும்.

22 - வது தாளகபற்பஞ் சாப்பிட கூடியரோகம், மந்தாரகாசம், கபம், உள்மாந்தை, இருமலிளைப்பு, குறைநோய், காணாக்கடிவிஷம், குஷ்டம் போம்.

23 - வது சாதிலிங்க பற்பஞ் சாப்பிட குன்மவாய்வு, சன்னிவாதம், பாரிசவாய்வு, துலை, யீளை, இளைப்பும் போம்.

23 - வது வீரபற்பம்சாப்பிட துலை, குன்மம், பூராவாய்வுமீட்போம். ஆனால்சரீரம் சட்டைவாங்கும்.

24 - வது பொரிக்கார பற்பம் சாப்பிட நீர்க்கடுப்பு, அதிக நீரிறங்குதல், கல்லடைப்பு, சதையடைப்பும் போம்.

24 - வது சாஸ்திரபேதி பற்பம் சாப்பிட சுரம், உஷ்ணங்களும் போம். தேகவுளைச்சல்களை நீக்கும்.

25 - வது வெண்குந்திரிக்கபற்பம் சாப்பிட பல்கடுப்பு, பல்ரத்தம், பல்லுவலி, பல்லாடுதல் போம்.

26 - வது பவளபற்பம்சாப்பிட தேகபுஷ்டி, தேக அழகுண்டாகும், இருமல, காசம்போம், இரத்தம்ஊறும்.

27 - வது வயிரபற்பம் சாப்பிட தேகம் வச்சிரகாயமாகும். காயசித்தியாகும்.

27 - வது இரத்தின பற்பம் சாப்பிட சகலவியாதியும், தேகவறட்சியும் போம்.

28 - வது பாஷாண பற்பம் செய்து சாப்பிட சுரம், குளிர்சுரம், நாஹட்சியும் போம்.

29 - வது சாரபற்பம் சாப்பிட வாய்வுக்கட்டி, ஆம்பல்கட்டி, குன்மம், கபரோகம் போம்.

30 - வது உப்புபற்பஞ் சாப்பிட வாய்வு, பாரிசவாய்வு, துலை, மகோதரம், நீர்த்தோஷம் போம். இந்தஉப்பை வெள்ளி செம்பில் கொடுக்க வயதைந்தாகும்.

32 - வது ஆமையோட்டுப்பற்பம் சாப்பிடகண்களின் வியாதி 96 - ம் முயலகன் ரோகமும் போம்.

32 - வது முத்துபற்பஞ் சாப்பிட வாய்வு, பிரமேகம், நீரிழிவும், போம் பல்லிறுகும், பல்வலிபோம்.

36 - வது பொன்னிமிளைப் பற்பம் சாப்பிட எட்டுகுன்மம், துலைக்கட்டு, விப்புருதிக்கட்டு, அரையாப்புக் கட்டி போம்.

சண்ணம்

33- வது கற்பூரச்சண்ணம் சாப்பிட தேகம் வச்சிரகாயமாகும், கண்பிரகாசமாகும், வாய்ரோகம், மலசலக்கட்டு நீங்கும்

34 - வது துருசச்சண்ணம் சாப்பிடவாதவாய்வு போகும், இந்தச் சண்ணத்தால் வகாரமுடியும்.

செந்தூரம்.

12 - வது தாயிரச் செந்தூரம் சாப்பிட எட்டுகுண்மமும், குஷ்டரோகமுந் தீரும்.

முழு குந்தைலங்கள்.

38 - வது சந்தனத்தைலம் முழுகிவர மேகமும், மேகநீரும் போம் தேகமிருகும்.

38 - வது வில்வவோர்த்தைலம் முழுகிவர பித்தம், உஷ்ணம், மேகம், உள்சுரம், போம். கண்ணுக்குத் தெளிவு தரும்.

39 - வது வேங்கைப் பட்டைத் தைலம் முழுகிவர வாததுலை பித்தம், பீனிசம், மண்டையிடி, சத்திப்பு, விக்கல் போம்.

46 - வது வெட்டிவோர்த்தைலம் முழுகிவர, மண்டைச்துலை, தேமற்குஷ்டம்பிறநீர்கோர்வை, கண்புகைச்சல், காதுமந்தம், யீளையிளைப்பு, தேக எரிவுபோம்.

40 - வது வேம்பின் பட்டைத் தைலம் முழுகிவர வாதம், துலை, குஷ்டம், நீரிழிவு, கரப்பான் போகும்.

40 - வது குறுந்தொட்டித் தைலம் முழுகிவர தினவுசொரி, சிரங்கு, குஷ்டம், கிரந்தி, துலை, புண்புரைபோம்.

41 - வது கொடுவேலித் தைலம் முழுக தினவு, சொரி, சிரங்கு, கிரந்தி, துலைபோம்.

41 - வது சீரகத்தைலம் முழுகிவர குஷ்டம், தழுதனை, வாந்தி, பித்தம், கிறுகிறுப்பு, சோகை, பாண்டு, கபாலதுடு, வாயுவும் போம்.

42 - வது துரிவித்துத் தைலம் முழுகிவர கிரந்தி, குஷ்டம், துலை, குண்மம், கிராணி, உள்மூலம், மலக்கட்டு போம்.

43 - வது கீழ்க்காய் நெல்லித் தைலம் முழுகிவர பித்தம், கிறுகிறுப்பு, தலைசுழற்றல், வாய்நீர்நூல், மேலெரிவு, இரத்தபித்தம், யீளையிளைப்பு, கைகால்காந்தல், போகும், வெளுத்தமயிர் கருக்கும், கண்ணெரிவு நீங்கும்.

43 - வது சங்கம் வோர்த்தைலம் முழுகிவர குஷ்டம், சொரிசிரங்கு, கிரந்தி, துலை, செங்கரப்பான், வண்டுக்கடி, சில்விஷங்கள், கூடியம், இருமல் போம்.

44 - வது அமுக்கிரா வோர்த்தைலம் முழுகிவர பீனிசம், மண்டையிடி, உஷ்ணமும்போம்.

44 - வது இஞ்சித் தைலம் முழுகிவர மண்டையிடி, துலை, பீனிசம், யீளையிளைப்பும் போம்.

45 - வது செம்முள்ளித் தைலம் முழுகிவர சயயீளை, மந்தாரகாசம், கண்ணில் நீர்வடிதல், அண்டவாய்வு, வீக்கம், விஷம், அரையாப்பு, கிரந்தியும் போம்.

46-வது 49-வது அதிற்குட்பட்டத் தைலம் முழுகிவர நீர்த்தோஷமும், சகல மேகங்களும் போம்.

46 - வது அறுகம்பேர்த் தைலம் முழுகிவர மூலச்சூடு, கபாலச்சூடு, யோகச்சூடு, பித்தச்சூடும், நீர்க்கடுப்பும் போம்.

47 - வது கொடுப்பைத் தைலம் முழுகிவர மண்டையிடி, பித்தக்கிறுகிறுப்பு, சன்னிதாசம், உட்சரம், மேலெரிவு, கைகால்காந்தல், கண்ணெரிவு, எரிசுனம் போகும். கண்ணெரிவுண்டாகும்.

47 - வது கையாந்த கரைத்தைலம் முழுகிவர கண்ணெரிவு, தலைநோவு, செவிநோவு போகும். பீனிசம், மண்டையிடி நீங்கும்.

48 - வது சுவரித் தைலம் முழுகிவர வாதகுட்டம், கரப்பான், வீக்கம் போம்.

48 - வது செந்நாவற் பட்டை தைலம் முழுகிவர வாதபித்த சோகைபோம்.

49 - வது கடற்பாசித் தைலம் முழுகிவர சகலவாத நோய்களுந்தீரும்.

சாப்பிடுந்தைலம்.

55 - வது தும்மட்டித்தைலஞ் சாப்பிட கெற்ப பூச்சியைப்போக்கி கெற்பமுண்டாகும் இது கைகண்டமுறை.

57 - வது பாகலிலைத் தைலஞ் சாப்பிட நீரடைப்பும், மலக்கட்டும், கிருமி கெற்பப் புழுவும் போம்.

62 - வது சிவனார் வேம்புத் தைலம் சாப்பிட குட்டம், துலை, கட்டிவிஷம்போம், கால்வெடிப்புக்கும், புண்களுக்குத் தடவிவர குணமாகும்.

62 - வது வீழிவேர்த் தைலம் சாப்பிட குஷ்டம், வெண்குட்டம் போம்.

62 - வது சேங்கொட்டைத்தைலம் சாப்பிட சகலநோயும்போம், நரைதிரை மாறும்.

63 - வது தேற்றான கொட்டைவிரைத்தைலம் சாப்பிட சகலவியாதியும் போம், தேக அழகுண்டாம்.

63 - வது வெண்பூசுத் தைலம் சாப்பிட பதினெட்டு குட்டங்களுந்தீரும்.

64 - வது வாலுளுவையரிசித்தைலம் சாப்பிட சகலநோயும், பத்து படைகளும் போம்.

64 - வது கருஞ்சீரகத் தைலம் சாப்பிட சிரங்கு, குஷ்டம், துலை, கரப்பான், தழுதனையும் போம்.

64 - வது அமுக்குரா வேர்த்தைலம் சாப்பிட துலை, கிராணி, குஷ்டம் போம்.

64 - வது ஓமத்தைலஞ் சாப்பிட சகலவியாதியும் போம், திரேகச் சூடுண்டாகும்.

64 - வது சாரணைவேர்த் தைலம் சாப்பிட கிரந்தி, குஷ்டம், துலை போம்.

65 - வது வெந்தோன்றிக் கிழங்குத்தைலம் சாப்பிட 18 குட்டம் போம், காய்சித்தியுண்டாம்.

மேற்பிரயோகத்தைலம்.

56 - வது முசுருமுட்டைத் தைலம் காதில்விட காது வலிபோம், காதுகேளாதது கேட்கும், சீழ்நிற்கும், காதடைப்புவிடும்.

57- வெளவேல் தைலம் வாயில் விட்டுக் கொம்பளிக்க பல்லிறுகும், வாய்ப்புண்ணாறும்.

கிருதம்

50-வது பொன்னாங்காணிக் கிருதம் சாப்பிட உள்கரம் மேகம் போம், கண்ணோகம் 18-ம் போம்.

50 - வது சதாவேரீக்கிருதம் சாப்பிட வயிற்றிரைச்சல், பித்தம், கிறுகிறப்பு, வயிற்றுக்கிருமி, செரியாமாந்தமும் போம்.

51 - வது திரிகடுகுக் கிருதம் சாப்பிட 16 விதக்கரப்பான், சிரங்கு, குஷ்டம், கிரந்தி, கிருமி, கிராணிமூலம் போம்.

51 - வது தூதுவளைக்கிருதம் சாப்பிட இருமல், கபம், உட்சுரம், துப்பு, கக்கல் போம்.

56 - வது கொம்பரக்குக் கிருதம் சாப்பிட கிராணிமூலம், குறுக்கு வலி, மூலசத்துடு, காதடைப்புத் தீரும்.

குழம்பு

56 - வது நவச்சாரக் குழம்பு சாப்பிட பெருவயிறு, மகோதரம் ஆம்பல் கட்டி, விஷபாகம், மலச்சுட்டும் போம்.

குரணம்

53 - வது மேனிச்சூரணம் சாப்பிட வாய்வு, மந்தம், சில்விஷம் போம், தீபனமதிகரிக்கும்.

54 - வது சீரகச்சூரணம் சாப்பிட நீர்க்கடுப்பு, மேகம், உட்சுரம், குண்மம், எலும்புருக்கி, தசையடைப்பு, தாகம், வாய்நாற்றம் போம்.

54 - வது குரோசாணி யோமச் சூரணம் சாப்பிட கடுப்பு, யீளைஇளைப்பு, மூலசத்துடுபோம்.

54 - வது கொடிவேலிவேர்ச் சூரணம் சாப்பிட தூலை, கிரந்தி, குஷ்டம், வண்டுக்கடி, எலிக்கடிபோம்.

கியாழம்.

58 - வது மருதோன்றி வேர்க்கியாழம் சாப்பிட முறைச்சுரம், விஷச்சுரம், மூலவாய்வு, பித்தம், மாந்தம் போம்.

58 - வது வெட்பாலைக் கியாழம் சாப்பிட வாய்வு, எரிச்சல், குண்மம் போம்.

58-வது 59-வது வில்வவேரு முன்னைவேருஞ் சேர்த்துக் கிளாழஞ்செய்து சாப்பிட வீக்கம், வாந்தி, உழலைதாகம், முறைச்சுரம் போம்.

59 - வது முத்தக்காசுக் கியாழம் சாப்பிட கூடியம், யீளை, யிளைப்பு, அதிகமூச்சு விடுதல் போம்.

59 - வது திரிபலாதிக்கியாழம் சாப்பிட கபம், யீளை, யிளைப்பு, கூடியம், காய்ச்சல் தீரும்.

60 - வது சந்தனக் கியாழம் சாப்பிட சுரம், வாய்வு, சலதோஷம் சிரசுப்பித்தம் போம்.

60 - வது வேம்புக் கியாழம் சாப்பிட புழுக்கிருமி, மந்தம், வாய்வு போம்.

60 - வது இருவேலிக்கியாழம் சாப்பிட வாய்வு, பித்தம், சோகைப்பாண்டு, அரோசிகம் போம்.

அவியல்கியாழம்.

60 - வது பச்சிலைப்புட்டவியல் கியாழம் சாப்பிட சுரம், உட்குரம், வாதவாய்வு போம்.

61 - வது முசுமுசுக்கை அவியல் கியாழம் சாப்பிட வாதசுரம், விபாச்சுரமும் போம்.

61 - வது மூலிகை அவியல் கியாழம் சாப்பிட சுரம், வாதசுரம் போம்.

அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம் 205 அட்டவணை,
முற்றிற்று.

